

IJA # 876

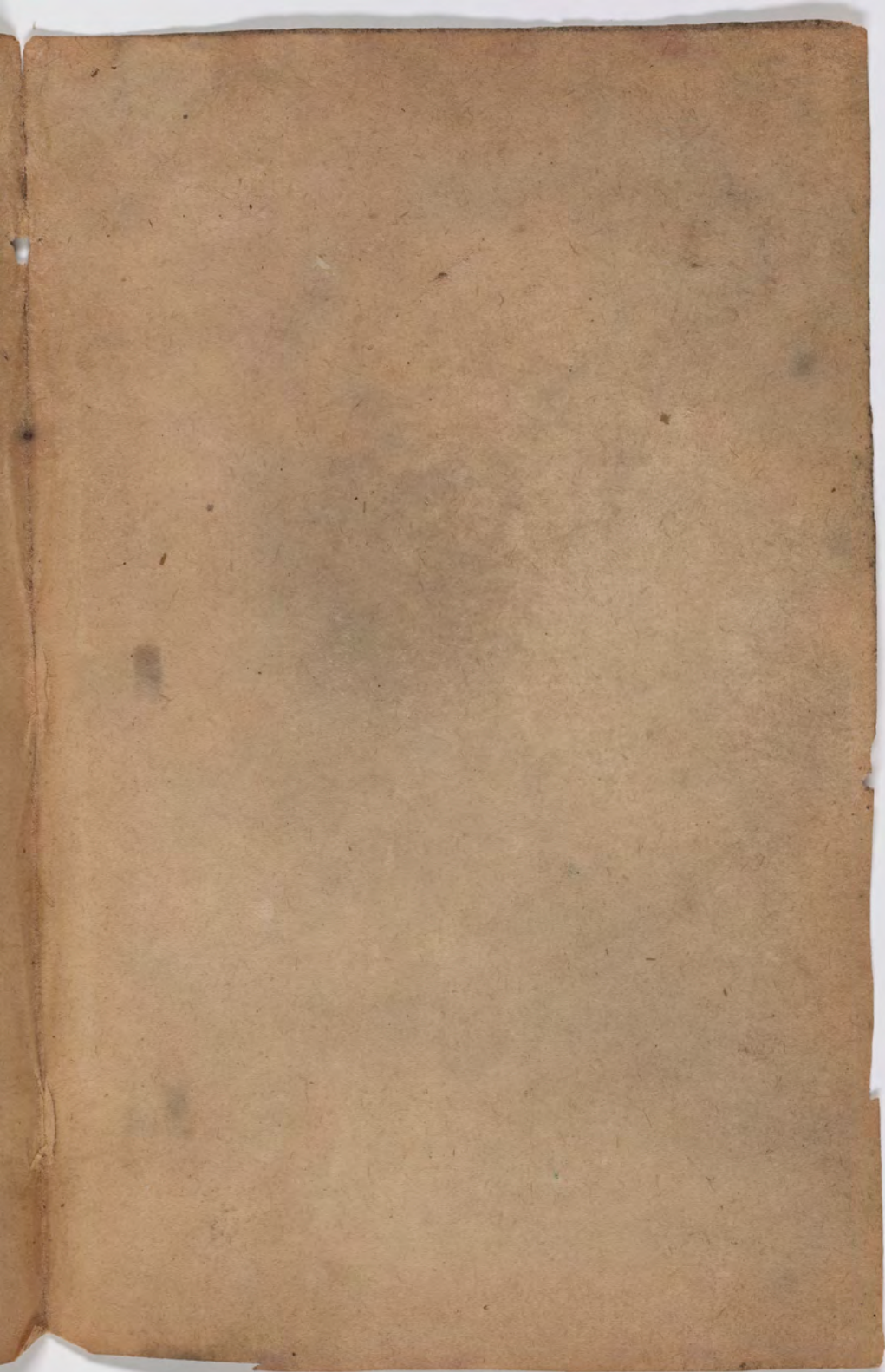
ספר לקוטי אמרי אל ספר שמות

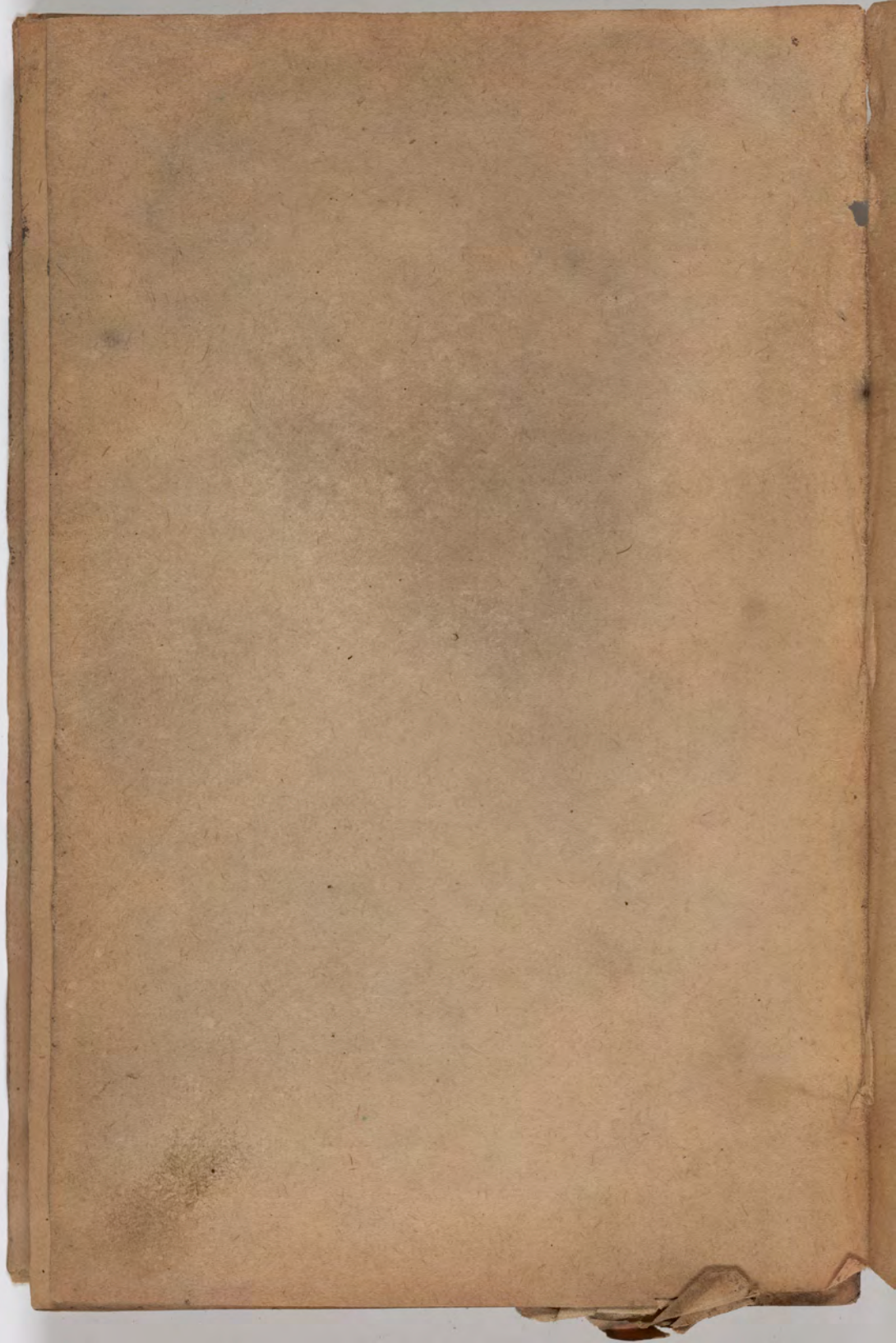
Sefer Leqūṭe Imri El Sefer Shemot

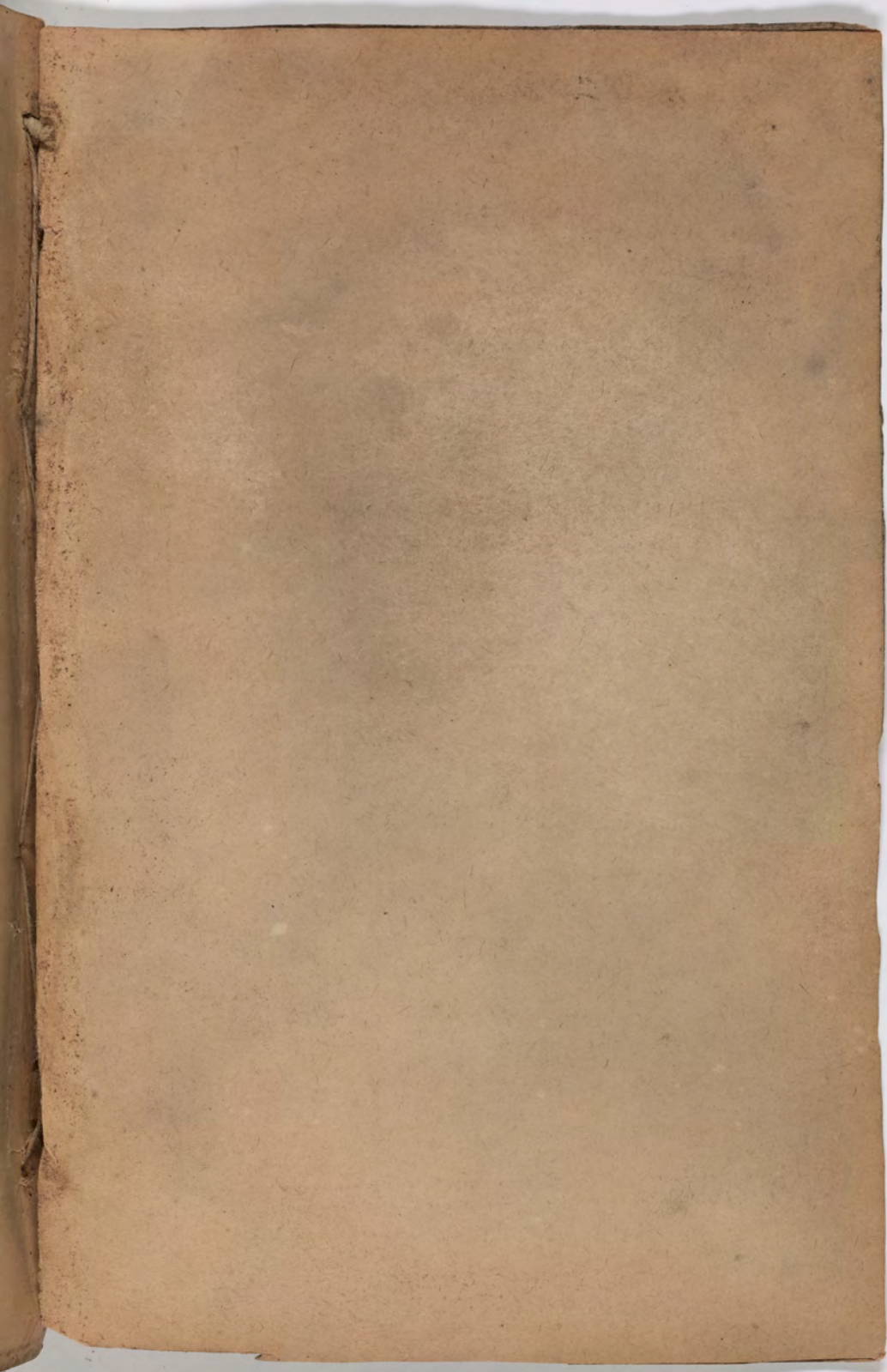
Yehezkel Me'ir hoter Rahamim Avraham

Baghdad, 5695 (1934 or 1935)

fragment/insert found with book

قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب

fragment/insert found with book

قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب

לפני זכרון מורשת עזר מנויך לה

בהנ"ו ליקב"הו עמ"י עש"ו
כדמקנ גגל כעט

קשר רמז
6. ג. ו. ג. י. ש.
ג. ק. ג.

— ספר —

לקוטי אמרי אל

אמר המאסף הספר הזה הוא חלק שני מזרחינו הקדושה
מלוקט מספרי ראשונים ואחרונים ישנים גם חדשים יהי רצון
מלפני אלהי השמים שאקרא בו אני וזרעי וזרע זרעי עד אבית
הנול ויבנה לנו בית שלישי שנתנבא עליו הנביא יחזקאל אכ"ר.

הצ"כי יחזקאל מאיר
ח' רחמים אברהם
הי"ו

ספר שמות

בשנת תש"א שמע אמרי אל וידע לפ"ק

פה—בגדאד—יע"א

בדפוס אישע שוחט

—הקדמה—

ויש מהו הקדמים וידעו הקדמים שאמר המאבק והמלקט המזכיר נכספה וגם כלחה
 נפשי לעשות כס"ד ספרים הרבה וללקט אמרי המפרשים
 ז"ל מפי ספרים ומפי ספרים ראשונים ואחרונים ישנים גם חדשים נחמדים מפנינים
 פרחי שושנים וחדשתי זו איזה גרגרין ומעשיות כדי לזכות נפשי ולאנשים אשר
 כגילי ולדרוש בו ברבים מדי שבת בשבתו ולדרוש בו קביעות עתים לתורה בין
 השמשות מדי יום ביומו וקריתי את סס הספר הזה בשם **אמרי אר** על סס
 התורה שהיא אמרים של הקב"ה כמ"ס ויאמר ה' ה' משה וכו' נאס
 שמע אמרי ה' וכו' אימרות ה' אמרות טהורות וכו' ועל שמי ושם אבותי כמ"ס
 הרוקח לריך האדם לרמוז שמו בספרו אמרי אותיות מאיר ועוד אמרי ר"ת יחזקאל
 מאיר רחמים אברהם וזה חלקי מכל עמלי וכל הקונה מספר הזה כלא קנה ספר
 תורה כמ"ס בש"ע י"ד סימן ר"ע סעיף א' מ"ע על כל איש ישראל לכתוב לו
 ס"ס לעלמו וכו' כהאמר ועתה כהבו לכם השירה הזאת וכו' והאידנה מלוה
 לכתוב חומשי תורה ומשנה וגמרא ופירושיהן וכתב הטור בשם אביו הר"אש וכן
 כתב רבי ירוחם בשם הגאונים פירוש שזה יותר מלוה מלכתוב ס"ס ולהגותו בבית
 הכנסת וכתב טורי זהב בש"ע א"ח סימן רפ"ד דהרפוס יש לו ממש דין כתיבה
 ומגן אברהם כתב קי"ל דפוס כתיבה נועליוסה היא עכ"ל שמועז נא אחי ורעי
 קנו מספר הזה והביאו ה' בחיכס ו' תחוסו על כספיכס שכל ספר אחד הוא
 בחמשים פרוטות וכל המזכה את הרבים זכות הרבים תלו בו אשרי לו ואשרי
 חלקו המחזיק בידו וקונה מספרים לו עך חיים היא למחזיקים בה וחומיה מאושר
 וכל המחזיק ביד לומדי תורה נעשה שוקף בלמודו חלק כחלק יאכלו בשותפות
 יששכר וזבולון כמ"ס בילקוט המעוני מה ראה יעקב לברך לזבולון קודם יששכר
 והלא יששכר קודם זבולון ואלא זבולון עוסק בפרקומוי"א שלו ויששכר בתורהו
 והיה מאכיל מלחמו ליששכר זה וזה שותפות בעו"הו ובעו"הב וכן משה רע"ה
 ברך לזבולון קודם ליששכר כמ"ס שנת זבולון בלאהך ויששכר באהלך וז"ש בלל
 החכמה בלל הכסף ובזכות התורה יבא הגוף ויבנה לנו בית שלישי כהנבא עליו
 הנביא **יחזקאל** :

הצ"בי יחזקאל מאיר
 ח' רחמים אברהם
 ה"ו

האדרים
 בג' דאד חנון צגיר נו' רז—רזו
 מע' מאיר מע' רחמים

לאדם מערכי לב ומה' מענה לשון אדני שפתי תפתח ופי
יגיר תהילתך ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו למטה
כוננה עלינו למעדה ומעשה ידינו כוננהו אתה תסדר
הדברים בשורשם העליון :

פרשת שמות

סמיכות הפרשה וימת יוסף בן מאה וכו' ושם בארון במזרים וס"ל ולא
שמות בני ישראל וכו' יובן בס"ד כמ"ס רז"ל לריך לעשות למת
מלכה על קברו ולכתוב שמו עליה כש"ס ברכות סמוכים מן התורה מנין שנאמר
סמוכים לעד לעולם וזה בסמך ושם בארון במזרים ר"ל שכותבים על מלכת המת
על קברו ולא שמות בני ישראל שם המת וזוהו יזכור שמו בשעת חבוט הקבר :

א"ל באופן אחר וימת יוסף וכו' ולא שמות בני ישראל וכו' יובן כתב בס' ר"ח
שלו אה רבי ג' יצור כיצד דין חבור הקבר א"ל בזמן שהאדם נפטר מן
העולם יבא פלוני וישב על קברו ומנה אותו ואומר לו הגידה שמך א"ל גלוי וידוע
לפני מי שברא את העולם איני יודיע שמי מיד מוכנים נשמתו בגופו ומשמדו בדין
וחובטין אותו במקלות ברזל של אש כמ"ס ושם רשעים ירקב כתב בס' הכות
כל הקבר בערב שבת משעה חמישית ואילך אינו סובל לער חבוט הקבר מפני
שמחלת חוספת קדושת שבת כמ"ס בזוהר חדש א"ל רבי פלוני להקוא רשע מה
שמך א"ל לא תדע שחיביא לא דכרין שמייהו וכתב ש"ה ואם אומר האדם בחייו
פסוק אחד המתחיל בתחילת הפסוק אות משמו ומסיים בסוף אות משמו כגון שמו
מאיר לריך להתחיל הפסוק ב"מ ומסיים ב"ר וכן כל בני אדם ומי שאומר פסוקו
הוא סגולה שלא ישכח שמו ואומר פסוקו סוף תפילה שמונה עשרה קודם שיאמר
מושה שלום במרומי וכו' מפני זה אומר על קבר המת ראשי פרקים של משניות
שם המת וכן אומרים בלפה ביתה של תהלים באותיות המתחילים שם המת
כדי שלא ישכח שמו ולזכור שמו ולמה שואים שמו לא משמו נודע אם לריך
אם רשע אמרו רבותינו ז"ל כשיהיה ר"מ רואה אדם היה למד שמו ומשמו היה
יודע מעשיו פעם אחד באו לפניו שני תלמידים והיה שם אחד מהם שמו כידור
א"ל ר"מ לתלמידיו הזהרו מכידור זה א"ל בן תורה הוא א"ל אע"פכ הזהרו
ממנו לאחר ימים הלכו לבית המרחץ והפקידו בגדיהם אלל כידור נטל בגדיהם
והלך לו ילאו ולא מלאו בגדיהם והלכו לבתיהם ולבשו בגדים אחרים באו לפני ר"מ
א"ל ר"מ למה החלפתם בגדיכם א"ל הלכנו לבית המרחץ והפקדנו בגדינו אלל
כידור ונטלן א"ל והלא אמרתי ליקם הזהרו מכידור א"ל רבינו בבקשה ממך מנין
היית יודע א"ל משמו דכתיב כי דור תהפוכות המה כנים לא אמן בס' ר"מ דורש
שמות רי"ב דורש שמות ומי ששמו כעור מתרחקים ממנו שבודאיו מעשיו מכווערים
וכן ג"כ מעשה כ"ל כש"ס יומא ו"ס אביגיל לדוד על נבל כי כשמו כן הוא נבל

שמו וגבלה עמו ולזה שואים את שמו בעת חיבוט הקבר שמשמו נודע אם רע
ואם טוב :

א"נ יש לנאום מילין יובן למה
שואים את שמו לא כמ"ש הפסוק צפ' מטות ויבא אחר איש ישראל א הקבה
וידקור את שניהם את איש ישראל ואת האשה א קבתה וכו' ואח"כ צפ' פינחס אמר
ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני
ושם האשה המכה המדינית כזכה בת לור וכו' אמרו רז"ל יש להקשות למה בתחילה
אמר ויבא אחר איש ישראל וכו' את איש ישראל ואת האשה א קבתה כסם ונפ'
פינחס הזכיר את שם זמרי בן סלוא נשיא בת אב והאשה כזי בת לור לא כמ"ש
לעיל בשעת חיבוט הקבר שואים את שמו ואם רשע הוא שוכח את שמו וכו'
ולכאורה דבר פלא והימה מפני מה אם הוא רשע וראוי לחיבוט למה ישאו את
שמו לא פשוט הדבר כמ"ש הפסוק נפש חיה הוא שמו וכן אמר הפסוק כל אשר
נשמת רוח חיים באפיו דהיינו נפש החיות של הנשמה הוא שמו כי כל נפש הנמלאת
מדומם ולומח וחי בלתי מדבר וחי המדבר החיות מושרשו וכח"ו עושה הפך התורה
מתרוקנת אותיות שמו ונאבד מן העולם כמ"ש וישם רשעים ירקב ואבד שםס ואין
לו שם בעולם ולהיות כי ה' חפץ בהרשעים הם ידקור עליהם את הדין בעלמס
מפני זה ביד כל אדם יתחוס כדי שידע בעלמו בעניו כי חלילה לא מרשע ושדי
מועיל לפי שכל דרך איש ישר בעיניו ואז מראין לו הבית דין של מעלה מעשיו
הרעים כדי שידיק דין שמים עליו ולזה הטעם פושים חיבוט הקבר למת שהוא
קודם שיביאו אותו לבית דין ואז אם יכחו יתרעם ואם שואים אותו שמו ואינו
יודע שמו שנשכח מזה הוא מבין ויודע שהוא רשע ולא יתרעם עוד ויקבל עליו
את הדין וכלן ענין זמרי בן סלוא בתחילת המעשה לא מזכר שמו שנאבד שמו אמר
ושם איש ישראל ואת האשה א קבתה וכו' ואחר הפסוק איך פינחס הרגו ונעשו
לו י"ב נסים ועל ידי זה נתקנן וחזר למעלתו הראשונה וזכרה התורה שמו זמרי
בן סלוא וגם תואר נשיא בת אב לשמעוני מפני זה שאל פלוני שמו אם זכר שמו
שיודע שהוא לדוק ואם שכח ולא זכר שמו יודע שהוא רשע ויזכין אותו במקלות
אם של ברזל ודוק :

א"נ סמיכות וימת יוסף וכו' וזה שמוה בני ישראל וכו'
רמו כמ"ש רבינו האר"י שאחר פטירתו של אדם שואים אותו וכו' ביסורים
קשים ומרים וכו' יובן וי"ל למה שואים אותו מה שמך ועוד למה מיסרים אותו
וכו' אם שכח שמו מה עשה ופירשו המפרשים דיש בני אדם זהירים במזוה אחת
מן המזוה יותר משאר מזוה לפי שבא בגלגול בשביל אותה מזוה כדי שיסתקנה יפה
כמ"ש בשם' אבון במאי זהיר טפי וכו' אמרו גורי האר"י גלגול ראשון נקרא אב
והשני נקרא בן והאדם יקרא שמו על כס אותה המזוה שזה שמו אשר יקראו לו
פלוני משנים ומעריב בבית הכנסת או פלוני קובר מתים או פלוני מבקר חולים
וכו' כי על אותה מזוה שהוא זהיר יותר מכנים שמו עליה כמ"ש נפש חיה הוא
שמו שהסם יורה על טבעו כמו החמור להיות חומרי גמל גומל חסד וכו' וו"ש

וימת יוסף וכו' וס"ל וְלֹא שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲעִ"פ שׁוּימוֹת יוֹסֵף וְכַל אֲחֵיו יֵשׁ לֵהֶם שְׁמוֹת רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן וְכו' וְזוֹכְרִים אֵת שְׁמֵם לֹא כֵן הִרְשָׁעִים שְׂאֵין זוֹכְרִים שְׁמֵם עֲלֵיהֶם כְּאֲמֹר וְשֵׁם רַבְעִים יִרְבֵּעַ וְיִזְעַ שׁוֹלֵם אֲחֵיו מִה שְׁמֵךְ עַל אֲחֵיו מֵאוֹת נִקְרָא שְׁמֵךְ לְפִי שֵׁם הָאָדָם יוֹרֵעַ עַל מַעֲשָׂיו וְכִשְׂאֵיו אֲמֹר שְׁמוֹ שֶׁהוּא זֶהִיר בְּמֵאוֹת פְּלוּטֵי אֹז מֵיִסְרִים אֲחֵיו שְׁלֹא חָקן הַמֵּאוֹת בְּגִלְגוֹל זֶה :

וארה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכו' רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן לוי וְכו' וְיֵהִי כֵל נֶפֶשׁ יִלְאִי יִרְךָ יַעֲקֹב שְׁבָעִים נֶפֶשׁ יוֹבֵן י"ל לְמֵה מוֹנֵאן בְּפ' וַיִּגַּשׁ וְלֹא שְׁמוֹת וְכו' כֵּל נֶפֶשׁ לְבִית יַעֲקֹב הִבְאֵה מֵאֲרִימָה שְׁבָעִים וְחִיר וּמִנְאֵן בְּכֹאן גֵּאֵל כַּמ"ש בְּשֵׁם' יוֹחָנָן כֵּהן גְּדוֹל שְׁמֵם בְּכֹהֵנָה גְּדוּלָה שְׁמוּטִים בְּהַה וְלִבְכוּף נַעֲשֶׂה לְדוּקִי וְכֵן יִרְבַּעַם בֵּן נֶבֶט שְׁכוֹל חֲכָמֵי דוֹרוֹ חֲשׁוּבִים לְפָנָיו כַּעֲשֶׂב הַשָּׂדֶה מִפְּנֵי חֲכָמָתוֹ לְסוּף עַז"ז חֲטָא וְהַחֲטִי' אֵת יִשְׂרָאֵל וְכֵן גֵּאֵיֵעַ אֲחֵר שֶׁהוּא אֶחָד מִן אַרְבַּעַת שִׁכְנָסוֹ לְפָרְדָּם פֶּקֶר וְשֹׁאֵר לְדוּקִים גַּם כֵּן הִרְשִׁיעוּ וְלִמָּה חֲטָאוּ לֹא כַּמ"ש בְּזוֹכֵר אִי נָרַג נֶשׁ כְּעִים עֶקֶר מֵיָמֵה נִשְׁמַחֵא עֲלֵהָ קְדִישָׁא לְמַשְׁרֵי בְּאַתְרָה סְטֵרָא אֲחֵרָא וְכו' וְדֵא אֲחֵיו טוֹרֵף נֶפֶשׁוֹ בְּאִפּוֹ דְעֵרִיף נֶפֶשִׁים וְשֹׁאֵרֵי בְּאַתְרָא גֵּאֵ זֶה וְעוֹד עֵינֵן הַטַּעַם בְּפ' פִּינַחֵם וְכֹאן הַשְּׁבָעִים שְׁכוֹלֵם הָיוּ לְדוּקִים וְפִי' רַש"י אֲעִ"פ בְּמִנְאֵן בְּחֵי"ם חוֹר וּמִנְאֵן בְּמֵהֶם שְׁכוֹלֵם הָיוּ לְדוּקִים וְסִד"א בְּחַתְלָתָן הָיוּ לְדוּקִים וְאֲח"כ בְּסוּפֵם אֶחָד מֵהֶם עָשָׂה רַעִי ח"ו לז"א וְלֹא שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַגִּיד שְׁבָחָן שְׁכוֹלֵם מִתְחִילָתָן לְסוּפֵם עַד מוֹתָן הָיוּ לְדוּקִים וְח"ש קוֹהֵלֶת וְשָׁבַח אֲנִי אֵת הַמַּתִּים שֶׁכָּבַר מִהוּ מִן הַחַיִּים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַדנָה וְי"ל לְמֵה הַמַּתִּים יֵשׁ לֵהֶם שְׁבַח לֹא כֵן הַחַיִּים שְׂאֵין לֵהֶם שְׁבַח גֵּאֵל כַּמ"ל כְּמוֹ יוֹחָנָן כ"ג וְלִישַׁע אֲחֵר וְכו' לְסוּף פִּקְרוּ שְׂאֵין לֵהֶם שְׁבַח שֶׁמֵהוּ בִּרְשָׁעֵהֶם אֲבָל מִי שְׁמַת לְדוּק יֵשׁ לוֹ שְׁבַח וְח"ש אֲמֹר רַבִּי יְהוּדָה אֲשֶׁרֵי מִי שְׁעָמְלוּ בְּהוֹרָה וְעוֹשֶׂה נַחֵם רוּחַ לְיֹאדָו גְּדוֹל בְּשֵׁם טוֹב וְנִפְטָר בְּשֵׁם טוֹב כֵּל יִמְיוֹ עַד מוֹתוֹ לְדוּק וְעַלִּי אֲמֹר שְׁלֵמָה בְּחַמְתָּמוֹ טוֹב שֵׁם מִשְׁמָן טוֹב שִׁילָא לוֹ שֵׁם טוֹב שֶׁהוּא לְדוּק כַּמ"ש בְּשֵׁם' יְבִמּוֹת אֵהָה הוּא עֲקִיבָא בֵּן יוֹסֵף שְׁשֵׁמֶךְ הוֹלֵךְ מוֹסֵף הַעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ מִהֵמָּן טוֹב וְיוֹם הַמּוֹת מִיּוֹם הוֹלְדוֹ בְּעַת הַלִּידָה מִרְגָּעִים בְּכַטְרוֹת וּמַהוֹלֹת וּבְחַמְסִים וְאֵם יִלָּא לְדוּק גֵּאֵה לוֹ הַשְּׁמַחָה בְּעַת הַמִּיתָה כַּמ"ש רַבְש"י בְּיוֹם הַנִּפְטָר יוֹם הַלּוֹלָה דִּילִי וְאֵם יִלָּא רַבַּע מֵה הוֹעִילָה בְּיוֹם הַמִּילָה וְעַת הַכִּשְׁוֹאִין הַשְּׁמַחָה א"כ וְיוֹם הַמּוֹת מִיּוֹם הוֹלְדוֹ יוֹם הַלִּידָה לֹא יֵשׁ לוֹ לֹא עוֹן וְלֹא מֵאוֹת אֲבָל בְּיוֹם הַמִּיתָה יֵהִיֵּה לוֹ מֵאוֹת בְּלֹא עוֹן וְח"ש וְיוֹם הַמּוֹת יֵשׁ לוֹ מֵאוֹת טוֹב מִיּוֹם הוֹלְדוֹ בְּלֹא מֵאוֹת וְח"ש בְּמִשְׁנַת אֲבוֹת רַש"א שְׁלוֹשָׁה כְּהֹרִים הֵם כְּתַר תּוֹרָה זָכָה בַּה גֵּאֵיֵעַ אֲחֵר וְכַתַּר כְּהוֹנֵה זָכָה כֵּה יוֹחָנָן כ"ג וְכַתַּר מַלְכוּת זָכָה בַּה יִרְבַּעַם וְכַתַּר שֵׁם טוֹב עוֹלָה עַל גְּבִיבָן שֶׁח"ל מֵהוּ בְּשֵׁם רַע וְלֹא מֵהוּ בְּשֵׁם טוֹב וְח"ש בְּכַתַּר שֵׁם מַעֲשֵׂר רַב וְכַאֲמֹר :

א"נ וְלֹא שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכו' יוֹבֵן בְּס"ד לְמֵה מוֹנֵאן שְׁבָעִים נֶפֶשׁ גֵּאֵל כַּמ"ש בְּמ"ר מִשְׁל מְלֵךְ שֶׁהִיָּה לוֹ חִיבָה מֵלֵאָה אֲבָנִים שֶׁל זְכוּתִים וּמוֹלִיאָן וּמַכְנִיסָן וְלֹא הִיָּה יוֹדַע מַעֲיָיָן וְלֹא הִיָּה מַשְׁבִּיחַ עֲלֵיהֶם שֶׁהָיוּ שֶׁל זְכוּתִים וְעוֹד הִיָּה לוֹ חִיבָה

אחרת מלאה מרגלוות והיה נטלה במניין ומניחם במניין כך כפיכול הקב"ה לעכו"ם לא נתן מניין להם מפני שהם אינם חשובים לפניו כלום שנאמר כל הנשים כאין נגדו וכו' אבל בני ישראל בני אחים שנאמר העמוסים מני כטן וכו' לכך מונה אותם בכל שעה לכך נאמר בפ' במדבר פקוד כל כבוד זכר וכו' וז"ש שאו את ראש כל עדת בני ישראל שהם חשובים ובני הם למשפחות ולבית אבותם במספר שמות בכל שעה וזכר שם ומונה אותם כל זכר לגלגלותם מתוך חנינות מונה אותם בכל שעה וז"ש וְאֵל שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וכו' ראובן שמעון וכו' כל נפש שבטים שמותן חובתם מונה אותם ומזכיר שם בכל שעה :

א"י וְאֵל שְׁמוֹת וכו' שבעים נפש למה מנאן לא כמ"ש בזהר חדש ר"י שא' לרש"י הא דאמרינן שאין הברכה מלייה לא בסיוון מן העין כמ"ש ילו ה' אחר את הברכה באסמך בדבר הסמוי מן העין ולמה כל הדברים שהיו במשכן במשקל ובמדה דכתיב וכסף פקודי העדה וכו' לא פקודי המשכן והשיב לו רש"י הא דאמרינן שאין הברכה מלייה לא וכו' דווקא במה שאינו בא מסערא דקדושה אבל מי שבא מסערא דקדושה אדרבה הברכה מתוספת בו וז"ש בפ' במדבר באו את ראש ואם תאמר כל דבר שבמנין אין הברכה שורה ויולד מנאן לו"א כל דעת בני ישראל אותיות ישר א דיש להם מסערא דקדושה ומי שיש בו מסערא דקדושה אדרבה הברכה מתוספת בו ואפילו הם במנין וז"ש וְאֵל שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אותיות ישר א דיש בהם מסערא דקדושה ואמר שבעים נפש ואפילו שהם במנין הברכה מתוספת בהם ואין עין הרע שולטת בהם :

א"י וְאֵל שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וכו' יובן אמרו רז"ל לריך האדם לומר בכל יום אותיות לריך ל' שבעים אמנים ד' ארבעה קדושות יו"ד עשרה קדישים ק' מאה ברכות וז"ש וְאֵל שְׁמוֹת וכו' את יעקב את ר"ת שבעים אמנים יעקב ר"ת בכל יום עונה קדושות יעקב יש בו ארבעה אותיות רמז לארבע קדושות א"י יעקב ר"ת יענה עשרה קדישים ביום הבאים מזרימה את ר"ת מאה רמז למאה ברכות א"י יעקב ר"ת יחפש על ק' ר"ל מאה ברכות וז"ש ועתה ישראל מה ה' אהיך שוא מעמך א קריי מה לא מאה כל מילה יש לה כולל :

יירק כל נפש יולאי ירך יעקב שבעים נפש יובן ה"לל שבעים נפשות ועוד כתיב אלל עשו ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ולא אמר נפש ביתו לא כמ"ש בס' יהודע מעשה במלך אחד שהיה לו שני יולעים אחד ישראל ואחד ערל והשר ישראל היה יפה תואר ויפה מראה ואשת השר הערל חשקה נפשה בשר ישראל והשר ישראל היה לדיק ולא שמע איה לימים נחשברו נשותיהם של שני השרים וילדו זכרים ביום אחד ובן השר הערל נולד בדמות השר ישראל וגם את השר ישראל נולד לו הבן בדמות ארת אביו והגיד למלך כי ילדו נשותיהם של שני השרים ביום אחד והומין לארת שר ישראל והבין המלך כי חשקה אשת שר הערל בשר ישראל נולד הבן כזורתו וכעם בלבו

עליה וגזר המלך ביום שימולו בן השר הישרא ימולו גם כן בן השר הערל וכן
 היה אחר שנמולו אמר המלך שיביאו את שני הילדים אחר שיגדלו ויגמלו אותם
 ביום אחד ויביאו אותם לבית המלך ושם יגדלו אותם לפני אביהם ואמס לא
 יראו עד מסך ששה שנים וכן עשו ועת שהיו מביאין לבן הישרא חנשיל של איסור
 לא היה אוכל ואם מואכילין אותו בעל כרחו היה מקיאו ולא היתה נפשו מקבלת
 לא אוכל כל היתר והמלך וביטו עשו סימן בילד הישרא ואחר שש שנים קרא המלך
 את שני הבנים והביא לפניהם את שני הילדים וא"ל כל אחד מהם יקח את בנו
 והשר הערל בא ליקח אחד מהם ואפילו שאינו בנו הדומי לורתם זה לזה והשר
 הישרא לא רצה ליקח ויאמר למלך מאחר שאין אני יודע מי הוא בני לא ארצה
 ליקח מן ההטרובת וא"ל המלך אם תוכל לעשות אויה מבחן שבו הכיר את בנך
 עשה א"ל רוצה אני להביא קערה אחת מלאה ענבים פרטים וקערה אחת
 אשכול ענבים אחד וכן עשו ויביא את שני הקערות לפני הילדים בן השר הערל
 לקח מן הענבים הפרטיים ובן השר הישרא לקח מן השכול הענבים והשר הישרא
 לקח הילד שלקח מן השכול ואמר למלך זה בני ואמר המלך באמת זה בנך אך
 הגד נא לי מהיכן גודע לך הדבר על ידי מבחן זה א"ל אדני המלך אגמנו ישרא
 אע"פ שיש לנו גופים מוחלקים עכ"ז אגמנו קשורים זה בזה מלד נשמותינו
 נחשבים נפש אחת דכתיב בשבעים נפש ירדו אבותיך מלרומה ילא אמר בשבעים
 נפשות ואגמנו דומין לאשכול ענבים אחד וכו' אך העכ"ס אין מחזברים זה בזה
 לכן לפרט של ענבים ואל הילדים כל אחד ואחד נמשך אחר שורשו וייטב הדבר
 בעיני המלך שראה דבריו נכונים ויתן לו את בנו עכ"ל מפני זה לוייה התורה
 ואהבה לרטך כמון שאגמנו דומים לאשכול אחד מלד נשמותינו שאגמנו משורש אחד
 וז"ל ויהי כל נפש וילאי ירך יעקב שבעים נפש ואלל עשו את נשיו ואת בניו ואת
 בנותיו ואת כל נפשות בתו ישרא שהם ארובים זה את זה ודומין לאשכול של ענבים
 ודומין לגוף אחד אמר נפש בני עשו שהם מפורדים ויש טעמה בניהם דומין לענבים
 מפורדים אמר נפשות שהם מלד שורשם :

הבה נתחכמה לו פן ירצה וכו' יובן כמ"ס במו"ר חד אמר לבטל מהם
 המילה וח"א לבטל מהם שבת יע"ש היכא רמזיה לא הבה נתחכמה לו
 ר"ת גימטריא מילה א"כ הבה נתחכמה לו פן ע"ה גימטריא שבת מלאך רמזיה
 במדרש וכן הויגים ראו לבטל ג"כ שבת ומילה וכן בזמן רשב"י ראו ג"כ לבטל שבת
 ומילה ועיין בפ' ויקהל מטעם וכו' ולמה ראו לבטל שתי מלות לא יותר משאר מלות
 לא כתב הרב משאר בשריו בסופרו חטאת הבית כי המלות לא עומדים לישרא
 ככוחל ברזל לנגסם ונולחים ורואים במפלת אויביהם והוא כמ"ס במדרש בפ' לך
 לך בזכות המילה נולח במלחמה ומולו מן המיתה יע"ש ועוד על יד השבת נולדים
 מן האומות כמ"ס בשם' שבת רב"י אמר כל הקומר שבת נולד משטבוד מלכות
 כתיב הכא בשבת והרכבתך על במותי ארץ וכתוב התם ואתה על במותימו הדרוך

ובן כתיב בשם' הנו' אמרו רז"ל למלא ישרא' שמרים שתי שבתות כהלכתן מיד
נגלון רז"ל נגלון מן האומות הנזדוהים מפני זה ראו הנזדוהים לבטל שתי
מלות לו וכו' וכו' וז"ש ואלה שמות בני ישראל הנאמרים ר"ת וס"ת מילה את יעקב
איש ס"ת שבת מכלן מוכח שמערו בני ישראל נמלרים שבת ומילה וראו לבטלם רז"ל :

א"נ הנה נתחכמה לו פן ירבה והיה וכו' יובן כס"ד כמ"ס בשם' סוטה שלשה
היו באתה עלה בלעם ואיוב ויתרו היבא רמזיה לא הבה נתחכמה לו ס"ת

גימ' בלעם במ"ק ירבה והיה כי ס"ס איוב ע"ה שזכרנו ונלחם בנו ע"ה גימ'
יתרו ואיוב היה במלרים מנא לן לא יעקב איש וביטו בלו ר"ת איוב שבה עם
יעקב אבינו למלרים וישמו עליו שרי מס"ס ל"מען ע"נתיב ב"סבלותם ר"ת בלעם :

א"נ הבה נתחכמה לו וכו' כמ"ס במ"ר להם לא נאמר לא לו א"ר חמא בר
חנינה אמרו המלרים בולאו ונתחכמה לשהיהם של לו יובן מניין לו לרב חמא

לו על הקב"ה ולא על ישראל ג"כ נקראו לשון יחיד כמ"ס ומי כעמך ישראל
גוי אחד בארץ לא הבה נתחכמה לו ר"ת גימטריא פ"ה ע"ה פו גימ' היום :

א"נ הבה וכו' ונלחם בנו ועלה מן הארץ יובן כמ"ס במ"ר כל עפר הארץ
היה כניס והיו חופרים המלריים אמה על אמה ולא היה שם עפר כל

עפרם היה כניס וז"ש ונלחם בנו ואמה מלחמה ועלה מן הארץ זה הכניס :

א"נ ונלחם בנו ועלה מן הארץ יובן שיש בני אדם שמדברים ואינם יודעים מה
מדברים וילא דבורם לפועל כס מה בארובה וז"ש ונלחם בנו שיביא עליהם

עשר מכות ועלה מן הארץ וילאו מארצו :

רבני ישראל פרו וכו' יובן כמ"ס באדרש שכל אשה ואשה מישראל ילדה ששה
ילדים בכרם אחד ויש אומרים שנים עשר וי"א ששים בכרם אחד וזוה

פרו אחד וישראלו שנים וירבו שלושה ויעלמו ארבעה במאה חמשה מאה ששה א"נ

פרו לשון רבים שנים וישראלו שנים וירבו שנים ויעלמו שנים במאה שנים מאה שנים
זה י"ב שימועט רבים שנים וז"ש וראיתן על האבנים אותיות ה"ח בנ"ס ה"א

גימ' ששה רמז ששה בניס בכרם אחד ששים בכרם אחד מניין מן הפסוק ובני
ישראל פרו וכו' הפסוק הזה יש בו מ"ח אותיות וי"א תיבות ועם הסולל גימ' ששים
ועוד כתב בס' ל"מ וישרא' כפרך העקרב שילדות ששים :

ייעבירו מלרים את בני ישראל בפרך יובן אמר רי"ב כל שבת לוי היה פנוי
מעבודת פרך ולמה שבת לוי וכו' לא כתב שפתי חכמים שבת לוי

היו נושאים ארון הקודש במדבר והיה מכלה בהם מפני שלא היו נושאים אותו כראוי
על כן גזר הק"ה שלא שיעבדו בלויים מלרים ועוד מפני שיהרגום בעבודה קשה שאם

יחסרו מסכום הלבנים וישמו את בניהם בנגין כל מה שמחסרים ועוד שנלטרע פרעה
והיה שוחט מן הילדים ק"ן בבוקר וק"ן בערב אמר הק"ה כלן וכאן ימותו מפני

זה לא עבדו שבת לוי וז"ש ויעבדו מלרים את בני ישראל דווקא בפרך ולא הלוים עבדו :

ויאמר כי אהיה עמך וכו' בהוליאך את העם ממלרים תעבדון את הלוים על

ההר הזה יובן כס"ד הל"ל על הר הזה ולמה אמר הפסוק ההר לא כמ"ש במ"ר
 ויבא ב' הר האלים חורבה ה' שמות יש לו הר האים הר בשן הר גבנונים הר חורב
 הר סיני ועיד בשס' שבת אמרו רז"ל חמשה שמות יש לו מדבר לין שנלכו ישראל
 עליו מדבר קדש שנתקדשו ישראל עליו מדבר קדמות שנתנה קדומה עליו מדבר
 פארן שפרו ורבו ישראל עליו מדבר סיני שירדה שאלה לעכו"ם עליו וז"ש על ההר
 ה' הר ר"ל חמשה שמות יש לו הר הזה וז"ש הא לחמה עניא ר"ל חמשה שמות
 יש להר שנתנה התורה עליו התורה נקראה בשם לחם כמ"ש לכו לחמו בלחמי :
ויאמר האים ב' משה אחיה אשר אחיה וכו' יובן י"ל למה אל"ל למשה שני
 פעמים אחיה אשר אחיה לא אמרו רז"ל אחיה עמם בגלות זה אחיה
 עמם בגלות אחר וכחז האר"י בחטא אדם הראשון נפלו נלוזי הקדושה לקליפה
 ואין כוח ללאס כי אם בגלות השכינה וז"ש ואני בהוך הגולה וז"ש אחיה עמם
 בגלות זה של מזרים ואברר עמם נלוזי הקדושה אחיה עמם בגלות אחר ואברר
 עמם נלוזי הקדושה וזה יולאים מן הגלות :

ויגדר הילד ומיבאכו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה וכו' יובן
 מהו ותקרא שמו משה לא אמרו רז"ל במ"ר ע"פ ושמו מרדכי הרשעים
 קודמין לשמן שנאמר לבן שבע בן בכרי שמו וכו' אבל הלדיקים שמש קודם
 להם ושמו מנחם ושמו קש ושמו בועז וכו' וז"ש ותקרא שמו משה שהוא לייק :
א"נ ויגדל הילד וכו' ויהי לה לבן יובן מהו ויהי לה לבן לא אמרו רז"ל בשס'
 סינהדרין ע"פ גלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה וכו' יוסף ילד והלא
 יעקב ילד לא יעקב ילד ויוסף כלכל וכל המגדל יחוס ויחומה בתוך בתו כלא ילדו
 וז"ש לא חולדות יעקב יעקב ילד יוסף כלכל וכחשב ליוסף כלא ילדס וז"ש במגילת אסתר
 ויהי אומן את הדסה היא אסתר בת דודו כי אין לה אב ואם ובמות אביה ואמה
 לקחה מרדכי לו לבת מפני שגדלה בביתו כלא ילדה וז"ש ויגדל הילד וכו' ויהי לה
 לבן מפני שגדלתו בביתה :

רבני ישראל פרו וישרטי וירבו ויעלמו במאד מאד יובן י"ל למה אמר חמשה
 לשמות פרו וישרטי וכו' לא כחז ל"מ סגולה לעין הרע שיאמר חמשה
 שהוא כופה חמשה גוויין דעינא שהיא מזל הנצורות כנגד חמשה אותיות מגלפך
 שהם כמניין פ"ר דינין ולזה כרך יעקב ליוסף בן פרת יוסף בן פרת חמשה תיבות
 מפני עלי עין בשביל סגולת העין מפני זה יוסף ומקלה אחיו לקח חמשה אנשים
 וילנס וכו' וכאמור וז"ש הא לכס זרע אותיות עור ה' תהיה לכס עור מעין הרע
 ועין הרע תמית את האדם כמ"ש בשס' מליעאל והסירה ה' ממך כל חולי א"ר זו עין
 הרע רב למעמים רב עץ לביח הקבורות עבד מא דעבד אמר תשעה ושעשין
 בעין הרע ואחד בדרך ארץ כחז בס' אורות גיט מעשה פ"א הלך יהודי אחד
 לערב להסליף הרוח שהיה חילוני ומחאכסן אלל שר של הערב והשר הגז' היה לו
 עין רעה יוס אחד ראה היהודי הגז' את השר שהיה מטוייל והיו הסערים של

הערב מטיילים ומשחקים בשדה והיה להשר הנז' בן אחד יחיד בן עשר שנים ואמו
 סרקה את הערו במסרק והחליף לו מלבושו והיה יפה ותשלחו לטייל עם הנערים
 והשר הנז' נשא את עינו וראה את בנו משחק עם הנערים ולא הכירו כי הוא
 בנו ויטב צעימו וראהו בעין הרע אח"כ בא השר לאהלו ולא מלא את בנו
 ואמר לאשתו הנער לאין הלך אח"ל לטייל עם הנערים אח"ל מהרו וביאו את
 כנך ומהרה להביא את בנה והנה הנער מוטל ארלא ומת ב"מ ואמרה לבך נמי
 המה אוחו בעין הרע זה תמיהא גדולה מפני זה עושין לילך הקטן קף של חמשה
 אלבעות וכחוצים בה ה' כדי שלא ישלש בו עין הרע מפני זה אמרה חורה
 חמשה לשמות ובני ישראל פרו וישלחו וירבו ויטלמו במאד מאד כדי לבטל עין
 הרע של מולדים מהם וז"ל ומקלה אחיו לקח חמשה אנשים למה חמשה גל כנ"ל :
יודי בימים הרבים הקם וימת מלך מולדים ויאחזנו בני ישראל מן העבודה
 ויזעקו ותעל שועתם אל ה' והיה מן העבודה וישמע אליהם את נאקתם וכו'
 יובן כמ"ס בשם הענין פ"א לא אחא מטר במוק הקטן גזר העניתא וירדו
 להם גשמים קודם הנך החמה כסבורין הטם שבה של לצור אח"ל אמשול להם משל
 למ"הד לעבד שבקס פרס מרבו אח"ל טנו לו וק אראה פניו שוב לא אחא מטר
 שמוק הקטן גזר העניתא וירדו להם גשמים אחר שקיעת החמה כסבורים הטם
 לומר שבה של לצור הוא אח"ל לא שבה של לצור הוא גל אמשול להם משל למ"הד
 לעבד שבקס פרס מרבו וא"ל המתו לו עד שימקמק וילעבר ואח"כ טנו לו גל
 היכי דמי שבה לצור אמר משיב הרוח וגב זיקא מוריד הגשם ואתא מטר כמ"ס
 בשם מליעא מעשה בליהו שהיה רגיל לבא למהינתא דרבי יוס' אחד היה ראש
 חדש ונתעב גליהו ז"ל לבא וכשבא אמר רבי לליהו מה טעם נתעב כבודו ולא
 בא אח"ל גל היה לי פנאי כי הרכתי להטמיד לאברהם אבינו ממקומו ולעשות
 נפילת ידים והתפלל ואח"כ השכנתיו וכן עשיתי ליזחק וכן ליעקב אח"ל רבי למה
 חיטו מעמידם כולם פ"א ולא הייתה נדרך לשהות כל כך אח"ל גליהו חס' הם יעמדו
 כולם כאחד ולהתפלל חי ירבו בתפילה וביאו את המשיח ותפילתם נשעת אח"ל
 חס' יש כמותם בעו"הו אח"ל יש רבי חייל ובניו גזר רבי הענית והטמיד לרבי
 חייל ובניו להתפלל אמר משיב הרוח והיה הרוח נשעב אמר מוריד הגשם וירד
 הגשם כשהגיע לומר אהה גבור לעולם ה' מחיה המתים אתה רגשה העולם והמתים
 ראו להחיות ולטמוד מקבריהם אמרו בשמים מי הוא גליהו אשר תפילת רבי חייל
 נתקבלו כמו תפילת האבות אמרו גליהו רז זה וביאו את גליהו והכו אותו
 ששים מלקיות של אש ירד גליהו למהינתא דרבי ונדמה להם כמו דוב של אש וכנס
 בניהם ובלבל את תפילתם ואם היו אומרים ברוך אתה ה' מחיה המתים היה בא
 המשיח והמתים חיין וז"ל והיה בימים הרבים וכו' ויזעקו ותעל שועתם וכו' וישמע
 אליהם את נאקתם וכו' זה שבה של לצור לא קודם ולא אח"כ :

ויאמר פרעה מי ה' אשר אשמע בקולו יובן כמ"ס דר' רחב האר"י ז"ל דעל יד

העונות הסחוטנים גורמין שיינקו החלונים משם להים ובגלות מלרים
 בשביל עונות הדור הוא גרמו שפרעה ומלרים ינקו מאוכיות מי של להים להים
 אוחיות מי לה ולז"ה הכתוב למען שתי אוחיות לה בקרבן ולה אמר פרעה מי
 ה' שהיה לו יניקה מאות מי :

ותרא אוחיו כי טוב הוא וכו' יובן כמ"ש בשם' יומא אמר ר"א וכו' אין טוב
 לא לדיק שנא' אמרו לדיק כי טוב הוא וז"ש ותרא אוחיו כי טוב הוא שהוא
 לדיק ותלפנהו שלושה ירחים וק"ל

א"ל ותרא אוחיו כי טוב הוא יובן מילת הוא שפת יתר לא אמרו רז"ל שראתה
 עמו שכינה היבא רמזה שראתה וכו' לא אמרו רז"ל הוא שמו של הקב"ה
 שנא' הוא עשנו ולו אנתנו וז"ש ותרא אוחיו כי טוב הוא השכינה עמו אמרה ראוי הוא
 מפני זה ותלפנהו שלושה ירחים :

ותיראן המילות את הלהים ולא עשו כאשר דבר ליהן וכו' אמרו רז"ל
 בשם' כוטה ליהן לכן מבטי ליה למימר א"ר יוסי בר חנינה מלמד
 שחצטן לדבר עבירה ולא נחצטו ור"שי פי' ליהן לשון ביאה לשון ויבא ליה א"כ
 מן תיבת להים כמ"ש ואיך אעשה הרעה וכו' וחטאתי ללהים ומורי ועטרת ראשי
 ז"ל פירש מן ולא עשו כמ"ש ואיך אעשה הרעה וכו' :

ויאמר בולדן את העבריות וראיתן על האגנים אם בן הוא והמתן אוחיו
 וכו' יובן כמ"ש רז"ל בשם' גידה מנא ידעי אם בן וכו' לא כדרך
 תשמישן נולדים האיש פניו למטה ג"כ הבן זכר נולד פניו למטה האשה פניה
 למעלה ג"כ נקבה נולדה פניה למטה ופי' רש"י לא היה מקפיד לא על הזכרים
 שראו אלטגניטו שעתיד להוליד בן המושיע אותם :

ויאמר ה' א משה מה זה בידך וכו' יובן כמ"ש רז"ל שאין התורה מתקיימת
 לא על יד גדרים וסויגים ועל מנת שישמעו לדרשן המוכיח לעם שעושה
 גדרים וסויגים אבל מי שזינו שומע לדברי הדרשן אין תרופה למכתו כמ"ש ופורץ
 גדר ישכנו נחש לטרורקיה חווייל דליס ליה אסותא כמ"ש בש"ס שבת מעשה ברהוה
 ישרא דשמיה בר קסה שהוא מושל העיר על פי המלכות דטרורקיה חווייל והביאו לו
 כל הרופאים וא"ל אין לו תרופה עד שיביאו חזרתא לבנה שהיא מעוברת וישחטו
 אותה אם לא נמלאת טרפה לא כשרה יקחו העובר ויעשו ממנו רטיה ויניחו על
 המכה ויתרפה ויחששו בכל העיר וימלאו שנים עשר חזורים וישחטום וכולם נמלאו
 טרפות ויחפשו עוד מחוץ לעיר וימלאו שנים וכשהיו מביאים אותם בא ארי וטרקף
 אותם וא"ל החכמים שמה עברת על דברי חכמים וא"ל כך היה בשנה שנפטר רב
 חבירו של שאול גור רבי יצחק בר בינא לכבוד רב שלא יביאו הדם ומיני ורדים
 לבית חתנים לרקד לפני החתן והכלה מפני עגמות נפש ואני פרלתי גדר ושלחתי
 לבית הכלה הדם שהוא משום מליה ואח"כ מת בלאתה נשיכה וזהו ויאמר ה' א
 משה החכם נקרא בשם משה כמ"ש בשם' משה שפיר קאמרת זה המוכיח את העם

מה זה בידך שאתה יכול להוכיח ויאמר משה שאעשה להם גדרים וסיגים ומטה
אני אחסם מדרך הרע ב הטוב ויאמר השליכוהו ארצה ר"ל שיפלטו גדר שלא
ישמעו לדברי המוכיח ויהי לגמ"ל דמרכה חיויאל ר"ל :

ויאמרו להי העברים נקרא עלינו וכו' פן יפגענו בדבר או בחרב יובן כמ"ס
רז"ל לעולם ב יפתח האדם פיו לשסן ברית כרותה לשפטים על יד

שאמרו פן יפגענו בדבר או בחרב וכן היה להם דבר היה להם
בשמים כמ"ס ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אף חרב היה להם בעגל כמ"ס
ויאמר להם משה כה אמר ה' שימו איש חרבו על ירכו וכו' ויפל מן העם ביום
ההוא כשלושת אפי איש וכן כתיב ויאסף את כל עמו ויאז לא לקראת ישראל המדברה
ויבא יהוה וילחם בישראל :

ויקראו מפני בני ישראל אמרו רז"ל בש"ס סוטה
היה דומה להם כלא עיניהם מלאים קוליס בהראיתן את ישראל פרוין ורבינן :
וידי בימים הרבים ההם וכו' ויאנחנו בני ישראל מן העבודה ויועקו וכו' יובן
כתב הראב"ד ז"ל היינו עממא שהענין הקב"ה את המלריים שהק"בה גזר

ועבדום וענו אותם וכו' והשליח עושה שליחותו אך הטעם שהכבידו את עולם כך
נשתעבדו בהם בקושי כמ"ס אני קלפתי מעט והם עזרו לרעה שפרעה שטנידם
על חד עשרה כמ"ס תכבד העבודה על האנשים ויעשו וק יעשו ב דברי שקר זה
הפסוק יש בו עשרה תיבות ולזה גרס טולאו ישראל קודם הזמן וז"ש ויהי בימים וכו'
ויאנחנו בני ישראל מן העבודה ששעבדו בהם על חד עשרה וחמל שועתם ב אהים
מן העבודה על חד עשרה וישלח למשה להוויאם מומרים מפני זה הביא עליהם
עשר מכות :

ויאמר משה ב' לא איש דברים אנכי כי כבד
וכו' יובן כמ"ס במ"ר מעשה ויהי בשנת השלישי ללידת משה פרעה יושב
והגבירה מימינו והיה משה יושב אלל פרעה ולקח משה הכתר מעל ראש פרעה וישמחו
בראשו וא"ל בלעם הרשע זה מושיעם של ישראל ורצו להרגו ובא מלאך ה' בדמות
אחד מן השמים וא"ל לא יבין זה הילר ואם יבין נביא שיהם וגחלת של אש ואם
יקח השוהם נאמר זה יבין וגהרגו ואם יקח הגחלת נאמר לא יבין ולא נהרגו ועשו
גם כן ובא לקח השוהם ובא המלאך והכהו על ידו ולקח הגחלת וישומה על פיהו
מן ההוא הגחלת היה כבד פה וכבד לשון ולא הרגוהו יז"ש גם במעליו יתנכר כער
זה שא"ל יוסף פקוד פקוד אהים אחכס פקוד אותיות פה קוד מי שהוא עלג על
יד פיו שנתקוד בגחלת האש יפקוד אהים אחכס מגלות מלרים והעליתם את עצמותי
מזה אחכס וזהו שא"ל משה להק"בה ויאמר משה ב' כי אדני לא איש דברים
אנכי כי כבד פה וכו' ופרעה יחם בזה ויזכור מה שעשיתי ויהרגני לכן יוחר טוב
שילך אדם אחר וידבר לפרעה ולכן א"ל הקב"ה מי שכ פה לאדם או מי יאום
אם או חרש או עור הלא אנכי ה' ואנכי אהיה עם פיך ולא תתירא מפרעה שיהרוג
אוחך ומפני זה א"ל משה להקב"ה שלח נא ביד משלח שלח איש אחר וידבר
לפרעה : **א"נ** ויאמר כי אדני שלח נא ביד משלח יובן למה סירב משה

ס ומשה
דר שלח
כמ"ס
על יד
למס
כמ"ס
ביום
המדבר
ס טוטה
ורבין:
כ"י יובן
כ"ב גור
לס
שעבוד
סקר זה
ג"ס וכו'
ל' ל'ס
ע"ה
כי כבד
ע"ה יושב
ו' שמהו
בדמות
ג"ס ואס
ג"ו ועשו
ג"ל פיהו
כ"ר נער
ג"ג על
עלמותי
דברים
ז"ר טוב
יסוס
שיהרג
וידבר
משה

לקומי שמות אמרי ל

רע"ה בשליחותו למלרים לא כמ"ס בס' דבר צעיתו מי שהוא משורש הכל
אין החילונים נכפס ממנו ולא מתפחדים אבל מי שהוא משורש קין פחדו על הקליפות
כידוע שמהר"ו היה משורש קין ורבו האר"י ז"ל היה משורש הכל ולכן היה שולח
האר"י את מהר"ו להברית השדים והרוחות מבני אדם לפי שיז פחד להרוחות
ממנו והנה משה רבינו היה משורש הכל וע"ז עשה אורות במלרים וכפה את כל
הרוחין והחרטומים והמכשפים עם שהוא מהבל כי אין לה' מעורר ברעות ה' דרכי
איש עכ"ל והנה משה רע"ה מפני מה סירב שהיה יודע שהוא משורש הכל וכל מי
שהוא משורש הכל אין הרוחות וכו' נכפס ממנו וההרן הוא משורש קין וז"ש ויאמר
בי אדני שלח נא ביד תשלח ביד שהוא משורש קין ממנו וכפס ממנו הקליפות ואני
משורש הכל ולא נכפס ממני הקליפות לא אהרן שהוא משורש קין :

א"נ שלח נא ביד תשלח יובן כמ"ס רז"ל כל הגאולות היתה על ידי בשר ודם כמו
בשר ודם אין לו קיום בסופו מה כך מעשו אין קיימים גאולת מלרים הייתה
על ידי משה ואהרן בסופם ממו כך גאולת אח"כ היה שעבוד גאולת מרדכי
ואסתר מיד המן אח"כ היה שעבוד יאס היתה הגאולה על ידי הק"בה שהוא חי
וקיים כך גאולתו היתה קיימת לעד שאין אחריה שעבוד ומשה רע"ה רלה היתה
הגאולה על ידי הק"בה שהיא גאולה שלימה שאין אחריה שעבוד וז"ש ויאמר בי
אדני שלח נ"א ר"ת נביא ליהו ביד גימטריא דודו שיבא משיח בן דוד תשלח זה
אני רואה וז"ש ישראל נוסע בה' וכו' וע"ן בפ' בשלח :

א"נ שלח נא וכו' יובן בס"ד בס"ס ברכות ירושלמי מעשה ברבי חייא רבה ורבי
שמעון בן חלפתא דהו מהלכין בהרא בקעת ארבל קודם עלות השחר וראו
אילת השחר שבקע אורה אמר ר"ח לר"ש כך גאולתן של ישראל בתחילה קימעה
קימעה כל מה שהיא היא רבה והולכת מ"ע כי אשכ בחוסך ה' אור לי כך בתחילה
ומרדכי יושב בשער המלך ואח"כ יוקח המן את הלבוש וכו' ואח"כ ומרדכי י"א
מלפני המלך בלבוש מלכות וכו' ואח"כ ליהודים היתה אורה ושמה וכו' וז"ש מי
זאת הנשקפה כמו שחר יפה הגאולה כלבנה ואח"כ ברא כחמה ואח"כ איומה
כדגולת צביאת המשיח וז"ש שלח ר"ת שחר לבנה חמה נ"א ר"ת נביא ליהו ביד
ר"ת בן ישי דוד זה מלך המשיח תשלח זה השליחות גאולה שלימה צבי"א :

ואלה כמות בני ישראל וכו' יובן כחכ רבינו האר"י ז"ל שאם האדם חטא בכל
אופני קרי ושז"ל התיקין הוא להתענות בימי שובבי"ס ס"ת ר"ת שמות
וארא בא בשלח יתרו משפטים תרומה תורה שהימים האו מסוגלים לתיקון עונות
האו והימים האו היו ישראל במלרים ותיקנו נילוצי קרי של אד"הר ולכן ניתן לימים
לא כוח ועוז לעונות לאו וז"ש שובו בני שובבים ר"ל שובו שייבו לנילוצי קרי שהם
בניו ותיקנום שובבים בלו הימים שסימנם שובבים ופה עירנו בכל יע"א מהגיס
רוב המתענין לעשות שלשה הפסקות דהיינו מקלת מתחילין יום וליילה יום חמישי
ושני רל פ"ס מפ' ויחי ויום אחד של פרשת שמות צדוקר אין אולכים לא עד סעודת

המפסקה ומתענים יום שני ושלישי רזופים של פרשת שמות ויום רביעי בבוקר אין
 אוכלים לא עד סעודה המפסקה ומתענין יום חמישי וששי הרי שלושה הפסקות עולה
 אחד ושמונים תעניות ועוד מתענין אב"ג של פרשת וארא מפורדים וזוה הושלמו
 פ"ד תעניות ויש מחילין מפ' שמות והכול עולה בקנה אחד וכחב באר היטב
 המתענה שני ימים ויליות רזופים הוי כמו כ"ז תעיות דיוכ הראשון הוי תענית א'
 ויום ז' היום והלילה כ"ד שעות ויפסיק שעה אחת מבעוד יום ושעה אחת יתאחר
 וכל שעה נחשבת ליום אחד הוי כ"ז ושעה אחת שאמרנו שיפסיק ויתאחר לאו דווקא
 שמקלה שעה ככולה דמי ויש קלת בני אדם בימים אלו להטענות יום שני ויום חמישי
 מפורדים לא עשו כלום מתיקון קרי לא רק קלת טעובה וז"ל ואלה שמות ר"ת וחייב
 אדם לתקן היסוד מפרשת שמות ועד תלוא א"ג שמות ר"ת שמונים וארבעה תעניות
 מספרם בני ר"ת בהתענית נתקן יהיה ישראל ר"ת רגיל להטענות שלושה הפסקות
 רזופים הבאים ר"ת בשאר הימים מתענה ימים אחדים א"ג הבאים ר"ת מחיל
 את התענית בעוד יום מזרימה ר"ת מספר רזופים יהיו מבלי הפסק את יעקב ר"ת
 אחר תעניותיו יתמיד עלמנו בקדושת קונו איש וביתו ר"ת אז יהיה שלם וגאמן בית
 יקרא ובשיל תיקונו באו ר"ת בא ליה וגו' וז"ש וכל לליון גו' ולשבי פסע ר"ת גוף
 ביעקב אס' ואני ר"ת בניו על ידי שיעשה תשובה ויתקן עון הקרי שישובו יולטי
 הקרי לאור הנקרא גוף וזוה וכל לליון גו' בבי"א :

פרשת וארא

סמיכות הפרשה וישב משה א' ה' ויאמר אדני למה הרעותה לעם הזה
 למה זה שלחתי ומאז באתי א פרעה לדבר בשמך הרע לעם
 הזה והלל לא הלל עמוך ויאמר ה' עתה תראה וכו' וידבר אלהים א משה וכו'
 יובן כמ"ס אהל יעקב משל לשני עשירים שהיו בעיר אחד והיו שונאים זה את זה
 מחמת קנאה ויהי היום וישלח עשיר אחד לעשיר השני את משרתו מן הראהו קם
 והכה אתו מכות גדולות וא"ל אני משרת את אדני העשיר ואם תכני אני אומר
 לאדוני ויקח נקמתי ממך א"ל אתה מפחידני בנקמת אדוניך ויוסף להכותו על א'
 מכה רבה וחזר ובה המשרת לאדונו וירא פניו וזעפים א"ל העשיר שלחתי ליו
 הכה אותי א"ל אפסך שלא ידע אותך ואת אדוניך אז ענה המשרת ואמר הלא
 גם אנכי שניתי וגם דמיתי בהתודע לך שם אדוני גור יגור וירף ממני ועתה הלא
 כל תודות המכות האלה בעבורך רבו פלעי חניכס ועלע עין באפו כשמוע העשיר את
 הדבר הסו וימלא חמה וא"ל עתה תראה מה אעשה לו ויקף עליו מזרות עד כי
 שלם לו שבעתים א חיקו מסנת זיכרו לפניו שם אדוניו ולא בעבור אהבת המשרת
 כך הנמשל וישב משה א' ה' ויאמר אדני למה הרעותה לעם הזה שהרעו להם תכבר
 העבודה כנגד עשרה אנשים על איש אחד למה זה שלחתי א"ל הקב"ה היה לך

בבוקר און
שמים עולה
זה השלמה
באר היטב
תענית א'
חת יחאהר
לאו דיוקה
ייום תמימי
ר"ת וחיוב
הה תענית
האפקות
את מחזיל
עקב ר"ת
אמן בית
ר"ת גוף
ביו מילוי

עם הזה
על לשם
שם זכ'
את זה
אחו קס
יאמר
על גא
ליו
הלא
תה הלא
שיר את
ת עד כי
המשרת
הם חננד
היה לך

דקוטי וארא אמרי א

לאמר לו ה' שלחני לך ח"ל משה להקב"ה ומאז באתי ה' פרעה לדבר בשמך
הרע לעם הזה הכבד את עולם ויאמר ה' ה' משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה
כי ביד חזקה ישלחם שאביא עליו עשר מכות כנגד שהכנידו את עולם על עשרה
אנשים על איש אחד מדה כנגד מדה וביד חזקה יגרשם מארצו וידבר להם דבור
קשה כמ"ש וידבר אתם קשות ה' משה שאפרע מפרעה דבר ר"ת דין בלא רחמים
ויאמר ליו אמירא רכה אמר ר"ת ה' מולא רחמים אני ה' פי' רש"י נאמן לשלם
שכר :

א"נ

למה הרעותה לעם הזה זכו' עתה
תראה וכו' וידבר להם ה' משה ויאמר ליו אני ה' יובן כמ"ש בשם סינהדרין
הניח ר"א ברבי יוסי אומר פ"א נכנסתי לאכסדרא של מלרים ומלאני זקן אחד
וח"ל בא ואררך מה עשו אבותי לאבותיך מהם טבעו בים מהם הרגו בחרב מהם
מעבו בזנין ועל דבר זה נעשה משה רע"ה שנאמר ומאז באתי ה' פרעה לדבר
בשמך הרע לפס הזה והלל לא הלל את עמך ח"ל הקב"ה חבל על דאבדין ולא
משחכחין הרבה פעמים נגליתי לאברהם יצחק וכו' ולא הרהרו אחר מדותי ולא
אמרו לי מה שמך ואמרת לי לאברהם קום התהלך בארץ לארעה ולרחבא כי לך
אהננה בקש מקום לקבור את שרה ולא מלא עד שקנה בארבע מאות שקל כסף
ולא הרהר אחר מדותי אמרתי ליצחק גור בארץ ואהיה עמך ובארץך כי לך ולורטך
אתן את כל הארצות הא בקשו עבדיו מים לשתות ולא מלאו עד שעשו מריבה
שנאמר ויריבו רועי יצחק עם רועה גרר לאמר לנו המים ולא הרהר אחר וכו'
אמרתי ליעקב הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אחננה בקש מקום לנטוע אהלו
ולא מלא עד שקנה במאה קשיטה שנאמר ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם
אהלו מיד בני חמור וכו' במאה קשיטה ולא הרהר אחר מדותי ולא אמרו לי מה
שמך ואתה אמרת לי מה שמך בהחלה ואח"כ אומר לי למה הרעות וכו' והלל
לא הלל את עמך לכן עתה תראה אשר אעשה לפרעה במלחמת ל"א
מלכים לא תראה וידבר להם ר"ת אמרת למה הרעות יהושע מכניסם ר"ל לארץ
ועם כל זה באמרת למה הרעותה ומסרת עלמך על ישראל ויאמר ליו אני ה' נאמן
לשלם לך שכר :

א"נ

וידבר להם ה' משה ויאמר ליו אני ה'
ה' יובן כמ"ד י"ל למה אמר בתחלה וידבר ואח"כ ויאמר ליו וכו' לא
כמ"ש בזהר קס רבי חייא פתח ואמר ואומר אהה ה' להם הנה לא ידעתי דבר
כי נער אנכי וכי ירמיה לא היה ידע למלא והא כמה מלולין נפקו מפומי עד
לא אמר דא והוא אמר מלא כדביא הנה לא ידעתי דבר לא ח"ו דליהו אמר דא
לא הכי האנא מה בין דבור לאמירה אמירה הוא דלא בעי לאמרא קלא ולאכרזא
מלין דכתיב וידבר להם את כל הדברים האלה לאמר והאנא כל עלמא שמועו הווא
דבור ואחזעו ונגין כך כתיב וידבר ולא כתיב ויאמר אוקי הכא כתיב הנה לא
ידעתי דבר לאכרזא מלה ולאוכחא ברוח קודשא לעלמא וכו' וז"ש וידבר להם ה'
משה בכרזא בקול גדול דבר למשה ויאמר ליו וכו' שלא בהרמת קול לא בקול

כמון מפני זה אמר הכתוב וידבר ויאמר : **א"נ** באופן אחר יובן קשו המפרשים
 ז"ל בתחלה אמר וידבר דבור קשה להם דין ואח"כ ויאמר אמירא רבא
 מעשה בתלמיד אחד שהיה זהיר במלות לילית שמע שיש זונה בכרכי הים שנוטלת
 ארבע מאות זוז בשכרה ולמה ארבע מאות כנגד הסט"א כמ"ס והנה עשו בא
 וארבע מאות איש עמו שיגר לה ארבע מאות זוז וקבעה לו זמן כמ"ס רז"ל כמ"ס
 סוכה כל הגדול מחבירו ילרו גדול ממנו כשהגיע זמנו הלך וישב על פתח גיזה
 ראסהו שפתחא וא"ל אותו איש ששגר לך ת' זוזים בא וישב על הפתח א"ל יכנס
 נכנס הליעה לו שבע מטות שש של כסף והעליונה של זהב ובין כל אחד ואחד
 סולם של כסף והעליונה של זהב עלתה וישבה על העליונה ובא לפשוט הליעה
 שעליו ובאו ארבע כנפות וטפחו על פניו וישב על גבי קרקע א"ל הריני נשבע
 בחיי המלך שאין אני מניחך עד שתאמר לי מה מום ראית בי א"ל העבודה שלא
 ראיתי אשם יפה כמותך גא מלוח אחת לוח לנו להיט ול לית שמה וכתיב בה שני
 פעמים אני ה' להיכס אחת אני עמיד לפרע למי שצובר על מלותי ואחת אני
 הוא ליתן שכר למקיימים מלותי ועשיו נדמו עלי כארבעה עדים א"ל איני מניחך
 עד שתאמר לי מה שמך ומה שם עירך ומה שם רבך ומה שם מדרשך כחב ונתן
 לה עמדה וחלקה נכסים שליש למלכות כדי להניחה להתגיר ושליש לעניים כמ"ס
 וחשך בדרקה פרוק ושליש נעלה בידה חוץ מאותן מלעות שלא מוכרה והביאתן
 עמה ובאה למדרש רבי חייל א"ל רבי ליה עלי לכהנייר א"ל בימי שמה נסתי
 עיניך באחד מן התלמידים ספרה לי כל המאורע שלשם שמים היא מתגיירת א"ל
 לבי זכי במקחך ואותן מלעות שהליעה לו באיסור הליעה לו בהיתר ו"ש וידבר
 להים א משה דבור קשה להם דין למי שצובר על מלת ה' ויאמר לוי אני ה'
 אמירה רבא ה' רחמים שמשלם שכר טוב לעושים רצון הקב"ה :

א"נ וידבר להים א משה וכו' יובן כמ"ס רז"ל אמר הקב"ה למשה אע"פ
 שקראתיך להים לפרעה להיך אני וקשו המפרשים וכו' מי לא ידע דלוח
 הוא למשה וא"ל אף על פי שקראתיך וכו' גא לפי הפשט כמ"ס ע"פ יפקיד ה'
 על נכח המרוח במרום ואח"כ על מלכי האדמה שהקב"ה רוצה להכות אותם אחת
 בארץ בתחילה לוקה השם של האומה במרום ואח"כ לוקה אומתו כמ"ס משל רבי
 הוה משתעי אריא עבד סעודתא לכל חיתא ובעירא ועבד להון גננא ממשכי
 דאריותא כיון דאכלי ושחו אמרי חיותא אמר לן זמרי תלו עיניהון בהדין תעלא א"ל
 עניין אחון לי מאן דאגא אמר א"ל הן דלי תעלא עיניה כלפי משכי עילאי אמר
 מאן דאחמי לן בעילאי יחמי לן בתחתי כך מאן דאחמי לן בשמים של מעלה יחמי
 לן בעכו"ם של מעלה וכאן כיון שעשה הקב"ה למשה להים לפרעה נתיירא משה
 שמה כיון שהקב"ה רוצה להכות לפרעה אם כן לוקה אני תחילה שהרי עשה הקב"ה
 אותי להים לפרעה דהיינו שר שלו לכך א"ל הקב"ה אע"פ שעשיתיך להים לפרעה
 א תירא שאין אחת לוקה שהרי אהיך אנכי ואני שר שלך ואין אחת לוקה :

א"ג יודבר להם ה' משה ויבן דמעי קרא כתיב וידבר להם וכו' והדר כתיב ויאמר להם וכו' הלא כמ"ס הרמ"א ז"ל ע"פ וינחם ה' על הרעה על שהולא הדברים מפיו שאל למושה הרף ממני ואשמידם וכו' נחקרר מכעסו משח"כ כשאינו מדבר יהיה כעסו שנזכר בקרבן ולו"א וינחם ה' על הרעה מוכח אשר דבר לפשות לעמו שע"י הדבור נחקרר ולא עשה מש"אכ כשאינו מדבר דכתיב עשה ה' אשר זמס והחריב צה"מק והגלה את ישראל ולו"א וידבר להם דבור קשה ועל ידי הדבור קשה נחקרר ולא ויאמר להם אמירה רכה אני ה' נאמן לשלם שכר כמ"ס צב"ס' מנחות כשעלה משה למרום וכו' יש עקיבא בן יוסף שמו שעמד לדרוש על כל קוץ וקוץ חלי תלין של הלכות וכו' אמר רבובו של עולם הראיתי הורתו הראתי שכרו ח"ל חזור לחוכך חזר לאחוריו ראה ששקולין את בשרו במקולין ח"ל רב"שע זו הורה וזו שכרה ח"ל שתוק כך עלה במחשבה ע"כ וכן הוה ליה ששקלו את בשרו במסרקות של ברזל ומוט נמלא המחשבה פועלת :

וארא ה' אברהם ה' יצחק ו' יעקב וכו' ויבן פי' רש"י וארא ה' האבות וקשו המפרשים מה לו לרש"י לומר ה' האבות שהפסוק אמר אברהם יצחק יעקב כל העולם יודעים שאברהם יצחק ויעקב הם האבות הלא כמ"ס צב"ס' מליצא ליהו ז"ל הוה שכיח במתיבתא דרבי יומא חד ריש רחא הוה ננה ליה ולא אתא וכו' אמר משיב הרוח ויהי הרוח טשב אמר מוריד הגשם וירד הגשם כשהגיע לומר אתה גיבור לעולם ה' מתיב המתיב אתה רגשה העולם והמתיב רלו להחיות ולעמוד מקברם אמרו בשמים וכו' ואם היו אומרים ברוך אתה ה' מתיב המתיב היה בל המתיב והמתיב חיו ע"כ נמלא תפילת האב עם הבנים שתקבל ושיין בפ' שמונת וז"ש רש"י וארא ה' האבות ר"ל אם יתקבלו האבות ויתפללו יחדיו ויבא המתיב והמתיב חיים ואח"כ אמר וגם הקימותי את בריתי אהם לתת להם את ארץ כנען יבא המתיב ויתן להם ארץ ישראל :

א"ג וגם הקימותי את בריתי אהם לתת להם את ארץ כנען ויבן כמ"ס צב"ס' סינהדרין מעשה שצאו בני אפריקא לדון עם ישראל לפני אכסנדרוס מוקדון שרלו לקחת את ארץ ישראל מן היהודים ח"ל ארץ כנען שלנו היא ולא של יהודים דכתיב ארץ כנען לגבולותיה וכנען אב שלנו והם ירשו את הארץ שלא כדין שלא אכסנדרוס לחכמים ח"ל לחכמים גביהם בן פיסה נתנו לי רשות וא"ך ואלון עמיהם לפני אכסנדרוס מוקדון אס הם ילחזני אמרו אהם הדיוט שבנו נלחמם ואם אני אנלא אוהם אמרו תורת משה נלחמם נתנו לו רשות והלך ודן עמיהם ח"ל מוהיבן אתם מביאים ראיה שהארץ היא לכם ח"ל מן התורה ח"ל ג"כ אני מביא ראיה מן התורה דכתיב ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו עבד שקיה נכסים למי שכל מה שקנה עבד קנה רבו כך כנען אביבס עבד שלנו וכל מה שקנה שייך לנו ולא עוד שיש כמה שנים שלא עבדתנו וכפי הדין לריך לעבוד אותנו ח"ל לאכסנדרוס מוקדון סחזרו לו תשובה ח"ל תנה לנו זמן שלושה ימים נתן להם זמן ולא מלאו

שם המפרשים
אמירה רכה
היה עשו כו'
רו"ל כמ"ס
פחת עוה
ח"ל יבנה
אחד ואלה
ששטו הלינה
הריני נשכח
העבודה של
כתיב בה שו
י ואלה את
אני מתיב
ד כמ"ס וכן
עניים כמ"ס
גרה והביאת
שמה נסחו
ואגיירת ח"ל
ח"ל וידבר
ליו אני ה'

לחזור לו תשובה מיד ברחו והניחו שדוחיכם כשהם זרועות וכרמיכם כשהם נטועות
 ולקחו אותם ישראל כמ"ש צב"ש סינהדרין הגמול של קרנים קללו לו חזנו דהוו ליה:
א"נ באופן אחר וגם הקימותי את בריתי אתם לתת להם וכו' ה"לל בריתי
 אתכם לתת לכם אמרו רז"ל לכם לא נאמר לא להם מכאן לתחית המתים
 מן התורה וימיו המתים זה האבות ויתן להם את ארץ כנען ומפני זה לא נאמר
 אתכם לא אתם ולא אמר לכם לא להם ר"ל לאבות:

וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל וכו' יובן כמ"ש צב"ש תענית מועשה בימי
 שמואל לא אחא מטר גזרו תענית שני חמישי ושני וקודם שלמו אחא מטר
 וכו' ועיין בפ' שמו"ו ח"ש וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מלרים
 מעבדים אותם בעת שקראוהו שמע הפלתם לא קודם ולא בסוף ואזכור
 את בריתי זה טוב:

א"נ וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל וכו' יובן ה"לל את זעקת או לעקת
 למה אמר נאקת לא אמרו רז"ל פרעה נלצרט ואמרו לו החרטמים הם יטול
 צדס ילדים בצוקר ובערב יתפא ויהי שחט מבני ישראל ק"ן ילדים בצוקר וק"ן
 ילדים בערב וטובל בדמם ראה משה ואמר לפני הקב"ה רב"שע ראה מה פרעה
 עושה מאצד את ישראל רעים שבהם אני מאצד א"ל מי יאמר הלך משה ראה
 שאחד בוינו אותו בבנין מפני שאביו שלא השלים חוקו בהוא היום ומשכו ומיכה
 שמו מפני שנתמטך בבנין לאחר שגדל יאל לתרבות רעה ועבד עבודה זרה והוליכה
 בים בעת שהיו ישראל עובדים בים דכתיב ויעבור בים לרה א"ל הקב"ה לא אמרתי
 לך רעים שבהם אני מאצד א"ל אתה הדע וו"ש במשנת אבות ה הסתכל בק"ן
 ק"ן כמה שהיה זוביה פרעה לא כמה שיש בו שהם רשעים שמשך אחד משה מהם
 ויאל ועבד ע"ז וק' תהרהר אחר מדותיו של הקב"ה וו"ש וגם אני שמעתי את
 נאקת בני ישראל אותיות את ק"ן שהיה שחט פרעה אשר מלרים מעבדים
 אותם ר"ל שכל מה ששחט פרעה לא יועילו כלום לא לעבודה של פרעה ויעילו
 ואפ"ה ואזכור את בריתי וו"ש שא"ל יוסף צפ' יחי פקוד גימטריא קן שנחסר
 מן ס' שנה יפקוד לשון חסרון שהיו משקעים הילדים במקום לבנים למי שחסר
 ממנין הלבנים וגם שהיה שחט ק"ן ילדים בצוקר וכו' וגורם עליהם והעליהם
 את עלמותי מזה אתכם וו"ש צפ' שמוח ראה ראיתי את עוני עמי קישי השעבוד
 ואת לעקתם שמעתי של ק"ן הילדים שהיה שחט פרעה וכו' כי ידעתי את מכאוביו
 של פרעה שנלצרט וכו' ואמר ע"ה גימ' בר"ד להלילו מיד מלרים ולהעלתו
 מן הארץ הזאת וק"ל:

ייד הדס בכל ארץ מלרים יובן כמ"ש במדרש א"ר חגיגה ממכת הדס העשירו
 בני ישראל שהיו שוחים ישראל ומלרי בכום אחד ישראל שותה מים והמלרי
 שותה דם שהמים למלרי שהפך לדם עד שיפיים לישראל וקונה בדמים מרובים
 שהמלרים לריכים מים מרובים לתבשיל ולאפיית הלחם ולשתיה ומוה העשירו

ישראל : הביא הקב"ה על פרעה מכת הדם
 ה"ל להספקך נפט אמרו רז"ל שכבת
 זרע רבה לרעת רבא ופרעה נלטרע והיה שוחט ק"ן ילדים בבוקר וכו' והיה
 רותץ בדמם וכחב בס' מעין מים א"ל לפרעה חכימין דאסותא דאי זרעא דבר נש
 אתרבי צעו ליה לאקזא דמא וצדא אחמיצט תאוב דיליה זרע דסגני ורביה ואי
 הכי הוה ליה לפרעה לאקזא דמא ולא ליצריך למנכס כל הכי הילדים מישראל ועל
 דא חייתיה עליה קב"ה מחאה דרס למימר דחובא דידיה הוה על דלא מעט דמא
 דידיה ועל דא לקבל דא חסני קב"ה דמא אפינו צמיא ואצעי ליה למשחי דמא
 ולפיך הביא קב"ה עליו מכת הדם :

א"י ויהי הדם בכל ארץ מצרים ויבן אפסר למזו כמ"ש רז"ל המצריים היו
 עובדים לטלה וליאור ויש אומרים טלה של מצרים טלה וטאה פרעס היאור
 ולכן מכה ראשונה דס גימטריא טלה דהיינו לראות שאין בו ממש טאה שלהם
 והדגה אשר ביאור תמות ובאש היאור ויתגלה קלונס ועוד ואם פרעה יר את
 היאור כמ"ש לי יאורי וכו' יסיר הדם וגרחה מזה שאין פרעה יר את היאור ויתגלה
 קלונס : **וסרו** הלארדעים מפרעה ומעבדיו ומעמו
 רק ביאור תשארנה ויש להבין למה ביאור תשארנה מן מצרים הסירים
 מן היאור לא יוכל להסיר אמנם הוצא בילקוט א"ל משה לפרעה בדבר
 שנתגאה בו ואמר לי יאורי וכו' בו מתחיל הפורענות ג"כ בשעה שהסיר הלארדעים
 ממצרים א"ל משה רק ביאור תשארנה לפי שפרעה מתגאה ואמר לי יאורי לפיכך
 הגיה בו הלארדעים שאם הוא יר את היאור יסיר ממנו הלארדעים וצוה לא יוכל
 להסיר הלארדעים ויתגלה קלונס :

ויצא מעט פרעה וילעק א' על דבר הלארדעים ויבן וי"ל למה בכל המכות
 כשהתפלל משה רע"ה לא כתוב וילעק ואלל הלארדעים כתוב וילעק לא
 שהלארדעים לוטקים והמתפלל לריך להבטיע לאזני כמ"ש בש"ע א"ח מפני זה
 אמר הכתוב וילעק משה א' וכו' בתפילתו להשמיע לאזני בתפילתו וסרי קלי לא
 מתמטי על דבר על דיבור הלארדעים :

וסרו הלארדעים וכו' רק ביאור תשארנה למה ביאור תשארנה ויבן כמ"ש
 בשס' זעירי זבן חמרא אזל למסקייה מ"א נהפך לעץ אזל אלל מריה א"ל
 אי לאו דזעירי את לא הוה מהדרנא לך וכו' נאלא הכספים בטלים במים וז"ל וסרו
 הלארדעים וכו' וא"ת מעשה כספים הם לז"א רק ביאור תשארנה ואם הם
 מעשה כספים בטלים במים :

דך א פרעה בבוקר הגה יולא המימה וגלבת לקראתו על שפת היאור וכו'
 ויבן כמ"ש הרא"ב כי כן דרך הטבע השמים והעצורים מטיילים על
 הנהרות שהמים מועילים לעינים כי העין משחוקת למים כי ימלא מין את מינו
 שהעין יודעה מים ומי שיש לו מרה שחורה או חולי שילך לטייל להברות את

גופו על שפת הנהר ולהסיר העלכון כדי לעבוד את הקב"ה בשמחה ונטוב לבב
ועיין מעשה באחד שזוה לו הרופא סיקח אהל על המים מחוץ לעיר מפני בו
חולי בפ' תבא עיין ארו"ל חייב אדם להכריז את עלמו כדי לעבוד את בוראו :
ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרוש כפיו א ה' ויחדלו הקולות והמטר
וכו' יובן כמ"ש בשם' תענית מעשה שפ"ס אחת ולא רוב אחר ולא ירדו
גשמים אמרו לחזי המעגל התפלל התפלל ולא ירדו ענ עוגה ועמד בתוכה אמר
רב"שע בתיך שמו פיהם עלי שאני כבן בייית לשינך נשבע אני בשמך שאני זו
מכאן עד שתרחס על בתיך התחילו הגשמים מנטפים א"ל תלמידיו רבי נראה אויך
ולא נמות ר"ל ברעב כמדומין אנחנו שאין הגשמים יורדין לא לתור שבועתך אמר
חזי המעגל לא כך שלתי לא גשמי בורות שחין ומערות ירדו בזמנך עד שכל
טיפה וטיפה כמלא פי חבית א"ל תלמידיו רבי השתדל עלינו שלא נמות כמדומין
אנחנו שאין גשמים יורדים לא לאבד העולם אמר רב"שע לא כך שלתי לא גשמי
רלון ברכה ירדו כחקן עד שעלו כל העם להר הבית מפני הגשמים א"ל תלמידיו
כשם שהתפללת שירדו כך התפלל וילכו להם א"ל כך מקובלני שאין מתפללים על
רוב טובה אע"פ הביאו לי פר הודאה להחודות עליו הביאו לי פר הודאה וסמך
שמי ידיו עליו ואמר רב"שע עמך ישראל שהולאת מומרים איך יכולין לעמוד לא
ברוב טובה ולא ברוב פורענות כעסה עליהם איך יכולין לעמוד השפעת עליהם
טובה איך יכולין לעמוד וה' רלון מלפניך שיפסקו הגשמים ויהא ריוח בעולם מיד
נשבה הרוח ונתפזרו העבים וזרחה החמה וילאו העם לשרה והביאו להם כהדין
ופטריות שהם יולאין מלחלות הגשמים כמ"ש בשם' שהיה בזמני יוא הנביא כמ"ש
הלך ילך השור וזכה כשהולך בחרישה נושא מלך הזרע בא יבא כשחזור החרישה
ברינה נושא למוהו ואל וידעו כי של ברכה היו ו"ו"ש וסגור אומר ויקס לך ו"ש
רלון יראיו יעשה ואת שועתו ישמע וכו' ו"ש רז"ל ומה חזי שהוא תלמיד תלמידו
של משה כך משה רע"ה עאכ"ו לכך נאמר וילא משה וכו' ויחדלו הקולות
והבדר ומטר לא נתך ארצה :

וארא

א אברהם א ילחק ויא יעקב בא שדי ושמי ה' וכו' יובן כמ"ש יסוד
אמונה כי אד"הר פגם בארבע אותיות שם הוי"ה בעברו על ע"ז ג"ע
ש"ד ולה"ר ולזה תיקנו שלושה אבות ג' אותיות שם הוי"ה אברהם תיקן ע"ז
בעברו למי אביו וזוה תיקון ה' ראשונה בסוד אברהם הוא אברהם ילחק תיקן ש"ד
בפשטו את לוארו על גבי המזבח וזוה תיקון הוי"ד ששם לחוק עשה לי להים
והוי"ד שבילחק נוספת יעקב תיקן ג"ע כי בן פ"ד שנים לא ראה קרי וזוה תיקון
הוא"ז של שם ולזה בחמשה מקומות בחורה כתוב יעקוב מלא בוא"ז ומשה תיקן
לש"הר בסוד אכן נודע הדבר שאמרו רז"ל שהיה משה תמים מפני מה ישראל שהם
בגלות יותר משאר אומות עכשו שראה בניהם דילטוריא אמר אכן נודע הדבר
ותיקן בחמשה חומשי תורה תיקן ה' אחרונה ששם ו"ש וארא א אברהם וכו'

בן שדי ושמי ה' לא מודעתי להם כי עדיין לא היה בחיבור רק יה"ו ו"ה אחרונה
 לא נחצברה עם יה"ו כי משה עדין לא חיקקה שהחורה לא נהנה עוד ו"ש ב' צפ'
 שמות ועתה לכה ואשלחך ב' פרעה לכה כתיבה צה' לרמוז לו לך ה' להשלימה
 בזמן תורה עת והוליא את בני ישראל ממלכים ולקחת התורה ו"ש כה תאמר לבני
 ישראל אהיה למה א"ל עם אהיה ולא עם אחר אהיה גימטריא יה"ו שתיקנו האבות
 משם הו"ה : **ו'ר'א** ישמע ליכם פרעה ונחתי את ידי במלכים והולאתי את
 לבאותי את עמי בני ישראל ממלכים וכו' יובן ב"ד למה אמר והולאתי את
 לבאותי את עמי בני ישראל הל"ל והולאתי לבאותי ועוד הל"ל עמי בני ישראל לא
 כתב ב' בשרתי לך ע"פ ואחר זאת משה ואהרן ויאמרו לו כה אמר ה' לאי
 ישראל שלח את עמי ויעבדוני את שפת יתר ועוד ויאמר פרעה מי ה' אשר אשמע
 בקולי לא ידעתי את ה' וגם את ישראל לא אשלח לא יובן כל' את לרבות מה בא
 לרבות לא הנה לאינו כהן ושייך לו הבכורים ובקש פרעה שישלח את ישראל מלבד
 הבכורים ולריך שגם הבכורים ישלחו ו"ש שלח את עמי את מרבה איוה אחר מלבד
 ישראל והשיב פרעה לא ידעתי את ה' וגם את ישראל לא אשלח לא הבכורים ולא
 ישראל ו"ש ולא ישמע ליכם פרעה וכו' והולאתי את לבאותי את לרבות הבכורים
 אה עמי בני ישראל ממלכים לא הבכורות ולא ישראל אשלח וכן הרבה פסוקים מזה
 ו"ש וקם מולך חדש על מזרים אשר לא ידע את יוסף את לרבות הבכורות ויוסף
 זה ישראל שנקראו על שם יוסף כמ"ש בני יעקב ויוסף סלה :

א"נ באופן אחר ולא ישמע ליכם וכו' והולאתי את לבאותי את עמי בני ישראל

ממלכים וכו' יובן למה אמר והולאתי את לבאותי את עמי בני ישראל הל"ל
 והולאתי לבאותי עמי בני ישראל למה את לא אמרו רז"ל את לרבות השכינה כמ"ש
 רז"ל א"ל הקב"ה למשה אהיה אשר אהיה עמם בגלות זה אהיה עמם בגלות
 אחר ז"ש ב' שמות ועתה לכה ואשלחך ב' פרעה והוליא את בני ישראל את
 לרבות השכינה שהיא עמם בגלות בני ישראל כמשמעו שאלו מגלות שניהם ו"ש
 ולא ישמע ליכם פרעה והולאתי את זה השכינה את עמי בני ישראל השכינה וישראל
 וכן הרבה פסוקים יש : **ו'יאמר** משה לפני ה' לאמר הן בני ישראל לא שמעו
 לי ואיך ישמעני פרעה וכו' יובן ו"ל מהו הן בני ישראל לא שמעו
 מלשון גוי לא תשמע לשוני פי' לא תבין לשוני ואמר מרע"ה לפני הקב"ה רבש"ע
 הן בני ישראל לא יבינו לדברי שנדבר אני והם בלשון אחד לא יבינו לשוני ואיך
 ישמעני פרעה שאני מדבר בלשון אחד והוא מדבר בלשון אחד ומפני מה לא יבין
 לשוני מפני ערל שפתיים ופסוק אחר אמר ויאמר משה לפני ה' הן אני ערל
 שפתיים ואיך ישמע לי פרעה ובאמור :

כה אמר ה' בזאת הדע כי אני ה' הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים
 אשר ביאר ונהפכו לרם יובן ב"ד למה מכה ראשונה הביא הקב"ה על

ובטוב לב
 מפני כי
 את בורחו
 לוח והמנה
 ר' ולא ידע
 בחיבה את
 בן ישיבי
 כראה חוק
 כבועקד את
 ק' עד
 מות כמדות
 וי לא גש
 א"ל תלמוד
 מחפלים מ
 הודאה וסג
 לעמוד לא
 שפת עליה
 צעלם מה
 להם כחן
 כנביא כמ"ש
 חזק הדין
 יוסף לך ו"ש
 למיד תלמוד
 חדלו הקולות
 כמ"ש וכו'
 על ע"י ג"ש
 ה' ה' ה' ה'
 חק חיקן ע"י
 ה' לי לטעם
 וי וכו' חיקן
 ומשה חיקן
 ישראל שם
 מודע הדבר
 אברהם וכו'

המים ונהפך לרס לא כתב האר"י זע"א פרעה פגם באותיות מי של גאים העלין
 שהכונה בסוד מי ה' אשר אשמע בקלו ואח"כ פגם באותיות מה של גאים התחזקו
 באומרו מה זאת עשיתו וכו' וזה שכתבו המקובלים מזרים אותיות מזר ים כנ"ל
 וז"ש כה אמר ה' וכו' הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים שפגם באותיות
 המים מ"י מ"ה מפני זה ונהפכו לרס וז"ש פרעה כשהיה טובע בים אמר מי כמד
 בגים ה' מי כמוד וכו' שבא לתקן את מי של גאים שפגם ח"ו וק"ל :

הנה יד ה' הויה במקנך אשר בשדה בסיסים בחמורים בגמלים בבקר ובלאן
 דבר כדור מאד יובן למה המות במכת הדבר חמשה מיני בהמות לא כתב
 הריב"ה ע"פ ראה ראיתי את עני עמי ראה בה' כתיב כנגד ה' שעבודים ששעבדו
 המלכיים את ישראל ולא הם א' עבודה ב' פרך ג' מרור ד' לחך ה' עינוי יע"ש
 מפני זה אמרה התורה ה' מיני בהמות שהמית להם הדבר מפני שעבדו בישראל
 ה' שעבודים מדה כנגד מדה :

א"י הכה יד ה' וכו' בסיסים וכו' למה המית להם הקב"ה ה' מיני בהמות כתב
 במילתא חמשה דברים היה פרעה מנאך בסוף חרץ מזרים ולא הן אמר
 אויב אררוף אסגי א' אחלק שלל ב' תמלאמו נפשי ג' אריק חרבי ד' תורישמו ידי
 ה' יע"ש מפני זה המית להם חמשה מיני בהמות כנגד ה' דברים שהיה פרעה מנאך :

א"י למה המית להם הקב"ה ה' מיני בהמות לא כתב במ"ש ע"פ ויבא ל ה' הר
 הלאים חורבה ה' שמות ים לו הר הלאים וכו' ועיין ב"פ שמות וקרא כתיב
 בהוליאך את העם ממזרים תעבדון את הלאים על הדר הזה כי צוית התורה
 שתעבדון לקבל ילאו ישראל ממזרים ולכן ניתנה התורה ים בה ה' ספרים ועל הר
 סיני שיש לו ה' שמות ולישראל שהם ה' אותיות ועוד כתב בש"ס שבת הר שנתנה
 עליו התורה ים לו ה' שמות מדבר לין שנלשו ישראל עליו ועיין בפ' שמות ולכן
 הרג הקב"ה ממזריים במכת הדבר ה' מיני בהמות מפני שלא ראו ללאת בני
 ישראל מארלט כדי לקבל התורה שיש ה' ספרים ועל הר שיש לו ה' שמות ולישראל
 שיש בשמם ה' אותיות :

א"י למה המית להם הקב"ה ה' מיני בהמות יובן כמ"ש בש"ס ברכות אמר
 רי"ב התורה נתנה בחמשה קולות שנאמר ויהי כיום השלישי בהיות הבוקר
 ויהי קולות וברקים וכו' שמיעוט רביע שנים ועקן כדור על הדר וקול שופר וכו'
 ויהי קול השופר וכו' והלאים יענוו בקול זה ה' קולות מפני זה הביא עליהם מכת
 דבר והמית למזרים ה' מיני בהמות שלא ראו להוליא את ישראל ממזרים ולקבל
 התורה שנתנה בחמשה קולות וז"ש הא לחנה וכו' ה"א ב"ה קולות שנתנה התורה
 לחמה התורה נקראה בשם לחם כמ"ש לבי לחמו בלחמו ושמו וכו' :

רבן אמור לבני ישראל אני ה' והולאתי אתכם מתחת סבלות מזרים וכו' יובן
 כמ"ש בש"ס ברכות אמרו רז"ל משל לאדם אחד שהיה חשוב בבית
 האסורים ובא אדם אחד וה"ל אני מבשרך מתר ויליאך המלך מבית האסורים

ייתן לך בלף זהובים ח"ל אזי לא תרצה הזהובים הלואי שיוציאני מבית האסורים
 ולא יתן לי מאומה וכן ג"כ אלל ישראל שהיו חבושים בארץ מזרים ושלחו הק"ב
 למשה וא"ל והולאני אחכם מתחה סבלות וכו' ואחרי כן ילאו ברכוש גדול והלך משה
 וא"ל כך ח"ל הק"ב ו"ש וידבר משה בן א בני ישראל ולא שמעו א משה וא"ל
 הלואי שיוציאני מקילר רוח ומעבודה קשה ולא יתן לנו הרכוש כסף וזהב :

ומראו בתי מזרים את הערוב וגם האדמה אשר הם עליה יובן מהו וגם
 האדמה אשר הם עליה לא אמרו רז"ל יש חיה אדני השדה ושמה
 ידוע והיא ידעוני ולורתה כלורת אדם בכל דבר לורת פנים וגוף ידים ורגלים ועבורו
 מחובר לארץ ואין כל צריה רבאה ליקרב ליה כמלא הטבורה כמו החבל וכמלא
 החבל רועה כל סביבותה וכשבאין ללדה אין אדם ראשי ליקרב אללה הורגתו לא
 גוררין אותה א החבל עד שהוא נפסק והיא מיד מתה ויש אומרים מורים בחיים
 על החבל עד שנפסק ויעק נקול מר ומת מיד ועליו רמז חיוב עם אבני השדה
 בריקח וכוו הדודאים שהביא ראובן לאמו כמ"ש וילא ראובן בשדה וימלא דודאים
 ויבא אותם א לאה אמו דודאים גימטריא באדם שזרתו לורת אדם ו"ש ומלאו בתי
 מזרים את הערוב וגם האדמה אשר הם עליה שאי אפשר להפסק מן הארץ שהיא
 מתה ואמר הפסוק וגם האדמה אשר הם עליה שהאדמה באה עמם למזרים :

וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבוד לבו הוא ועבדיו יובן כמ"ש בס' עוד יוסף
 חי מעשה ברבי יוסי בן קסמא שנשבו שני בני מירושלים חו"ב צבא על יד
 שר אחד מאדום לעיר אחרת והלך ר"י לעיר של אותו השר וא"ל שיתן לו בניו
 ולא רצה וא"ל טול מאה מנה ונתן לי בני ולא רצה והלך רבי יוסי והתענה והתפלל
 לפני הקב"ה להושיעו להושיב לו את שני ילדיו ושלח הקב"ה את מלאך מיכא
 והלקה את השר ההוא בחולי בצטנו והיה בלעז גדול שא"ל לו לסבול ויביאו לו
 כל הרופאים ונתנו סמים ולא נתרפא עד שא"ל אובדני שמא החולי הזה שבא לך
 מסיבת אותו חכם היהודי שבא לפדות את בני ולא רצית ליחנס לו ותקף שלח
 אחר ר"י וכיון שנכנס ר"י למקום שהבר יושב בו וראה פניו אז שוקט ונה השר
 מן הכאב החולי הסוא וא"ל השר לר"י תן לי מאה מנה שאמרת וטול שני בנדך
 וא"ל ר"י לא מאה לא שמונים מנה ונתן לי בני ויחכעם השר עליו וא"ל לא מכאן
 ואחר שילא ר"י חזר החולי ההוא על הבר ויהגלף מרוב הכאב וחזר וקרא לר"י
 וכשבא ר"י נתרפא מן החולי וא"ל תן לי שמונים מנה וטול את בנדך וא"ל ר"י
 לאו לא טול חמשים מנה ויגער בו השר וכשילא ר"י חזר החולי הולך ומוסיף חזר
 וקרא לר"י וכו' וסיף דבר ח"ל השר לר"י מה מגמתך ח"ל ראוני ליטול בני בחנם
 ח"ל השר טוב קח את שני בנדך ולך ויען ר"י ואמר לשר איני זו מכאן עד שתפרע
 לי שכר עבודת פדך אשר עזדת בהם מעת ששבת אותם עד היום הזה וסיף דבר
 עשו חשבון עמו לפי ערך הילדים ומעלתם ויעלו לו שמונים מנה והוכרת השר
 לשקול לו שמונים מנה בער שני הילדים ולקח ר"י את שני בניו והלך לשלום ו"ש

במשנת אבות אמר ר"י בן קסמא פעם אחת הייתי מתהלך ומלאני ארס אחד ונתן לי שלום וחזרתי לו שלום ויבן למה עד שנתן לו שלום וחזר ונתן לו שלום למה לא היה עושה כמ"ש בנ"ס רבי יוחנן אמר הוה מוקדים שלום לכל ארס לא ר"י היה מוקדים שלום לאדם בכל עת לא הוה העת היה נבון ר"י מפני ששבו שני דניו על יד השר כמזכר עד שאמר לו שלום והחזיר לו שלום וז"ל בנ"ס שמות ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והיטיקיהו לי ואני אתן את סכרך כמ"ש בנ"ס בנ"ס סוטה א"ר תמא בר חנינא לא ריין לדיקום שמחזרין להב אבידתן לא שנותנים להם שכר כמעשה ר"י בן קסמא וז"ל וירא פרעה כי היית ירוחה מן המכות והכבד את לבו הוא ועבדיו כמעשה רבי יוסי בן קסמא :

ויצא

משה מעם פרעה ויעתר לו ה' ויבן ה"ל וילעק או יתפלל מהו ויעתר לו כמ"ש רז"ל בנ"ס סוכה למה נמשלה תפילתן של דריקים לעתר מה עתר הזה מהפך את התבואה בגורן ממקום למקום כך תפילתן של דריקים מהפכת מדותיו של הקב"ה ממדת רגזות למדת רחמנות וז"ל וילא משה מעם פרעה ויעתר לו ה' שהיה עליהם מכת הערוב ונהפכה הגזרה ונתבטלה וכן בנ"ס בא אמר הפסוק וילא מעם פרעה ויעתר לו ה' ובאמור :

וגם

אני שמעתי את נאקת בני ישראל וכו' ואזכור את בריתי ויבן כמ"ש רז"ל דלמה נחסר לישראל מות' שנה ק"ך שנים ותירצו על ידי ישראל ששמו המילה במלרים כמ"ש בנ"ס שמות נגאלו כי מילה במלואה מים יוד למד הא גימטריא ק"ך לכך דלגי על הק"ך כמנינה וז"ל וגם אני שמעתי וכו' לגולא וא"ס והרי עדיין ק"ך שנים מות' שנה ולז"א ואזכור את בריתי זה המילה כמ"ש זאת בריתי אשר וכו' המול לכם כל זכר מילה במלואה גימ' ק"ך ודלגי על הק"ך וילאו ממלרים :

א"ל

וגם אני שמעתי וכו' ואזכור את בריתי וכו' ואזכור את בריתי ויבן כמ"ש רז"ל לישראל ק"ך שנים שבת להם ישרא במלרים שמו שבת כמ"ש בנ"ס שמות ועל ידי ששמו ישראל במלרים שבת דלגי על הק"ך והשבת נקרא ברית כמ"ש ושמרו בני ישראל את השבת ברית וז"ל וגם אני שמעתי וכו' ודלגי ק"ך שנים מה' שנים ולז"א ואזכור את בריתי זה השבת וילאו ממלרים :

ישמתי

ישמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האות הזה ויבן כמ"ש רז"ל רמז פדת חסר והיה אחריה שעבוד שהגאולה היתה על יד בשר ודם לנוחר שהוא רמז לגאולה העתידה יהיה האות הזה הזה גימטריא טוב הואו החסר יהיה פדות מלא בואו כמ"ש פדות שלח לעמו מלא בואו שהוא רמז לחיים כמ"ש בזהר ונתת לי אות אמת אות ואו רמז לחיים ושמתי אותיות יש מות עתה בגלות בין בני ובין עמך לא בן בעת הגאולה שיחיו המתיים ולא יהיה עוד מות ותהיה פדות שלמה על ידו יתברך שאין אחריה שעבוד כמ"ש ישרא נושע בנ"ס תשועת עולמים לא תבזבו ולא תכלמו בגלות עד שולמי עד וז"ל לה' השועה על ידי הקב"ה על עמך ברכתך סלה :

קוטי וארא אמרי כה

א"נ ושמתי פדות בין עמי ובין עמך רחמי למה שאמרו רז"ל מה יש יתר במספר עמי עמך עשרה זה עשר מכות שיביא הקב"ה על פרעה ועל מזרים ויהיה פדות שלח לעמו וילאו ממזרים ישראל :

א"נ ושמתי פדות בין עמי ובין עמך רחמי למה שאמרו רז"ל במדרש רבה בהוליאך את העם ממזרים תעבדון את האלים על ההר הזה בזכות התורה שעתידין לקבל ילאו בני ישראל ממזרים וז"ל ושמתי פדות לישראל על ידי בין עמי ובין עמך מה יש הפרש במספר עמי עמך עשרה שעתידין לקבל עשרה הדורות זה התורה למחר יהיה האות ר"ת גימטריא גאולה הזה גימטריא טוב שיבטל הרע מן העולם ר"ל הגלות למחר את תהפוך המילה לרחם כמ"ס ברוגי רחם תזכור שיבטל הגלות א"כ למחר אותיות לרחם שיש עוף נקרא רחם כמ"ס בשם' חולין א"ר יהודה רחם זו שרקק ולמה נקרא שמה רחם א"ר יוחנן כיון שבא רחם לעולם באו רחמים לעולם פי' רש"י מטר א"ר ביבי בר אביו והוא דייקב אמידו ועבד שרקק וגמירי דאי יתיב ארעא ושקיק אתי משיחא פי' רש"י שאין דרכו כן וז"ל אשרקה להם ואקבלם מן הגלות למחר אותיות לרחם זה העוף האות הזה שיבשר על הגאולה וז"ל מה גאוו על ההרים רגלי מבשר זה רחם דעבד שרקק משמיע שלום מבשר טוב וכו' לאמר לציון מלך אהיך בבי"א :

א"נ ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר וכו' ויבין כמ"ס בשם' יומא בית ראשון למה חרב מפני שהיה בהם ע"ז ג"ע ש"ד בית שני למה חרב מפני שהיה בהם שנאת חנם כמ"ס רז"ל בשם' גיטין קומלא ובר קומלא חריב ירושלם וכו' ועיין בפי' פקודי וכל זמן שיש שנאת חנם אי אפשר להגל כמ"ס רז"ל חנם בשביל שנאת חנם נמכרתם בגלות ולא בכסף הגלו ולא בדרקה שנותנים כסף הגלו מן הגלות ועל ידי שהיו ישראל באהבה ושלוס יגלו מן הגלות המר הזה וז"ל ושמתי פדות לישראל בין עמי ובין עמך ונפרדים מן העכו"ם ויהיו יושבים לבדם בארץ ישראל על ידי למחר תרגום אהבה רחם למחר אותיות לרחם שיהיה בנייהם אהבה ושלוס יהיה האות הזה של הפדות מפני זה יבשר איהו בשלוס מה גאוו וכו' :

פרשת בא

ויאמר ה' א' משה בא א פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי וכו' ויבין כחבב בס' בן איש חי הדקדוק ידוע למה הולך לומר לו בא א פרעה דנראה כגא ים סיבה שמונעו לבא א פרעה ועוד מה ביאור למען שתי אותתי אה בקרביו ובין ע"פ משל לאחד רשע שבת אלל חנוני ואכל בשר וכל מיני פירות ושתי יין ונחכסם ובא ללאת א"ל החנוני הבא לי דמים מה שאכלת א"ל לא יש לי הרי הכרם לפניך קרע אותו והוליא מה שאכלתי והחנוני היה פקה מה עשה לקח מחלפת אחת וכךך בה לאותו רשע והניחו מוכרך במחללת על שער

אחד וכן
למה לא
"י היה
שני בני
וחאמר
"ש בשם'
שנותנים
מן המנות

וישנה
יתר מה
לדקום
ה מעט
כן בפי'

רז"ל
שמתי
זה הא
וא"ה
"ש זאת
ן וילאו
בר אה
רז"ל
ש שבת
ת וז"ל
השבת
מי ובין
ש והיה
דמה יהיה
פדות
מנות אות
לא כן
בכך שאין
עניו בגלות

החיות וכל מי שעבר אומר לו בבקשה נומך חן איוה פרוטות בעבור המת הזה
 שנקנה לו תכריכין וקבר עבר אדם אחד הבין הענין אמר לחינוי עבור לזה הרשע
 שילך לו א"ל בבקשה ממך הנח אותו מושכב פה עד שאגבש ואלרף הפרוטות שהוא
 חיוב לי הנמשל בן הדבר הזה הנה משה רע"ה חפץ בגאולת ישראל ממלרים יום
 אחד קודם והקב"ה מאריך הליאה בריבוי המכות על יד המחללת הזאת של כבודת
 הלב שכך אח לב פרעה בה כדי שיסרב ויחזור ויסרב כמה פעמים בריבוי המכות
 וירבו החפלות של משה ובריבוי החפלות יגבה הקב"ה הפרוטות שהם נלווי הקדושה
 מפרעה ומעמו כמו שעשה אוהו חנוי לאותו רשע ולו"א יהי בשלח פרעה לעק
 פרעה ואי מפני שלקחו ממנו כל נלווי הקדושה שהיה חי מהם כמו"ש
 והילאחי את בלעו מפיו :

א באופן אחר בא א פרעה כי אני הכבדתי וכו' יובן מה שכתב הרב הגו' ידוע
 מה שחקרו המפרשים ז"ל למה עשה הקב"ה לפרעה כבודות לב בכל מכה
 ומכה ולהרבות בנסים והיה די שיאריך מכה אחת עליו זמן הרבה עד שילאח פרעה ולא
 יוכל לסבול אותה ובעל כרחו ילח את ישראל ממלרים או יביא לו מכת בכורות
 בתחלה והיה משלחם הקף כאשר נעשה באמת נמזת בכורות אך הטעם הוא ע"פ
 משל לאדם אחד שהיה מהלך בדרך ומלא מליאה עשרת לפים זהב בבית אחת
 ושמה שמחה גדולה וחזירו היה הולך ג"כ בדרך ומלא מליאה אף זהב ושמה
 והלך עוד ומלא אף זהב וכן עז"הד ועד שהגיע למדינתו נעשה בידו עשרת לפים
 דינרי זהבים הנה על כל פנים שהם שוין בסך המזון עכ"ז טובה של שני היא
 יותר גדולה כי הראשון שמה שמחה אחת אך השני עשרה שמחות שמה הנמשל
 בן אם היה הקב"ה מביא על המלרים מכה אחת של מכת בכורות בלבד בתחלה
 היה פרעה משלחם הקף וישראל היו שמחים שמחה אחת על הנס אך עתה שהביא
 על המלרים עשרה מכות אז שמחו ישראל עשרה שמחות בעשרה נסים שבהם
 רבו השמחות בישראל :

א ויאמר ה' א משה בא א פרעה כי אני הכבדתי את לבו וכו' יובן ה"לל
 השקיתי מהו כי אני הכבדתי את לבו אלא כמו"ש הרב בית פרץ ע"פ כבד לב
 פרעה כי דרך הלב כשמבטלים אותו הרבה אז מתרכך יותר משא"כ הכבד כל
 זמן שמושבלין אותו יותר נעשה קשה יותר וזהו כבד לב פרעה שנעשה מן הלב
 של פרעה כבד היינו כל מה שמכה אותו במכות קשות אז היה מחוק את לבו
 יותר ולא ראה לשלח את ישראל משא"כ הלב מתרכך יותר ו"ש ויכבד פרעה את
 לבו וכאמור ומורי ועטרת ראשי ז"ל פירש ו"ש ויחוק ה' את לב פרעה וכאמור
 ו"ש ויאמר ה' א משה בא א פרעה כי אני הכבדתי את לבו הלב של פרעה
 נעשה ככבד חוק כל מה שהביא על פרעה מכות נעשה לבו חוק ככבד :

א ויאמר ה' בא וכו' כי אני הכבדתי את לבו יובן מהו כי אני הכבדתי את לבו
 אלא כמו"ש רז"ל משל למה"ד לארי וחיות ושועל שהיו הולכין בספינה ובאה

הספינה לשפת הנהר ובה החמור ליקח מכם מן הספינה א"ל השועל לחמור כמה עזין כניך אין אתה יודע המלך שבחיות עמנו הולך ואחה רוצה מכם א"ל החמור לשועל מן המלך כ"ג אני נוטל מכם ולגמזוי אני מחשב ולוקח מכם הלך השועל וא"ל לארי כך וכך אמר החמור א"ל הארי קרבו לי הספינה וילא מן הספינה וטרף לחמור ונתנו לשועל וא"ל נתח לי אבריו של חמור השועל הזה בא השועל ונתח אוחו לנתחים וראה את לבו שמן ועמון ואכלו כשבא הארי ומלא אבריו נתחים א"ל לשועל לבו של חמור היכן הוא א"ל ארני המלך לא היה לו לב שאם היה לו לב לא היה נוטל ממך מכם הנמשל כך פרעה הרשע לא היה לו לב מבין הבינה והדעת מן הלב כמ"ש בחיקויים בפתיחת ג'הו ז"ל בינה לבא ובא הלב מבין שאם היה לו לב לא היה אומר למשה מי ה' אשר אשמע בקולו ומורד בהקב"ה ואומר מדוע לא שלח לי דורון כשאר מלכים ולישראל לא אשלח כבוד גימ' הויה ו"ש כבוד לב פרעה לבו מעורב עם הכבוד ולא היה לו לב מבין ו"ש ויאמר ה' א וכו' כי אני הכבדתי את לבו הלב של פרעה נעשה ככבוד וכלו לא היה לו לב מבין ואמר מי ה' וכו' :

דמטן

שתי אותותי לה בקרבו יובן מהו אותותי לה בקרבו לא כמ"ש במדרש משל למלך שאמר לעבדו לא וקנה לי דג מן השוק הלך והביא לו דג נבאש א"ל המלך בגזירה או תאכל את הדג הנבאש או תלקה מאה מלקיות או תתן מאה מנה א"ל אני אוכל את הדג לא תספיק לאוכלו עד שא"ל לקה מאה מלקיות לא תספיק ללקות עד שא"ל אשלם מאה מנה נמלא אכל מן הדג ולקה מלקיות ושלם מאה מנה כך הנמשל פרעה והמלכיים לקו עשרה מכות ושלחו את ישראל ממצרים ונהנו את ממונם לישראל ו"ש למטן שתי אותותי לה בקרבו לה ר"ת אכלו לקו השלימו ר"ל השלימו ממונם ומיפני זה נקרא פרעה לשון פרעון שאכל ולקה ושלם :

ויאמר ה' א משה בא א פרעה וכו' ה"לל לך א פרעה מהו בא וכו' יובן כשב

מהרח"ו משה לפה ברוה"ק שהשטן היה מקטרג בר"ה על יציאת מצרים ומסיבם זה לא היה נשה רוצה ליכנס אלל פרעה וא"ל הקב"ה א תירא וק תפחד מקטרוג השטן כי כפרהך נהיה בר"ה את איוב כמ"ש ויהי היום זה יום ר"ה ויבואו בני האלים וכו' ויבא גם השטן בחוכם וכו' ויאמר ה' א השטן השמת לבך על עבדי איוב וכו' מוכני זה אמר משה להק"ב"ה שלח נא ביד שלח :

א"ן

ויאמר ה' א משה בא וכו' יובן ה"לל לך א פרעה לא בא גימ' שלושה רמז לו עוד שלושה מכות אביא על פרעה ארבה חושך מכה בכורות ו"ש למטן שתי אותותי לה בקרבו ר"ת ארבה אפלה בכורות ולמה הביא על פרעה עשר מכות כנגד עשר נשיכות שנגך קין להבל ולא ידע מהיכאן הלא רוחו עד שגשבו בנרונו :

א"ן

למטן שתי אותותי לה בקרבו יובן כמ"ש רז"ל רבי יהודה היה נותן בהם סימונים מהו בהם סימונים לא היה כתוב על מלחן של מצרים עשר מכות וכאשר באה המכה עליהם ועשהה נקמה בהם נסתלקה ממלחם ו"ש בהם סימונים ר"ל על מלחן כתובה ו"ש למטן שתי אותותי לו עשר מכות לה בקרבו על מלחן :

א"נ למטן שתי אותותי גה בקרבן אמרו רז"ל אח תחשוב אותיות דם לפרדע כנס ערב וכו' כמו שכתוב בתורה חסרה תלא כמספר גה וז"ש למטן שתי אותותי גו עשר מכות כמספר גה בקרבן ר"ל על מלחן כחובה וז"ש למטן חספר וכו' ואת אותותי אשר שמתי בם וכאמור :

רמעי חספר באזני בן ובן בןך את אשר התעללתי במלרים ואת אותותי אשר שמתי בם וכו' יובן אשר שפת יתר לא כמ"ש רבי שמשון מאוסרפולי ז"ל

שש שלושה גפים ומ.ה.ת.ש ושמונים מלאכי חבלה הממונים להכות את הרשעים ולהענישם בגיהנם ולטהרם מעוונותיהם ועז"ל להכות באגרף רשע כי אגרף ר"ת שלושה גפים מאתים ושמונים ועל ידם נלקה פרעה הרשע והמלריים וזהו כמניין דם לפרדע. כנים ערב וכו' כמה שכתוב בתורה חסר כמניין עשר מכות כמניין תקא כמניין אשר וז"ש למטן חספר וכו' את אשר כמניין עשר מכות דם לפרדע וכו' ואת אותותי גו עשר מכות שמתי בם שנלקה פרעה והמלריים וזוה וידעתם כי אני ה' :

ויאמר ה' ג משה בא ל פרעה למה אמר הקב"ה לפרעה בא ג וכו' ה"לל לך גא בא גימ' שלושה יובן אמרו רז"ל פרעה חזר בתשובה שאמר ה'

הלדיק ואני ועמי הרשעים גא פרעה עשה בערמה דעתו ואמר ה' הלדיק ואני אבל ועמי הרשעים לו"ל למטן שתי אותותי גה בקרבן מפני שאמר ה' הלדיק ואני סתק עלמו לה' ועוד שהפריד בין אותות שם הו"ה ואני ה' הלדיק ועמי הרשעים ר"ת ה' ועוד את חזר פרעה בתשובה הוה ליה לשלח את ישראל ממצרים מזה נודע שעשה ערמה והביא עליו עוד ג' מכות :

א"נ בא ג פרעה ה"לל לך ג פרעה ולמה ח"ל בא וכו' גא יובן כמ"ש במדרש וישע אמרו רז"ל בטעה שאמרו ישראל זו השירה מי כמותך בגים ה' וכו'

לפני הקב"ה שמע אותה פרעה כשהיה מטורף בים וגשא אלבעו לשמים ואמר מאמין אני בך שאתה הלדיק ואני ועמי הרשעים ולא יש גוה בעולם גא אתה באותה שעה בא מלאך גבריא והטיל על לארו שלשלאות של ברזל לפרעה וא"ל רשע אתמול אמרת מי ה' אשר אשמע בקולו ועכשו אתה אומר ה' הלדיק מיד הורידו למולות יום ועכבו שם חמשים יום וליער אותו בידי שיכיר גפלאותיו של הקב"ה ואח"כ יא מן הים כמ"ש לא נשאר בהם עד אחד עד ולא עד בכלל והמליכו על גיטו ואנשי גיטו הרשיעו עד מאד עד שא"ל הקב"ה ליונה בן חמיטי קום לך ג גיטו העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה וכו' ויקס יונה לברות תרשישה מלפני ה' וכו' ויהי סער גדול בים וכו' וישאו את יונה ויטילוה ג הים וכו' וימן ה' דג גדול וכו' ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום וכו' ויגע הדבר ג מלך גיטו ובא יונה אלל המלך גיטו והפכה לורתו כזורת משה רע"ה וא"ל וכו' ויקס מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וכו' ויועק ויאמר בגיטו מטעם המלך וכו' האדם והבטהמה הבקר והלאן ג יעמו מאומה וכו' וירא להים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעם ויחם להים על הרעה וכו' ועדיין פרעה חי ועומד בפתח גיהנם

וכשנכנסים הטבו"ם לגיהנם מודיע להם גבורותיו של הקב"ה ואו"ל מפני מה לא
 למדחם ממני דעת כי כפרתי בה' ולכן שלח בי עשר מכות ומצטני בים ועצבני
 בים חמשים יום ואח"כ העלני מן הים והאמנתי בו בעל כרחי וז"ש בא ב
 פרעה מפני זה אמר בא ולא אל לך וכו' ר"ת בן אמימי יבא ב פרעה ויזיח
 אותו וז"ש עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח וכו' זה לנו למוקש גימ' יונה בן
 אמימי רמזו לו אם לא ישלח את ישראל עתה סופו יבא לו יונה בן אמימי לזרחה
 כזרת משה ואמר לו עוד ארבעים יום וכו' :

למען הספר באזני בך וכן בך וכו' וכן כמ"ש רבינו חננל מעת עתירת
 משה רבינו ע"ה ועד עכשיו אין ארבה מפסיד בכל גבול מזרים ואם
 יפול בארץ ישראל ויבא ויבנס בארץ מזרים אינו אוכל מכל יבול מזרים כלום כי לא
 נשאר ארבה אחד בכל גבול מזרים ועל ידי זה שיחו בכל נפלאותיו מזרים וז"ש
 למען הספר נפלאות הקב"ה באזני בך וכן בך שיראו הדורות שיבא ארבה בא"י
 ויבנס בא"מ ואינו אוכל מיבול הארץ כלום ואם ישאו הזנים אל מעת שהחפלה
 משה עליהם לא נשאר ארבה אחד בכל וכו' :

א"ן למען הספר באזני בך וכן בך וכן רמז כמ"ש בשם' מלעזא א"ר יוחנן
 כל שהוא ת"ח ובנו וכן בנו שלושה דורות אין החורה פוסקת מזרעו לעולם
 וכתבו החוספות ברוחין זה את זה כמ"ש רב יוסף התענה ארבעים תעניות אל
 לא ימוש מפני התענה מ' תעניות אחריתי אל לא ימוש מפני זרעך התענה
 מ' תעניות אחריתי אל לא ימוש מפני זרעך ומפני זרע זרעך אמר ה' מעתה
 ועד עולם אמר מכאן ואילך לא לריבנא תורה מחזרת על אכסניא שלה ולמה
 התענה מ' תעניות כנגד החורה שנתנה במ" יום כמ"ש ויהי עס עס ה' ארבעים
 יום ומ' לילה מפני זה מבקשים בכל יום בצרכת החורה והערב גא ה' לבינו וכו'
 ובהיה אנחנו ויאלאנו ויאלאנו ויאלאנו כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה שלשה
 דורות כדי שלא הפסק החורה ממנו ומצנינו ומצנינו וז"ש למען הספר אהה
 בחורה באזני בך ת"ח וכן בך ת"ח אז וידעם כי אזי ה' שלא הפסק החורה מכס :

בא ב פרעה וכו' וכן אמרו רז"ל מכאן רמז לו על מכת הארבה וי"ל מהיבאן
 נראה שרמז לו על הארבה הא שהפה של פרעה לא יש אוכל לאכול מפני
 שהארבה אכלו כל הזרעים וכל הפרות שבאילנות כמ"ש הפסוק ואכל את כל עשב
 הארץ ואת כל פרי העץ וכו' ולא נותר כל ירק בצען ובעשב השדה בכל א"מ וגם
 העין של פרעה שלא יוכל לראות מפני ויכס את עין כל הארץ והחשך הארץ ולא
 נשאר משם פרעה כי אם הרי"ש והה"א ואם תניח תיבש בא עם אוחיות הנשארים
 באוחיות ה"ר נעשית ארבה א"נ כתבו המקובלים פ' של אוחיות פרעה מחלפת
 באוחיות בומק ב' עין של פרעה מחלפת באוחיות אהפע בא' ונעשית ארבה
 וז"ש בא ב פרעה מכאן רמז לו על הארבה :

א"ן בא ב פרעה וכו' וכן אמרו רז"ל למה הביא הקב"ה על פרעה עשר מכות

היה ליה להביא מכה אחת ויוליח את ישראל לא ידוע דגאולת מזרים רמו
 לגאולת לעתיד לבא דכל מה שהביא הקב"ה מכות על פרעה ג"כ יביא על עשו
 שהוא אדום מפני זה הביא עשר מכות על פרעה ולא מכה אחת וז"ש בל א פרעה
 וכ"ס למה הביא על פרעה עשר מכות ולא מכה אחת ולז"א למען שתי איהותי
 אש בקרבך בקרב אחיות פרעה המילוי יש עשו פ"ה מלויה ה' רי"ש מלויה י"ש עין
 מלויה י"ן ה"א מלויה א' סך הכול גימ' עשו וז"ש עד מחי מאנת לענות מפ"י
 של"ח ר"ת וס"ת משיח רמו גם בימי המשיח יהיו המכות האלו על עשו :

ויאמרו עבדי פרעה לאו עד מחי יהיה זה לנו למוקש וכו' ויבן אמרו רז"ל
 ימח שמש של מזרים שכפרו בהקב"ה עד מחי יהיה זה הקב"ה נקרא
 זה כמ"ס זה לאי ואטרו וכמ"ס זה ה' קוינו לו לנו גימ' אהים שעושה בהם דין שלא
 את האנשים כדי שלא ישלח עליהם מכות עוד א"כ אמרו רז"ל שם ה' ושם אהיה
 יתפסק לי"ב לרופים זה גימ' י"ב למוקש גימ' למות שיביא מכות כמיסה :

א"נ עד מחי יהיה זה אמרו רז"ל כנגד משה אמרו המזריים משה נקרא בשם
 זה כמ"ס כי זה משה האיש א"כ משה במספר קטן זה :

החדש הזה לכם ראש חדשים כהב רב חיד"א בזכות רחל אמינו נתנו ראשי
 חודשים לישראל וכן ראשי חודשים לעמך ר"ת ר"חל נחמה לעמך ישראל
 וז"ש החדש הזה לכם ראש חדשים ר"ת רח"ל שזכותה נתנו ר"ח :

א"נ החדש הזה לכם וכו' כהב ברכ"י שמוסף ר"ח תקנה רחל אמינו שלפניה
 ברות הקודש שעתידות נשי מדבר שלא יחשאו בעגל ונרמו שמה ברכ"ח
 לכם ראש חודשים ר"ת רח"ל ומפני זה לא יעשו הנשים מלאכה בראש חודש וזה
 אשר מתפללים במוסף ר"ת ראשי חודשים לעמך ר"ת רח"ל :

א"נ החדש הזה לכם ראש חודשים ראשון ס"ת מגשמה רמו שיברך ברכת
 חילנות בניסן שהוא ראש חודשים לריך לברך בכוונה עליומה לתיקון הנשמות
 המגולגים בעלי השדה ולמה מצרכים בניסן דווקא מפני בניסן נבראו הנשמות
 ובחשתי הגופים נבראו ופני זה מצרכים ברכת חילנות לתיקון הנשמות בניסן
 בדרך אחת ה' אהינו מלך העולם שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות וכו' :

א"נ החדש הזה לכם וכו' כהב בס' חיימת אהך בזכות יוסף הלדיק ומשה רבינו
 ילאו בני ישראל ממזרים וז"ש החדש הזה לכם ראש ס"ת משה החדש הזה
 לכם ראש ר"ת בחילוף אהצע שני ההין ע"ע ל' בדגשלת ט' ר' בוססרך ז' גימ'
 יוסף וז"ש החדש הזה לכם ראש ר"ת וס"ת יוסף משה ילאו ישראל
 ממזרים בחדש הזה בזכותם :

שד תמים זכר בן שנה יהיה לכם ויבן בדרך רמו אמרו בזוהר שה ימינה שפיר
 שמלה שה ימינה הימין בחסד כמ"ס בפתיחה ליהו ז"ל חסד דרועא ימינא
 וחסד זה הלדקה כמ"ס עושה לדקה וחסד וכו' כמ"ס בשם' סוכה א"ר לעזר אהן
 הלדקה משתלמת לא לפי גמילות חסדים שבה שנאמר זרעו לכם לדקה וקלרו לפי

חסד פי' רש"י שקבלו השכר לפי חסד שבה ולדקה יעשה אותה תמים בלי שום פגימה ולשם יחיד וכו' וזכר ר"ת זה כר כמ"ש כרמל כר מלא ר"ל יתן פת א"ג זכר בן שנה ס"ת במ"ק פ"ת במ"ק ר"ל ויתן פת ולא כסף שמה רעב וימות כמ"ש בבב"ס תענית מעשה בנחום איש גס זו שהיה סומא בשתי עיניו וגידם משתי ידיו וקייטע משתי רגליו וכל גופו מלא שחין והיה מוטל בבית רעוע וכו' פעם אחת בקשו תלמידיו לפגותו מכם ואח"כ לפנות הכלים א"ל בני פנו את הכלים מהבית ואח"כ פינו את מיעתי כי מונטח כל זמן שאני בבית אין הבית נופל פינו את הכלים ואח"כ פינו את מטעו ונפל הבית א"ל תלמידיו רבי וכי מאחר שלדיק נמור אתה למה עלתה לך כך א"ל בני אני גרמתי לעלמי כך כי פ"א הייתי מהלך בדרך לבית חמי וביה עמי משא שלשה חמורים אחד של מאכל אחד של משחה ואחד של מגדים בא עני אחד וא"ל רבי פירסני אמרתי לו הסתחן עד שאפרוק מן החמור לא הספקתי לפרוק מן החמור ולא נשמתו ומת הלכתי ונפלתי על פניו ואמרתי עיני שלא חסו על עיניך וסוגנו ידי שלא חסו על ידיך יתגדמו רגלי שלא חסו על רגליך יתקטעו ולא נתקררה דעתי עד שאמרתי כל גופי יהיה מלא שחין א"ל אוי לנו שראינוך בכך א"ל אוי לי אם לא תראוני בכך ולא עשה על עצמו כל כך שהוא היה נותן לו לא פי' מהרש"א שכן דרך הדיקים לקבל עליהם יסורין בעו"הו שיהיה להם שכר משלם לעו"הב כמו ר"א בן רשב"י שקבל עליו יסורין בעו"הו כמ"ש בבב"ס מליעאל יע"ש ולכך קראו אותו נחום איש גס זו לפי שעל כל דבר ודבר שצבר עליו אפילו דבר טוב היה אומר גם זו לטובה נמלא מזה טוב ליתן פת לעני משיחן לו כסף ואם היה רעב וליקר ולקנות פת ימות כ"מ :

א"ג זכר בן שנה כמ"ש רז"ל בבב"ס בכורים ירושלמי בן שנה שאל במלכו בן שנה הוה לא כבן שנה שלא טעם טעם חטא והנותן לדקה יתכפרו עונותיו כמ"ש וחתך בלדקה פרוק כבן שנה שלא טעם טעם חטא :

יהיה לכס כמ"ש עשר חטא עשר בשביל שתתעשר הנותן לדקה יהיה עשיר כמ"ש בבב"ס בתרא א"ר יוחנן מאי דכתיב מלוא ה' חונן דל למלא מקרא כחוב אי אפשר לאומרו כביכול עבד לזה לאיש מלוא פי' שחונן דלים מעשה היה באיש אחד שהיו לו שני בנים אחד עשה לדקה ואחד שלא עשה לדקה כלל פ"א ביום הו"ש נתנה לו אשתו עשרה פולסין שקלים וא"ל אשתו לא וקנא לבניך מאומה מן השוק כיון שילא לשוק פגעו בו גבאי לדקה וא"ל תן חלקך בזאת המלוא של תכשטין של יחוס ויתומה ונתן להם עשרה פולסים שנתנה לו אשתו ונתנם להם ונתכייש ליתר לביתו והלך לבי"הב וראה שם משו האחרונים שהחזיקו משכרים ביום הו"ש ומשליכין לקח מהם ומלא את שקו ואין בהם משום גזל והלך לפרוש בים הגדול עד שהגיע למדינת המלך כיון שהגיע שם בההוא שעה נמלא המלך חושש במיעויו וחלה וא"ל בחלום רפואתך תהיה שתאכל מן לא האחרונים שהיהודים מתפללים ביום הו"ש חפשו בכל העירות ולא מלאו הפשו באומה הספינה ומלאו

וא"ל מאין הם וא"ל מן לו שהיהודים מחפלים בהם ביום הו"ש והבאוהו לפני המלך ואכל מהם המלך ונחרפה הריקו השק ומלאוהו דינרים יע"ש והיה עשיר גדול וז"ש יהיה לכם כל מה שנתן לדקה יתנו לו עושר :

א"נ יהיה לכם יתנו לפנינו לעו"הב כמ"ש בס' מט"ה מעשה בלחוד שהיה גדול ולא היה נטון לדקה ויהי לילה אחת שהיה שוכב על מטתו ויחלוס וירא את עצמו בחצר בית המלך מתהלך וירא שם חברה אנשים מרעים שרים וגבדיים אוכלים למעדנים על רגליהם בהט' וש' וכו' ותחלו נפשו לאכול ולשבע ולא נתנוהו וא"ל למה לא הכינתה עמך סעודה מביחך הלא ידעת כי שבת לה' והמכין ב"ש יאכל בשבת ואם לאו ירעב וא"ל אנכי הולך לביתו ואעשה לי מטעמים מן הכול וכן היה הלך לביתו ועשה מכול מאכל טוב שהיה בעולם וכו' וימלא את אמתותיו על החמורים וישם פניו קדמת ערן והנה עני לקראתו וא"ל תן לי וגפשי עיפה מן הרעב ויפטר בו ולא אבה ליתן לו וא"ל אני מרחמי על זה כמה ימים ואני אחן לך וחזר וא"ל במקום פלוגי נפלה חזיכת בשר וילך העני וירא אותה שמלכלכת בעפר ואכל אותה ויהי צבואו ב' המקום ויתן להם המאכל להמנונים עומדים שם שסיררו לו שולחן וישב תחת סומר אחת ומיחל אחתי יושם השולחן לאכול והנה הביאו לפניו קערה כאיסר קטנה ובתוכה חזיכת בשר מעופרת ומתובלת בעפר הארץ וא"ל מה זאת איה מטעמי ואיה מאכלי אשר הכינתה לי לעני מאכלך הלכו לדראון ולטמון הכלים המה לא יעלוך פה כ"א החזיכה שנתתה לעני ממנה האכל שאמרנו לך המכין בע"ש יאכל בשבת בכאן עולם שגילו שבת היא עו"הב והמכין שיתן לעניים לדקה שיבא לכאן ויתן לפניו ויאכל ויקך והנה תלום ומתהו העת ומעלה פיזר נתן לאביונים וכו' ונתן מאכל לכל שו' די מחסרו וז"ש יהיה לכם הדקה שאתה נתן לעניים יהיה חלקכם לעו"הב :

דיון אחס יולאים בחודש האביב עיין בפ' משפטים : **ושמרתם** את המצות אמרו רז"ל ב' תקרי המצות ב'א המצות וכתב של"ה מניין להם לרז"ל ב' תקרי ב'א מכאן את ר"ה ב' תקרי ועוד כתבו רז"ל בשם' פסחים שמעון העמסוני היה דורש כל אתין שבתורה לרבות עד שהגיע לפסוק את ה' ב'הך תירא פירש ונתיירא לרבות שום דבר כנגד ה' עד שצא ר"ע מן השמים ופירש את ה' ב'הך תירא לרבות תלמיד חכם גמלא ת"ח נקרא את וז"ש ושמרתם את המצות מי מקיים את המצות זה תלמיד חכם שנקרא את שמקיימים את התורה ראב"ה האותיות א' וסוף האותיות התורה ה' את ומפני זה נקרא הת"ח את :

א"נ ושמרתם את המצות וכן אמרו רז"ל כל מצוה שהזמן גרמה נשים פטורות כגון ליולת תפלין סוכה וכיוצא חוץ מן המצוה נשים חיבות וז"ש ושמרתם את המצות את שפת יתר ב'א את גימטריא אנשים נשים ע"ה ר"ל שחיביים אנשים ונשים במצות מזה בפסח וז"ש את שבעת הימים ר"ת אשה :

א"נ ושמרתם את המצות כ"י בעטס היום הזה הולאתי את לבאותיכם מארץ

רקושי בא אמרי א לב

מזרים יובן י"ל אח שפת יתר לא אמרו רז"ל בסוטה בזכות נשים לרקניות שעשו זרקה עם בעליהם ילאו בני ישראל ממזרים שהיו הנשים הולכים למלאות מים מן הנהר בכר והיה יולא חילוי מים וחילוי דגים והיו מפרנסים לבעליהם והדגים קטנים מפרין ומרבין ומפני זה היו יולדים ששה בכרם אחד וכו' וז"ש ושמתם וכו' הולאתי את גימטריא נשים ע"ה הולאתי את לבאותיכם מארץ מזרים ילאו בני ממזרים בזכות הנשים :

ויזכרו ויעשו בני כאשר לוח ה' את משה כן עשו יובן בס"ד כפל הדברים עשו כן עשו עיין בפ' פקודי הדרושים :

ושמרתם את המלות אמרו רז"ל א תקרי המלות לא המלות יובן בס"ד כמ"ש רז"ל הזהיר בפסח כתיקונו כלו קיים תריג מלות פסח

המילוי והפסוק פה סמוך חת גימ' תריג וז"ש ושמתם את המלות ר"ל בפסח א תקרי המלות לא המלות פסח במילוי גימ' תריג ר"ל כלו קיים תריג מלות :

א"נ ושמתה את הסקה הזאת וכו' יובן כמ"ש בש"ע בזה"ט משם האר"י ז"ל הזהיר בפסח במשהו מובטח לו שלא יחטא כל השנה כולה וז"ש ושמתה את החוקה הזאת זה הפסח למועדה מימים השנה הזאת ימימה לשנה האחרת שלא יחטא וזה פי' מורי ועפרת ראשי ז"ל והיה לכם למשמרת מן החטא עד ארבעה עשר לחודש לשנה הבאה :

והיה לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען יובן כתב בס' קרנות לדיק כי בעון הולאת זרע לבעלה גורם עיבוד הגאולה כי אין בין דוד בא עד שיכלו כל

הנשמות שבגוף ועוד כתב שיהיה נזהר במלות תפילין כראוי שנקרא אות ויכפר על אות הברית וז"ש והיה לאות על ירך וכו' על ידי קיום מלות תפילין כראוי שנקרא אות ויכפר על אות הברית הנקרא אות וזוה למען גימ' ק"ך שיבא קץ הגאולה :

א"נ והיה לאות וכו' כתב בס' לקוטי עלות על ידי השמחה זוכין לחידושין דאורייתא כי השמחה היא כלי לשאוב ולהמשיך ולקבל חידושין דאורייתא וז"ש והיה לשון שמחה כי על ידי השמחה למען תהיה תורת ה' בפיך שחולל לחדש באורייתא חידושין :

א"נ והיה לאות וכו' יובן כתב בס' מנורת המאור בזכות מלות תפילין שיקיימו ככנס לארץ וגגלין וז"ש אח"כ והיה כי יביאך ה' ארץ הכנעני והעטעם למה על

ידי מלות התפילין שהיה הגאולה לא תפילין גימ' ת"פ ס"מ להכניעם וזוה שהיה הגאולה וז"ש פתלי אותיות תפילין אילה שלוחה אותיות איה השלוח הנותן אמרי שפר

שמבשר הגאולה מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיים שלום וכו' וז"ש והיה לאות על ידכה וכו' על ידי מלות תפילין למען גימ' ק"ך שיבא קץ הגאולה וגגלין וכתב בש"ע א"ח מהגיס העולם לכרוך על הזרוע ז' כריכות כנגד התורה וכו' :

תורה אחת יהיה לכם יובן כמ"ש רז"ל בשם' סוטה משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל לורכן רבו מחלוקות בישראל ונעשית התורה כשפי

תורות ח"ו וכמ"ש בשם' מליעא מחלוקת ר"א הגדול עם החכמים בתורתו של
 עכנאי וכו' ועשה גלגול נראה התורה ח"ו כשתי תורות מפני המחלוקת בדעים
 ולעמיד ונלמוד התורה מפי הקב"ה ולא יהיה עוד מליקת כמ"ש ולא ילמדו איש
 רעהו כי כולם ידעו למיקטנס ועד גדולם וכתיב וכל בניך למודי ה' ורב שלום
 בניך ו"ש תורה אחת וכו' לימתי תורה אחת בלי מחלוקת בעת אחת יהיה לכם
 ולגר הגר ר"ס ליהו שיבא ויבשר הגאולה בבי"א וכן ג"כ הפסוק בפ' שלח לך :

ולכר בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו וכו' יובן כמ"ש שם' קמא תנו דבנן
 כלבים בוכים פלוני בא לעיר דלית בהון נקבה כלבים לוחקים ליהו בא
 לעיר שיאמרו הביא לנו מאכל שהאכלם חרבע מאתו וחזשים של נביאי הבעל עת
 שהרגם וכו' ועוד שיבא ליהו ביום המילה ועושים שעודה ויאכלו מן העלמות של
 בשר ודגים מפני זה שמחים ועכשיו פלוני בא וסורג בזורי מזרים ולא יהיה להם
 עוד מוחיה ועוד פינחס הוא ליהו והכלבים לא בכו ולא לחקו בא שחקו
 ח"ש ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו שחקו לא בכו ולא לחקו כשב לוינו מעשה
 פ"א שאירע שצרה הכלב ממקומו והיה לועק וזנבו בין צרכו מונח והיה מהלך
 ללדדן מאימת מלה"מ בא אדם אחד ודמה את הכלב למקום שצרה משם ומת
 הכלב מיד :

ועוד

איש שעשו המזרים כלבים בבישוף ש"ס ילאו ישראל ממזרים בלילה
 לועקים הכלבים של כישוף וישמעו הכלבים של בריאת הקב"ה וילעקו שניהם
 ורודפים המזריים אחר ישראל שהם יולאים בלילה בלי דעתם ויביאו אותם וההוא
 הלילה לא הכלבים של כישוף לעקו ולא כלבים בריאת הקב"ה ח"ש ולכל בני ישראל
 לא יחרץ כלב לשונו למאיש מעשה איש בכישוף ועד בהמה מעשה בריאת הקב"ה :
ריר שמורים הוא לה' וכו' יובן שגו למהר"ו ז"ל מעשה שאירע בליל פסח
 אדם מישראל היה עולה בסולם ונפל ונטלע ואיך אירע הדבר הזה בליל
 שמורים והשיב הרב להם דהאיש ההוא בלילה ההוא עשה עבירה ומש"ה נפל
 ונטלע מדבריו מבוחר דליל שמורים הוא בזמן שעוסקים במצוה או לפחות שלא
 לעשות עבירה אבל אם ח"ו יעבור עבירה אין לו שמירה וזה פשט הכתוב ליל
 שמורים ואין שטן ואין פגע רע בזמן הוא הלילה הזה לה' מקודשת לשמים וריח
 עבירה לא עמד בה אבל בלאו הכי עשה עבירה ושיגהו עונו כי העושה עבירה
 בלילה הזה עונו גדול מכשוא ולא נשמר מן המזיקין :

א"נ ליל שמורים הוא לה' וכו' אמרו רז"ל דגלות מזרים לא ישנו כי אם רדו
 פנים והשכינה השלימה המניין כמ"ש ויהי ה' את יוסף את לרבות השכינה
 כמ"ש לעיל ח"ש ליל שמורים וכו' הוא הלילה הזה לה' רמז לשכינה דמדת לילה
 היא השכינה היא השלימה המניין א"נ הגלות דומה לילה ח"ש הוא הלילה הזה ר"ל
 הגלות הזה לה' השכינה השלימה :

א"נ ליל שמורים וכו' הוא הלילה הזה לה' יובן לרמזו כמ"ש בזוהר דגאולת

לקוטי בא אמרי א לה

מזרים היא סיבה לגאולה העתידה ועוד כתב ברעיא מהימנא דמחית עמלק
תהיה בערב פסח ולו יהיה השם שלם והכסף שלם ו"ש כי י"ד יום ערב פסח על
כס יה שיתלם השם והכסף שלם ו"ש ליל שמורים הוא יום ערב פסח הו"א
שהיה כסאו ושמו שלם ה"ו משם היה וא' ככסף שיתלם הלילה הוא שמורים
לכל בני ישראל לעתיד לבא לדורותם :

א"נ הוא הלילה הזה לה' שמורים ר"ת גימ' שילה כמ"ש בניסן נגלו ובניסן וכו' :
ומת כל בכור בארץ מזרים מזכור פרעה היושב על כסאו עד בכור
השפחה יובן שזהו פעמים כתיב בפסוק בכור על האדם כנגד בכור לאיש
ולאשה שהיו המזריים כולם שטופים בזמה וגדול מבית כי אין בית אשר אין שם
מת ב"מ : **והיה** היום הזה לכם לזכרון ס"ת המן רמו שהמן נחלה
בחדש ניסן כמ"ש וישבת המן א תקרי כמ' חזוק לא ברפה המן
ממחרת הפסח : **ויקרא** למשה ולאהרן לילה ויאמר להם קימו לאו וכו' ר"ת
ק"ך רמו שחבר מת' שנים ק"ך שנים וילאו ישראל ממזרים :

פרשת בשח

סמיכות הפרשה והיה לאות על ירך וכו' וס"ל ויהי בשלח פרעה וכו'
יובן כס"ד כמ"ש בס' אהבת עולם בזכות מלות תפילין ילאו בני
ישראל ממזרים קודם הזמן וכשראה פרעה שהקב"ה לונו על התפילין אמר מה
סיבה מזה זו והסיבה בשבילה נכנסים לארץ ו"ש והיה לאות על ירך וכו' כי
בחוץ יד הולחנו ה' ממזרים ועל ידי זה ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם
להים דרך וכו' ונכנסו לארץ ומפני זה ויהי בשלח פרעה וכו' שאמר פרעה ואי
ויהי לשון לער לשון ואי וגאולה העתידה תהיה ג"כ בזכות התפילין :

א"נ סמיכות הפרשה והיה לאות על ירך וכו' ויהי בשלח פרעה וכו' יובן כתב
בש"ע י"ד הקונה עבד עכו"ם מישראל או מעכו"ם וכו' הרי הוא כעבד
כנעני וכו' ולאחר שיטבילו לשם עבדות הוא עבד וחייב במלות שהאשה חייבת בהן
כמ"ש בשם' סוכה א"ר שמעון מנשה ב"ב עבדו של רבן גמליא שהיה ישן תחת
המיטה וא"ל ר"ג לוקנים ראיתם עבי עבדי שהוא תלמיד חכם ויודיע שעבדים
פטורים מן הסוכה לפיכך ישן הוא תחת המיטה עכ"ל וכתב בש"ע י"ד ואם רבו
הניח לו תפילין ילא לחרות דשבו אינו עובדו ו"ש והיה לאות על ירך וכו' דכיון רבו
דהיינו הקב"ה לום להניח תפילין מיד ילאו לחרות דשבו אינן עובדים עוד לפרעה
כי בחוק יד הולחנו ה' ממזרים ולזה ויהי בשלח פרעה וכו' לעק פרעה ואי :
א"נ ויהי בשלח פרעה וכו' יובן כתב בס' לקוטים מפרדס נהגו ישראל בפרשת
בשלח לאכול חביל מחטים דנקרא הריסיה והטעם לפי בזמן שישראל נולדו
מפרעה היו לאחדים ואהובים זה לזה ועשו שלום כמ"ש השם גבולך שלום שנעשה

שלוש בניו חלב חטים ישיטך נלמוד מן החטים זה ההרסים ומפני זה הטעם
 שזכרים לחם על ראש החתן והכלה רמז לאחדות ושלוש שיטתו בניהם ח"ש ויהי
 בשלח ר"ת ונהגו ישראל השם ישמרו בשבט שירה לאכול חטים ר"ל הריסים ח"ש
 במשנת אבות הפוך בה והפוך בה דכולא בה דכל מנהג הוא רמזו בתורה :

א"נ ויהי בשלח פרעה את העם יוצן כתב בילקוט מי אמר ווי המלרים קראו
 ווי ולמה קראו ווי גא משל לה"ד לרופא שבא למדינה וכל אדם שהיה
 נפלע או שהיה בו מכה היה מרפאו כיון שלא הרופא מן המדינה החילו בני
 המדינה קוראים ווי כך היה במלרים לא יבצר מהיות זהם שחין וכנים וארבה והיה
 משה מתפלל עליהם זה הרופא ולא יהיה עוד מכות ארבה וכו' והנה כשלא הרופא
 הגדול הזה קראו ווי כי הרוויחו הרבה על יד הרופא כי מי ירפא אותם
 כשיבא עליהם לו המכות :

א"נ ויהי בשלח פרעה וכו' איתא במדרש כששלח פרעה את ישראל ממלרים אמר
 ווי ולמה אמר ווי גא משל למלך שהלך בנו למדינה אחת ושם חלל עשיר
 אחד וקבל העשיר בנו של מלך והיה המלך שולח לעשיר אגרות כדי שיזהר על בנו
 והעשיר עשה שבן המלך עבודה קשה וישלח המלך לעשיר אגרות לשלח את בן
 המלך ולא אבה לשלוח את בן המלך עד שהלך המלך בכבודו ובעלמו והוליא אתו
 משם החתול אותו עשיר לזעוק ווי על ש לא בן המלך מביא ח"ל שבינו למה אתה
 לזעוק ווי ח"ל היה לי כבוד כשהיה בן המלך חללי שהיה בכל עת שולח לי אגרות
 והיה זקוק לי עכשיו שלא בן המלך מאללי איני זקוק לי עוד לכך אני לזעוק ווי כך
 המלך זה הקב"ה וישראל ירדו למלרים בניס אחס לה' גהיכס ופרעה עשה בישראל
 עבודה קשה וישלח הקב"ה את משה ואת אהרן וא"ל כי אמר ה' בני בכורי ישראל
 גא האגרות ולא אבה לשלחם כמ"ש ואומר ליד שלח את בני ויעבדוני ותמאן
 לשלחם עד שהק"ב בכבודו ובעלמו ירד למלרים והוליא את בני ישראל כמ"ש
 והולאיתי את בני ישראל מתוכם החתול פרעה לזעוק ווי ששלחתי את ישראל ולכך
 נאמר ויהי בשלח פרעה את העם כמ"ש ויהי לשון לזעור לשון ווי :

א"נ ויהי בשלח פרעה וכו' יוצן אמרו רז"ל בשלח לשון לזיה שפרעה לזיה את
 ישראל ולמה לזיה אותם כמ"ש בשם' סוטה אמר רי"ב כל שבביל ארבע
 אמות שלזיה פרעה לאברהם כמ"ש וילז עליו פרעה אגשים וישלחו אותו ואת אשתו
 וכו' נשתעבדו בבניו ארבע מאות שנה עכ"ל ועל כן פרעה לזיה אותם עתה דבשכר
 לזויה זו יזכה לשעבדם פעם אחרת אך אימתי הלזויה מועלת בזמן שיעודע להיבן
 הולך אותו אדם ובזיוה דרך הולך ויהיה דעתו בלזויה עד הנמוק שהוא אכל פרעה
 מהממא כיוון שילכו דרך ארץ פלשטים כי קרוב הוא ולא נחם גהיכס דרך ארץ
 פלשטים וכו' ויסב גהיכס את העם דרך המדבר וכו' וזוה לא ידע פרעה הדרך
 שהלכו בה ואינה מועלת הלזויה לו ופרעה סבר שמועלת לו הלזויה ולזיה אותם
 ולזיה ויאמרו מה זאת עשיתו כי שלחנו את ישראל מעבדנו :

א"י ויהי בשלח פרעה וכו' יובן אמרו רז"ל מי אמר ווי הכנענים אמרו ווי ולמה אמרו ווי לא כמ"ש בס"ה הק"ב ב' טהרות ונחתי נגע לרעת וכו' מקנה אני ניתן לכם כמ"ש בשם' הוריות חגי רבי חייל וכו' בשורה היא להם שהכנענים באים עליהם תני רש"י כיון ששמעו הכנענים שישראל באים עליהם עמדו והטמינו נמוגים בצתים ובשדות אמר הקב"ה אני הבטחתי לאבותיהם שאני מכניס את בנייהם לארץ מלאה כל טוב שנאמר ובתים מלאים כל טוב והרי היא חסרה מכל טוב שטמנו כל ממונם מה הקב"ה עושה מרגה נגעים בעיתו והוא סותרו ומולא בו אומר וכו' מי בא ואמר לכנענים שישראל נכנסין לארץ א"ר שמוא בר יצחק שלוש אגרות שלח יהושע בן נון אללם הרולה לפנות יפנה להשלים ישלים לטעות מלחמה יעשה גרגשי פנה והאמין בהקב"ה והלך לו לאפריקי גבעונים השלימו ל"א מלכים עשו מלחמה ונפלו בחרב וז"ש ויהי בשלח וכו' מי אמר ווי הכנענים מפני שלקחו כל ממונם :

א"י עוד למה מלין מי אמר ווי פרעה אמר ווי ולמה שה"לל והיה לשון שמחה שילאו משה וישראל ממלרים וגלל מן המכות לא כחב בילקוט משם רבינו האר"י בשעה שכלל אדם הראשון מטף הדעת פגם בכל העולמות ונפלו גילוי הקדושה ביד הקליפות ונחשזרו בארבע רוחות העולם וכל שרי האומות כל אחד נטל חלקו ויהיה ממונו והנה כל אותם גיליות אין להם אחיזה וכוח ללאת ממש כי אם על יד ישראל שעושים מלות ומעשים טובים וחיפולות ומעלים אותם ובמלרים הולרכו ישראל לגלות מפני שילקטו כל הגיליות משם עד שעשאוהא כמוליה שבין בה דגים ולא נשאר בהם שום גילוף קדוש מטעם זה ליה הקב"ה בחורה לא תוסיפו לראוהם עוד עד עולם כדי שלא יגרום גלות השכינה בחינם שלא לעורך ומחיה החילונים ובלאת ישראל ממלרים נשפלה הממלכה כי לא היה לה יניקה לקליפה מן הקדושה וז"ש ויהי בשלח פרעה וכו' ווי ולער על פרעה כששלח פרעה את העם והוליא את כלעו מפיו ונפסק די חייוהו וממלכהו ולא נשאר לקליפה שום יניקה מהקדושה כמ"ש בהגדה ומנין שנחן לנו את ממונם וכו' ד"א עשאוה כמלודה באין בה דגן וכאמור וז"ש חיל בלע ויקיאנו וזבטנו יורישנו א :

י"קה משה את עלמות יוכף עמו כי השביע וכו' יובן כמ"ש בשם' סוטה תנו רבנן בוא וראה כמה חביבות מלוא על משה רבינו שכל ישראל נחטסקו בציוה של מלרים כמ"ש וישאו ממלרים כלי כסף וכו' ומשה נחטסק במלות שנאמר חכם לב יקה מלות ורזיל שפתים ולבט ומנין היה משה רבינו היכן יוסף אמרו סרח בת אשר נשחירה מאותו הדור שהלכה בחיי חיותה לגן עדן הלך משה אללה א"ל את יודעת היכן יוסף קבור א"ל ארון של מהכת עשו לו מלרים וקבעוהו בזילום הנהר כדי שיתברכו מימיו פי' רש"י גילום עולה ומשקה ומולא אותם יאורים וממם משקין את השדות כמו עיר בלרה הלך מ"ר ועמד על שפת גילום אמר יוסף יוסף הגיע עת שנשבע הקב"ה לגאול את ישראל והגיעה השבועה שהשבעת את

לז
זה הענין
ס"ח וכו'
הריבויים ח"ס
מרה :
לרים קבלו
אדם שהיה
התחילו בני
וארבה וכו'
שיאל הוסיף
רפאל אותם
ממלרים אמר
ה אלל עשו
זר על בני
גלה את בן
והוליא את
יו למה אתה
לי אגרות
עוק ווי ק
עשה בשלח
בכורי ישראל
בדובי וסחון
ישראל כמ"ס
ישראל וכו'

ישראל אם אחת מראה את עלמך מועב ואם לאו הרי אהנו מטיקין משבועתך מיד
 קף ארונו של יוסף וק תחמה היאך ברזל קף שהרי כתיב ויהי האחד מפיל הקורה
 ואם הברזל נפל למים וילעק ויאמר זהה אדוני והוא שאול וכו' וישלך ק המים
 ויקף הברזל והלח דברים קל וחומר ומה לישע תלמידו של ג'הו וק'הו תלמידו
 של משה קף הברזל מפניו מפני מ"ר עאכ"ו וז"ש ויקח משה את עלמות יוסף עמו
 וז"ש במדרש חכם לב יקח מלות וז"ש במשנת אבות חין מלויים לו לאדם בשעת
 פטירתו גא חורה ומעשים טובים בלבד ח"כ עמו נשמת יוסף עמו כמ"ש גורי האר"י :

א"נ ויקח משה את עלמות יוסף עמו וכן בס"ד מהו עמו גא כתבו גורי הארי
 גלגול ראשון נקרא אב וגלגול שני נקרא בן ועוד כתבו נח הליך נגלגל

ביוסף ובמשה רבינו נמלא אביו של משה יוסף וחייב הבן לעשות כבוד לאביו אפילו
 אחר מותו בש"ע י"ד מפני זה חפש משה והוליא את יוסף וז"ש ויקח משה את
 עלמות יוסף ולמה משום עמו שהוא גלגול ראשון ונקרא אביו וחייב הבן לעשות

כבוד לאביו אפילו אחר מות אביו : **וייגד** למלך מצרים כי ברח העם
 וכו' יובן כמ"ש בשם' סינהדרין א"ר בני

בכות גבורתם שנאמר ובני אפרים שותלח ובכר וחתם בנו וכו' והרנוס אנשי גם
 מהנולדים בארץ מאתים קף איש וכהיב ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבואו
 אחיו לנחמו פי' רש"י שלא היה להם למנות מגזרת ועבדום וענו אולם ארבע מאות שנה
 לא משגלד יאחק דהא דכתיב כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם משגלד יאחק דכתיב
 כי בילחק יקרא לך זרע והם מנו משעת הדיבור לאברהם וז"ש וייגד למלך מצרים
 אמרו רז"ל חין הגדה לא חכמה ח"ל החרכומוים לפרעה כי יליאת ישראל ממלכים
 עתה בר"דו שנה היא שקולה כנגד בני אפרים שילאו קודם שלושים שנה גם ישראל
 אם לא יהרגו יגלו לבבל ולאומות אחרים כ"י גימטריא שלושים בר"ח גימ' רד"ו
 גם כן ישראל שילאים בדרו לריך שיהיו בנלות בבל ויהפך לבב אותיות בבל ויאמרו
 מה זה עשינו כי שלהנו את ישראל מעבדנו ויהיו עובדים לאחרים כי סברנו שיהיו
 בני חורין מפני זה אמר פרעה ויאסיר את רכבו ואת עמו לקח עמו ויקח שש
 מאות קף בחור וירדוף אחרי בני ישראל וכו' :

ויקח משה את עלמות יוסף עמו וכו' יובן כתב בס' אמרי טעם כילד משה
 מטמא עלמו ביוסף והשכינה עמו חדיר ועוד שמשם בשבעה ימי המלואים

ותירך הרב פני דוד דלעולם יוסף אינו מטמא ועוד כמ"ש רז"ל עת שמת רבי
 עקיבא בבית האסורים נכנס ליהו ז"ל והוליא ח"ל מור לאו כהן הוא ח"ל
 הליקים אינם מטמאים וכן אמרו רז"ל ביום שמת רבינו הקדוש בטלה כהונה
 כלומר אעסקי בו וכו' ולמה המתים הליקים אינם מטמאים מפני שהליך נקרא חי
 כמ"ש בשם' ברכות ובניהו בן יהודע בן איש חי אטו כולי עלמא בני מתי נינהו
 לא לריק במיתתו קרוי חי וז"ש ויקח משה את עלמות יוסף עמו מתי הליקים
 קרויים חיים ולקחו משה עמו ואינו מטמא כשאר מתים :

לקוטי בשבח אמרי א

מד

ויאמר ה' א משה מה הלעק אי וכו' יובן מהו מה הלעק וכו' לא כמ"ס רז"ל במדרש בשעת קריעת ים סוף טען עווי"ל שר של מזרים לפני הק"כ מה לו עע"ז אף לו עע"ז ומה לו טובעים בים אף לו טובעים בים והשיב לו הק"כ לשר שטטה וכי אני דן שגג כמזיד ולווס כרלון וישרא היו שוגגים ושגג בישרא פטור וז"ש ויאמר ה' א משה מה הלעק אמרו רז"ל שם הוי"ה במילוי לפני עולה מ"ה ושם מ"ה הוא רחמים וא"ל הק"כ מה הלעק החפלל עליהם בשם מה דבר א בני ישראל ויסעו ולא תירא משר של מזרים וז"ש ויאמר מזרים של מטה אנוסה מזני ישראל כי ה' נלחם להם במזרים בשר שלהם שזמו מזרים וז"ש עזי וחמרת יה אמרו רז"ל שם יה דין כמ"ס אשרי הגבר אשר היסרנו יה אפילו שם יה הוא דין וטען עווי"ל מה לו עע"ז וכו' אפילו הכי ויהי לי לישועה והללנו מן השר של מזרים ולריך לומר לפניו זה אי ואנוהו אהי אבי וארוממכו וכו' וז"ש ה' ילחם לכם וכו' וכאמור :

א"י ויסר את אופן מרכבותיו וכו' כי ה' נלחם להם במזרים יובן בס"ד כחב בס' פרסומי נכא שהשר של מזרים לא מה לא עד שבאו ישראל על הים כז"ש וירא ישראל את מזרים מה על שפת הים וז"ש ויסר את אופן וכו' ויאמר מזרים של מטה אנוסה מפני ישראל כי ה' נלחם להם במזרים בשר שלהם שזמו מזרים והמיתו :

עזי וחמרת יה וכו' כחב בס' פרסומי כסא דשם יה הוא מסוגל ללימוד התורה יע"ש וז"ש עזי זה התורה כמ"ס ה' עזי לעמיתן וחמרת יה דשם יה מסוגל ללימוד ולמוד בתורה ויהיה לי לישועה ולא שוכח אני ממנה דבר וז"ש שבטי יה על ידי שם יה עדות לישראל עדות זה היא התורה כמ"ס אה דברי העדות והחקים שמסוגל ללימוד התורה וז"ש עליה למרוס שבית שבי זה התורה לשכון יה אהים ששם יה מסוגל ללימוד התורה :

א"י עזי וחמרת יה וכו' יובן בס"ד כחב בס' תולדות שמשון שתחלת סוד יחוד התפילה הוא סוד ו"ה וסוד לימוד התורה הוא סוד יה יע"ש וז"ש עזי

זה התורה כמ"ס ה' עזי לעמו יקן והתורה יחוד שם יה וז"ש וחמרת יה וז"ש פתחו לי שערי דק שערים המלווים בהלכה אבא בס אודה יה רמו סוד לימוד התורה בשם יה וז"ש אשרי הגבר אשר תיסרנו יה וסורחק תלמדנו וכאמור וז"ש שבטי יה עדות לישראל עדות זה התורה כמ"ס אה דברי העדות וכו' שהתורה היא סוד שם יה וז"ש עליה למרוס שבית שבי זה התורה לשכון יה אהים שסוד לימוד התורה

בשם יה : **אז** יסיר משה זבני ישראל וכו' יובן בס"ד כמ"ס בשם' ברבות אמר רב ארבעה לריכין להודות יורדי הים והולכי מדברות ומי שהיה חולב ונתרפא ומי שהיה חשוב בבית האסורים וכן גם כן כחב בש"ע א"ח וסימך וכל החיים יודוך סלה חיים ר"ת חולה יסורין ר"ל חשוב' בבית האסורים יס מדבר וז"ש אז יסיר משה זבני ישראל את השירה מפני שירדו לים וילאו חייבים להודות עזי וחמרת יה ויהי לי לישועה וכו' :

אזו יסיר משה וכו' יובן כמ"ש שם ברכות חומר רב ארבעה לריכים להודות וכו' ומי שהיה חשוב בבית האסורים ואין בית האסורים כמלרים כמ"ש לפרעה ריוך שלא תלא אומה זו לעולם העלמות יוסף חס לא ימלאו אותם אינם יכולים ללחץ לעולם ועשו לו ארון של מתכה של ח"ק ככרים והשליכוהו בנחל והשניעם כי פקוד יפקוד להים והעליחם את עלמותי מזה אחרת ע"כ במדרש וזאת הברכה וז"ש אז יסיר משה וכו' שילאו ממלרים שהיא בבית האסורים חייבים להודות להקב"ה עזי וזמרת וכו' וז"ש הוליה מוסגר נפשי זה בית האסורים להודות את שמוך וכאמור : **ויסע** משה את ישראל מים סוף וילאו וכו' יובן כמ"ש בס' תהלה לרוד קריעת סוף היחה בכוח שני שמות ע"ב מ"ב יע"ש וז"ש ויסע משה את ישראל מים סוף בכוח וילאו גימטריא עם הכולל ע"ב מ"ב וז"ש הים רח"ה וינו"ם הירדן ס"ח גימ' ע"ב מ"ב ע"ה היחה קריעת ים סוף :

ד' ילחם לכם ואחס תחרישון יובן למה אמר בזה הפסוק חמשה תיבות לא כמ"ש בס' לקוטים מפרדם סגולה לעין הרע שיאמר חמשה שהוא כופה חמשה גוונין דעיגא שהיא מלך הגבורות כנגד חמשה אותיות מנלפך שהם גימטריא פר דיגין ולזה בדרך יעקב ליוסף בן פרת יוסף בן פרת חמשה תיבות מפני עולי עין בשביל סגולה עין הרע וז"ש הא לכם זרע זרע אהיות עזר מעין הרע כמ"ש בס' אורות לים מעשה ועיין בפ' שמות גמלא עין הרע הורגת כמה נפשות וז"ש והסיר ה' כל חולי כמ"ש בשם' מיעל אמר רב זו עין הרעה וז"ש והסיר ה' ממך עם שלוש תיבות גימטריא עין הרעה וז"ש ה' ילחם לכם וכו' הפסוק הזה חמש תיבות כדי להליל את ישראל מעין הרע מפני שילאו ממלרים ולקחו רכושם והמלרים עינם רעה כמ"ש רבינו בחיי טעם בגזר הק"ב על ישראל ועבדו וענו אותם ה' שנה בשביל שאכל אברהם אע"ה מלחם מלרים כמ"ש ויהי רעב בארץ וירד אברהם מלרימה לגור שם שנקראו רע עין ת' גימטריא רע עין :

אזו ילחם לכם וכו' יובן בס"ד כמ"ש בס' עושה פלא מעשה שהיה בעיר אחת שהיו העבו"ם שגאים ליהודים שנאה גדולה שלא יכולים לראותם כמ"ש ויקולו מפני בני ישראל וכתיב ויקון מואב מפני העם מאד מלמד שהיו רואים את ישראל בקולים צעייניהם ויחנו בדעתם לעשות עילה וסיבה לכלותם פעם אחת קרוב לחג הפסח נתוועדו ובאו לפני המלך וישתחוו לו ויאמרו לו באנו להודיעך על ידי סיבה נכנסנו לבית היהודים ומלאנו איש אחד ערל מפני עמינו הרוג ומפרפר ומתגולל בדמו וכל היהודים עומדים סביבו כדי לעשות במלה ובחרוסת שלהם ובאחתה היה יושב לפני המלך אחד מיועליו זורר היהודים ויהי כשמעו את דבריהם קם וילעק לעקה גדולה לפני המלך וידבר עלילות על היהודים וכל השרים לא ענו אותו דבר ויאמרו למלך לדבר הזה אין אמתנו ויכולים לסתום פינו מפני הרעה הגדולה הזאת ואם לא תעשה משפט ביהודים אמתנו נעשה נקם מפני ההרוג הזה בלתי רשותך וא"ל המלך תדעו שאמתנו חייבים להודות לגורא עולם בלשם לאיש

לדיק כמפעלו הטוב ולרשע כרשעתו וכו' וכל גו העמים מעידים שקר כי הם
עלילות דברים על היהודים ולשפיך דם נקיים ותקף גזר המלך להקריז בכל העיר
שיבואו כל היהודים לפני המלך ויבאו כל היהודים בפחד ורעדה כי לא ידעו הסיבה
קריאתם בפתע פתאום בבהלה וא"ל המלך שאני שוא מכם שאל שאמר דוד המלך
בתלמים הנה לא ינוס ולא יסן שומר ישראל ואני הוקסתי לי קושיא גדולה כזה שאמר
הנה לא ינוס אפילו שינה קלה שהיא חנומה לא יש לו מכל שכן שינה ממש כבדה
וישיבו לו אדונינו המלך זאת אינה קושיא שהוא כפל הדברים וכמוהו יש הרבה
פסוקים והביאו לו כמה ראיות ולא שם לבו לזאת א"ל המלך אתה מחוסרים ידיעה
מכלל ענין זה שאתם מביאים עליה מרחיק ואני ראיתי בשיני מעשה שהיה וזה
יתוישב לי הפסוק על מכונו ואח"כ הפך המלך פניו ללד שריו ויועילו וא"ל שאחמול
בלילה נדדה שינה מעיני ולא יכולתי ליטן כלל שכל הפשפשים והפרעושים נפלו עלי
ויאכלו את לחמי ולא יכולתי לטוח וקמתי ממתני ולבשתי בגדי וילאתי לחצר החלינה
למיל מעט ולהשיב את רוחי דשמעתי קול המון אנשים ההולכים בחצי הלילה ואמרתי
מה הקריח הומה והטיתי ראשי מן החלון וראיתי חדרת אנשים שטשאים על
כתפיהם איש אחד מת ותקף שלחתי שלושה אנשים ממשרתי שילכו וירחו להיכן
מוליכים למת הזה והבשעתי אותם בשם ה' ג עליון שיאמרו האמת ובאו ואמרו
למלך פלוגי ופלוגי נושאים את המת על כתפיהם והיו אומרים לנו ונשליכהו לחצר
היהודים ובבוקר נאמר למלך היהודים הרגוהו ליקח מדמו למלה ולחרוסת בליל
הפסח ובהרוג את כל היהודים באותה שעה שלח המלך אחר משרתיו עדי הראיה
ויבאו לפני המלך והסרים ויעידו כל הנזכר וא"ל השרים והיועלים למה לא
תפסחם אותם והבאתם אותם לפני המלך ויענו העדים ויאמרו לא יכולנו לעשות
דבר שהמלך שלח אותנו במהירות גדול ויענו לנו במהרה וראו בעיניכם לידע
סוכן העניין ועוד שהליכותנו בדריות בגורת המלך לא לקחנו כלי זין עמו והם
היו רבים ממנו ויראנו לפשטנו פן יקומו עלינו ויהרגונו ואח"כ הפך המלך פניו ללד
שהיהודים עתה נחשב הפסוק על מתכונתו והיינו הקב"ה לא ינוס כלל ועוד ולא
יש לבן אדם כמו שאירע לי כנזכר כדי שומר ישראל שהוא שומר את ישראל להגלים
מכל לרה ויקה ותקף גזר המלך על המלשימים של היהודים שהיו נמסרים ביד
היהודים ולעשות בהם נקמה כרעום וכן היה והמיתוס במיתה ועונשים מרים
ורבים כן יאבדו כל אויביך ה' נראה מזה המעשה תמיד הזאתו עלינו ובכל עת
תמיד גודה ונשכיה לו הודו לגו השמים כי לעולם חסדו והבטיחנו בתורה ואף גם
זאת ביהושע בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם כי אני ה' אלהים
שאלים מלאתם שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והק"ב מולנו מידם שישים
בלב אחד מהם ויזילנו מלרותינו ו"ש ה' ילחם לכם בעת לכתכם ואתם תחרישון
ואתם ישנים ולא ידעתם מה עשה לכם גם ו"ש ה' לא תיראום וכו' הוא הגלגלם לכם
ובאמור : **ויאמר** אם שמוע שמעו וכו' יובן בס"ד כמ"ש רז"ל שם בוכו

מזיל מן החולאים שזאל מפסיק ויאמר דוד ברוך אתה ה' וכו' ואתה מושל
 ב"כול ובידך כ"וח ו"גבורה ר"ת זוכו וזבה ובידך לגדל ולחזק לכל שטחן חזק
 לחולה ולרפא אותו וז"ש ויאמר אם שמוע השמע לקול ה' אהיך וכו' ושמרת כ"ל
 ח"וקיו ר"ת גימטריא זוכו וזבה כל המחלה אשר שמותי במצרים לא אהיך עליך
 כי אהי ה' רופאך זכות שם זוכו :

א"נ ויאמר אם שמוע השמע וכו' כי אהי ה' רופאך יובן כמ"ש בשם' ע"ז א"ל
 זוגן הוא אחד ישראל לרבי עקיבה לבי ולבך ידעי דע"ז לית בא ממשא
 והא קחזין גברי דאזלי לע"ז שהם נהפרקו איברייהו נחמת חולין וחזרין באברין
 שלמים מאי טעמא א"ל אמשול לך משל למה הדבר דומה לאדם אחד שהיה נאמן
 בעיר וכל בני עירו מסקידים אללו שלא בעדים וזא' אדם אחד והפקיד אללו
 בעדים פ"א שכן והפקיד אללו שלא בעדים א"ל אהו זא' ונכפרטו א"ל וכי מפני
 ששטה זה עשה שלא כהוגן אהנו נאנד את אמונתיו ג"כ יסורין בשעה שמשגרין
 אותן על האדם משביעין אותן שלא חלבו לא ביום פלוני ובשעת פלונית ועל יד
 פלוני ועל סם פלוני כיון שהגיע זמנו לזאת היסורין הלך זה לבית ע"ז אמרו
 היסורין דין הוא שלא ללא וחזרין ואומרים וכי מפני ששטה זה עשה שלא כהוגן
 והלך לע"ז אהנו נאנד את שבעהינו והיינו דאמר רבי יוחנן מ"ד וחולאים רעים
 ונאמנים רעים בשליחותן ונאמנים בשבעתן דאמר רב אשר חלק ה' אהיך אהם
 לכל העמים מלמד שהליקין בדברים פי' רש"י מביאן לטעות העכו"ם כדי לעוררן
 מן העו"ב כמ"ש בזוהר חדש מעשה זיכורי אחד שהיה חוגר ושמע שהיה ע"ז
 במקום פלוני שכל חולים שבטולם הולכין ומתרפאין סם הלך להתרפאות וכנס לבית
 ע"ז עם החולים ויהי בחגי הלילה זא' שד אחד וזידו פך של שמן ומשח כל
 החולים והיו מתרפאין כיון שהגיע אללו א"ל ולאו יהודי אתה א"ל הן א"ל מה
 טיבך זכאן כדי להתרפאות אי אתה יודע שהוא עלמו שד ועושה דברים לו
 להטעות אחר ע"ז כזכר לאדם מן העולם אבל אתה חייך שמחר הגיע
 זמנך להתרפאות ובעבור שזאת זכאן לא תתפא לעולם כך אמרו מן השמים
 וז"ש ויאמר אם שמוע השמע בקול ה' אהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת
 למצותיו ושמרת כל חוקיו ולא הלכת לבית ע"ז ולא השענת על הרופא
 לרפוא אהיך כי אהי ה' רופאך ולא ע"ז ולא הרופא :

כ"י זא' סוס פרעה וכו' וישב ה' עליהם את מי הים יובן ה"לל וישב ה' עליהם
 את הים לא כמ"ש במדרש וירא ישראל את הים הגדולה כמ"ש בהגדה כמה
 לקו בזאכע עשר מכות חשוב חמשה זאכעות שביד הגדולה לכל זאכע ואזכע
 יוד מכות הרי חמשים מכות לקו על הים וז"ש וישב ה' עליהם את מי מ"י בגימ'
 חמשים רמז שלקו על הים חמשים מכות :

א"נ כי זא' סוס פרעה ברכבו וכו' יובן כחכ' בס' לקוטים מפרדם אם יתעא איה
 לחברו וגנב וגזל מחזירו מוכרת לזא' בגלגול אדם או זבהמה כדי לשלם לו

ולתקן את אשר עוות כמ"ש מעשה בצעל עם טוב פעם אחת נחארת אלל בעל
 הבית עשיר וראה שהיה לו סים אחד והיה בוכה לפני בעש"ט וא"ל לבעל הסוס
 לריך תביא לפני את כל שגרי חובותיך והביא וא"ל ראה שער חוב של פלוני וא"ל
 בעש"ט לפעל הסוס שימחול את שער חוב הזה לבעליו וקרא את השער הזה וכן
 היה ומיד מת הסוס והכיר שזה הסוס גלגול אדם וצא לתקן ו"ש כי בא סוס האדם
 בא בגלגול סוס פרעה לשון פרעון שיפרע חובו לבעליו ברכבו בעת שרוכב עליו
 וזה פי' מורי ופטרתי ראשי ז"ל א שהיו כסוס כפרד אין הבין שהוא בגלגול במתג
 ורסן עדיו לבלום כל קרוב אך בהמיהא אף יבא בגלגול סוס כדי לרכוב ולהנות מן
 הסוס כדי שיפרע חובו לבעליו כמ"ש בש"ע חו"מ המיכר שער חוב לחברו ומחלו מחול :
ויסע משה את ישראל מים סוף יובן מהו ויסע משה וכו' לא היינו יודעים שעברו
 ישראל הים אלא אמרו רז"ל כל האומר שירת הים בכל יום בשמחה וכו'
 טובר בים מוחלים לו על כל עונותיו ו"ש ויסע משה וכו' למד שהסיטן מעונותיהם :
ויקראו בית ישראל את שמו מן יובן למה קראו אותו מן אלא מן ר"ת מעשה
 נסים ואמרו רז"ל אין נהנים ממעשה נסים כמ"ש בשם' תענית רב
 חנינה בר לולניא שראה למלאכי השרת דמלו הספינות סמידא וא"ל דלא תזבנו
 מיניה דמעשה נסים הם השתא שיבואו חטים מרזיניא וקנו ממנו וכן היה :
ודוא כורע גד לכן יובן למה קראו את המן כורע גד ג"ד גימטריא ז' רמו
 שהמן אינו יורד ביום ז' רמו ליום השבת שהוא שביעי ועיין עוד בס"הק
 צפ' בהעלותך : **ורדיה** טעמו כטעם לשד השמן יובן למה אמר הפסוק לשד
 כחצ בזוהר מה השד מתהפך לכמה גוויין אוף מגא מתהפך לכמה
 גוויין צפיהם כל מה שיטלו ועוד כמו השד ר"ל השדיים והתינוק מולא בו כל מיני
 טעמים שהאם אוכלת כך המן היו טועמים בו כל טעם שבאוכלים :
ורדיה ביום השביעי ילאו מן העם ללקוט ולא מלאו יובן כחצ בילקוט וקשה דה"לל
 ולא היה כי לא היה מעולם אך לפי שדחן ואצירס ילאו לביל שבת מחוץ למחנה
 ופזרו עם מן המן שהיה בידם על פני המדבר כדי לעשות דבריו של משה פלסתר
 שאמר שביים השבת לא יהיה בו ואמרו לעם לאו וראו שנמלא מן על פני השדה
 וילאו מן העם ללקוט ויחפשו ולא מלאו ולמה מפני ששלח הק"ב עופות ואכלום
 קודם שילאו העם מפני זה אמר ולא מלאו ולא אמר ולא היה :

ותקח מרים הנביאה את החף בידה יובן כמ"ש בשם' שבת אמר רבא חייב
 אדם לביע על שתי ככרות שלימות בשבת דכתיב לחם משנה א"ר
 אשי חוינא לרב כהנה דנקט תרתי ובלע אחת אמר לקטו כתיב פי' רש"י אחיזא
 אבל ביעה לא כתיב משנה וכחצ רבינו האר"י לילית גימטריא ת"ף וזה הטעם
 בולעים בשבת על שתי ככרות ובחול על ככר אחד דמשום דביום השבת יש לו
 לאדם כח להכניע קלפת לילית ולכן בולעים על שתי ככרות שתי פעמים ככ"ר
 גימ' חף רמו להכניע בשבת קליפת לילית וזה אמר ותקח מרים הנביאה את

מב
 מה מול
 קון חוק
 דת כ"ל
 יום עליו
 ע"ו ח"י
 ח משה
 ון באבין
 היה נחמ
 קיד אלל
 ובי מפי
 שמעון
 ועל יד
 ע"ז אמר
 ח כהני
 חים רבי
 הוך אזה
 כדי לטורח
 היתה ט'
 נכנס לבית
 ומשה כל
 מן ח"ל ה
 דברים א'
 מחר הני
 מן השנה
 שה והאז
 על החפ
 ב' ה' עליה
 בהגדה כתי
 אבט ואלכ
 י מ"י בני
 י יחטא ח
 כדי לבלע

אח ההף גידה על ידי שבוטעים על שחי ככרות בידה בשבח מכנעת קליפת
ההף גימ' שחי פעמים ככ"ר בתחילה יתפוש שחי ברכות בשחי ידיו :

א"נ ותקח מרים הנביאה את ההף בידה יובן כתב בס' פני דוד ע"פ כי
עבודת הקודש עליהם בכהף ישאו בכהף נוטריקון ב"כ ת"ף דהיינו על ידי
עסק החורה ישאו לשון הרמה כמ"ש וינטלם וגששם כל ימי עולם יסלקו
מעליהם חף מחנות של לילות ועוד כ"ב במלואה כף בית ס"ח חף דהיינו
בכוח החורה מבטלין קליפת ההף ח"ש ותקח מרים הנביאה על ידי כח החורה
מבטלין קליפת ההף בידה שנחנה החורה מיד הק"בה ליד משה :

ויאמר ה' א' משה הכני ממטיר לכם לחם מן השמים וילאו העם ולקטו דבר
יום ביומו יובן למה אמר שחי פעמים יום ביומו ועוד אמר הכתוב
והיה ביום הששי על אשר ילקטו יום יום שחי פעמים ועוד אמר הכתוב וילקטו
אוחז בבקר בבקר שחי פעמים א' כמ"ש בשם' יומא שא' תלמודיו לרשב"י מפני
מה לא היה יורד המן לישראל פ"א בשנה א"ל אמשול לכם משל לה"ד למלך בשר
ודם שהיה לו בן וקבע עליו פרנסתו פעם אחת בשנה ולא היה מקבל פני אביו
שא' פ"א בשנה עמד וקבע לו פרנסתו בכל יום ויום לא ראוי לאותו הבן שיקבל
פני אביו בכל יום ויום כך המלך זה הקב"ה בן המלך א' ישראל ומי שיש לו ארבעה
וחמשה בנים היה דואג ואומר שמא למחר אין המן יורד וגמלאו בנייהם ובנותיהם
מוטלים צרעב וגמלאו כל ישראל מכונין לבס לאביהם שבשמים ח"ש וילקטו אותו
דבר יום ביומו וכן שאר הפסוקים כדי שיחזו לבס לאביהם שבשמים מדי יום ביומו
ח"ש ברוך ה' יום יום יעמוס לנו שיהן לנו מלא עומכו פרנסה טובה כדי לפרנס
את תלמינו ואנשי בתינו דבר יום ביומו :

דה' א' ואזכור וכו' יובן כמ"ש רז"ל בשם' שבת זה א' ואזכור התנאה לפניו במלות
עשה לפניו סוכה נאה לולב נאה שופר נאה לילית נאה ס"ת נאה וכו' :

עזי וחמרת יא ויהי לי ליטועה יובן בס"ד כמ"ש בס' בן איש חי שהתפילות ענינם
נורא וגשנב שנטעה בהם ברורים גדולים אשר העולמות הלויים בהם כמ"ש
בשם' דברים העומדים ברומו של עולם פי' רש"י כגון תפילה וגם הגאולה העתידה
להיות צבי"א תלויה בהם ח"ש עזי זה החורה כמ"ש ה' עוז לעמו יתן וחמרת יא
זה תפילה שהיא אחר הזמרות ובה ויהי לי ליטועה שיהיה הגאולה צבי"א :

תביאמו ותטעמו בהר נחלתך וכו' יובן כמ"ש רז"ל כל הגאולות היתה על
ידי בשר ידם כמו בשר ודם אין לו קיום לעולם אלא הוא מת ג"כ
הגאולה שיהיה על ידו בטלה כמו גאולת יליאת מלכים היתה על יד משה וזה
ואח"כ היה גלות וכן גאולת מרדכי ואכתר מיד המן אח"כ היה שבעוד וכן בית
ראשון נבנה ע"י שלמה המלך מת שלמה ונחרב הבית וכן בית שני נבנה ע"י עזרא
הסופר ובית דניו נחרב בית שני וגאולה עתידה שיהיה צב"א ע"י יתצרך
וגם בית שלישי שיבנה על ידו אינו נחרב ומנין לנו שאינו נחרב כתב בס' יוסף

תהילות כותל מערבי נבנה ע"י דוד שקוראים אותו דוד מלך ירשג חי וקיים ועומד
עד עתה בית ראשון בזכות אברהם בית שני בזכות יצחק ובית שלישי הוא כנגד
יעקב אבינו וכתב בשם פעיית ח"ר יוחנן יעקב אבינו לא מת מפני זה אינו חרב
ו"ש אם ה' לא יבנה בית שו"א עמ"ל ר"ת שלמה עזרא בזונו בו שחרב כל שכן
הקב"ה שהוא חי וקיים שהגאולה תהיה על ידו ובית המקדש יבנה ע"י שאינו חרב
לעולם ו"ש לא מסעי בני אשר ילאו מארך מלרים והיה אחריה שעבוד משום ביד
משה וההרן בשר רם ו"ש תביאמו ותטעומו בהר נחלקת הגאולה תהיה על ידך
ועוד מוכן לשבחך פעלת ה' מקדש ה' כוננו ידך על ידי הקב"ה וזוה ה' ימלוך לעולם
ועד ו"ש לה' ה' ישועה ע"י הקב"ה וזוה על עמך ברכתיך סלה ו"ש ישרג נשע
בה' על ידי הקב"ה השועת עולמים וכו' :

ויניחן אותו עד הבוקר וכו' ולא הבאים ורמה לא היתה בו יובן כמ"ש בס' מעט
לועזי שכל מי שמת בשבת אין רמה ותולעה שולטת בו אתה תראה שהרבה
לדיקים מתו בשבת וזה שרמו ורמה לא היתה בו גימ' בשבת ומרע"ה מת בשבת :
ויאמר משה אללוהו היום כי שבת היום לה' יובן מהו כי שבת היום לה' לא כמ"ש
בשם סיניהדרין מעשה ששג טורטוסירופוס את רבי עקיבה למה אתה תחשוב
את יום השבת יותר משאר ימים אל"ר"ע ומה לאיש כמוך להיות שר וגדול מכל
שאר וכו' ועיין בפ' ויקהל ו"ש ויאמר משה וכו' כי שבת היום לה' ולא יום אחר הוא :
א"ל ויאמר משה אללוהו היום כי שבת היום לה' היום לא תמלאוהו וכו' יובן למה
כתוב בפסוק שלשה פעמים היום כמ"ש בשם שבת חנו רבנן כמה סעודות
חייב אדם לאכול בשבת שלוש ליל שבת וביום השבת כחריף ומנהג זה שלוש :

ותקח מרים הנביאה הסף בידה וכו' ותטן להם מרים וכו' יובן כחך רבינו האר"י
כי יש שלושה מקטרגים והם משחית אף חמה כי אנשים לדיקים יכולים
הם להכניע ר"ת שלהם וגשים לדקניות יכולים להכניע ס"ת שלהם וזהו סוד הפסוק
הוא יסופך ראש ואתה תשופנו עקב ג' האשה אמר והשלושה לו מקטרגים במלחמת
עמלק היו וזהו משה אהרן הכהן הור"ת משחית אף חמה עלו ראש הגבעה והכניעו
וגם בקריעת ים סוף היו מקטרגים שלושה לו ובאה מרים הנביאה והכניעה ס"ת
שלהם חמה משחית אף ס"ת ההף וזהו סוד ותקח מרים הנביאה את הפ"ף בידה
והכניעה אותם ואז ותטן להם מרים שירו לה' כי גאה גאה וכו' וכתב הרב מרפא
לעגל כי לו השלושה מעכבים ביות משיחנו כי אמעני חבות של משחית חמה הם
אותיות משיח ובעניניהו הרבים הוא מוסגר בין שיהם וזהו כוונת הכתוב רוח אפינו
משיח ה' נלכד בשחיתותם ר"ל ב' שחיתותם הרחמן ילילנו מהם ותהיה הגאולה :

ה' ימלוך לעולם ועד אמרו רז"ל גמלא אמרו ישרג ה' מלך לא שלטה אומה ולאשון
בהם ואמרו ה' ימלוך לעתיד וגמלא אמרו ה' מלך היתה גאולה שלימה אכ"ר :

פרשת יתרו

סמיכות הפרשה ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק וכו' וישמע יתרו וכו' יובן כמ"ש בשם' זכחיס רבי יהושע בן קרחה אומר מה שמועה שמע יתרו ובא להסגיר מלחמת עמלק שהרי כתובה בלדה וי"ל ולמה עד ששמע מלחמת עמלק ובא להסגיר ולא קודם אמרו רז"ל מעשה בלחה ערלי שהיה בימי יתרו ושמו אסוצרס שהיה אימר עולם כמנהגו טובג אדם זורע תבואה יולא תבואה וכן על זה הדרך כשראה מלחמת עמלק אמר אם מסקבלים כל העולם ובאים על עמלק אינם יכולים עליו וכי"ל הרנו משה לא ודאי יש אחד מנהיג למעלה שהרג שרו כמ"ש יפקוד ה' על לבא המרוס במרוס ואח"כ וכו' ואח"כ הרנו משה והודה הערל יש מנהיג לעולם ו"ש וישמע יתרו מה שמועה שמע ובא להסגיר מלחמת עמלק ואותו ערל הודה שיש מנהיג לעולם מפני מלחמת עמלק אמר יתרו גם אני הודה שיש מנהיג לעולם ובא להסגיר :

א"נ וישמע יתרו מלחמת עמלק שמע וכו' לא יובן כמ"ש רז"ל בש"ס סינהדרין וחמנע היתה פילגש לגיפו בן עשו בעיף לאגיורי באה אלל אברהם ולא יועקב ולא קבלוהא הלכה ונעשים פילגש לגיפו בן עשו אמרה מוטב שאהיה שפחה לאומה זו ולא תהיה גבירה לאומה אחרת נפק מינה עמלק ולצרניוהו לישראל כמ"ש אשר קרך בדרך שהיו ישראל דומים ליורה של מים חצימה ואין אחד יכול לשום ידו בו כמ"ש שמעו עמוס ירמון חיל אחו יושבי פלשת אז נכסלו וכו' ובא עמלק והושיט ידו תחילה ונלחם בישראל ואח"כ באו שאר ע"מים ונלחמו בישראל מפני מה מפני שלא קבלו את תמנע להסגיר ובא עמלק נלחם בס אמר יתרו בוודאי יקבלו אותי להסגיר מפני שלא ילף ממני אחד וילצר לישראל ו"ש וישמע יתרו מה שמועה שמע ובא להסגיר מלחמת עמלק שילא מתמנע אמר יתרו בוודאי יקבלו אותי ובא להסגיר :

א"נ וישמע יתרו יובן כמ"ש בשם' זכחיס מה שמועה שמע ובא להסגיר מתן תורה שמע ובא להסגיר ולמה עד ששמע מתן תורה ובא להסגיר ולא קודם לא כמ"ש רז"ל בשם' שנת כשבא נחש על הים העיל כה זוזמה פי' רש"י כשנתן עלה לה לאכול מעין הדעת בא עליה דכתיב הנחש השיאני לשון כשוואין כ"ד מיני מסאבותא העיל נחש כמנין ואיבה ישראל שמרו על הר סיני פסקה זוהמתן עו"ם לא עמדו על הר סיני לא פסקה זוהמתן א"ל גרים מאי א"ל חף על גב דאיהו לא הוו מזליהו הוה דכתיב אז אשר ישנו פה עמנו עומד היום זאת איננו פה עמנו עומד אמר יתרו גם אני לך והסגיר ואעמוד על הר סיני כדי שתפסת ממני זוהמת הנחש ו"ש וישמע יתרו מה שמע מתן תורה ופסקה מישראל הוזהמה אמר אני לך והסגיר ואקבל התורה כדי שתפסק ממני זוהמת הנחש :

א"נ וישמע יתרו יובן אמרו רז"ל מה שמועה שמע ובא להסגיר קיימא ליה שעתה ולמה בא להסגיר עד ששמע קיימא ליה שעתה לא כמ"ש בשם' תענית

מעשה בלפא ורבי יוחנן היו גרסי באוריתא דחיקא לכו מילתא טובא אמרי נקיס
ומיל ועעביר עסקא ונקייס בנפשין אפס כי לא יהיה נך אביין אזלו וישבו תחת
כותל רעוע הו קא כרבי רפתא אהו מלאכי השרת שמע ר"י דקאמר אחד
לאברהם נשדי עליהו האי כותל ונמיהם שמתיחין מי עוה"ב וטוסקין בחיי שעה
שהטורה כי הוא חיך ואורך ימך א"ל איך שבקעכו דאיכא ככו אחד דקיימא
ליה שעתא רבי יוחנן שמע בלפא לא שמע א"ל ר"י ללפא שמע מור מירי א"ל לא
אמר מדמעי אלא ולפא לא שמע מינה לדידי קיימא ליה שעתא א"ל ר"י
אהדר הדר ר"י להורו ולפא לא הדר עד דאתא בלפא שהלך שם לסחורה מלך
ר"י פי' רש"י מנהג הוא מי שהוא ראש ישיבה מגדלין אותו ומעשרין אותו וז"ש
וישמע יתרו דקיימא ליה שעתא אמר בוודאי מקבלין אותו להגיד ובה להגיד :

א"נ וישמע יכרו כהן מדין חתן משה יוצן בתחלה גדלו יתרו שהותר פרשה בתורה
ואתה החזה מכל העם אנשי חיל וכו' ואח"כ כהן מדין כומר לע"ז ולבסוף

חותן משה חזר וגדלו בא כי"ד וי"ל אם רשע התחבר עם הלויק נעשה כמותו ואם
לדיק נתחבר עם רשע יהיה כמותו כמ"ש בס' חסידים מעשה בבהוא חסיד ובהוא
האשה החסידה נשאו זה לזה ולא הולידו בנים עשר שנים ואמרו לשוא אנחנו
עמלים לא עיקר הנשואין גא עיקר ברית מילה ר"ל הנשים ולמדו מן אברהם אע"ה
כמ"ש ויהי כעשר שנים לבבת אברהם בלחץ ויקח את הגר כמ"ש בש"ע י"ד עמדו
וגרשו זה לזה והיה הבה העת אחד רשע ואשתו רבצה וגרשו ונתגרשו החסיד
נשא את הרשעה והרשע נשא את האשה החסידה הרשע עשארו אשתו לדיק
והרשעה עשארו לחסיד רשע וז"ש חתמות נשים בנהה ביתה ואלות בידה תהרסנו
וכאמור כמלא אם רשע נתחבר עם הלויק עושה אותו לדיק וכו' כז"ל וז"ש וישמע
יתרו כהן מדין חתן משה בתחילה היה יתרו כומר לע"ז ולבסוף כשנתחבר עם משה
ונתן בתו למשה נעשה לדיק והותר פרשה בתורה :

א"נ וישמע יתרו כהן מדין וכו' יוצן כמ"ש רז"ל חייב אדם לקרא בכל יום

פעמים קריאת שמע ערבית ושהרית דכתיב ובשכנך ובקומך מוזרח שמע
ע"ד מבואו ר"ת שמע וז"ש וישמע אוחיה וי שמע אוי לו למי שאינו קורא קריאת
שמע פעמים בכל יום ואם קרא ק"ש יתרו סיבה לו מעלה ויתרון לעו"הב כהן
לשון שר וחשיבות כמ"ש ובני דוד כהנים היו וכו' בני דוד כהנים היו גא היו
מיוחסים וחשובים מדין ואם אינו קורא ק"ש פעמים בכל יום מדין לשון מריבה
וקטפה כמ"ש ואשת מדנים נשתהו שיבאו אותו לדין וחשבון :

א"נ וישמע יתרו וישמע אוחיה ווי שמע לוח ווי יתרו על השמועה הזאת ולמה
לוח וי גא יוצן כמ"ש בבס' סינהדרין דגיוורא עד עשרה דרי לא הבין

ארמאה באפי מפני דחיים עליהו מפני זה אמר ווי וז"ש ויחד יתרו שמוא אמר
שנעשה חדרין כל בשרו על השמועה הזאת :

א"נ וישמע יתרו חתן משה את כל וכו' יוצן כחב בש"ע אכן העור הבהן אסור

מן התורה ליקח אשה גרושה ואפילו היא אשתו כז"ש ואשה גרושה מאישה לא יקחו וכו' ומשה רע"ה כי בסנה מפני שאמר שלח נא ביד תשלח מדת הדין עשה צו רועם ובלקחה ממנו הכהונה וניסנה לאהרן כי בתחילה היה משה כהן ואהרן לוי כמ"ס הלל אהרן אחיך הלוי וא"כ משה היה לוי ומותר להחזיר גרושו וז"ש וישמע יתרו וכו' את כל אשר עשה להים מדת הדין למשה שלקחה ממנו הכהונה ולכן את"כ אמר ויקח יתרו חתן משה את צפורה אשה משה אחר שלוחיה תירגס אונקלוס בתר דפטרה בנט דאם היה משה כהן אסור להחזירה :

א"י וישמע יתרו וכו' ושי בניו עמה דרך הכתוב ליחס הזכרים לאם כמ"ס לה בני לאה והקב"ה לאב כמ"ס ואם דינה בתו וז"ש אשה תזריע וילדה זכר הבן מתחילת לאם יובן כז"ש בשם' זכרים ר"א בן יעקב אומר מה שמזעה שמע ובא להסגיר קריעת ים סוף ומלחמת עמלק שנאמר ויהי כשמוע מלכי האמרי וכו' את אשר הוציאה ה' את מי הירדן מפניכם כמ"ס בשם' ע"ז ירושלמי דאכסדרוס מוקדון ראה העולם כדדור ולייר ביד ע"ז שלו כדור להורות ח"ו דע"ז שלט בעולם ופרדך דמאי לא לייר בידה לייר קטרה מלאה מוכ דומה לים ומשני דכל עע"ז מודים דע"ז אינו שולט בים וז"ש וישמע יתרו מה שמע ובא להסגיר קריעת ים סוף ומלחמת עמלק דעובדי ע"ז היו יודעים ע"ז אין לה שליטה בים ועשה דשמע קי"ם ומלחמת עמלק דהורה ממשלתו יתברך בים וביצעה להכי שקיל ואחי יתרו ואמר עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלים וז"ש בנבואת זכריה ועבר בים לרה ואמרו רז"ל זה פסל מיכה והוא הסמיה שכל עע"ז אומרים שאין הע"ז מושלת בים והעבירו פסל מיכה בים : **א"י** וישמע יתרו מה שמע מתן תורה וכו' יובן למה עד ששמע מת"ס ובא להסגיר ולא קידם לא אמרו רז"ל מקידם היה יתרו מתפחד שמא לא יהיה ביד משה לקרבו אבל כשמוע מת"ס וע"ז נעשה מלך כמ"ס ויהי בישורון מלך ואם כן ביד משה לקרבו ולכן עד ששמע מתן תורה בא להסגיר :

ויאמר א משה אני חותנד יתרו בא ליך וכו' וי"ל מי אמר למשה חותנד יתרו בא וכו' ועוד מילת אני מיותר ועוד הל"ל הנה לא כמ"ס בשם' הקב"ה אמר לו וי"ל היכא רמזה סקב"ה א"ל לא אמרו רז"ל בשם' אני והוא שמו של הקב"ה כמ"ס אני והוא הושיענא זה יובן ויאמר א משה מי א"ל אני ר"ל הקב"ה שנקרא אני א"ל וכו' : **א"י** ויאמר א יתרו אני וכו' יובן פי' רש"י ויאמר על ידי שליח וקשה כיון שהוא על ידי שליח מאי אני חתנד יתרו הל"ל הנה חתנד יתרו לא אמרו רז"ל מה ראה קין להרוג להבל בשביל שטלדה להבל תאומה יסירה ובחקנה קין והרגו להבל ולקח תאומתו שנאמר ויהי בהיוחס בשדה ויקס קין א הבל אחיו ויסרגוהו נאמר כאן בשדה ונאמר להלן כי בשדה מולאה לעקה הנערה וכו' וקין נתגלגל ביתרו שנקרא קני והבל במשה והנה יתרו בא לסקן את אשר עיזת בגלגול הראשון והסיוקין הוא לריך להחזיר אבדתו ועל יד סגופים ועינויים ולכן הניח יתרו ביטו ובכדורו ובא פי' רש"י ונדבו לבו ללאת א המדבר וז"ש ויאמר א

לקוטי יתרו אמרי ל

ממ

משה א"י ח"ונהך יתרו ר"ת אחי שהוא הכל בא ליד בגלגול ואשתך
להחזיר לך תאומהך ושני בניה עמה שהוא קול דמי אחיך עתה באתי
להחזיר לך אבידתך :

אתם ראיתם אשר עשיתי למלרים וכו' ועתה אם שמעו שמעו בקולי וכו' יובן
כחב בס' חלק יעקב דהתשובה מהנייא לאדם מדין כמ"ש בש"ע חישן
מכפס המוכר שטר חוב לחזירו וחזר ומחלו מחול ואמרו רז"ל דכל עבירה שהאדם
עושה נכרח מלאך קטיגור והקב"ה מוסר אותו לאדם החוטא ביד מלאך הרע
הוא כדי ליפרע ממנו כמ"ש והמונגנו ביד עוניו וכתיב שובה ישראל עד ה' להיך
כי כשלת בעוונך אך כאשר שב האדם בתשובה אז הקב"ה מוחל אותו החטא
ומטעם הזה לא עבדו ישראל במלרים ארבע מאות שנה ולא השלימו הקץ מוסס
שבחחילה מוסר אוהם לשר של מלרים להיזחם משועבדים תחת ידו ת' שנה אך
כשהגיע רד"י שנים חזר הקב"ה ומחל לישראל על המוטר וז"ש אחם ראיתם אשר
עשיתי למלרים וכו' שהולאתי אתכם קודם הזמן והיינו משום המוכר שטר חוב וחזר
ומחלו מחול ואם כן ועתה אם שמועו שמעו בקולי אין ועתה לא לשון תשובה
דהשחא מוכח יש להם תשובה מדין המוכר ש"ח לחזירו מחיל מפני זה החזור
בתשובה לובש שק ש"ק גימ' ת' לאכפייח ת' לסט"א שהיא המחטיאתו :

כי יהיה להם דבר בא לי ושפטתי וכו' יובן כחב בש"ע חושן משפט לריך הדיין
לשמוע דברי בעלי דינין ולשנות אותם שנאמר ויאמר המלך זאת אומרת בני
התי ובנך וכו' ואומר הדיין בלבו ואח"כ חותכו וזהו ושפטתי בתחילה אני שופט
הדין בדעתי שיש הפרש בין איש ובין רעהו ואח"כ והודעתי את חוקי האלוים איש
פלוגי חייב ואיש פלוגי זכאי בדין : **א"ל** ושפטתי בין איש וכו' יובן כחב בש"ע
ח"ומ ע"פ בדרך השפוט עמיתך אזוהו לך המשפט זו השויית שני
הבעלי דינים בכל דבר וכו' ואם היה אחד מהם מלובש בגדים יקרים והשני מלובש
בגדים בזויים אומר למוכר או הלבישוהו כמותך או לבוש כמוהו וזהו ושפטתי כי
בעת המשפט אני מזהם אוהם כלו הם איש ורעהו אני א"ל או לבוש כמוהו או
הלבישוהו כמותך כדי שלא יכבד אחד נוהם :

א"ל כי יהיה להם דבר בא לי וכו' יובן מהו דבר בא לי לא כמ"ש בשס' מליעא
התקוששו וקובו אמר ריש לקיש קשט עלמך ואח"כ קשט לאחרים התקוששו
ר"ת הסירו תחילה קופה של שרשים והדר וקובו לאחרים כמ"ש בשס' בתרא רבי
ינאי שהיה לו אילן נוטה לרשות הרבים והיה שם איש אחד שהיה לו ג"כ אילן
נוטה לר"הר באו אנשים שהיו דרים בר"הר והיו מיתין בו וקילקין את הענפים
שהיו מוזיקין לגמול ולרוכבו ולא היה מקבל באו האנשים לפני רבי ינאי לדון א"ל
ר"י לכו ובואו למחר שידע ר"י שיש לו אילן כזה ורצה לתקן אותו בלילה שלח
וקלץ הענפים שלו למחר באו לפניו א"ל לך וקלץ הענפים מן האילן שמוזיקין ברשות
הרבים כמ"ש הרימו מכשול מדרך עמי א"ל והרי אדוני ג"כ יש לו אילן כזה א"ל

אם האילן שלי נקנך כבר ג"כ אהה קלך הענפים ואם לאו גם אהה לא תקלך
 הלך ומלאו קלך וקן את אילנו ו"ש כי יהיה להם דבר של דין תורה בתחילה בח
 גי אני אשפוט את עממי ואח"כ ושפטתי בין איש וכן רעהו והודעתי את חוקי
 האים ואת הוראתי יא' הדין על האמת ו"ש שופטים וזוטרים תהן לך בתחילה
 ואח"כ בשעריך וזוה ושפטו העם משפט לך וכאמור :

א"נ

כי יהיה להם דבר בא גי יובן כחב בס' זכות אבות על משנת אבות ר"מ
 אומר כל העסק וכו' ועשה כמעין המהגבר ואינו פוסק והולך על יד
 דקפלי עליה תלמידים הרבה ואיכא מיניה שאינם יכולים להיליא לאור מה שקבלה
 נשמחם במעמד הר סיני חידושי תורה שבעל פה והרב מרויח שוטל חלקם ומואל
 לאורה כמ"ס כי יהיה להם דבר בא גי וג"כ כתוב בשתי לך בקהל רב
 שפתי לא אכלא והאי טעמא רמו הכא נעשה כמעין המהגבר וכו' במלחמתה של
 תורה ו"ש ר"מ אומר כל העוסק התורה לשמה ומלמדה לאחרים זוכה לדברים
 הרבה שמתדש חודשים של תורה של תלמידים כמ"ס רז"ל אין דברים אלא תורה
 כמ"ס הלח כה דברי באש ו"ש אוי להם לדבריות מעלבוניה של תורה שאינם
 מויליאים לאורה מה שקבלה נשמחם מהר סיני ו"ש כי יהיה להם דבר של תורה
 בא גי ואני מויליאים ההוא חודשים של תורה

ואם

מוציא אבנים תעשה לי לא תני אהקן גזית אלא בשמיר ועיין בפ' פקודי :
וישרה משה את חותנו ויך לו ג ארצו יובן בס"ד י"ל למא יתרו
 שבו מעירו אלל משה וקבל עליו התורה למה חזר לארצו אלא
 אמרו רז"ל התורה חרות על הלוחות ואמרו רז"ל ג תקרי חרות אלא חרות מפלוגי
 חרות משעבוד מלכויות וחשב שהיה גאולה שלימה ויבאו העכו"ם ויתחברו עם
 ישראל כמ"ס ונלוו גוים רבים וכו' וכשראה שלא היה גאולה שלימה על ידי
 שטשו העגל חזר לארצו :

וכר

העם רואים את הקולות יובן מהו רואים את הקולות אלא דאיתא בזוהר
 ח"ר אפי' באפי' חמו ישראל זו יקרא דמרהון ולא הוו בהון חגרין
 וקטעין וכו' כולם נחרפאו סומין דכתיב וכל העם רואים את הקולות וכו' חגרין
 דכתיב ויתלבו בתחתית ההר קטעין וחרשין דכתיב נעשה ונשמע ולזמנה דאחי
 כתיב אז ידלג כהיל פסיה וחרון לשין אס :

ואתה

תחזה מכל העם אנשי חיל וכו' יובן מהו ואתה תחזה וכו' אלא דאיתא
 בזוהר משה היה רואה צפנים ודאין כמ"ס ואתה תחזה וכו' שלמה
 המלך למשמע אזינו שמעושתו מהיות נושאי כשאו וכמ"ס אז תבואנה שתי נשים
 זמות ג המלך ושמוע מה שספרו לו ופסק הדין והמלך המשיח שיבא בבי"א צריח
 דכתיב והריחו ביראת ה' ולא למרתה עיניו ישפוט וכו' :

א"נ

ואתה תחזה וכו' יובן בס"ד ה"ל ואתה תבחר אלא פי' רש"י תחזה ברוח
 הקודש שעליך כמ"ס בס' שבחי הארי מטעה בעשיר אחד שבא לפני האר"י

וא"ל הוא הנביא שידוע כל מה שיעשה האדם בחדרי חדרים א"ל אני השיב לו
 אם חגיד לי מה שעשיתי אקבל תשובה ואם לאו כל אשייא שוין ויקרב א"ו הרב
 וראה בזמנו והגיד לו כל מה שעשה מיום שגולד ועד היום ההוא וא"ל שבא על
 שפחתו ובכל הודם חוץ מן השפחה שכתש לו וא"ל הרב אם אני מראה אותה לך מה
 האמר מיד נתן הרב ידו עליו והוליאה וכשראה אותה והכירה כמעט פרחו נשמתו
 ונפל לפני רגלי הרב וא"ל חטאתי וישר העויתי וכו' וז"ש ואתה תחזה פי' רש"י ברו"ק
 שעליך מכל העם אשוי חיל יראי אהים אנשי אמת שונאי בלע ושמת עליהם וכו' :

בחודש

השלישי לליל בני ישראל וכו' ביום הזה באו מדבר סיני יובן בס"ד
 ה"ללל ביום ההוא מהו ביום הזה ביום הזה נתנה התורה לא
 כתב בס"ע א"ה אשר אנכי מלך היום לומר בכל יום יהיו בעיניך כחדשים
 ולא כמי שכבר שמע אותו הרבה פעמים שלימו חביב כמ"ש בס"ס
 ערובין א"ר שמואל בר נחמני מאי דכתיב אילת אהבים ויעלת חן וכו' למה
 נמשלו דברי תורה לאילת לומר לך מה אילת רחמה לך וחביבה על בעלה כל שעה
 ושעה כשעה ראשונה גם דברי תורה חביבין על למודיהן על שעה ושעה כשעה
 ראשונה נתנה התורה וז"ש ביום הזה באו מדבר סיני יתשוב כלו היום נתנה התורה
 על הר סיני וחביבה על למודיה וז"ש בהגדה מתחילה ע"ז היו אבותינו במצרים
 ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו כל שנה ושנה נאמר ועכשיו וכו' לא כאמור :

א"י

בחודש השלישי וכו' ביום הזה וכו' יובן לא היה לריך לכתוב לא ביום ההוא
 לא כמ"ש רז"ל בס"ס ברכות וכן כתב רש"י בחומש סיהיו דברי הורה חדשים
 עליך כלו היום נתנה התורה וז"ש ביום הזה באו הר סיני כלו היום נתנה התורה
 ואתה קורא בה מחדש וז"ש מהחילה ע"ז וכו' ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו :

כבר

את אביך ואת אמך יובן כתב בס"ע י"ד לריך לזכור מאד בכבוד אביו
 ואמו ובמוראם כמ"ש רז"ל כמה יגיעו יגעו בו אביו ואמו בקטנתו עד
 שגדלו אותו ועוד שטרחי בו ללמדו תורה ומצוות להביאו לעו"הב ומכל מקום כשיקיים
 כבודם יהיה כוונתו לקיים מצוות ה' דווקא כאשר לך ה' א"י :

א"י

כבר את אביך ואת אמך יובן אמרו רז"ל כל המכבד אביו ואמו כלו כבודו
 להק"בה וכתב ש"כ אביך במ"ק ו' אמך במ"ק ז' גימטריא אחד שהק"בה
 הוא אחד וכתב ש"ע י"ד איזהו כבוד מאכילו ומשקהו ומלביש ומכסה ומזניח ומזניח
 ויתננו לו בסדר פנים יפות כבר גימ' הו"ה :

א"י

כבר את אביך וכו' יובן כמ"ש בס"ס ויקרא ילחך מעשה באחד יהודי שהיה
 יועץ למלך והיה לו בן יחיד ולמדו כל החכמות שבעולם וזה היועץ של המלך
 היה זקן בימים וקרא לבנו וא"ל אני מלך שלוש עולות שלא תעבור עליה אחת
 אם שלחך המלך לעשות לו דבר מן הדיקור בתחילה תלך לבית הכנסת להתפלל
 ואח"כ תקרא קביעות הוק לישראל ויהלים וכו' ואח"כ תלך למאמר המלך והשני
 בעת שאשה הולך למאמר המלך ואם ראית שנים זורבים זה לזה או גוי עושה

מריבה עם ישראל לא חלך למאמר המלך עד שחשבה שלום בניהם ואם יהודי נופל
 בצרה גדולה עם הגוי לרוד לעשות שלום בניהם קודם שתלך למאמר המלך
 והשלישי בעת שאתה מדבר עם המלך תשים מטפחת על פיך מפני שאין דרך ארץ
 אולי יצאוך של רוק מולך מפיך על המלך או ריח רע ילא מפיך ויריח המלך
 וידבר לפני המלך היועץ הוסיף וישם את בנו תחתיו ואח"כ נשטר היהודי היועץ
 הזקן הבן היהודי שמע מלות אביו והמלך אהבו אהבה עזה והיה לו חן וחסד בעיני
 המלך וינשאהו מעל כל השרים והשרים נחמנו בו ואמרנו למלך זה היהודי היועץ
 שלך יטמא ממך וישם מטפחת על פיו בשעה שאתה מדבר עמו מפני שאתה
 אוכל מאכלים שאין היהודים אוכלים אותם ועוד בעת שאתה שולח אותו על דבר
 אחד אינו עושה במהרה לא בעללות בעת ההיא ותחתיו צברה בו בעת ההיא וישלח
 המלך אחר של שר התגור וא"ל הצעיר התגור שבע פעמים על כל יום ויום ובבוקר
 שיבא א"ך אחד שר ויאמר לך מה א"ל המלך תיקע אותו ותשליך אותו בתגור
 וישרף ואפילו אם יבא בני וי"אל הדברים הלו תשליכהו בתגור וישרף והשרים שמחו
 שמחה גדולה על הדבר הזה ואח"כ בא היהודי היועץ א המלך כמנהגו וא"ל המלך
 למחר מן הבוקר תלך לשר בעל התגור ותאמר לו מה א"ל המלך עשית את הדבר
 ותשיב לי תשובה ויהי בבוקר וילך לבית הכנסת ויפתלל ויקרא חוק לישראל ותהלים
 ואח"כ הלך למאמר המלך וירא שני אנשים עברים נלים ועשה שלום בניהם ואחר
 שהלך חזרו והיה ריב בניהם וחזר ועשה שלום בניהם ובין כך ובין כך נתאחד
 מלך למאמר המלך עד שהיה קרוב ללוחרים וילך לבעל התגור וא"ל מה אמר לך
 המלך וא"ל השר בעל התגור לך אמור למלך שרפתי את כל שפעה שרי רואה פני
 המלך אם לא תאמין תבא והראה כולם שרופים והלך היהודי היועץ א המלך וא"ל
 כך וכך א"ל השר בעל התגור והמלך תמה מאד על הדבר הזה ואמר המלך ליהודי
 היועץ חספר לי כל ענייך למה עד עתה הלכת לשר בעל התגור ויספר לו כל מה
 שזיה לו אביו ושמה המלך שמחה גדולה ואמר שיהודי נקי מעון הזה והשרים ההם
 ישאו עוגם בן יאמרו כל אויבך ה' והמלך אהבו אהבה עזה וילמוד מזה המעשה
 ע"י שקיים מלות אביו ויצול משרפה ואם לא היה עושה מלות אביו בתחילה לא
 היה הולך למות המלך בתחילה נשרף ומת וז"ש כבוד את אביך ואת אמך למען
 יאריכון ימך ואמרנו מכלל הן אתה שומע לאו ואם לא שומע למות אביו ימות
 בקלרות שנים והיה נשרף ואת אמך ואת ר"ת ואתן אדם תחתך ואמר רז"ל א
 תקרי אדם לא אדם זה העכו"ם וז"ש כי פועל אדם ישלם לו וז"ש תן להם כפעולתם
 וכרוע מעשיהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם האויבים שלך יהיו נשרפים
 כי לא יבינו א פעלות ה' שיליל ליהודי היועץ וז' מעשה ידיהם יכרסם ולא יבנם
 למוסרים ולמגשימים וז"ש לרוד מלמה נחלק ויבא רשע תחתיו וכאמור וז"ש כרו לפני
 שיחה נפלו בתוכה סלה וכאמור וז"ש האשמים אהים יפלו ממועליהם ברוך
 שפעייהם וכו' וכאמור וז"ש גידע ה' משפט עשה בפועל כפיו נקט רשע הגיון סלה

א"ג וכאמור : כבד את אביך וכו' יובן כתבו גורי הא"רי גלגול ראשון נקרא
 אב והשני בן ואמרו רז"ל ע"פ הן כל לא יפעל לא פעמים שלום עם גבר
 דאם האדם שלא השלים חוק החורה ומלוותיה ומת בחטאו משלחו הקב"ה בגלגול
 עד שיפלים מזה שהוא חייב מנגול הראשון ובעל עבדי ליה כדי שלא ישאר פגום
 בהואו עלמא והעונש הגלגול הוא מר וקשה מאד יתר משאר עונשים וכמה פעמים
 יבא בגלגול ועל כל גלגול יש מיתה וחולבים לו קבר וז"ש אויב רוחי חוצלה ימי נעטו
 בעונות קברים לי וכאמור וכתב בס' ראשית חכמה משל לפני בני אדם שהלכו
 לסחורה למקום פלוני אחד קנה אבנים טובות ומרגליות ואחד קנה כלי חרס זה
 שקנה אבנים טובות ומרגליות כשהגיע לעירו הרויח וזה שקנה כלי חרס לא הרויח
 סבור ברויח בחימה סחורה שם א"ל כל יגיטך היה לריק ולבעלה כי הסחורה הזו
 שבידך אינה שוה כלום במקום הזה וחוזר האיש ההוא בפחי נפש לחזור כמה לער
 יגיע לאדם הזה על מיעוט חכמתו והזונתו שלא חקר ודרש מה הוא הסחורה הגאוסה
 למקום ההוא שגא ירויח כך הנמשל האדם בואו לעו"ה כדי לעשות תורה ומעשים
 טובים ומוליכה עמו לעו"ה זה שקנה אבנים טובות ומרגליות ואדם השני שקנה כלי
 חרס לא עשה מלות וכו' לא עונות א"ל מה הבחטה למקום הזה עונות וחטאים כל
 יגיטך היה להבל וריק ואין לך שכר כלום כשמוע הדבר אחזקו רעדה ומזירין אותו
 בגלגול ואמרו כל מקום שנאמר את לרבות וז"ש כבד את אביך לרבות גלגול הראשון
 שנקרא אב וצריך לעשות לו כבוד ולחקו והקלוס תרגם יקר ית אביך לשון יקר
 וגדולה לעשות תורה ומלות ולא לעשות עונות וחטאים וז"ש ערום יליאתי מבטן אחי
 בלא מלית ואם נשארתי בלא מלות ערום אשוב שמה לבטן בגלגול וז"ש המסרה
 וילאה שני פסוקים הא' וילאה חנם אין כסף מעו"ה זה בלא פירה ומלות וילאה והיתה
 לאיש אחד חזרה בגלגול בליש אחר וז"ש קיהלת ושבת את הממים שכבר מתו שלא
 יחזרו עוד בגלגול . ראש איתיות עשרת הדיברות וסיפא אף וז"ש אך טוב לישראל
 בגולה : **א"ג** כבד את אביך וכו' יובן כמ"ש רז"ל בנ"ס סינהדרין גחל אביו
 ואמו ואומר אין פסע אין אביו לא הקב"ה שנאמר הלא הוא אביך קך
 שגזלו מזככותיו ואם אבך שהפרות לוקין כמ"ש במ"ר א"ר סימון אין לך עשב
 מלמטה שאין לו מזל מלמעלה ומכה אותו וא"ל גדל ואם האדם ברך נסן כוח למזל
 וא"ל גדל ואם לא ברך מחלים כוח המזל ואין לו כוח לומר לו גדל והפרות לוקים
 כמ"ש בשם' כתיב לה' הארץ ומלוואה וכתוב השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם
 כאן קודם ברכה ובאן אחר הברכה קודם הברכה לה' הארץ ומלוואה שגזל להק"ב
 לאחר הברכה השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם ואין נקרא גזל :

א"ג כבד את אביך וכו' לא תרצה יובן בס' כהנב בס' חסידים מעשה באדם
 אחד שכבד לאביו ביותר וא"ל אביו אתה מכבדני בחיי חכבדני אחר מיתתי
 כמ"ש בש"ע י"ד אני מליך שחלין כעכך לילה אחת ועלור את רוחך שלא לדבר כלום
 לאחר פטירת אביו נשא אשה והלך למדינת היס והטיח את אשתו מעוברת והוא

חס וכו' ענין
 מאמר המלך
 שאין דרך ארץ
 ירוח המלך
 הירודי הירוד
 חן וחסד בענין
 הירודי הירוד
 ו מפני שחל
 אותו על זרע
 עת הלא ישי
 ווס ווס ווס
 ד אותו במל
 והשמים ש
 הנו וז"ל המל
 עת את היר
 לשרת וקול
 וס בנים וז
 וכן קך נחל
 ל מה את
 שרי וזכר
 המלך ל
 המלך ל
 ייספר לו כל
 וס והשמים
 עוד מזה המע
 ו בתחלה
 את אמן ל
 נות אביו ו
 ואמר רז"ל
 חן להם כפול
 שכן יהיו נדו
 דם ולא ינ
 וז"ל כחל
 ועושותיהם
 חס
 רשע הירוד

לא ידע ונתעכב כמה שנים וילדה בן זכר ובשחרו לעירו בא בלילה ועלה לחדר
שאשתו הייתה ישנה עם ושמע קול בחיר אחד מדבר עמה שלף חרבו ו צה להרוג את
שניהם וזכר מלות אביו והשיבה לתערה ושמע שאשתו אמרה לאותו בחור שאללה כבר
יש שנים רבים שהלך אביך מאללי לו היה יודיע שגולר לו בן זכר והגיע לנישואין
היה בא והשיא לך אשה והיה שמח בך כשמע הדבר הזה אמר האב פתחי לי אחותי
רעיתי ברוך ה' שעבר כעסי וברוך אבני שמוני לעבור כצאי לילה אחד ולא הרגתי
אורך ואת בני ושמתו שמחה גדולה וז"ש כבר את אביך ששמעת מה שלח לך
אביך ובה לא תרלח שלא הרגת את אשךך ואת בנך וז"ש המהירות סיפה מרטה :
ועישה חסד לגאפים לאוהבי ולשומרי מילתי כתב בס' דרך ישרה בחטא אדם
הרשון נעקס הא' ועיין בפ' כי תשא וז"ש ועישה חסד לגאפים ללף שחזר
ונעשה א' ישר וכו' : **ויאמר** ה' א' משה רד העד בעם פן יהרסו א' ה' לראות
ונפל ממנו רב יובן מה הוא וכפל ממנו רב א' אמרו רז"ל ע"פ ויראו את
גאי ישראל וכו' וק' אילי בני ישראל לא שלח ירו ויחזו את הגאים וכו' נסגלו והלכו
ונחזבו מיסה נדב ואביהוא שזנו עיניהם מן השכינה בא שלא רצה הקב"ה לערבב
שמחת מתן חורה אף המתן להם עד שמחשו בהקמת המשכן והק"כ זה ידע שנדב
ואביהוא סיסתכלו בשכינה מפני זה א"ל למשה רד העד בעם פן יהרסו א' ה' לראות
ונפל ממנו רב שהם כנגד משה ואהרן כמו שפי' רש"י ע"פ ונעשתי שמה לבני
ישראל ונקדש בכבודי א' תקרי בכבודי אף במכובדי א"ל משה לאהרן אהרן אחי
יודע הייתי שיתקדש הבית במידעו של מקום והייתי סבור או כי או כך עשאו
רואה אתי שהם גדולים ממני ומאך וז"ש ויאמר משה לאהרן הוא אשר דבר ה'
בקרובי אקדש או כי או כך וכו' וידוע אהרן שקק וקבל סדר וז"ש אחרי מות שני
בני אהרן מפני בקרבנות לפני ה' שזנו עיניהם משכינה בהר סיני וימותו עתה ולא
קודם : **וי** השביעי שבת לה' להיך לא תעשה כל מלאכה אשה וכו'
ובהמתך וגרך יובן למען סמך וגרך אלל ובהמתך אף יובן כמ"ס במדרש
מעשה ביהודי אחד שהיה לו שיר והיה חורש בו אח"כ מברו לעכו"ם וניזם השבת
לא היה חורש ממש שמלומד ביום השבת לא היה חורש ובא לחזור אותו ובא היהודי
ולחם בזאנו וא"ל כבר הייתה ברשותי שאני יהודי שליטי ה' להשבת בהמה שלי
עכשו היית ברשות העכו"ם שליטי מזה על השבת וקם השיר לחרוש ותמה
העכו"ם ואמר ליהודי מה עשית לו כשפים א"ל כך וכך אמרתי לו מיר נתגור
העכו"ם ונעשה החכם והיו קוראים אותו רבי לעזר בר תורתא וז"ס ויום השביעי
לה' להיך לא תעשה כל מלאכה אשה וכו' ובהמתך זה השיר וגרך בשביל השיר
נתגור וז"ס בפ' ואמתן ויום השביעי שבת לה' להיך לא תעשה כל מלאכה אשה
וכו' ושוקך ותמורך וכל בהמתך וגרך על יד השיר נתגור העכו"ם וזה שאמרו רז"ל
הרעועה גלוקין בה מלקות לרין שיהיה עור של עזל ר"ל של שיר וז"ס ידע שור
קינה והיה משמר השבת ישראל לא ידע עמי לא התבונן שאינם שומרים השבת

כהלכה יבא העור של כור שמר השבת וילקח אותו :

לא השא את שם ה' לביד לשוא יובן כהב זקן אהרן לא אמר לא תשבע לכולו ג"כ אזהרה למשכני לחזירו שם יודע שהוא נשבע לשוא שלא ישבעו ויהיה השא מלשך מכא כלימור לא הקבל עליך שבועה כתב של"ה שבועת שוא אחת דוחה מאה זכיות :

כי לא ינקא ה' כתב הרב זקן אהרן י"ל שהיה דאי שיאמר כי לא ינקא ה' ולמה חזר ואמר את אשר ישא את שמו ר"ל בלא יאמר אדם דווקא שם ה' בלבד אינו נשבע לז"א את שמו כולל כל שם וכס אשר יכונה ליו אפילו בכל לשון לשוא ר"ה לא שקר ולא אמת א"כ כתב הש"כ לשוא אזהרות שאלו שוירד לשאלו זה גהינם הנשבע לשוא : **א"כ** לא השא וכו' יובן אמרו רז"ל ב"ס שבועות כל העולם כולו נודעו נבעה שאמר הקב"ה ב"ס כי לא תשא וכו' ונאמר המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלגון ותהום מוצק לעלות ולשמוק כל העולם והקב"ה שולח מלאך וחוזר וכוזב השם ומשים אותו על פי התהום ולא ישטוף העולם ועיין ב"פ נ"ב"ס וז"ש לא תשא לשון הרמה כמ"ס וינטלם וינשאם ר"ל לא תגרום תשא ה' לביד מעל פי התהום בשביל שבועה לבוא :

כי לא ינקא ה' את אשר ישא את שמו לשוא יובן למה חזר ואמר ישא את שמו לא כתב בראשית חכמה דאסור לאדם ליבצע בחיי נפשו שהיא חלק לאו ממעל וז"ש לא תשא ה' לביד לשוא לא יבטיח ב"ה אסור ליבצע לשוא כי לא ינקא ה' את אשר ישא את שמו בחיי נפשו לשוא ג"כ אסור שהיא חלק ה' ממעל :

למען הויה יראתו על פניכם לבלתי תהיאו כתב בש"ע א"ח בהגה ראש דבריו על פסוק שויתי ה' לנגדי הנוד כי מימיני כל אמוני זה הפסוק כלל גדול בצורה ולריך האדם בימים ה' לבו שהק"ב"ה מלא כל הארץ כבודו עומד עליו ורואה מעשיו כמ"ס ח"ס יבהר איש זמספרים ואני לא אראנו נאם ה' ואם איהו לא חזי מזליה חזי ומיד יגיע ליו היראה והכנעה מפחד ה' ומחביש ממנו כמ"ס שויתי ה' לנגדי הנוד שהוא יתברך וכל לקראתו ומביט ומשגיח בכל מעשיו הן בטוב הן ברע אז מימיני ר"ל נטעית ילה"ט שהוא בלד ימין ישב כל אמוני וימתק כמ"ס ז"ס נטעי בטשעים מטעה בחד בהיה קולר בשדה ואחר הקלירה השיאו יז"הר לגנוב מן העמרים קרא לבתו הקטנה שהיא בת שש שנים וא"ל בתי הביטי וראי שאי"ס יב עיניך וראה שמה יבא שום אדם ויראה אותי וכאשר התחיל ליקח מן העמרים לעקה הנטרה לאמר אבי יש אחד רואה אורך באותה שעה קם עמד על עמודו והביט בארבע כנפות הארץ ולא ראה שום אדם כלל וחזר לגנוב כבתחלה חזרה בהו ולעקה אבי אבי יש אחד רואה אורך קם פעם שנית ולא ראה שום אדם ולקח בתי עיניו והביט מרחוק ולא ראה שום אדם כלל אז נתכעס על בתו וא"ל היכן הוא האדם שאת רואה אותו שהוא רואה אותי והבת היתה חכמנית א"ל פלא עליך והרי הוא לפנינו על ראשי ועל ראשך והוא השם יתברך שהוא רואה ומביט

מסוף מהעולם ועד סופו כל מעשה בני האדם ותחבולותיו וכאשר שמו הדברים
 הלא מפי ברו אף נתבייש בזה גדולה וחזר מלגמב ז"ש ראה אנכי ר"ל שמוד
 תלייר לגנב עיניך שאנכי ר"ל הקב"ה הוא נותן לפניכם היום ברכה וקללה שבר
 ועונש כדי שלא יתחוק עליך יל"הר ויחטיאך וראוי לעיניו וז"ש נאם פסע לרשע
 בקרב לבי ויחטא מפני און סס פחד גאים לגנב עיניו וז"ש גאים זדים קמו עלי
 וערילים בקשו נפשי לא שמו יראת גאים לגנב סלה וז"ש למען תהיה יראתו
 ר"ל יראת ה' על פניכם וזוה לבתי תחטאו ולא תחטאו עוד :

זכור את יום השבת לקדשו יובן בס"ד כמ"ש רז"ל מ"ע מן התורה לקדש השבת
 בדברים בכניסתו כמ"ש זכור את יום השבת לקדשו זכרוהו בדברים
 הנאמרים על היין וכתב בש"ע א"ח גסיס חייבות בקידוש אף על פי שהא מלות
 עשה שהזמן גרמא פי' מלות עשה התלוין בזמן משום דאחשק זכור לשמוהו בדברות
 ראשונות בפ' יתרו כתיב זכור את יום השבת לקדשו ובדברות אחרונות בפ' ואתחנן
 כתיב שמור את יום וכו' כמ"ש זכור ושומר בדיבור אחד לאמרו והני נשי האול
 ואיתנהו בשמורה איתנהו בזמירה ואסיר לטעמי כלום קודש שיקדש אפילו מים ואם
 טעם מקדש וגם כל בני הבית חייבין לשמוע הקידוש מתחילה וטד סוף :

א זכור את יום השבת לקדשו יובן כמ"ש בס' שבת אמר רשב"א למלא משמרים
 ישרא שתי שבתות כהלכתן מיד גגלין שנאמר כה אמר ה' לסריסים אשר
 ישמרו את שבתותי וכו' וס"ל והביאותים ל' הר קדשי וכו' ולמה אמרו שני שבתות
 ועוד יש בישראל כמה עונות ותטאות ואיך יבא הגוף לא א"ר יוחנן כל המשמר
 השבת כהלכתה אפילו ע"ז מוחלין על כל עונותיו שנאמר אשרי אדם אשר יעשה זאת
 וכו' שומר שבת מחללו ל' תקרי מחללו לא מחול לו ועל ידי שישמרו שבת ראשון
 כמחלים עונותיהם והיו ישרא לא יש בהם לא עון ולא זכות ועל ידי שישמרו שבת
 שני יהיה להם זכות וזוה תהיה הגאולה ואמרו רז"ל בס' שבת לא חרבה ירושלים
 לא שחללו בה את השבת כמ"ש בנחמיה בימים ההמה ראיתי ביהודה דורכים
 גיטות בשבת ומביאים הערמות ועומסים על החמורים וכו' ויבא להיו עלינו את
 כל הרעה הזאת ועל העיר הזאת וכו' נמלא אבותינו חללו שבת וע"י שנשמור
 השבת תהיה הגאולה כמ"ש בירמיה כה אמר ה' השמרו בצפושותיכם ולא תשאו משא
 ביום השבת וכו' וכל מלאכה לא תעשו וכו' והיה אם שמוע תשמעו ל' נאם ה'
 לבלתי הביא משא בשערי וכו' ולקדש את יום השבת וכו' ובאו בשערי ירושלים
 מלכים ושרים ושבים על כסא דוד וכו' איש יהודה ויושבי ירושלים וישבה העיר
 הזאת לעולם נמלא ע"י שישמרו השבת תהיה הגאולה וז"ש בפ' ואתחנן שמור את
 יום השבת לקדשו ר"ת ליה שיבא ליה ויבשר על הגאולה :

א שמור את יום השבת לקדשו וכו' שבת ימים תעבוד וכו' למ"טן גימ' ק"ך
 שיבא קץ הגאולה וז"ש זכור את יום השבת לקדשו ר"ת ליה שיבא ויבשר
 הגאולה כמ"ש הנה אנכי שולח לכם את איה הנביא שבת ר"ת שבת בזכות תגל

שם המצות
ר"ל שמד
וקלה שר
שם לשם
ר"ל קמו על
מן שהיה יחול
לקדש השנה
בר"ל בדברים
ש"י שהוא מזה
שמו"ר בדבר
ש"כ' וחסון
ר"ל נשי הולל
פלו מים וחס
:
ומלא משמרים
הריסים אשר
ו שני כדמות
כל המשמר
ש יעשה זאת
שבת ראשון
שישמרו שבת
חבשה ירופלים
הורה דורשים
היטי עליו את
ע"י שממר
ולא תשאו מלא
זו ל"י נחם ה'
שערי ירושלים
וישבה העיר
חן שמור את

לקוטי יתרו אמרי

א"י שבת ר"ת שלח במהרה תשבי א"י שבת ר"ת שילה במהרה תבוא צב"א :
ד תעשה לך פסל וכו' אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים
מתחת לארץ יובן מהו אשר בשמים ממעל וכו' ה"ל אשר בשמים ואשר
בארץ ואשר במים לא כמ"ש בשם' מצות האוכל משרץ המים לוקה ארבע מלקיות
והאוכל משרץ הארץ לוקה חמש והאוכל משרץ העוף לוקה שש יע"ש וז"ש אשר
בשמים ר"ל האוכל משרץ העוף אשר יעוף בשמים לוקה ממעל כלומר במדרגה
היוטה עליונה מכולם שהיא שש מלקיות ואשר בארץ ר"ל האוכל משרץ הארץ מתחת
כלומר לוקה פחות אחד והוא חמש ואשר במים משרץ המים מתחת לארץ כלומר
לוקה פחות אחד משל הארץ ארבע :

פרשת משפטים

סמיכות הפרשה לא תעלה במעלות על מוצחי וכו' וס"ל וזה המשפטים
וכו' יובן בס"ד כמ"ש בש"ס תמורה א"ר יהודה א"ר בשעה
שנפטר משה רע"ה לנן עדן א"ל ליהושע שא ממני כל ספיקות שיש לך א"ל
יהושע למשה רבי כלום הנחתוך שעה אחת והלכתי למקום אחר לא כתבת
בתורה כי ומשרתי יהושע בן נון נער לא ימים מתוך האוכל מיד ששש כוחו של
יהושע וששכחו ממנו שלוש מאות הלכות ונולדו לו שבע מאות ספיקות ועמדו כל
ישראל להרגו יע"ש וז"ש לא תעלה במעלות על מוצחי זה התורה כמ"ש בס' אדרת
ליהו התורה היא דוגמה המוצח כמ"ש זאת התורה לעולה למנחה ודרשו רז"ל כל
הקורא בפ' עולה כלו הקריב עולה וכו' וכמלא בזמן שאין בית המקדש קיים
התורה במקום מוצח שמקריבים בו קרבנות ואם יאמר לך שא ממני כל ספיקות
שיש לך ותאמר כלום הנחתוך וכו' סופך תגלה ערותך עליו וזה המשפטים שיטאו
לך הדינים ותשכח ולא תשיב כלום :

א"י סמיכות הפ' לא תעלה וכו' וזה המשפטים יובן כמ"ש במדרש קוהלת כי
העושה יהולל חכם כשנפטר רי"צו הלכו תלמידיו ליבנה ורבי לעזר בן ערך
הלך אלל אשמו המתין להם שיבואו אללו ולא באו כיון שלא באו בקש לילך אללם
ולא הניחחו אשמו א"ל מי צריך למי א"ל הם צריכים לי א"ל שב צביתך והם יבואו
אללך וכו' שמע לה וישב לו עד ששכח תלמודו לאחר זמן באו אללו ושאו לו פת
חטים או פת שעורין מי טוב בלפתן ולא ידע להשיבם חי זה מהם מי טוב לאוכל
בלפתן ולא היה יודע מהו לפתן וז"ש ולא תעלה במעלות על מוצחי זה התורה
שחאמר לך אשחק וכו' הם צריכים לי סופך תגלה ערותך עליו וזה המשפטים
שיטאו לך פת חטים וכו' שישכח ולא תשיבם כלום :

א"י לא תעלה וכו' וזה המשפטים יובן כמ"ש בשם' רבי לעזר שילא מעירו
והלך לעיר אחרת א"ל מה שמך א"ל רבי לעזר שאו ממנו הלכה אחת ולא

ידע להשיבם ונחמם פיו אמרו לו על חנם קראו לך רבי וחזר לעירו בדבשת פנים
 וחזר ולמד תורה הרבה עם רבי עקיבא עד שהעיד עליו רבי יהושע לפני רבן
 גמליא שידוע לשער כל טיבין שבין ים זה ימה של אוריאל כמ"ס ארוכה מארך
 מדה ורחבה מני ים וז"ל לא תעלה במעלות על מזבחי זה התורה דוגמת המזבח
 שיאמרו לך מה שמך רבי לעזר ולא א"ל לעזר שסופך שיטלו לך שגה תגלה
 ערוךך עליו וז"ל המשפטים ולא הדע להשיבם שלחם :

א"ל לא תעלה וכו' וז"ל המשפטים וכו' יוצן כמ"ס בשם' פסחים מעשה בישראל
 איש כפר ברקאי שהיה מכבד עלמו ומחלל קדשי שמים והיה כהן גדול כרוך
 ידיה בשיראי ועבד עבודה פי' רש"י הליה פוסלת בקדשים כדכתיב ולקח הכהן
 שיקח בעלמו והיא דרך בזיון פ"א מלכא ומלכתא הוו יתבי מלכא אמר גדי יאה
 ומלכתא אמרה אימרא יאי אמרו מאן מוכח כוהן גדול דקא מסיק קרבנות בכל יומא
 אתא ישכר איש כפר ברקאי אחוי בידיה כלפי מלכתא ולא אירח ארעא לאחוי
 בידי קמי לבן שחוק מלכא א"ל אי גדיא יאי ניסקיה לתמידא אמר מלכא הואיל
 ולא היה ליה אימתא דמלכותא נפסקיה למיניה יבז שוחדא ופסקו לשמאיה שמע
 מלכא ופסקו לימיניה א"ר יוסף בריך רחמנא דשקליה לגמולו בהאי עלמא א"ר אשי
 ישכר לא תנא מתניתא אמר רבינא אף מקרא לא קרא דכתיב אם כבש קרבנו
 וכתיב ואם עז קרבנו אי בעי כבש ליימי אי בעי עז ליימי פי' רש"י גבי שלמים
 הראה הכתוב רמז מובחר בזה מזה שמע מינה שיהיה שיים עכ"ל י"ל ה"ל לישכר
 לומר מזה הפסוקים שיהיה שיים שלא היה לו בינה ודעת להשיב דבר כתב ב"ם
 ערוגת הבושם שמעתי מעשה שפעם אחת ישן בלילה איש אחד מלמד חנוקות בבית
 הכנסת ושמו מעליס יחיאל והיה בעבור זמן מהלילה וישמע קול שהיו קורים במשלי
 והיו שדים והיו בפסוק נילרה כי היא חייך והקורא היה קורא נילרא בדגש כפי
 האמת והשיבו לו נילרה ברפה ונחלקו לשני כיתות והיו מערערים בניהם ואמרו
 בניהם הנה יש מלמד חנוקות ישן בב"ה והוא בקי במקרא ילך אחד ממנו ושולו
 וילך אחד מהם ומע' יחיאל היה ירא לגפשו מאד ומע' יחיאל היה יודון בלבו אם
 אומר בדגש כפי האמת יתקאלו בי ואי אומר ברפה יתקאלו בי והשיב להם שיש שני
 כסחאות הם אמת האמר נילרה בדגש לא טעא והאומר ברפה לא טעא והשיב להם
 השליח מע' כך וכך אמר ונילו מהנזק וקרי אנפשיה והתחמה תחיה בעליה וכן עשו
 החכמים כשגל מהם אחשורוש לדון לושתי כמ"ס ותמאן המלכה ושתי לבא בדבר
 המלך א"ל מיום דגלינו דעתינו לא ללול לפסוק דין דמיוס זיל לעמונן ומואב שפחדו
 משנייהם מאחשורוש ומן ושתי וכמ"ס משל לחיות הארץ שנתקבלו אלל האריה וא"ל
 עד מהי אהה טורקא ואוכל השופט כל הארץ לא יעשה משפט וא"ל במה אני ניזון
 א"ל אכול כל עושה רעע וכשאר שלושה ימים בהעניית קס ועלל עלילות ותפס לדוב
 וא"ל רזוי שהריח את החיך שלי אם הוא סרוח וא"ל אין השיב לו האריה זה
 רשעתו שאיך מגנה את מלך קס אכלו אח"כ ראה את הזאב ושאו וא"ל לא שאינו

בשם פנים
לפני רבן
בה מאריך
המזבח
הגלה

שהם בישת
גדול הרך
ולקח הענין
גדי יתה
בכל יומה
רעא לחויה
מלכא הולא
מזליה שמת
חא ח"ר אש
בבש קרבו
גבי שלמים
ה"ל לישת
ר כבש ב"ס
טקוק בבש
קורים בבש
א בדגש נש
בניהם ואת
ד ממנו ואת
גידון בלבו
ב להם שיש
עא והשב לנ
בעליה וכן
ושתי לבא בנ
ומושב שדי
כל האריות ותי
ל במה אני יתי
לילות ותפס לה
בו לו האריות
ולא לא

לקוטי משפטים אמרי א נמ

סרוח וא"ל שהאריך משקר במלך ואכלו ואח"כ של לשועל וא"ל אני סתום הנחיריים
וניזול כך ה"לל יששכר דבר השוא לשניהם והיה ניזול אם כבש אם עז טובים שניהם
והיא היתה מן השמים מעשה מלכה ומלכתא כדי ליזול גמולו בעו"הו ח"ש גודע ה'
משפט עשה ביששכר בפועל ידיו נוקש רשע מפני שהיה כורך ידיו בשיראי קללו
לו שתי ידיו הוה ליה הגיון סלא לאמר בפיו ולא לחוי בידו ח"ש תועבת ה' כל גבה
לב זה יששכר יד ליד לא יקח מפני שכרך שתי ידיו בשיראי קללו לו שתי ידיו ולא
יד אחד מדה כנגד מדה ח"ש ולא תעלה במעלות על מזבחי שיעשה מעלות לו
ויכרוך ידיו בשיראי בשעת עבודת הקרבות אשר לא תגלה ערותך עליו יתגבל עליו
העון ולא המשפטים שיקללו לו שתי ידיו :

א"נ לא תעלה וכו' ואלה המשפטים פי' רש"י משום לא תנהוג בהם בזיון והרי
דברים קל וחומר אכנים שאין להם להקפיד אמרה תורה לא תנהוג בהם
מנהג בזיון חביך שהוא רמות יולרך כמ"ש בללם גאים עשה את האדם ומקפיד
על בזיונו עא"כ סלא תצוהו ואם צוהו וחרפו סופו ליתן דין וחשבון ח"ש לא תעלה
במעלות על מזבחו והטעם משום לא תנהוג מנהג בזיון כל שכן חביך סלא תנהוג
בו מנהג בזיון ואם צוהו וחרפו סופו ואלה המשפטים ליתן דין וחשבון וכל שכן כי
תקנה עבד עברי כבש הרמז"ס סלא תנהוג בו מנהג בזיון :

וידה המשפטים אשר תשים לפניהם כי תקנה עבד עברי וכו' יובן כמ"ש רש"י ז"ל
ויתרוללו הבנים בקרבה שהיו מתרוללים בענין חילוק העולמות יעקב לקח
עו"הב ועשו עו"הז ואם העוה"ז של עשו במה אנחנו מוהים שהוא גזל ויתרולו כמ"ש
בשם' גיטין כל דיון שדן דין אמת לאמתו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית
נזולא חני העולם שלנו ואין כאן גזל ועוד אמרו רז"ל במשנת אבות על שלושה דברים
העולם עומד ואחד מהם על הדין ח"ש ואלה המשפטים וכו' על ידי שידונו דין אמת
כי תקנה עבד עברי נקנה עבדים ונאלכ ונלבש בגדים נאים ח"ש ויהי צימי שפוט
השופטים לריכים להשפט ויהי רעב בארץ שאסור להנות מעו"הז על עשו :

א"נ ואלה המשפטים וכו' כי תקנה עבד עברי וכו' יובן כמ"ש בשם' ע"ז אמר רב
י"ב שעות היום שלושה שעות הקב"ה יושב ועוסק בתורה שלושה שעות יושב
ודן בשלושה שעות זן אה כל העולם כולו מקרני ראמים עד ציני כנים ושלושה שעות
רבעיות יושב ושוחק עם לוי'תן ויש סוד בדבר ועוד אמרו רז"ל אם יש דין למטה
דהיינו כפי האמת לחייב את החייב ולזכות את הזכאי אין דין למעלה ומה יעשה
בארותן שעות זן את העולם ויהי שבע בעולם אבל אם ח"ו אין דין אמת למטה יש דין
למעלה ולא יספיק השלושה שעות ויקח משלושה של זן ויעשה דין ויהי רעב בעולם
ח"ש ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם כפי האמת ולא למעלה דין וצוה כי תקנה
עבד עברי ונקנה עבדים ונאלכ ונעשה מסוב העולם ואמרו רז"ל מכלל הן אמה
שומע לאו שאם לא יש דין אמת יהיה רעב בעולם ח"ש ויהי צימי שפוט השופטים
לריכים להשפט שיש דין למעלה וצוה ויהי רעב בארץ ח"ו :

א"נ וְגַם וְכו' אָמַר רז"ל לַשְׁנִיחַם וּלְפָנֵי עַבְדֵי אֱלֹהֵי שְׂדֵינְהֶם כְּדֵינִי יִשְׂרָאֵל אֵין
אֲחֵה רֵשָׁאֵי לְהַזְדַּקֵּק לְהֵם וּמִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּעֵרְכֵי אֲחֵה שֶׁל עַבְדֵי לְדִין רָאִי לְנִדְחוֹת
לוֹ וּלְעוֹזְרוֹ כֵן כִּבְשׁ בְּשׁ"ע חו"מ :

אם בְּגוֹפוֹ יֵבֵא בְּגוֹפוֹ יֵבֵא וְכו' יוֹבֵן כַּמ"ט אֵיבֵב עֵרוֹם יֵאֲחָזִי מִבְּטָן אֲמִי וְעֵרוֹם
אֵשׁוֹב שָׁמָּה כַּמ"ט קוֹהֵלֶת כֹּאשֶׁר יֵאֲחָז מִבְּטָן אֲמִי עֵרוֹם יֵשׁוֹב שָׁמָּה לִלְכַת כִּשְׁבָא
יוֹבֵן כַּמ"ט בְּמִדְרַשׁ קוֹהֵלֶת מִשָּׁל לְשׁוֹעַל שֶׁהִיָּה רַעֲב וּמֵאֵל כֵּרֵס שֶׁהִיָּה מִסּוּיָג מִכֵּל
פְּטוּתוֹ וְהִיָּה שֶׁסֶ נִקְבַּ אֶחָד וּבִקֵּשׁ לִיכַסּ בּוֹ וְלֹא הוּא יִכּוֹל מֵה עֵבֵד לֹא תִלְחֶה יוֹמִין
עַד דְּכֹחֵם וְהַשֵּׁשׁ וְעַל בְּהֵדָא נִקְבָּא וְאֵכֵל וְשָׁמֵן וְכִשְׁבָא לְחֹזֵר וּלְאֵלֶּה וְלֹא יִכּוֹל לְעִבּוֹר
דְּרַךְ הַנִּקְבַּ וְחֹזֵר וְלֹא שְׁלוֹשָׁה יָמִים עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה כְּחוֹם וְחֹזֵר כְּמוֹ שֶׁנִּכְנַס וְכִשְׁלֵאל הַסֶּךָ
פְּנִיָּו וְהִסְתַּחֵל וְאָמַר כֵּרֵס כֵּרֵס מֵה טוֹב אֲחֵה וּמֵה טוֹבִים פְּרוּחִין וְכֵל מֵה
שִׁישׁ כִּךְ הוּא נֹאֵה וּמִשׁוֹבָה אֲבָל מֵה הַנֹּאֵה יֵשׁ מִמֶּךָ כְּמוֹ שֶׁנִּכְנַס הָאָדָם בְּחוּבֵךְ כִּךְ
יֵאֲחָז מִמֶּךָ וְכֵן הוּא הַעו"ה כֹּאשֶׁר יֵאֲחָז מִבְּטָן אֲמִי עֵרוֹם יֵשׁוֹב שָׁמָּה לִלְכַת כִּשְׁבָא
וּ"ש אֵם בְּגוֹפוֹ יֵבֵא גַּא הַקְרִי בְּגוֹפוֹ גַּא בְּגוֹפוֹ אֵם בְּגוֹפוֹ יֵבֵא לְעו"ה עֵרוֹם בִּלְא
מִזוּת בְּגוֹפוֹ יֵאֲחָז מִן עו"ה אֲבָל אֵם בְּעַל אֲשֶׁה זֶה הַתּוֹרָה כַּמ"ט בְּשֵׁשׁ יְבִמּוֹת אָמַר
רַבָּא כַּמֵּה טוֹבָה אֲשֶׁה טוֹבָה שֶׁהַתּוֹרָה נִמְשַׁלָּה בָּהּ וְיֵלֵאֵה אֲשֶׁחוֹ עִמּוֹ זֶה הַתּוֹרָה וְאֵם לֹא עִסְק
בְּתוֹרָה וּבְמִזוּת כַּמ"ט אֵיבֵב עֵרוֹם יֵאֲחָזִי מִבְּטָן אֲמִי וְעֵרוֹם וְכו' כִּשְׁמַל הוּא לֹא יִקַּח
עִמּוֹ כְּלוֹם גַּא תְּכַרִּיבִין : **א"נ** אֵם בְּגוֹפוֹ יֵבֵא וְכו' יוֹבֵן כַּמ"ט בְּשֵׁשׁ מוֹעֵד קָטָן כֵּל
הַעוֹסֵק בְּתוֹרָה מִבְּפִטִּים תּוֹרָתוֹ מִכְרוֹת עֲלָיו מִבְּחוּבֵךְ כַּמ"ט בְּס' חֲסִידִים מַעֲשֶׂה
בְּחֲסִיד אֶחָד שֶׁהִיָּה פְרוֹשׁ בְּמִקּוֹם אֶחָד וְהִיָּה לְמַד בּוֹ מִסַּכַּת חֲגִיגָה וְסוּגָה בָּהּ כֵּל יָמָיו
כִּיּוֹן שֶׁנִּפְטַר מִן הָעוֹלָם וְהִיָּה בְּצִיּוֹ לְבַדּוֹ וְלֹא הִיָּה שׁוֹם אֲדָם יוֹדַע בְּפִטְיֻרְתּוֹ בְּאֲחֵה
דְּמוּת אֲשֶׁה אֲחֵה וְעַמּוּדָה עֲלָיו וְהִרְיֻמָּה קוֹלָה בְּבִי וְהַסֶּכֶד גְּדוֹל עַד שֶׁנִּתְקַבְּלוּ כֵּל
בְּנֵי אֲדָם וְא"ל סִיפְדוּ לְחֲסִיד הַזֶּה וְתִקְבְּרוּהוּ וְכִדְרוּ אֵת אֲרוֹנוֹ וְהַזְכוּ לְחַיֵּי עו"ה
שׁוֹכֵה כְּבִדְנֵי כֵּל יָמָיו וְיִשְׁבּוּ עִמּוֹ וְעִשׂוּ לוֹ מִסֶּכֶד גְּדוֹל וְנִתְעַסְקוּ בְּתַכְרִיבֵי וּבְקִבּוּרְתּוֹ
בְּכַבּוֹד גְּדוֹל וְאֲחֵה אֲשֶׁה לְעִקֵּת וּבּוֹכָה אָמַרְוּ לָהּ מֵה שְׁמִיךְ א"ל חֲגִיגָה שְׁנֵי כִּיּוֹן
שֶׁנִּקְבַּר אֲחֵה חֲסִיד נִעְלָמָה מַעֲיָנִי כֵּל חַי מִיַּד יִדְעוּ שֶׁמִּסַּכַּת חֲגִיגָה הִיָּתָה נִרְאָה לוֹ
בְּשַׁעַת פְּטִירְתּוֹ לְסַפּוֹד לוֹ וּלְבִכּוּתוֹ וּלְקִבּוּרְתּוֹ עַל שֶׁהִיָּה שׁוֹגֵג בְּהַתְמִיד וְהֵלֵא דְבָרִים ק"ו
וְמֵה הַחֲסִיד הַזֶּה שָׁלַח לְמַד גַּא מִסַּכַּת חֲגִיגָה בְּלִבְדּוֹ כִּךְ הַלּוּמֵד תּוֹרָה הִרְבֵּה וּמִלְמִדָּה
לְאַחֵרִים עֲאֲכ"ו וּ"ש בְּמִסַּנֵּת אֲבוֹת בְּשַׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אֲדָם אֵין מְלוּיָם אֲחֵה לֹא כִסְף
וְלֹא זָהָב גַּא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכֹאמֹר וּס"ת לֹא יֵשׁ בּוֹ לֹא טַעֲמִים וְלֹא נִקּוּדוֹת
כְּדֵי לְדַרוֹשׁ בָּהּ כֵּל מֵה שִׁירְלָה וּ"ש אֵם בְּגוֹפוֹ יֵבֵא לְעו"ה בְּגוֹפוֹ יֵבֵא מַעו"ה אֵם
בְּעַל אֲשֶׁה הוּא זֶה הַתּוֹרָה וְיֵלֵאֵה אֲשֶׁחוֹ עִמּוֹ לְעו"ה בְּכַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה וְכֵן לְהַסֶּךָ פְּשׁוּבָה
עֲבִירָה נִבְרָא מִמֶּנָּה עַד בְּדִמּוּת אֲשֶׁה וּבִהְגִיעַ זְמַנו מוֹלִיכְתּוֹ לְגִיהֶסֶם :

א"נ אֵם בְּגוֹפוֹ יֵבֵא וְכו' יוֹבֵן כַּמ"ט בְּעַלֵּי מוֹסֵר מִשָּׁל לְאֲדָם אֶחָד שֶׁהִיָּה לוֹ שְׁלוֹשָׁה
אֲהֻבִים אֶחָד הִיָּה בְּכָל עַת יוֹלָא וְנִכְנַס עִמּוֹ וְאֲחֵה אֵין בְּבּוֹקֵר אִו עֵרֵב יִמְלֵא
עִמּוֹ וְאֶחָד פְּעַמִּים בְּשַׁבּוּעַ אִו שְׁלוֹשָׁה פְּעַמִּים יִמְלֵא עִמּוֹ פ"א שְׁלַח הַמֶּלֶךְ אֲחֵרָיו שִׁישׁ

עליו דין ובאו לו השלושה אהובים וקמו והלכו עמו כיון שילאו מן הבית ברח אחד מהם והלכו השנים עמו בכל הדרך כיון שנכסכו אלל המלך ברח השני מעימו והיה עמו אהוב אחד והיה מותרא אלל האהוב שהיה עמו א תחירא זה השנים שברחו לא יעילוך כלום לך עמי אלל המלך ואני אוליךך לקף זכות הממשל כך האדם שיש לו שלושה אהובים ממונו וזניו והמעשים טובים עם שימות הממון הלך ממנו זניו הולכים עמו עד הקבר וזבים לביתם ומעשיו הטובים ילכו עמו לעו"הב ואומרים לו אנחנו נוזיא אוהך לקף זכות מן הדין וז"ש במשנת אבות בשעת פטירתו של אדם אין מלוים לו לאדם לא כסף ולא זהב אלא חורה ומעשים טובים שנאמר בהלכהך סגחה אוהך בעו"הז בשבדך שממור עליך בקבר והקלוטתה היא תשיחך לעו"הב וז"ש בע"הט מסרה הבנים אומרים הן אני ערל שפטים ואין אנחנו יכולים להליךך אלא הן אני לקבר אוכל ר"ל שמלון אוהך עד הקבר והממון אלל הן אני עך יבש ואין לי פה להליךך ואז"כ הן אני נשארתי לבדי ומותרא אלל המלכות משיבין הן אני כפיך לך אך עמך ואוליךך לקף זכות וז"ש אם בגפו יבא לעו"הז בגפו ילא מעו"הז אלל אם בעל אשה הוא זה התורה וילאה עמו והזיא אותו לקף זכות וז"ש אם כסף תלוה אם עמי את העני שהתן לו לדקה עמך לעו"הב וכאמור :

ויא המשפטים וכו' כי הקנה עבד עברי וכו' יוצן כמ"ש רז"ל ע"פ ויהי בימי שפוט השופטים וכו' ואי לדור בשפטי את שופטיהם ואפשר לומר למה דווקא נעשו על זה ברעב אמנם נקדים מה בחקרו המפרשים ז"ל כי יעקב ועשו חלקו העולמות וכו' ואיך אנחנו אובלים בעו"הז גול הוא וסירלו רבני אבנו שישקל אובלים בעו"הז מדין עבד האוכל בתרומת רבו וזהו אנחנו מוצרכים למוכח ברוך אתה ה' וכו' להורות דשכינתו יחברך בינינו דהא אין חולקין כבוד לעבד אלא לפני רבו עוד נקדים מ"ש הפסוק אהים נלכ בעדת א וכו' אלל אם הדיינים קלקלו הדין אז גורמים סילוק השכינה מבינינו אם כן אין חולקין לעבד תרומה וז"ש ויהי בימי שפוט השופטים דור ששפטו את שופטיהם ואז נסתלקה השכינה ולכן ויהי רעב בארץ וכאמור וז"ש כבדכם ה' אהיך אשר נתן לך על ידי שופטים ושופטים וכו' ושפטו את העם משפט דק וכאמור זה פירש מהאר בשרינו ח"ר משה עזרא סהון ז"ל השם גדולך שלום זה הדיינים כמ"ש דינא שלמא בעלמא אז על ידי זה חלב חטים ושביטך נאכל ונכהה מעו"הז וז"ש ואלה המשפטים שדנים דין אמת אז על ידי זה כי תקנה עבד עברי ונאכל ונשהה מדין עבד האוכל בתרומת רבו בפניו שהשכינה בארץ עמנו מפני זה נוכל ונשהה ונהנה מעו"הז :

א"נ לא תעלה במועלות על מוצאי וכו' ואלה המשפטים וכו' יוצן י"ל למה סמך לא תעלה וכו' ואלה המשפטים וכו' אלא נקדים כמ"ש בשם ברכות אהר רב הפוסע פסיעה גסה נוטלת אחר מת"ק ממאור עיניו של אדם ומהדר לי בקדושת דבי שמשו וטוד אמרו רז"ל בשם פאה כל דין שלוקח טוהר ומטה הדין אינו מת מן הזקנה עד שעיניו כהות שנאמר ושוחד לא תקח כי השוחד יעור עיני חכמים וזה

הדין לא לקח שוחד לא פסע פסיעה גסא וכוה עיניו מה אומרים עליו שלקח שוחד כמ"ש בס' בן יהודע מעשה ברב חיים כפוסו שהיה דין במלריים ונסמא עינו והיה הקהל מרגיסי עליו שלקח שוחד ושמע שהקהל אומרים וקס בתוך קהל ועדה ואמר אם אחת אחת אומרים כן יהיה תמיד הענין יכנסו ואם הוא נזהר בזה יאירו עיניו בבתחילה והקב"ה קבל תפילתו ותאורנה עיניו והקהל נפלו עליו ולקחו ממנו מחילה ואח"כ היה חותם ה' נסי חים כפוסו וז"ש לא תעלה במעלות על מזבחי ר"ל הדין ה' תפסיע פסיעה גסה מפני אשר תגלה ערות עליו והא' המשפטים יאמרו בשביל המשפט שלקח שוחד וכוה עיניו וז"ש הפסוק בזה הפ' ושוחד לא תקח כי השיח יעויר פקחים ויסלף וכו' וכאמור :

א אדוניו יתן לו אשה וילדה לו בנים וכו' ואם אמור יאמר העבד אהבתי וכו' יובן כמ"ש רז"ל רמו אם אדוניו זה הקב"ה שהוא ארון כל העולם יתן לו אשה שיסן נשמה לאדם כמ"ש משוכב חיקך וכו' וילדה לו בנים או בנות ר"ל תורה ומע"ט האשה וילדה זה החורה שהיה לאדניה והוא יא' בגפו ואין לו שכר כמ"ש בפסיקתא מי הקדימוי ואשלם מי מל את בנו שלא אני נחצי לו בן מי עשה מזוזה ומעקה שלא אני הקדמתי ונחתי לו בייח נמלא אין לבריה אלל בוראה כלום ועל ידי שיעבד להקב"ה בשמחה יש לו שכר ולא יש מי הקדימוי ואשלם כמ"ש זריזין מקדימוין למנות אבל ואם אמור יאמר העבד אהבתי את אדני שאעבד את הקב"ה בשמחה את אשתי ואח בני לא אלא חפשי לא חקח שכר משלם כמ"ש בשם' ברכות אביי קא ברח טובא א"ל וגילו ברעדה א"ל תפילין דא מנחנא וכן רב ברוגא :

ו יהיה כי ילעק ג'י ושמעתי כי חנון אני יובן בס' ד כמ"ש בשם' תענית בימי שמואל הקטן לא אחא מטרא גזרו תענית שני חמישי ושני וכו' ועיין בפ' שמוה וז"ש והיה כי ילעק ג'י ושמעתי וכו' לא קודם ולא בסוף זה טוב ילעק ג'י ושמעתי ר"ס גימטריא טוב :

א והיה ילעק ג'י וכו' יובן כמ"ש בזהר א"ר יהודה גדולה לעקה מן הנחה ושועה שלעקה היא בלב הה"ד לעק לבס ג' ה' לעקה וזעקה דבר אחד הוא וזה קרובה להקב"ה יותר מחפלה ואנחה דכתיב כי אם לעוק ילעק ג'י שמוע אשמע לעקתו יע"ש וז"ש והיה כי ילעק ג'י ושמעתי כי חנון אני שאשמע לעקתו :

א והיה כי ילעק וכו' יובן כמ"ש המקובלים זיע"א שכל דבור שיוציא האדם מפיו יוציא שם הוי"ה כי כשיוציא הדבור מהלב כנגד אות יו"ד גם כשמגיע לחזה כנגד אות ה' וכשעולה לגרון כנגד אות ווא' וכמוציאו מהפה כנגד אות ה' אחרונה וז"ש הוגתתם ה' בדרכיכם יע"ש וז"ש והיה אחיות הוי"ה שיוציא בעת כי ילעק ג'י וז"ש רננו דיקים בה' ולא אמר לה' לא בה' שהרגון והדבור שאחם אומרים שיוציא הוי"ה ממנו וז"ש בדר לי אקרא ה' ר"ל שאני אקרא ואדבר יוצא שם הוי"ה וז"ש בפ' בעלפוך פה ג' פה אדבר בו שאמרו רז"ל הקב"ה כביכול היה מדבר מתוך גרונו של משה וזה שרמו ואנכי אהיה עם פיך וכאמור וז"ש

בהטעף עלי רוחי את ה' זכרתי וכאמור ו"ש אלל כהן גדול כשהיה אומר ביום הכפורים שם המפורש והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים שם המפורש יולא מפי כהן גדול וכאמור ואמרו רז"ל לשון גימטריא שכינה ע"ה שפה גימ' שכינה וכאמור וזוה יולא תוכחה לבני אדם כיצד מספרים לשון הרע ושקר וכו' ומדברים בזנות הכסף שמהדבור יולא שם הוי"ה זה עון גדול ושמעתי כי חנון אני :

א"נ והיה כי ילעק ג'י וכו' יובן כמ"ס בס' בני יששכר משם האר"י אשר בכל ראש חודש לריבין לכווין במוסף בסיום הברכה האמלעית לרוף שם הוי"ה השולט באותו חודש וזוה פירושו רז"ל מפני מה ישראל מתפללים ואינם נענים מפני שאינם יודעים להתפלל בשם שאמר אשגיבהו כי ידע שמי יקראיני ואענהו והנה לכאורה אינו מובן ועפ"י הג"ל יתכן היינו שאינם יודעים לכווין לרוף השם השולט באותו חודש ועפ"י פירשו כמ"ס והתחן ג' ה' בעת ההיא לאמר דקשה מהוא הנראה בעת ההוא ומהו הלאמר וע"פ דברי הג"ל יתפרש והתחן ג' ה' בעת ההוא ג' לירוף השם הוי"ה השולט באותו חודש והנה הנראה לאמר לדורות שיכוונו בתפלתם לירוף שם הוי"ה השולט מדי חודש בחדשו והיו נענים בתפלתם וז"ש והיה אותיות שם הוי"ה השולט באותו חודש ולעק ג'י שיתפלל לפני וזוה ושמעתי כי חנון אני שאשמע תפלתם וז"ש בהטעף עלי רוחי את ה' השולט באותו חודש זכרתי וזוה ותבא ג'י תפילתי ג' היכל קדשך שתשמע תפילתי וז"ש בדר לי אקרא ה' השולט באותו חודש וג' ג'י אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבא באזניו וישמע תפילתי : **א"נ** והיה כי ילעק ג'י וכו' יובן בס' ד כמ"ס רז"ל הקב"ה מתאוה לתפלתם של לדיקים ועוד אמרו יש לדיקים נענים על יד תפלה ויש לדיקים יענים על מטתם והקב"ה עושה רצונם וז"ש והיה כי ילעק ג'י שאחפלה לפניו ושמעתי כי חנון אני שאשמע תפלתו מיד :

א"נ והיה כי ילעק וכו' יובן בס' ד אמרו רז"ל חייב האדם על כל מצוה ומצוה אשר יעשה הן בתפילה והן בה"ת הכול יעשה ליקב"ה י"ה קוב"ה ו"ה בדחילו ורחימו וז"ש והיה אותיות הויה הם שמוע תשמעו ג' מלותי וכאמור וכתב מרן בש"ע א"ח שבכל פעם שמוציא האדם שם הוי"ה מפיו בתפלתו לריך לקרות אותו בשם אדני ולכוין בו הוי"ה היה הוה ויהיה וכתב בשער הכוונות לריך לכוין בה' אחרונה של הוי"ה שם אדני ולשלב ג"כ הוי"ה אדני ביחד וע"ש וכתבו המוקובלים ואם לא יחד יחדו הוי"ה אדני הרי הוא נרגן מפריד ג'וף ח"ו וז"ש והיה אותיות שם הוי"ה שנעשה שלוש שם הוי"ה אדני בעת כי ילעק ג'י בעת שאני מתפלל תהילות לג' בזמן הזה הודפסו סדורים של תפילה ככ"ל :

השמר מפניו ושמוע בקולו וכו' כי שמי בקרבך יובן מהו כי שמי בקרבך ג'א פ'י רש"י ז"ל משם רבותינו זה מ"ט ששמו כשם רבו מטטרון גימטריא שדי והיבא רמזיא כי שמי בקרבך זה על מ"ט ג'א בקרבך עס ה' אותיות גימטריא מטטרון ע"ה :

ושלחתי את הלרעה לפניך וגרסה את החוי

יוצן כתב רבינו האר"י כי שם תכה מכלה האויבים כמ"ש ויאמר לרשע
למה תכה רעך הכית לא נאמר לה תכה מלמד שהרגו בשם תכה וז"ל ושלחתי
את הנרעה לפניך ס"ה כה"ם וזוה וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך
בשם כהת מכלה אותם : **את** חג המזות תשמור שבעה ימים תאכל מזות
כאשר לייחד למועד חודש האביב וכו' יוצן מהו חודש האביב לא יוצן
כמ"ש הרב מגלה עמוקות ז"ל כי הנחש הביא כ"ד מיני זיני דמסאבותא לעולם
כמינין ואיבה ונתקלקלו כ"ד שעות י"ב של יום וי"ב של לילה כי מתחילה קטט
הקב"ה לחוש בכ"ד קישוטין חכשיטיו כלה ויבאה חסר יו"ד ואח"כ בלו שלוש אבות
העולם שהם תקנו שלוש קטרוין של אדם הראשון וארבע אמהות תקנו עיטת של
חיה וחזרו השבטים וקלקלו בשעת זוכרת יוסף ואיחמר שם ויאמר ליהם יוסף
ביום השלישה ר"ת ואיבה וזה גרם להם גלות מזרים ואח"כ כשילאו ישראל ממלרים
אחמר היום אחס וילאס בחדש האביב ר"ת החיבה שהגיע זמן שתפסק זיהמת
הנחש שהטיל האיבה וכשעמדו ישראל על הר סיני פסקה זיהמתן וזהו מ"ש בהלכות
מוה ומה הם כתובים כי זה זה מינין כ"ד שבעלו כ"ד מיני זיני דמסאבותא ובשבת
הלכות כשעשו את העגל חזרה זיהמת הנחש וכו' יע"ש גמלא האבות תקנו האיבה
ובעת יליאת מזרים כשקבלו התורה תקנו האיבה וז"ל את חג המזות וכו' למועד
חודש האביב אותיות איבה ב' רמו האבות תקנו האיבה ובליאת מזרים שקבלו
התורה תקנו האיבה וז"ל בפ' בל היום אחס וילאס בחדש האביב וכאמור :

ועברתם את ה' וכו' כמ"ש בשם' מעילה מעשה שגרו שלא ימלו את
צניהם וכו' וא"ת מפני השבת שיטנו וברך את לחמך וכו' וא"ת
מפני המילה שיהיה חלום והסירותי מחלה וכו' ואת מפני הגדה שיחמעט לא תהיה
משכלה וכו' ועיין בפ' ויקהל :

ועברתם את ה' להיכס וברך את לחמך ואת מימך והסירתי מחלה מקרבך
יוצן כמ"ש רז"ל שם ביכו מליל מן החולאים שיולא מפסוק ואתה
מושל בכל ובידך כוח ובבורה ר"ת בוכו וזוה ובידך לגדל ולחזק לכל שטותן כוח
לחולה ויתרפא וז"ל ועברתם את ה' וכו' והסירתי מחלה מקרבך ס"ת גימטריא
בוכו פ"ה רמו שם זה מליל מן החולאים :

א"ן ועברתם את ה' וכו' יוצן כמ"ש בשם' תענית בימי שמואל בר נחמני הוה כפנא
ומותנא אמרי מאי נעביד נבעי רחמי אחרתי טרי מן שמיא לא יהבי דכתיב
אחת שלתי מאתי ה' וכמ"ש גומה ונבקשה מלהינו על זאת מכלל דאיכא אחריתי
וכו' לא נבעי רחמי אכפנא ומותנא ממילה לבטל כי יהיב רחמנא שובעא לחיי הוא
דיהיב דכתיב ומשביע לכל חי רטון לז"א ועברתם את ה' להיכס ר"ל אם ירע
בזמנא כפנא ומותנא תתפללו לפני ה' מפני וברך את לחמך ואת מימך אכפנא
וממילה וחסירותי מחלה מקרבך כי יהיב רחמנא שובעא לחיי :

א"ן ועברתם את ה' להיכס וברך את לחמך וכו' יוצן כמ"ש הרב זרע ברך

כמ"ס קובלת א"ש אשר נתן לו ה'הסים עושר ונכסים ולא השליטו לאכול ממנו זה רצה חולה לפעמים יתאוה האדם לאכול מכל המאכלים המתוקים אבל על יד הוא חולה אינו טועם כלום וגם צעמין הצדדים הגם שיש לו בגדים יקרים על יד החולי גורם לו שלא יאכל ללבוש כגון בחולי הקדחת וכיוצא שהוא מקל מהצדדים שעליו וגם על יד שהוא ערוד בחליו אין לו לב בנאותו זמן ללבוש בגדים נאים וטוב שיש בו ולצר אין זה טוב שיש לו וכל קבל דנה היה יעקב אע"ה מתפלל ונתן לי לחם לאכול שיהיה בריא ויאכל אותו לחם וגם צד ללבוש ולא יש בם איזה חולי וימנע מלאכול ומללבוש וז"ש במשנת אבות אויבו עשיר זה עושר הבריאות השמחה בחלקו חלקו ר"ת חס לח קר ויבש שארבע יסודות שלמות ואין אחד מתגבר עליו ועיד עשיר ר"ת עינים שנים ידים רגלים שהם שלמים ואין בהם מום ועוד חלקו במ"ק חו"י ו"ש ועבדתם את ה' אהיכם וברך את לחמך ואת מימך ואם האמר שמה מדוכא בייסוריך ולז"א והיסורתי מחלה מקרברך ותאכל מכל מה שתתאוה נפשי ;

א"י ועבדתם את ה' אהיכם כתב הרמב"ם מ"ע מן התורה להתפלל האדם בכל יום ויום מפי הגבורה למדו שצבורה זה תפלה שנאמר ולעבדו בכל לבבכם ואמרו רז"ל אויבו עבודה שכלב זה תפלה :

ועבדתם את ה' אהיכם וברך את לחמך ואת מימך ויבוכמ"ס בשם' ברכות אמר רבי אב"י מאי דכתיב לא תאכלו על הדם א תאכלו קודם שתתפללו על דמיכם וכן ג"כ כתב בזה"ש ח"ס לריק אוכל לשובע נפשו להתפלל שהיא אכילה לנפש ואח"כ ובטן רשעים תחמר לשבע את בטנו והטעם שצריך להתפלל ואח"כ יאכל כתב בן יהודע כדי להראות שאין לו לאדם אכילה ושתייה ולא ממון לקנות א"ל הכול מאתו יתברך משל לאדם שקלב לו המלך פרס לצורך השנה כולה וסיה נסנה לו בתחילת השנה ומתפרנס ממנה בכל יום ויום אך דרכו בכל יום כשי"א לשוק לקנות אכילה היה הולך לחצר המלך ויעמוד שם ואח"כ הולך לקנות צרכי אכילה א"ל חבירו מה לך להטריח את עצמך על חנם א"ל אע"פי מו"יא אני מעוה מכיס וקונה בהם אכילה ושתייה מ"מ אינם שלי א"ל משל מלך שנתן לי בתחילת השנה אך באמת אני ואשתי ובני רואים שאני מו"יא מעוה מכיס וידמה משלי הם לכך אני עושה כך לילך קודם שאקנה שום דבר לבית המלך כדי שדע שאנחנו אוכלים ושותים מכיס המלך הנמשל כך המלך זה מלך מלכי המלכים הקב"ה שנתן פרנסה לאדם מתשרי לתשרי ולכך צריך האדם בכל יום ערב ובוקר ולהורים לחצר המלך זה בית הכנסת להתפלל על צרכיו להראות אע"פי שמו"יא המעוה מכיסו לצורך פרנסתו לא משלו הם א"ל משלחן גבוה קאכיל ועל יד זכרון זה לא יהיה האדם כפוי עובד להקב"ה ולכן זה שאכל קודם תפלה שביטל זכרון והכפזה זו נמא"ל כ"א הוא חושב מכוחו ועולם ידו עשה לו החיל הזה שאוכל ושותה וז"ש ועבדתם את ה' אהיכם זו תפלה שהיא עבודה שכלב ואח"כ וברך את לחמך ואת מימך יאכל וישתה ולא קודם שתתפלל יאכל וישתה שמורה מכוח ידו עשה לו החיל הזה :

לא תעלה במעלות על מזבחי וכו' וס"ל זקא המשפטים יובן כמ"ש במ"ר א"ר
 חבינא כשם שהזכיר הק"ב אה הכוכבים שלא יהיו פוסעין פסיעות גסות
 על גבי המזבח כך הזכיר הק"ב לר"ינים שלא יפסיעו פסיעות גסות בדין כלומר
 שלא ימהרו לפסוק הדין לא מתון מתון וילא הדין לכאורה :

אדוים לא תקלל יובן אמרו רז"ל בס' סינהדרין אזהרה לברכת השם
 וז"ש קוהלת גם במדעך אמרו רז"ל מלך זה מלכו של עולם ה' תקלל

וכאמור ועיין בפ' אמור ע"פ ויקוב בן האשה ועיין בפ' שלח לך ע"פ אה ה' הוא :

ואנשי קודם חסיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון אוהו יובן
 מהו ובשר בשדה וכו' לכלב תשליכון אוהו לא כמ"ש הרב עשרה
 מאמרות המאכיל לישראל וטרפות יבא בגלגול כלב מפני שהנבלה ישליכו
 אוהו לכלבים ויאכלו אוהו והוא האכילה לישראל יבא בגלגול כלב וז"ש ואנשי וכו'
 ובשר בשדה טרפה לא תאכלו ואם האכלה לישראל לכלב תשליכון אוהו יבא בגלגול
 כלב מדה כנגד מדה והאוכל טרפה יטמא נר"ן כתב בס' בית ה' :

א"נ לכלב תשליכון אוהו וס"ל לא תשא שמע שוא יובן בס"ד כמ"ב בשם פסחים
 א"ר ששם המקבל לשו"ה ראו להשליכו לכלבים וז"ש לכלב תשליכון אוהו

לא תשא שמע שוא ואם קבל לשון הרע ראו להשליכו לכלבים ויאכלו אוהו :

א"נ לכלב תשליכון אוהו וס"ל לא תשא שמע שוא יובן כתב בס' ילקוט ראובני
 המדבר לשו"ה יבא בגלגול כלב נובח וז"ש ויקרא לה לה ר"ת לשון הרע

נובח בשמו יבא בגלגול כלב נובח וישראל היו במלכים לא דברו לשו"ה ולא היה
 לה לקליפת כלב אחיוה ונכנעת לפניהם וז"ש ולכל בני ישראל לא ירחק כלב לשונו
 מפני שלא דברו לשו"ה וז"ש לכלב תשליכון אוהו לא יבואו בגלגול כלב מפני לא
 תשא שמע שוא שלא דברו לשון הרע כתב של"ה לשו"ה אהת דוחה ק' תשובות :

ואם גטוב יגנב מעמו ישלם לבטליו יובן המ"ש בש"ס קמא א"ר שמעון הס"ד
 גזל גוי אסור משל ישראל וכתב רבינו הא"ר ואם גונב ישראל מהגוי הש"ר של

האומה ההיא גונב מן הקדושה וז"ש ואם גטוב יגנב מעמו ר"ת מגוי ר"ל אה
 יגנב ישראל מגוי יגנב מעמו יגטוב הבר של האומה ההיא מקדושה ולריך הגנב
 ישלם לבטליו זה הקב"ה על שחרם מהמלות דבר אמות העולם גונב מהקדושה :

אם כסף תלוה את עמי את העני עמך יובן כמ"ש רז"ל אה ילוה אהת מחבירו
 ממוון לריך עדים או משכון או שטר כמ"ש בשם' מיעה א"ר כל מי שיש לו

מעות ומלוה אוהם שלא בעדים עובר משום ולפני עור לא תתן מכשל א"ל חכם
 פלוני לחכם פלוני לישר לי מור עשרה זוזי דאחרמי לי ארעא קטינה למזנן שלה ליה
 נתי מור סהדי וכתב כתבא שלח ליה אפילו אהא נמי שלח ליה כל סכן מור דטריד
 בגרסיה וישכח וגורם קללה לעלמו ת"ר שלושה לוטקים ואינם נענים פי' רש"י שהם
 גרמו לענשם ואהת מהם מי' שיש לו מעות ומלוה אוהם שלא בעדים וז"ש אה כסף
 תלוה את עמי ר"ת עדים משכון יריעה ר"ל שטר אהל אה חתן לפני לדיקה עמך

זינו לביקך : **אם** רעה בעיני אדוניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשול למכרה בצדו זה יובן כמ"ש בשם' סיגהדרין א"ר יוחנן אין בן דוד בא או בדור שכולו זכאי או בדור שכולו חייב בדור שכולו זכאי דכתיב ועמך כולם לדיקים לעולם ירבו ארץ פי' רש"י היינו גאולה בדור שכולו חייב שנאמר וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפניע וכתיב בתריה למעני אעשה ועשה למען שמי פי' למה אמר כי אין איש איש ר"ה אמן יהי שמים ר"ל אין אחד אומר קדים וישתומם כי אין מפניע ואין פגיעה לא תפילה כמ"ש ואתה ל' הפגע בעד העם הזה וכו' ר"ל אין אחד מחפלה בהם והעעם למה בדור שכולו חייב יבא בן דוד לא שמעתי פסוק קדוש קדוש קדוש ה' לבאות מלא כל הארץ כבודו תשעה חיבות שני פעמים בוקר וערב זה ה"י ופסוק שמע ישראל ששה חיבות בוקר וערב י"ב הייתה אחיות חייב ואפילו לא יש להם זכות לא זכות שמע ישראל והקדושה יבא הגואל ועיין עוד טעמים אחרים צו"הק צפ' חזרתי ופ' בלק ופ' דברים ח"ש אם רעה בעיני אדוניה בדור שכולו חייב אפילו הכי והפדה לעם נכרי לא ימשול למכרה בצדו זה בגלות עוד לא תהיה גאולה שלימה צו"א :

כל גמנה ויחוס לא העמון אם ענה הענה אותו שמוע אשמע לעקבו וחרה אפי והרגתי וכו' אם כסף תלוה את עמי וכו' יובן כמ"ש רז"ל בשם' בתרא כל דקה וחסד ישראל עושים בעו"הו שלום גדול ופרקליטין גדולים עושין בין ישראל לאביהם שבשמים ואם לא עשו דקה אין שלום כמ"ש הרב דבר שלמה מעשה שהיתה בעיר אחת בחד עשיר והיה קמאן רע ובליעל אמר לקהל הלא תדעו הלא תשמעו כי בכל יום ויום אנחנו לועקים בתפלה את למח דוד עבדך מהרה תלמיח וכו' ועבר קליר בלא קין ואנחנו לא נושענו וזאת העלה למחר הגאולה לנוע הדקה מליטן לעניים ואז הם ליעקים ל' ה' מרוב עניים ומרודם ואז הקב"ה שומע לעקבתם ותפלתם ותפלה העניים היא מקובלת לפני הקב"ה יותר משאר בני אדם כמ"ש תפלה לעני כי יעטוף וכתיב שועת עניים אחת תשמע ולא שועת העשירים והקהל שמעו לענת העשיר הגו' בחושבם עלה טובה נתן להם אבל כוונתו לרעה ולא לטובה ואח"כ נשאר העניים ברעב ובזמא ונגזר על העיר ההוא כלייה צ"מ בעבור העשיר הזה הרשע דק"ה ר"ת דקה דוחה קללות הרבה ח"ש אם תענה אותו לעני ולא תסן לו כי אם לעוק ילעק ל' שמוע אשמע לעקבו ולא כזה העשיר שאמר שלא תסנו לעניים דקה ויבא הגואל לא וחרה אפי והרגתי אתכם בתרב וכו' אבל אם כסף את עמי שתן דקה לעניים כמ"ש בשם' בתרא גדולה דקה שמקרבת הגאולה שנאמר שמו משפט ועשו דקה כי קרובה ישועתי לבא וכו' את העני זה המשיח דקומו כמ"ש עני ורכב על חמור עמך שיבא ויגא אותנו ח"ש ליון במשפט תפדה ושביה בצדקה דקה ר"ת למח דוד קרובה הביא :

ואנשי קודם תהיון לי ובשר בשדה שרפה לא תאכלו כלבב תשליכו אותו יובן כתב בס' מעשים טובים מעשה בטבח אחד יהודי שהיה מאכיל לזרע

נבילות וטרפות פ"א יום השבת שחה יין ועלה לגג ונפל ומה והיו הכלבים מלקקים את דמו באלו ואלו לרבי חנינה אם ביום השבת נוכל לפטומו אל"ל כתוב בתורה ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון אותו וזה היה גזול לכלבים ומאכיל לישראל לפיכך דין הוא שיאכלו הכלבים את בשרו מדה כנגד מדה :

פרשת תרומה

סמיכות הפ' ויהי משה בחר ארבעים יום וארבעים לילה וס"ל וידבר ה' אל וכו' דבר אל בני ישראל ויקחו לי וכו' וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכו' אמרו רז"ל יצא זהב שנמשכן ויכפר על מטעה הטגל ויזון כמ"ש בש"ס שבת אמר רי"ב כל מאי דכתיב וירא העם כי בשש משה אל הקרי בשש אל באלו שש בשעה שעלה משה למרום אל"ל ליברא לכוף ארבעים יום בהחלת שש אני בא פי' רש"י הם היו סבורים שאוהו יום שעלה בו מן המזין והוא אל"ל מ' יום שלמים יום ולילו עמו ויום עלייתו אין לילו עמו לסיף מ' יום בא שטן וערבב את העולם והראה להם דמות חובך ואפלה דמות עקן וערפל וערבוביא לאמר ודאי מה משה שהרי כבר באו ולא בא אל"ל משה רבכם היכן הוא אל"ל עלה למרום אל"ל באו שש ולא השגיחו עליו הראה להם דמות גטתו והיינו דקאמרי ליה לאהרן כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו כהב מדרש תנחומה נכנסו ארבעים אלף מערב רב שעלו עם ישראל ממצרים ושני חרטומי מצרים עמהם ושמותם יונם וימנורם נהיו עושים לפני פרעה כל אותם כשפים ונקאלו כולם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו להים וכו' שחשה טוב אינו יורד מיד עמד חור בן מרים הנביאה וגער בהם עמדו עליו והרגוהו כשראה אהרן קד נתיירא כמ"ש וירא ויזן מוצח לפניו אמרו רז"ל מן הזבוח לפניו זה חור התחיל מעסיקן בדברים אל"ל אהרן פתקו נומי הזהב אשר באזני נשיכם וכו' הלכו אלל הנשים עמדו הנשים ואל"ל ח"ו נכפור בהק"בה שעשה לנו כל הנסים והגבורות האלה ונעשה ע"ז הק"בה נתן להם שכר לנשים וישמרו את ראש מודש שהוא חג להם כיון שלא שמועו הנשים לאנשים ויפתקו כל העם את נומי הזהב אשר באזני נשיהם לא כאמר אל באזניהם ויביאו אל אהרן וישליכהו באש ובאלו חרטומים ועשו בחרטומיהם וי"א שמיכה היה שנחמטך בצנין והליל אותו משה מן הלבנים ונטלו הלוח שכתב עליו משה עליה שור צעת שהעלה משה את יוסף מגילום הנהר ושליכו לבור של אש בן הנזמים וילא העגל לועק כשהוא מולג ואומר אל ליהך ישראל וכו' נמצא משום שהיה משה בחר מ' יום ומ' לילה זה גרם לישראל לעשות עגל וכיון שעשו העגל הוצרכו ליתן תרומה למשכן וכו' וז"ש ויהי משה בחר ארבעים יום ומ' לילה דווקא ולא משעה שפירש משה כן דשיבת הבר דין גרמה לשאת העגל וכיון שעשו העגל דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה וכו' וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב

יבא זהב שנמשכן ויכפר על מעשה העגל שהיה זהב כמ"ש ודי זהב :

א"נ ויהי משה בחר וכו' ויקחו לי תרומה יובן הל"ל ויקחו לי גובה ג'א כמ"ש
בבס' מליעא ח"ר יוחנן כל שהוא תלמיד חכם יבנו ה"ח וכו' ועיין בפ' בא
וכן ליהו לא עלה לבגדים עד שהחטא הרבעים יום ומ' לילה כמ"ש וילך בכת
האכילה הריא מ' יום ומ' לילה לחם לא אכל ומים לא בטה וכן שלמה המלך זכה
לכל החכמה כמ"ש צילקוט שמוני משלי שלמה וכו' מבלה מ' גדולה מלמד שהחטא
מ' יום שהנחן לו הכמת ההורה כמשה דכתיב ויהי משה בחר וכו' ולפי שיצב
בהעניות מ' יום והיה מנקה חכמה לא קפח הק"ב כרה שנאמר וישן להיס חכמה
לשלמה וכו' במערכא אמרי דעת חסרת מה קניא דעת קניא מה חסרת וז"ש
ויהי משה בחר מ' יום ומ' לילה זכה לקבל ההורה ויקחו לי תרומה אומיות תורה

מ' כנ"ל : **א"נ** דבר ג' בני ישראל ויקחו לי תרומה איחא במדרש ויקחו
לי תרומה ה"ד כי לקח טוב נתתי לכם תורתי ג' תעוצבו וי"ל למה הביא
הענין ויקחו לי תרומה אלל כי לקח טוב וכו' דקי"ל דדין כמ"ש בש"ע י"ד גוי שחרס
אין תרומתו תרומה מפני שבין הק"ב נחן תורה ליבא בתהלה הלך אלל בני עשו
וא"ל הבקבו ההורה אלל מה כתיב זה אלל לא תרלח אלל והלא ילחך בך
לעבו ועל הרוב החיה וחמ"כ הלך ללל בני ישמעאל אלל הבקשו החורה אלל מה
כתיב זה אלל לא תגנוב אלל המלך בך להגר והוא יהיה אדם ידו בכל פי' רש"י
לסגים אין אהבו רוליס ההורה וזה באגר הפסוק עמד וימודד ארץ ראה ויתר
גויס מה ראה שלא קבלו ההורה אח"כ הלך אלל ישראל והאלל הבקשו החורה אלל
כל אשר ידבר ה' נעשה וגשמע וי"ל למה אמרו נעשה וגשמע ולא נקבל ג'א נעשה
כנגד עשו שלא ולה לקבל ההורה ושמו מעיד עליו עשו ר"ל עשו מות וגשמע
כנגד ישמעאל ושמו מעיד עליו ישמע מות הא"ו"ש ויקחו לי תרומה למה גוי שחרס
אין תרומתו תרומה מפני כי לקח טוב נתתי לכם שלא קבלו ההורה אבל ישראל
בקבלו ההורה מאת כל איש אשר ידבנו לבו בקבלו ההורה הקחו את תרומתו וז"ש
דבר ג' בני ישראל ויקחו לי תרומה למה ישראל תרומתו תרומה והעכ"ו אין תרומתו
תרומה מפני וזאת זה ההורה כמ"ש וזאת ההורה וכו' ישראל קבלו החורה ועוד
תרומה אומיות תורה מ' ישראל קבלו החורה שנתנה בארבעים יום מקבלים מהם
תרומה וז"ש כי את מעשר בני ישראל וכו' :

א"נ ויקחו לי תרומה פי' רש"י לי לשמי יובן בס"ד אמרו רז"ל דהנה ידוע כי
הנותנים לדיקה לא כולם שוים יש אחד נוחן לדיקה בזריות ובחשק בכל לבו
ויש אחד בנותן לא בחשק לא בעליות ולבו כל עמו וה' בוחן לבבות בני אדם לבל
יתערבו הדיקות זה עם זה כי הנותן בכל לבו וכו' זה יעשה מהם לקודש הקודשים
והשני לא נחן בחשק וכו' יעשה לשאר עבודת המשכן ולז"א והבדילה הפרוכת לכס
ר"ל הדל הפרוכת מכס היתה בין הקודש לשאר עבודת המשכן ובין קודש הקודשים
אשר שם משכן מושב השכינה כי הוא חלק המזבח כי אפילו כ"ג אינו נכנס לשם

לקושי תרומה אמרי

כי אם ביום הכפורים ולו"א ויקחו לי תרומה סתם לשאר עבודת המזבח אבל מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי זה שלי דווקא לקודש הקדשים שהוא משכן לשמיים וז"ש ויקחו לי תרומה פי' רש"י לי לשמי שפתו התרומה בחשק ובכל לבבכם וזהו לביית קודש הקדשים :

א"ל ויקחו לי תרומה יובן הל"ל ויתנו מהו ויקחו לא כמ"ס בס' מט"ה מעשה באלהד שהיה גדול בעושר ולא היה עומן לזקק ויהי לילה אחת שהיה

שוכב על מטתו וכו' ועיין בס' בא וז"ש ויקחו לי תרומה ויקחו להם לעצמם תרומה זה הדקה לעו"הב : **א"ל** ויקחו לי תרומה יובן י"ל מהיכן וזבין ישראל ליתן תרומה ומעשר שעו"הו של עשו כמ"ס ע"פ ויתרוללו הכנים בקרבה פי' רש"י

שהיו מתרוללים בענין חלוק העולמות כמ"ס רז"ל יעקב ועשו חלקו העולמות יעקב לקח עו"הב ועשו העו"הו וא"ת הע"הו של עשו נמלא ישראל נתינים תרומה ונהנים מעו"הו מגזל ותרלו המזיל מן הים ומן הגים הרי לו שלו שנאמר אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי משל לאדם אחד שהיה לו כרם והכרם צריך להביא לו אריום ואם לא יש אריום בכרם לא יתקיים הכרם ולא יללח לכל ועל ידי האריום יללח הכרם והאריום העובד הכרם צריך ליקח שכרו ממה שמוציא

הכרם כפי הדין שלים רביע מפרות יקח כמ"ס בש"ע חו"מ ובסס' ע"ז ולא כמו שהיה לוקח האריום של רב חסדא הריזח חזי זה גזל הנמשל כך הכרם זה עו"הו בעל הכרם זה עשו האריום לו ישראל שכרנו שנאכל וגשמה וליתן תרומה ולא יקרא גזל מפני שעל ידינו תתקיים העו"הו כמ"ס אם לא בריתי וכו' כמ"ס בשס' שבת א"ר יוחנן ח"ה נקראים בנאים מפני שעושים צבננו של עולם וז"ש וכל צורך למודי ה' א תקרי צורך לא צורך כמ"ס בשס' קמא א"ר יוחנן הופיע מהר פארן וכו' מפארן הופיע ממונס לישראל פי' רש"י שסבב והחזיר התורה על כל העכו"ם ולא קבלוה עמד והתיר ממונס לישראל וז"ש ויקחו לי תרומה וא"ת מהיכן

וזבין ליתן תרומה שעו"הו של עשו וזה גזל שהקב"ה שונא גזל בעולה לז"א תרומה אותיות תורה מ' בזכות התורה שנתנה בנ' יום שהם שבעים אומות ואנחנו אחד משבעים ויש לנו עוד הרבה עליו כמ"ס בשס' תענית מעשה ברבי חנינה בר לוליאני שראה להני ענני דהוו אמרי נשדי מטרא בעמון ובמואב א"ל כשהקב"ה נתן התורה לא קבלוה לא ישראל ואסון חשדון מער בעמון ומואב שרו אחובתייהו ושדו אחובתייהו נמלא העו"הו שלנו בזכות התורה וז"ש ואתם תרומה וכו' בזכות התורה ניתן תרומה וגאכל וגשמה ועוד תרומה אותיות תורה מ' מפני זה אמר תרומה ולא נדבה וכאמור תורה ר"ת תאללו ותלבשו רשות התורה :

א"ל ויקח לי תרומה יובן ה"לל ויתנו מהו ויקחו לא כתב בס' מעשים טובים מעשה באלהד טעיר שהיה קמאן אמרו רז"ל יש שירה שמה פרעה והיא עומדת על הכים ולא תיחמו ליתן לעניים דקה ולא היה עומן לזקק לעניים כלל והיה לו בן צדיק וזהו אומר לאביו חן דקה לעניים האומללים והיה האב צועק

בפניו וא"ל לא אתן לך כי המלוא הזאת אין נפשי חשקה בה כי העמים לריבים
 לפשות מלאכה ואפילו היא מלאכה צויה ויתפרנסו ממנה והיה משיב צנו לו אבא
 היטכן שיוכל לעשות מלאכה ולפרנס עלמו ואנשי ציוו ואינו עושה והוא נוטל לך
 בחרפה וכלמה שהרי היוגה שפיתה בתיבה והיה נח נוחן מאללה ואמרה רב"ש
 יהיו מזונותי מסורים בידך כזית וא יהיו מס רים ביד צבר ודם ואפילו שהם מחוקים
 כדבש והיה חוזר ואומר לאביו שהלדקה גדול שברה ומלל ממות ומלל מגינס
 ואני משבח להקב"ה שאחמו עכירים וראה אבי שאם פלוגי נהפך עליו הגלגל
 והיה עני זה ימים שלחמה סחורה למדינת הים וגשברה הספינה וגשברה כל
 הסחורה ולעיר פלוגי שלחמה סחורה ומכרה בזול וא"כ למה לא התן לך דקה והגלגל
 מכל נזק ותראה לבי שאחי פלוגי חלה וכדופא לקח ממך ממוו הרבה בשביל שברו
 ובשביל הסמים עד שנתרפא ואמרו רז"ל דלחא דלא תפתח לעניים הפתח לרופאים
 השיב לו אביו בני כך אני נהגתי מנעורי ואם חלה לעשות לך עשה אשר שאני
 הולך לבית עולמי ומה שילי ואח"כ העבד ממנו לך דקה ואם לא יחמו האבות יתנו
 הבנים ולילה אחר היה גשם בעולם ואמר הן לאביו לילה ארוך בא ואלך אל
 דודי וגשמת עמו א"ל אביו כן דברת אז הלך הן והדליק הפנס והלך לפני אביו
 וכשהיה הן רואה גומא כל מים היה הן מקלר בהליכתו והיה אביו בלא נד הולך
 והיה האב נופל בגומא של מים והיה האב נופל בגומא של שיט והיה האב לזמק
 על צנו הלך הכר לכני ולא לחתרי והן עשה לאביו כמה פעמים אז לעק האב
 על הן בקל גדול ומר מה הדבר הזה ואשר ראה עושה השיב לו הן אחת
 לויטי ככה א"ל וכי אני שופט להזיק גופי ואמרת לך א"ל הן בכל יום אני
 אומר לך שתעשה לך דקה ובהורה אמרה והלך לפניך דקין ולא אחריך ואחרי אומר
 לי עשה לך דקה לאחר אריכות ימים ושנים כי הכר של הלדקה הולך לפני האדם ולא
 אחריו ואם אחת נופל לבאר שחת מי יאיר לך ולהליך מבס כל זמן שאתה מפתח
 על הממון אז אחת עשה האב הרגיש על עלמו שהוא עושה חטאות ואשמות ויחם
 על הרעה והיה עוכה לך דקה בכל עת כראוי כל ימיו וכחצ צם' בית הכפורת אם
 האדם בחיי עשה לך דקה גם צמותו הועיל לו הלדקה אם יעשו בעבורו ח"ש
 לך לפניו יהלך ח"ש ויקחו לי תרומה ויקחו הם תרומה זה הלדקה ולא על יד צנו
 יעשו עליהם לך דקה : **א"ל** והיה משה צבר מ' יום וכו' ויקחו לי תרומה יבן
 כחצ צם' עושה פלא מעשה באחד כומר שהיה לורר ליהודים וכו' ושלח
 אחרי יהודים לפני המלך וא"ל משה עשה אחות ומופתים במצרים ועלה להר
 סיני וישב שם מ' יום ומ' לילה לחם לא אכל ומים שמה והוריד לנו הסורה ולזה
 האמננו בו ובכן אם יש אחד כמוהו להסתענות מ' יום ומ' לילה אז לאמין בו
 ונעשה כל מה שאמר לנו וישן כדומר ואמר אם אני אעשה זאת תאמינו בו
 ותעשו כדברי א"ל היהודים טוב אם אחת עושה הדבר הזה אחרנו מאמינים בך
 ובמנוע המלך והשרים את דברי הגומר והיהודים נחרצו צוה וחקף לזה המלך

שיכסבו פתקאות ויחזמו על התנאים הנז' שהכומר חייב עליו להטענות מ' יום ומ' לילה ואם נשאר חי להמיר דחס היהודים למקטנס ועד גדולם אין אומר ואין דברים ואם לא יאמינו בו ובדבריו חייבים לעשות נקמה בהם ונזיזתם ואם לא יוכל להטענות מ' יום ומ' לילה אז כל דבריו הבל וריק ויחזיקו אותו סקן ורמאי ויהיו היהודים זכים וברים בלמנחס והכניסוהו בבית לבדו שאין בו שום דבר ויטחו לו מטה וכס' אור של עשור וספריו ויסגרו הדלת בעדו ויחזמו בעצמם המלך והכומר מחנאה לאמר המלך אתי והמלך העמיד על הבית שומרים והסיגור אחד שלוש ימים היה לועק כחמור ואחר עשרים יום נתקרבו היהודים לבית וישמעו את קולו קול השור לועק ויפתחו כל העם מקול לועקו ויאמרו בודאי זה עשה תחבילה ומרמה או כסף להחיות נפשו וילא חי אחר מ' יום והמלך לא האמין להם וילך המלך בעלמו וישמע קולו שהיה לועק וכראות שארבו הימים והכומר עודנו חי נכנס פחד בלבו ואמר המלך שאם יכול לעמוד חי אחר מ' יום ודאי יאמינו בו ויעשוהו מלך עליהם ויאבד הוא ומלכותו ויהי בלילה אחר סבלה הרגל מן השוק אחד ארבע שעות מ' לילה ויקח המלך סכין אחד וילך ה' הבית שהכומר בו ויקוב חור בדלת וירא ויגה הכומר לקח השעוה ופתח בה פתח קטן ושחה ממנו גמיעה אחת וחזר וסחמו ייטן על משאו אמר המלך אכן נודע הדבר ומרמתו וכן בלילה שנית ג"כ ראה המלך ולמחרתו שלח המלך אחר היהודים בהחבא וא"ל ה' תלעצרו כי ה' ה' איכס עמכם וחספתי וראיתי כל תחבולותיו של הכומר וכיושלמו המ' יום ויבואו העכו"ם לפני אתי אעשה אופן לגלות קלמו וחרפתו ויעמדו כולם וישחמו את המלך וילכו מאתו בשלום ואחר שהשלמו המ' יום באו כל העכו"ם לפני המלך ויבא גם הכומר בחיובם ויקראו ליהודים עוד לא יש לכם פתחון פה להשיב ותמרו דתכם ותהיו כמונו לטובתכם ויענו היהודים ויאמרו לעיני כל העם עדיין אנחנו באמונתנו ולא נאזין באיש הזה נשאר חי מ' יום בלי אכילה ושחיה וכו' ויען הכומר ואמר הנה הבית עדיין בהוייתו וילכו ויראו ויביאו כל אשר בחובו ויביאו הספרים שהיה קירא בהם והשעוה שהיה מדליק ויקחו הספרים השעוה בידם ויהפכוהא מכל לך שאין בה שום דבר ושם סימן ויקח ג"כ המלך ולא מלא בה שום סימן ושם רישם וכעש המלך לעיני כל העם והשליך מידו השעוה בכח על הארץ והנה השעוה נשברה לחתיכות וילא המשקה והסמים ורפואות המתיים המחזיקים גמיעה אחת בכל כ"ד שעות ואז נהפכו פני הכומר ופני כל שונאיהם של ישראל כשולי קדרה ואמר המלך לכומר אתה רצית לאבד אומה שלימה חייך אתה תמות במקומה מדה כנגד מדה ואמר המלך ליהודים קחו את אויביכם ותעשו בו נקמות ותהרגו אותו כאשר חשב לעשות לכם וילאו כל העכו"ם בפתי נפש ויקחו היהודים את הכומר העורר ויפשיטוהו בגדיו החשובות ויתנו עליו בלויי הסחבות וירכיבוהו על חמור חנר בלי מרדעת פניו לאחוריו החמור ויתנו הזנב בידו ויסיבבוהו בכל העיר בבזיונות וחירופים למאות וללפנים ויעשו בו משפטי נקמות וינחשו לנחמים והאכילוהו לכלבים כן יאבדו כל אויביך ה' אבי"ר ח"ש ויהי משה בטר מ'

יום ומו' לילה זה הכומר היה רוצה לעשות עולמו כמשה ליום מ' יום וכו' בשקפה כדי לבלות לישראל ויקחו לי תרומה אותיות תורה מ' הסורה חנוכה מנגנא ואולי מלה כמ"ס בשם' והקב"ה שם בלב המלך להליל את ישראל בזכות הסורה שעסקו בה והקב"ה יבקש הנדרף ו"ש חופר גומן בה יפול ו"ש האשמים גאים יפלו ממועלותיהם : א"י ויהי משה בהר וכו' לילה ויקחו לי תרומה יובן בס"ד כמ"ס בשם' בתרא א"ר לעזר כל העושה לזקה בסתר יותר ממשה רבינו או במשה כתיב כי יגורתי מפני האף וחמה וכו' בעושה לזקה כתיב מתן בסתר וכפס אף כמ"ס בשם' פאה מעשה ברבי חנינה בר פפא שהיה מחלק מעות לזקה בלילה פעם אחת שגע בו שר של הרומות א"ל וכו' לא כן למדתו רבינו כתיב לא תסני גבול רעך ולילה הוא זמן שלנו ללכת ואיכבה אתה הולך בלילה ומסיג גבוליו א"ל ר"ח וכו' לא כתיב מתן בסתר וכפס אף ר"ל מלאך חבלה הנקרא אף וכפס בשביל מתן בסתר וא"ל הולך עכשו ליתן לזקה בסתר והיה אותו הרוח מתירא מר"ח לא יכפשו וברח מלפניו ו"ש לילה ר"ל בסתר ויקחו לי תרומה זה הלזקה שבה לזקה בסתר וכפס השדים ו"ש ולזקה תליל ממות בזכות הלזקה שהיה נותן ר"ח גיבול מן השר הרומות ו"ש ונתנו איש כפר נפשו לה' וכו' לא יהיה בהם נגף מן השדים : א"י לילה ויקחו לי תרומה יובן כמ"ס ר"ל בשם' הוא הרב דהוה שדי חיטי ושערי אברא דכל דהוה כסוף למשקל ביממא אחי ושקיל בלילה וכבר ידוע הפני מורגל ואין בזה ליטול ביום לזקה אבל האביון תאב לכל דבר וכסיפה ליה למשקל מפני בני אדם ונריך ליתן לו בסתר שלא להתבייש ו"ש לילה ויקחו לי תרומה ליתן לזקה מפני שלא יתבייש האביון מליטול : א"י ויקחו לי תרומה פי' רש"י לי לשמי יובן כמ"ס המפרשים ז"ל ע"פ א"י אדרוש א א כי הנה לאדם יש לו שתי שמירות אחד שמירת המלאכים דכתיב כי מלאכיו יגוה לך לשמורך וכו' והשני הקב"ה שומרו ככתוב ה' ישמור לאתך ובואך וכו' כי שמירת המלאכים הוא רק לשמורו לכלפי יתקרב א המזק אמנם שמירה על יד הקב"ה אף בהיות האדם במקום המזק שומרו והענין הוא כי העושה מלות ומע"ט שמירתו על יד המלאכים אמנם העוסק בתורה ובמלות הקב"ה שומרו בעלמו ו"ש ויקחו לי תרומה אותיות תורה מ' מ' ר"ת מלות ר"ל העוסק בתורה ובמלות לי לשמי הקב"ה שומרו בעלמו כביכול והעוסק במלות בלבד שמירתו על יד המלאכים :

א"י ויקחו לי תרומה ה"לל ויתנו מהו ויקחו א"י יובן כמ"ס בשם' שבת הביאו המעשר א בית האולר והיו עורף בביתי ובחוני נא בואת אמר ה' לבאות אם לא אפתח לכם את ארובות השמים והריקותי לכם ברכה עד בלי דאי מאי עד בלי אמר רב עד שיבנו שפתותיכם מלומר די ו"ש ויקחו לעלמם לי תרומה שיהיו עשירים ו"ש ש מפזר ונוסף עוד שיהיו עשירים ו"ש מתן אדם ירחיב לו הקב"ה בעו"ה : א"י כמ"ס במדרש תנחומה ויקחו לי תרומה ז"ה אהבתי אתכם אמר ה' וכו' ואובד את יעקב ואת עשו שניתי מעשה ששך רופם הרשע את ר"ע למה

הקב"ה אוהב אחכם ואת עשו שניתו א"ל למחר אשיבך היה מחר א"ל מה ראתה
 בחלומך א"ל ראיני שיש לי שני כלבים אחד שמו רופים ואחד שמו רופינא מיד
 כעם עליו א"ל לא קרייתא סם לכלביך לא על שמי ושם אשמי נתחייבתה הריגה
 למלכות א"ל ר"ע לרופים ומה יש ביך לביגס אתה אוכל ושותיה והם אוכלין
 ושותין אתה פרה ורבה וכן פרין רבין אתה מה והם מחים ועל שקריתו שחם כשמך
 כעסת והקב"ה נוטה שמים ויסוד ריחן וממית ומחיה ואתה נוטל טעך אחד וקורא
 אוהו להיס כשמו לא כ"ש שהוא שונא לכם הוי ואת עשו שניתו וו"ש ויקחו לי תרומה
 תרומה אותיות תורה מ' ישראל שמיסקים בתורה כתיב בהם אהבתי אחכם וכו'
 ואוהב את יעקב ואתם לא קבלתם התורה וע"ז כתיב בכס ואת עשו שניתו :

א"ל ויהי משה בהר מ' יום וכו' ויקחו לי תרומה וכו' וזאת התרומה וכו' זהב
 וכסף ונחשת יובן כז"ש בשם מעשה בשני תלמידי חכמים שהיו מלכין בדרך
 הגיעו לכפר אחד א"ל אחד לחבריה כפר זה היתה לי ומכרתיה אח"כ הגיעו לשרה
 ולכרם א"ל זו הניח לי אבי ומכרתיה א"ל למה לא הנחתה כלום לימי זקנתך א"ל
 רע בשינוך שמכרתיו דבר הנברא בששה ימים וקניתי התורה שנתנה במ' יום וו"ש
 ויהי משה בהר מ' יום ומ' לילה וקבל התורה יקרה מפנינים וכל חפלים לא יאזו
 בה וו"ש טוב סדרה מסחר כסף וכו' ויקחו לי תרומה אותיות תורה מ' וזאת התרומה
 תורה מ' אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת שגברא בששה ימים וו"ש טוב לי
 תורת פיך נוטלי זהב וכסף וכאמור :

א"ל ויקחו לי תרומה פי' רש"י לי לשמו יובן בס"ד מהו לי לשמי לא כמ"ש רז"ל
 על כל מילה ומילה אשר יעשה האדם הן בחפלה הן בפת"ת הן בדרקה הכול
 יעשה ליקב"הו בלי שום פניה כלל ולא כאנשים רקים ופוחזים דלא ידעי מאי דקאמרי
 וכו' וו"ש ויקחו לי תרומה זה הדרקה לי לשמי יעשה אוסם י"ה קב"הו ו"ה בדחילו
 ורחימו: **ועיין** לי מקדש ושכנתי בחוכם יובן ה"לל ושכנתי בחוכו לא כמ"ש בשם
 חגיגת א"ל רב נחמן לרבי יוחנן מ"ד בקרבך קדוש ולא אבא בעיר משום בקרבך
 קדוש לא אבא בעיר א"ל הכי א"ר יוחנן אמר הקב"ה לא אבא בירושלים של
 מעלה עד שאבא בירושלים של מטה ומי איכא ירושלים למעלה אין דכתיב ירושלים
 הבנויה למטה כעיר שחברה לה יחדיו למעלה וו"ש ועשו לי מקדש למטה ושכנתי
 בחוכם למטה ומעלה :

א"ל ועשו לי מקדש ושכנתי בחוכם ה"לל ושכנתי
 בחוכו שהוא אחד לא יובן כמ"ש רז"ל כשנכנס משה רבינו אלל בללל ראה
 שהותיה מן המשכן אמר לפני הקב"ה רב"שע עשינו מלאכת המשכן והותר מה
 נעשה בנותר א"ל לך נעשה משכן לדברות וכן עשו ועיין בפ' פקודי וו"ש ועשו לי
 מקדש ושכנתי בחוכם בתוך השמים :

א"ל ושכנתי בחוכם ולא אמר בחוכו לא יובן אמרו רז"ל ויהי בחודש הראשון
 בלחד לחודש הוקם המשכן לא כשהוקם המשכן למטה הוקם כנגדו למעלה
 וו"ש ושכנתי בחוכם בתוך של מטה ושל מעלה וו"ש לא פקודי המשכן משכן וכאמור :

א"ג ועשו לי מקדש ושכנתי בחוכם ככל אשר אני מראה אויך יובן כמ"ש במ"ר הלל את השמים ואת הארץ אני מלא וכתיב מלא כל הארץ כבודו של כותי אחד את ר"מ אפשר מוי שכתוב הלל את השמים וכו' איך היה מדבר עם משה בין שני בדי הארון א"ל הבא לי מראה גדולות א"ל ראה צבואה שלך פי' דמות שלך וראה אותה גדולה חזר וא"ל הבא לי מראה קטנה א"ל ראה צבואה שלך ראה אותה קטנה א"ל ומה אתה בשר ודם אתה יכול לעשות עלמך גדול או קטון ויכול לשנות את עלמך הקב"ה לא כל שכן כשהוא רואה הלל את השמים ואת הארץ אני מלא וכשהוא רואה לדבר עם משה בין בדי הארון ולו"א ועשו לי מקדש ושכנתי בחוכם ואם הקשה קושיא של כותי הנו שאיך יכול לדבר עם משה בין בדי הארון ולו"א ככל אשר אני מראה אויך דייקא הביא לו מן המראה פעם אחת רואה לעשות עלמך גדול או קטון כל שכן הקב"ה :

א"ג ועשו לי מקדש וכו' ככל אשר אני מראה אויך יובן כמ"ש בילקוט של אדריתום לרבי יהושע יש ארין לעולם א"ל יש עולם של הפקר א"ל ולמה אינו נגלה פעמים בשנה כדי שיראוהו הבריות ויהיה אימתו עליהם א"ל לפי שאין העולם יכול לעמוד בזיווי א"ל אם איך מאמתן לחי היום העמידו נגד השמש א"ל הסתכל בשמש ואתה רואיכו א"ל מוי יכול להסתכל בשמש א"ל ומה שמש שהוא אחד מאף לפים שמשותמים לפניו אין כל ברירה יכולה להסתכל זו בהקב"ה לא כל שכן שאין כל ברירה יכולה להסתכל זו והטעם משום כי לא יראי האדם וחי ו"ש ועשו לי מקדש ושכנתי בחוכם להראות שיש ארון לעולם ושמה האמר הא"ל אדריתום למה אינו נגלה כדי שיראו אותו הבריות לו"א התיירך לר"י ככל אשר אני מראה אויך דייקא מפני משה כפני חמה כמ"ש ויראו מנשת לוי א"כ מן השמש מוכח שאין העולם יכול לעמוד בזיווי מפני זה אינו נגלה ו"ש קרח ועדתו כי כל העדה כולם קדושים ובחוכם ה' דייקא ולמה אינו נגלה בפרהסיא לזה השיבם משה רבינו בקר עם זריחת השמש וידע ה' שמחמת השמש אתה יכול לידע את ה' שאין אתה יכול לעמוד בזיווי :

ויקראו לי תרומה פי' רש"י לי לשמי יובן כמ"ש רז"ל הנותן פרומה לעני לריך לבין בשם הוי"ה שהפרומה היא היוד וכו' אלבשות הנותן הרי ה' והזרוע הנותן הרי הוא ויד העני המקבל הרי ה' א"כ נעשית הויכ שלימה כמ"ש עשיר ורש נפשו עושה כולם ה' ו"ש והיה אוחיות הויה מעשה הדקה ר"ל שבצביל הדקה שנותן העשיר ולוקח העני עושה כולם ה' ו"ש רז"ל הרואה לעשות דקה יעשה עם עמילי חורה לפי שתלמיד חכם אינו פושט ידו תחילה ונכית עם הוי"ה כסדרה ו"ש ויקחו לי תרומה פשיטתו דקה לי לשמי יכונו לשם הוי"ה כסדרה : **א"ג** ויקחו לי תרומה פי' רש"י לי לשמי יובן מהו לי לשמי לא יובן כתב האר"י ז"ל עכשוו שם הוי"ה נשמעתי כ"ו ולעמוד יהיה מספרו ארבעים ועוד כתב ר"ח משם הויהר סוד המקוה הוא סוד שם הוי"ה שהמקוה יש בו ארבעים סאה כן שם הוי"ה יש בו ארבע אוחיות כל אות כלול מעשר והיינו

כוד מקוה ישרא' ה' עכ"ל ועוד כתב בס' לקוטים מפרדם כשיכתוב שם הויה
ה' ראשונה דלת ודמות ואו' כמובן וה' אחרונה דלת ודמות יוד כמובן ויוד ואו'
של שם ויהיה שם ה' מספר ארבעים וז"ש דודי לי וכאמור וז"ש ויקחו לי תרומה
פי' רש"י לי לשמי עתה בגלות שם ה' מספרו ששה ועשרים ולעמיד יהיה מספרו
כמספר לי ארבעים וז"ש והיה ה' למלך על כל הארץ. ביום ההוא גימטריא טוב
יתברר הרע ויהיה טוב בעולם ותהיה הנאולה יהיה ה' אחד ה' אחד גימ' ט"ל
ושמו' הקרי בשין ימנית לא בשין שמאלית ושמו אחד ויהיה שם הויה מספרו ארבעים :
א"נ ויקחו לי תרומה פי' רש"י לי לשמי יובן תרומה רמוז למילה שהיא תרומה
מן הגוף האדם כמ"ס המקובלים על ידי המילה יהיה על האדם חוקף עליו
בליור גופו שם הויה ב"ה כי שתי ההין כל יד ה' אלצטות והגוף עם ראשו בליור
וא"ו והמילה היא הויה וז"ש ויקחו לי תרומה זה המילה שהיא תרומה מן הגוף לי
לשמי על ידי המילה יהיה חוקף על האדם שם הויה :

וזאת

התרומה אשר תקחו מאתם יובן אמרו רז"ל רוממות האדם בעו"הב על
ידי שיטת השובה מעליא שינחם מקירות לבו על חטאיו ולא כל בעלי
השובה שוין יען שאם שב בתשובה בעודו בחור בעדיין הוא בכוחו אז תשובתו נקראה
כזהב וזה ר"ת זה השב בחור אם לא שב בתשובה לא טר הזקנה ושיבא שלא יעזר
כוח להפך רצון תאוותיו ולכן שב וזה נקרא דמות כסף וכסף ר"ת וכשמיניע ס' שנה
פחד ר"ל יפחד על עלמו מעונש העו"הז ועו"הב ואם לא שב לא עד דכדוכה של נפש
כמ"ס השב אנוש עד דכא עד דכדוכה של נפש ותאמר שובו בני אדם זה נקרא
נחשת ר"ת נחמת חולה שבטלו הנעותיו זה גרועה :

א"נ

וזאת התרומה זה הלדקה לא כולם שוין בנתינתה רמוז זה ר"ת זה העומן
בריא זו הלדקה המבשרת שהוא חזק כזהב כסף ר"ת כשרואה סגנה פותח
בעת שרואה חולה ובהן לדקה בעבורם מפני ולדקה תליל ממות נחשת ר"ת נתינת
חולה שמורה חנו והוא לא יבין לא לאחר מיתה זה גרועה מכולם :

א"נ

וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף וכו' יובן כמ"ס בזהר פהח רב
מתבטח ואמר זכאה איהו מאן דאזעיר גלמי בהאי עלמא כמה איהו רס
בההוא עלמא ומאן דאיהו רב איהו זעיר ומאן דאיהו זעיר איהו רב כמ"ס בשם'
פסחים מעשה ברבי יוסף ברבי חלש ואתנגיד אל' אבוב מאן חוית אל'
עולם הפוך ראיתי עליונים למטה והתהוונים למעלה אל' עולם דודר ראית עכ"ל
וז"ש קטון וגדול שם הוא וכאמור וכתב בס' מעשים טובים מעשה בראש אחד לדיק
וממים וחסיד ויהי ביתו על דרך ציפ' הקבורות וכל מי שמת בלאוהו עיר היתה
מטתו עוברת על פתח ביתו והיה החסיד הזה מלווהו עד בית הקבורות ועוזר
לקבורים ובעת זקנתו חלה את רגליו ולא היה יכול לרדת ממטתו ויתפלל לפני
הקב"ה ואל' אהה שמת לעור עינים ולפסית רגלים ותעניני כשיעבור מת לדיק
חוקני לעמוד על רגלי ויענהו מלאך ה' במחזה הנה נשאתי פניך לדבר ובכל עת

שהיה איש מה ועובר על פתח ביהו היה עומד על רגליו ומתפלל על כפשו יום אחד מה איש אחד זקן ולדיק ויעבור לפני פתח ביהו ולא היה יכול לקום מלפניו ויהי ממחרת וימת קלצ אחד רע מכללים ובעצור מטהו על פתח החסיד קם לפניו ויתמה החסיד וכל העיר שמעו וכן המכו ויקומו שני חכמים וזקנים ויאמר מה נהיה הדבר הגדול הזה וילכו לבית הקלצ וישאלו לאשהו על עכקי בעלה ונתנה עליהם בקולה וא"ל ה הזכרו אותו רשע הוא ובכל יום מכה ומקלל אותי ורופה להמית אותי וא"ל מה יש בו מדה טובה וא"ל היה לו אב זקן בן מאה שנים מפשיטו ומלבישו ומרחילו ובכל יום היה מביא לו עלמות פרים וכבשים ומוזיא מהם המוח ועושה אותם מטעמים ומאכילו אז ידעו כי כבוד אביו כפר חטאיו ואשמו והלך לנן עדן ואח"כ הלכו לבית הזקן והלך וישאלו לאשהו על אודות אישה וא"ל הני מנוחתו כבוד כל ימיו כבוד אחיו ושלש פעמים בכל יום מתפלל ובחתי הליכה היה קם ממטתו והולך לחדרו ומתפלל וא"ל הנה החדרה שהיה מתפלל בה ותראה אותה ליהי וא"ל זה לי עברים שנה לא עברהי על חדרו ולא בוס אדם והיה המפסיה טמון בחיקו ויפתחו החכמים הזקנים החדר ולא מלאו בה שום דבר רק תיבה אחת בחלון לפונה ויפתח התיבה וימלאו בה ללם זהב ובידה שתי וערב ולה היה מתפלל וידעו כי רשע הוא וכופר בהק"ב ח"ו וז"ש קטון וגדול הם הוא בעו"הב כמ"ש עליונים למטה וכו' וז"ש וזאת וכו' זהב שהוא רב איהו זעיר זהב ר"ת ז' מפסרו שבעה ה' חמשה ב' שנים כסף מאן דאיהו זעיר איהו רב כסף ר"ת כ' מספרו עשרים ס' מספרו ששים פ' מכפרה שמונים וז"ש והההקונים למעלה :

א"נ וזאת התרומה וכו' זהב וכסף ונתנה יובן כתב הרמ"ם לו הימים שקורין בכן בתורה בלבוש בשבתות ובמועדים ובראשי חודשים בשעניות ובשענה של אב ובהטכה ובפורים ובשני ובחמישי וכתב בש"ע א"ח מוליחין ס"ח וקורים בו שבעה גברי בשבת ואם רלה להוסיף מוסיף וז"ש וזאת התרומה תרומה אחות חורה מ' שקוראים בהם בתורה זהב ז' שביעי רמז ליום השבת שהוא יום שביעי ה' יום חמישי ב' יום בני כסף ר"ת כ' כפור ס' סוכה פ' ככת או פורים נח"שח ר"ת נר חודש ר"ל בראש חודש א"כ נח נר חנוכה ש' ר"ה שבועות א"נ שמיני ר"ל שמיני חג עלות או ש' ר"ל שמחת התורה ה' ר"ת השנה ר"ל השנה של אב או הענית :

והיו הכרובים פורטי כנפים וכו' ופניהם איש ה אחיו יובן כמ"ש רז"ל בשם' יומא מקדש ראשון מפני מה חרב מפני שהיו בהם שלושה דברים ע"ז וג"ע וש"ד וכו' אבל מקדש שני שהיו טובקים בהורה ובמזות ובמילות חסדים מפני מה חרב מפני שנאת חנם שהיה בהם ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלושה עבירות לו וז"ש חיד"א הפטרת שופטים חכם נמכרתם בגלות בשביל שנאת חנם ולא בכסף הגל ולא בכסף גימ' לךקה הגלו וכל זמן שיש שנאת חנם האך נגל כמ"ש קימלא ובר קימלא חריב ירושלים וכו' עיין בפ' פקודי וז"ש ופניהם איש ה אחיו ס"ח שלום לרמז דאם יברא יהיו פונים זה לזה וגומלי חסידים זה עם זה ובפרט העשירים

עם העניים וְאִי יאמר שלום עליך גפשי ואהובים זה לזה אז יהיה שלום ביניהם וזוה
 ה הכפרת יהיו פני הכרבים חסיה הגאולה ויבנה בית המקדש ויהיו הכרבים צבית
 קדשי הקדשים ותהיה הגאולה ו"ש ויהי ביטחון מלך בהחשק ראשי עם יחד וכו' :
ויקחו לי תרומה פי' רש"י לי לשמו יובן למה כתב רש"י לי תרומה לי לשמו לא
 כמ"ש בשם' בחרא תיבא רבי יהודה אומר גדולה לדקה שמקרבת הגאולה
 שנאמר שמרו משפט ועשו לדקה כי קרובה ישועתי לבא ולדקתי להגלות ועוד אמרו
 רז"ל אין השם שלם ואין הכסא שלם עד שימחה שמו של עמלק ו"ש ויקחו לו תרומה
 על ידי הלדקה ימחה שמו של עמלק ויהיה לי לשאי שיסיה ה' שלם והכסא שלם
 ו"ש כי בלדקה יבין כסא ו"ש בהפטרות דברים לזין במשפט חסדה ושבית אוחיו
 וכן יה שחוזר ו"ה לו"ה על ידי בלדקה וזכות הלדקה תהיה הגאולה :

פרשת תצוה

סמיכות הפרשה לכל כלי המשכן וכו' החלר נחשת ואהה תורה וכו' יובן אמרו
 רז"ל רמז כי משה נזיך שלישי של הכל וזה שסמך נח שם ואהה
 ו"ש יפסית מבני אדם זה שח הולק חן אוחיות נח בשפחותך :

א"ל ואהה תורה אה בני ישראל ויקחו לך וכו' יובן למה אמר לך הל"ל ויקחו
 שמן וית זך לא נקדים על מה שחקרו הראשונים ז"ל למה לא נזכר בס משה
 בזו הפרשה ואהה תורה וכו' ואהה הקרב לך וכו' ואהה הדבר ה' כל חכמי לב
 וחירו בשביל שאמר ועשה אה ששח טמאהס ואה אין מחגי נח מספק אה
 ככתב וכתב בזוהר חדש קללה דא על חנאי והק"בה מחיל לחובטון בגיניה דמשה
 ואע"כ אהמתי מפרשתא מעלייתא באורייתא בפקודא דעובדא דמשכנא ואיבו
 פרשת ואהה תורה דהו"ל למכתב שמה דמשה בכל מילה ומילה ובכל פקודא
 ופקודא דתמן אהמתייה מכל הויה פרשתא דלא אדכר תמן הוי קללת חכס אפילו
 על חנאי אהקיים ואמרו רז"ל בשם' ברכות לעולם ה' יפתח אדם פיו לשטן וכן
 מצינו ביעקב שקלל ואמר עם אשר סמאל אה לביך לא יהיה ונחקיים שמה רחל
 בדרך אפרת וכו' ג"כ תמן ויאמרו לו חמיו ורש אשתו וכו' אשר המלות לנפול
 לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו ועוד כמ"ש ויטב הדבר לפני המן ויעש העץ
 כתב בילקוט שמעוני ויזין דהכין המן העץ למרדכי מדד עלמו עליו להראות לעבדיו
 האין יתלה אה מרדכי עליו השיבתו בת קול ואמרה נאה לך העץ ומחוקן לך מששת
 ימי בראשית וסופו המן נחלה על העץ ו"ש תורה אוחיות ה' ליה ה' גימטריא
 נשים אנשים עם הכולל ועוד תורה אה גימ' אנשים נשים ע"ה ותהירס שלא יקללו
 אה עלמס וכ"ש לאחרים ויקחו לך דהיינו שיקחו ראייה ממך שאמרת מחגי נח
 מספקך אשר ככתב ונעשת וזה ג"כ תהירס שלא יקללו אה עלמס ולא לאחרים
 ועוד בני ישראל ויקחו לך שמן אוחיות שניות ר"ה לנשים וכתב בס' החייט שדרך

אז ואם לקלל את בניכם מהמת כעס שמכעיסין אותם ולכן מקדימין לברכם בכניסת
שנת בשעה שמגשקין ידיהם ושוב לא תחול הקללה עליהם ו"ש ח"ך ר"ח חכם לדין
שחוט לשוכס מזה וחיים ביד לשון וכאמור :

א"ל ואתה תלוי את בני ישראל שמן זית זך וכו' וכן כמ"ש במדרש ע"פ כי אם
שמור השמרון את המליכה הזאת אמר בר קפרא הנפש והחורא נמשלו לנר
א"ל הקב"ה לאדם נרי בידך ונרך בידך ונרי לרי בידך זה הסורה כי נר מלוי וסורה
לור ונרך בידך זה הנשמה נר ה' נשמת אדם אם תשמר את נרי אני אשמר את
נרך ואם כבים את נרי אני מכבה את נרך ודחייב רק השמר לך הסורה והמלות
ושמור נפשך ואז תשמר נפשך הוי כי אם שמור ר"ל שתשמר נפשך ולא תלא
מופך השמרון את המלוי הזאת כמ"ש בכס' מנחות א"ל תורה נחכה במ' יום
ונשמה נולדה במ' יום פי' רש"י לורה הולד כל המשמר חורפו נשמחו משמורת
וכל שאין משמר חורפו אין נשמחו משמורת וז"ש ואתה תלוי את בני ישראל ויקחו
לך שמן זית זך ואתיות הסורה כתיב יתחם עלמו למאור זה מאור הסורה כמ"ש
כי נר מלוי וסורה לור להעליה נר זה הנשמה כמ"ש נר ה' נשמת אדם תמיד
שיאריך ימים שמן זית זך ר"ח גימ' שד"י שומר נשמך :

א"ל ואתה תלוי את בני וכו' וכן פירש ח"ר שאון ישראל ז"ל עמ"ש הרב ח"י כי
הדלקת נרות שבת לריך להיות על יד איש והאשה וכן כתב בש"ע א"ח דהיינו
הסוקין הנר לרוחן ולתקן הפחילות ולהניח בנר על האיש והדלקת הנר ע"י האשה
זוהו שדקדק בלשון המסכה הדליקו את הנר ולא אמר הדליקו הנר משמע הנר
המתוקן ואינו מוחסר לא הדלקה ועל יד זה יזכר להיות להם בני מאירים בסורה
וזכו ואתה תלוי א"ת גימ' אנשים נשים ע"ה רמז תיקון נרות והפחילות וכו'
והדלקת הנרות על יד איש ואשה נר תמיד גימטריא ששבת ולמה הדלקת נרות על
יד האשה ולא האיש לא אמרו רז"ל האשה כבהה אורו של עולם שגרמה מיחה
העסוק באור העולם כמ"ש בכס' בהרס מטעה בהורדוס שהיה עבד של תשמונאי
יום אחד שמע בת קול שאמרה כל עבד שימרוד עמה ילויח צמוד והרג לכל זרע
המלוכה ושייר רק לחיטוקת אחת וכשראחיה החיטוקת הזאת שרולה להנשא אותה
עלתה על העלייה והנביאה את קילה ואמרה כל מי שיאמר הורדוס מביית תשמונאי
צועה לא היא עבד ומלך תחתיים כי לא נשאר לא היא ונפלה מן העלייה לארץ
ותמה וטמנה הורדוס שבע שנים בדבש י"א שצא עליה כדי לעשות נחת רוח ליל"ה
וי"א שלא בא עליה לא רק שיאל לו שם שלקה בת מלך אמר הורדוס מי דורש
הפסוק שם חשים עליך מלך מקרב אחיך חשים עליך מלך וכו' הרבנים דורשים
לכן אני אהריג את כולם וכן עבה רק הניח את צבא בן פועל ליקח עילא ממני
בעם שיצטרך ולקח עור של שרץ ששפירתייו הם קשין כמחטין ועשה מן העור הזה
עטרה ונתנו סביב עיניו של צבא בן פועל ונעשה סומא והיה מתירא הורדוס שמים
יקלל אותו כמ"ש רז"ל בשם קללת חכם אפילו על תנאי צאה ביום אחד בא

הורדום וישכ לפני בבא בן פיטא והוא לא ידע שהוא הורדום וא"ל הורדום ראה
 אדוני זה עבד הרע מה עשה שהרג כל זרע המלכה וגם הרג לכל הרבנים א"ל מה
 אעשה לו א"ל הורדום קלל אותו כמ"ש ארור כנען וכו' א"ל בבא בן פוטא כתיב
 גם במדעך מלך אל תקלל א"ל הורדום הוא אינו מלך לכן תוכל לקלל אותו א"ל
 אפילו כדברך אינו מלך רק הוא עשיר אסור לקלל אותו דכתיב ובחדר משכבך א
 תקלל עשיר ואפילו לא יהיה עשיר רק נשיא ג"כ אסיר לקלל אותו דכתיב ונשיא
 בעמך לא תאור א"ל הורדום כל זה נאמר בעושה מעשה עמך אבל זה אינו עושה
 מעשה עמך לכן מותר לקלל אותו א"ל בבא וכו' מתיירא אני שאח ישמע שאני
 מקלל אותו ויהרגו אותו א"ל כשא חין שום אדם בינינו שישמע וא"ל ולמה אחת
 מתירא א"ל כתיב כי עוף השמים יוליד את הקול וכו' כיון שראה שלא יועיל דבריו
 מאומה ורצה לנסות אותו א"ל אני הורדום ואם הייתי יודיע שהרבנים נוהגים כל
 כך לא הייתי הורג אותם כעת ראה מה תקנה יש לי א"ל הייתה אחת מכזה אורו
 של עולם שהרגת החכמים לך ועסיק באור העולם בני בית המקדש ופריך השם'
 ביאך התיירו לו החכמים לספור ביהמ"ק ואמרין אסור לספור בה"כנ עד שיבנה
 אחרת ומשני שאני מלך דודאיו לא יחזור בו א"ל הורדום מתיירא אני מן המלכות
 של הרומיים שאנחנו כפופים להם א"ל שלח שלוח ויעיל רשות מהם וילך שנה אחת
 ויפתעב שנה אחת ואח"כ ילך ובחזרה שנה אחת ובסוף השנים הלא תספור הבניין
 ופבנהו עשה כן שלחו לו אם עדיין לא הסזרת הבניין א תספור ואם יספרתה א
 תבנה ואם ספרתה ובנית עבד רע אחר שעושה חוזה דבר חזי הוא נוטל רשות
 אם אחת מתנאה בכלי מלחמתך שיש לך שהרגת בית אדוניך והחכמים הלא ספר
 יוחסין שלך יש בידינו ואחת עבד ואין אחת מלך ולא בן מלך ואחת הורדום נעשית
 בן חורין מעמך ולא אדם אחר עשה אותך בן חורין אמרו מי שלא ראה בניין
 הורדום לא ראה בניין גאה מעולם כי בגאו באבני שיש ירוק ולבן וכל מיני
 לבנונים שונים והנית האבנים זה על זה והוליא אבן אחת שיאל מן השורה לחוף
 והאבן השני הכנים בשורה מעט לפניו ורצה ללפות אותו בזהב א"ל הרבנים הנה
 אותו בן כי כך הוא יותר גאה ומשיבה וו"ש מזני שהנשים כבו אור של העולם
 שגרמו מיתה יעסקו באור העולם שידלקו הנרות של שבת :

ואתה תלוי את בני ישראל ויקחי לך וכו' יובן כמ"ש רז"ל למה לא מוזר שם
 משה בזה הפרשה משא"כ בכל הפרשיות מפני שקלל את עלמו שחם עלמו
 על ישראל שאמר ועתה אם תשא תעאסת ואם חין מחני נא מספרך
 אשר כתבת ולמה אמר מספרך ה"ל מספר תורה הלא אם תחשוב מפרשת בראשית
 עד פרשת תלוי עשרים פרשות וז"ש מספרך מספר כ' שהיא פרשת תלוי מפני זה
 האדם לא יקלל את עלמו ולא לאחרים כמ"ש בשם' שנת ירושלמי בר בריה דריב"ל
 הוה ליה חולי בבית הכליעה ובא רופא אחת ולחש לו באזנו קמיעות וכספים ונתרפא
 כשיאל שאל ממנו אי זה לחש לחשת לי א"ל מילה פלן בלשון שומאה א"ל יתח' ליה

הוא לו מייח ולא ישמע שמות טומאה והוא ליה כשגגה היואלת מלפנו השליט ומיד
 נפטר לישיבה עליונה ב"מ ברית כרותה לכפתים ועוד כמ"ש בשם' כתובות יהודה
 ברוב דרבי חייל חתניה דרבי ינאי הוא חזיל ויטיב צבי רב וכל בי שמשא דערב
 שבת הוא אחיה לביתיה וכי הוא אחי הוא קא חזי קמיה עמודא דגורא יומא חד
 משכיה לשמעתיה כיוון דלא חזי הכוזב סימנא א"ל רבי ינאי כפו מטחו שלמלא
 יהודה קיים לא ביטיל עונתו הואי כשגגה היואלת מלפני השליט ונת נפשיה ר"ל
 וז"ש בפסע שבחים שאמר כפו מטחו מוקש רע שמת ועוד כמ"ש בשם' תענית
 מפשה ברבי יוסי שהיה לו בת ופת הואר יום אחד ראה לאיש אחד שהיה כותר
 גזה העלים כדי להסתכל דרך הקנב בישיב א"ל רבי יוסי מה זה שאתה מעיין כעת
 באן א"ל רבי יש לך בת יפה אם לא זכיתי ליקח אותה לאשה וכי לא אזכי על כל פנים
 לראותה א"ל בתי את מלער לאנשים לכן טוב לעפריך וקא יכשלו כך בני אדם מפני
 שאת יפה הלר ויראם מהגבר עליהם וכן הוה לה שמתה ולא יששה מורה לחיזוק
 כמו חולדה או כלב או כוכי שיקח אותו כי מיד הקליפה מזויה ויש חשש והיזק לחיזוק
 וכחב בס' ר"ח מהיכל זה יולא רוח טמא וכמו ארירא ותחת ידו כמה קף ורבויות
 מלאכי חבלה וכולם נקראים אוררי יום והם ממונים על המקלל עצמו או לאחרים
 בכטם או שצועת הקל והקללה היא מעלים אותה למעלה ומעורים עמם נחש
 הקדמוני הלויחן נחש עקלתון שיעלה ויעורר קללות גמורות ח"ו וזהו שהיה מכיון
 איוב באומרו יקבחו אוררי יום שהם לו העתידים לעורר לויתן שהוא הנחש
 העקלתון הרחמן ילולו מהם אמר ח"ו"ש הלויחן את בני ישראל את שפת יתר קא את
 גימ' אנשים נשים ע"ה שזויה לאנשים ולנשים שלא יקללו לא לעלמם ולא לאחרים
 ויקחו ליד שילמדו מן מה שאירע לך מפני מה שלא נכתב שמך בזה בפרשה וכו'
 וכן אמרו רז"ל בשם' שאמרה רבקה ליעקב למה אשכל גם שניכם יום אחד וכן
 היה עת שמת יעקב בא עשו לערער על המערה בא חושים בן דן והכה לעשו
 והמיתו וכן הרבה מעשיות מזה וכיולא בשם' ובמדרשים הלויחן ת' גימ' נשים לויחן
א"ח ואתה הלויחן את בני ישראל ויקחו ליד שמן זית וכו' וכן כתב בש"ע א"ח
 אין מדליקין נר לשבת קא משן הנמשך אחר הפתילה ולפיכך אין מדליקין
 לא בזפת ולא בשעור בשמן העשוי מלמר גפן ולא בליה ולא בחלב וכו' ומכל מקום
 שמן זית מלויחן מן המובחר ע"כ והללנו בצגדאד יש לנו שמן שומשמן כמו שמן זית
 וכן ומדלקין בו ח"ו"ש ואתה הלויחן איתיות ח' לויחן ת' גימ' נשים את גימ' אנשים
 נשים ע"ה ויקחו שמן זית וכן נר תמיד גימ' בשבת מלויחן מן המובחר מדליקין בשמן
 זית בשבת : **א"ח** ואתה הלויחן את בני ישראל וכו' וכן בס"ד כמ"ש בזה
 על נרות שבת וכו' ויהבם לבעלה ארכא דחיין וכו' יע"ש וכחב בס' חסידים
 מפשה באחה שהיה מדליק בשמן זית בשבת והאריך ימים ח"ו"ש ואתה הלויחן את
 בני ישראל ויקחו ליד שמן זית וכן שדליקו בשבת וזוה להעלות נר תמיד נשמה
 נקראה נר כמ"ש נר ה' נשמת אדם שיזכה לאריכות ימים כמ"ש במשנה שבת על

שלושה דברים נשים מיוחדות בשעת לידתן ואחד מהם על שאינן זכרות בהדלקת הנר
 של שבת נמצא על שאינן זכרות בהדלקת הנר של שבת מתקלרים ימיה מפני זה
 מנהגינו אין קורין בבת האבל בליל שבת משנת כמה מדליקין ובמה וכו' מזה הענין :
א ואתה תליה וכו' ויבן כמ"ש בס' ראה מעשה שהיה בצעל שם טוב שהיה
 יושב בליל שבת עם תלמידיו ובהוך הסעודה ראו תלמידיו שהרב שחק והיו
 התלמידים תמהים מפני מה משחק והמתינו עוד מעט וראוהו שחק פעם שנית
 ועוד משחק פעם שלישית אמרו איש לרעהו למחר יבא רבי זאב חבירו של הרב
 וגאמר לו שהוא יבא איתו למה שחק וכן היה בבוקר ביום השבת בא רבי זאב וינספר
 לו כל מה שהיה אז רבי זאב של להרב בע"ט וא"ל לעת צמילאי שבת תבא ואני
 מראה לכה ולעז ערב בא רבי זאב והתפללו ערבית והביאו מעליה ענן הפיפא וא"ל
 לצעל העגלה שיבא עם הסוסים וישבו בצגלה הרב והתלמידים וילכו כל הלילה עד
 הבוקר והגיעו לעיר גדולה וגתאכסנו אלל פרנס החודש ואחר התפילה אמר הרב
 בע"ט להביא לי את רבי שבהאי כורך הספרים אז התקף בא רבי שבתאי א"ל
 הספר כל מה שהיה לך בליל שבת לפני רבי זאב והתלמידים א"ל רבי שבתאי אדוני
 אני כוונתי לבס דמים ואם יש בי עון של חטא התן לי תיקון אשר הגזור עלי א"ל
 הרב לריך לספר לנו כל המעשה כולו היה אז ענה ואמר אדוני חדע שאני צימתי
 חרפי הייתי מהפרנס מומלכת הכריכה והיה לי פרנסה בריות והיה לי מנהג שכל
 לרבי שבת אני קונה ביום חמישי ואם דבר לא נמצא ביום חמישי הייתי קונה ביום
 ערב שבת קודם חלות אבל בחמי ביום של ערב שבת אני מצטל מומלכת והייתי
 רוחץ ולבוש בגדי שבת והלך לבית הכנסת וקורא שנים מקרא ותרגום ושיר השירים
 ומזמורי שבת עד שיצאו הליבור ומתפלל עמהם והייתי הולך לקדש ואולם בעת
 זקנתי שלא היה בי כח להתפרנס מומלכתי כל כך אז לא הייתי יכול לקנות לרבי
 שבת ביום חמישי לא עד יום ששי אבל מחלות אני הולך לבית הכנסת כמנהגי לא
 בטלתי כלל כהב בס' הכונות דמשעת חמישית ואילך מתחלת חוספת קדושת שבת
 וזה השבוע שעבר בא יום חמישי ולא היה מעות לקנות לרבי שבת וגם יום הששי
 עד הלהרים לא היה בידי מאומה אז אמרתי לאשתי הנה אנכי הולך לבית הכנסת
 והשמתי שלא לקחת משכנים לא ממני לר ולא יין לקדוש וכיוצא כי כן אמרו רז"ל
 עשה שבתך חול וכן הנהגתך לבריות וא"ל טוב דברת כן אעשה ולא האמנתי לה עד
 אשר עשיתי עמה תקיעת קף והלכתי לבי"ה וקריתי וכו' ואחר ערבית ילאו
 הליבור מבי"ה ואני נשארתי שם כמו רביע שעה כי אמרתי יש צדתי חלון על
 הרחוב ואמרתי שמה ישאני למה לא יש אור צדיק ואני מתבייש ואח"כ הלכתי
 ומלאתי אור ברחוב ואמרתי הנה אשתי עברה על השבועה וכשבאתי לביתי ראיתי
 שולחן ערוך אז חרה לי מאד ואמרתי לא אעשה מחלוקת ובפרט בליל שבת ואמרתי
 שלום עליכם מלאכי וכו' ואשם חיל וכו' וקדשתי ולא יכולתי להתאפק עד שאמרתי
 לה שאיך עברתי על תקיעת קף ולקחתי מן השכנים וכו' אז אמרה לי המהן עד

לקוטי תורה אמרי א

פג

את שאספר לך הלא ידעת הכפתורים של הכסף שהיה צפי המועיל נאחד ועת שהלכת לבי"ה כשתעוררתי לכבוד ולרצון הבית כולה מראש ועד סוף כדי שלא יסגיחו השכנים עלי שאני בטלה מן המלאכה וכאשר הגבתי התיבה הגדולה ראיתי הכפתורים הכסף ותיכף הלכתי ומכרתי אותם לזרקה והלכתי וקניתי כל זרבי שבת ולא חסרתי דבר בדרך ה' לא עברתי על מליתיך וכו' והתחלתי לסעוד בדגים ויין שרף הרבה אני ואשתי ומרוב שזמתינו אמרתי לאשתי הואיל וחשבנו לגשב בחוסך רעבים גם לזואים עמדנו ורקדנו כחנן עם כלתו עד שיגענו ואח"כ ישבנו ושחנו יין שרף ואח"כ חורנו ורקדנו על שלושה פעמים וכל זה עשינו לשם שמים ואם חזאנו תפקנו אל רבינו בע"ש רבותי חייכם צעת שהיו מרקדים רבי שבתאי ואשתי שלושה פעמים אז רקדו כנגדם מלאכי השרת בשמים מומעל ולכן שחקתי אני על שלחני ג"כ שלומה פעמים ואמר לרבי שבתאי במה אכרכך אם תגמור את יומך בטוב או תרצה שיהיה לך בן זכר ורבי שבתאי לא היו לו בנים אל רועה אני בן לכלכל את שבתאי או ברבו רבינו בעש"ט כעת חיה ולשרה בן וכאשר תלד אשהך בן תשלח לי לבא לא המילה וכן היה ונתעברה אשתו וילדה אשתו בן וישלח ויקרא לפעש"ט וישב כדק ויקרא שמו ישראל על שמו וילא חכם גדול וחבר ספר עבודה ישראל ו"ש ואתה תלוי את בני ישראל ויקחו לך שיהיה להם בנים ונשות על ידי שמן זית זך שדליקו נרות כחית למאור למאור גימ' זרע נר המיד גימ' בשבת רמו הזויר בנרות שבת יהיה להם בנים כנ"ל שבת גימ' בן נין במספר גדול בכמנפך שבע האות וזהו בן גימ' שבת :

א"נ ואתה תלוי וכו' יובן כמ"ש רז"ל בשם שבת הרגיל בנרות של שבת הוויין ליה ביום רבין רב הונה היה רגיל ותני אפתחא דרבין גברא חזא חזא דהוה רגיל בשרגי טובא אמר תרי רברבי נפקי מהכא נפק מיניה רב אחי בר אבין רב חייל בר אבין ולמה אמר תרי גברי רברבי ולא יותר מפני שכתב בש"ע א"ח ויש מכוונים לעשות שתי נרות אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור וכתב באה"ט זכור ושמור בדבור אחד נאמרו ר"ל זכור ושמור של עשרת הדברות בפ' יתרו אמר זכור ובפ' ואסתחנן אמר שמור ועוד רב חסדא הוה רגיל דחלקו ותני אפתחא דאבין דרב שזבי חזא הוה רגיל בשרגי טובא אמר גברא רבא נפיק מהכא נפק מיניה רב שזבי וידיע שאמרו רז"ל בשם משה שפיר קאמרת יטן ת"ח גי'ן משה ולז"א ואתה תלוי את בני ישראל את גימ' נשים ע"ה תלוי אותם על נרות שבת ויקחו לך כלומר שילידו להם בנים כמותך ת"ח על יד שמן זית זך אותיות התורה למאור גימ' זרע ר"ל בנים נר המיד גימ' בשבת נר גימ' ת"ק רמ"ח איברים לאיש רכ"ב לאשה :

ושחמת את האיל ולקחת מדמו ונתתה על חניך און אהרן ועל חניך און בניו הימנית ועל בהן ידס הימנית ועל בהן רגלס הימנית יובן למה ימן הדס על חניך וכו' עיין בפ' לו :

ועשית לך וזה עיבור ופתחת עליו וכו' יובן כמ"ש בזוהר לך לכהן גדול לזית לשאר בני אנשא יובן למה סתך לך לזית לא כמ"ש רז"ל כי הלך

מכפר על עוונות מלא דכתיב ומלא אשה זונה היה לך כמ"ס בשם' מנחות מעשה
 באחד שהיה זהיר במדות לית שם שיש זונה אחת בכרכי הים שנטעלה שכרה ארבע
 מאות זהובים שגר לה ת' זהובים וקבעה לו זמן כמ"ס רז"ל בשם' סוכה כל הגדול
 מחבירו ילרו גדול ממנו כשהגיע זמנו הלך וישב על הפתח ראהו שפחה ואל
 אותו האיש ששגר לך ת' זהובים בא וישב על הפתח אל יכנס ככנס הליצה לו
 שבע מטות שם של כסף והעליולה של זהב וזין כל אחד ואחד סילב של כסף
 והעליונה של זהב עלתה וישבה על העליונה כשהיא ערומה באו ארבע כנפות
 לזיוותיו וטפחו לו על פניו וישב על גבי קרקע וגם היא ישבה על גבי קרקע אל
 הריני נשבע בחיי המלך שאין אני מניחך עד שתאמר לי מה מוס ראית בי אל
 העבודה שלא ראיתי אשה יפה כמוהך לא מזה אחת אזה לאהיו וליצית שמה וכתיב
 זה שני פעמים אני ה' להיכנס אחת שאני עתיד ליפרע ואחת אני הוא ליתן שכר
 ועכשו נדמו עלי כארבע עדים אל אני מניחך עד שתאמר לי מה שמך ומה שם
 עירך ומה שם רבך ומה שם מדרשך כתב ונתן לה עמדה וחלקה נכסיה שלש
 למלכות כדי להניחה להחגייר ושלש לעניים כמ"ס וחצאך בצדקה פרוק ושלש
 נטלה בידה חוץ מאותן מלעות שלא מכרה והביאחן עמה ובאה למדרש רבי חייל
 אל רבי אבהו עלי להחגייר אל ביתי שמוא נחתי עיניך באחד מן התלמידים ספרה
 לו כל המאורע שלש שנים מהחגיירות היא אל לבי זכי במקחך ואתן מלעות
 שהליצה לו באיסור הליצה לו בהיתר וז"ש שעל ידי הליך דהכנה שמכפר על מלא
 אשה זונה נמך הכח של הליצית דשאר בני נשא להילס מיד אשה זונה כנ"ל וז"ש
 נושא אשה על ידי חסר לב חסר לב חוטין דליצית שלא לבש ואם ליבש לית יכל
 מונות כנ"ל : **ר"ך** הדבר אשר תעשה להם לקדש אותם וכו' איתא במ"ר אמרו
 ישראל לפני הקב"ה אחת מבקש שנהיה קדושים הסר ממנו המות שנאמר
 הלא אחת מקדם לבי קדושי ולא נמות יוצן ראיתי בכתיבות מורי ועטרת ראשי
 ז"ל וקשה מה ענין המות לקדושים אבל בזוהר הקשה איך אנתנו אומרים שאדם
 הראשון הביא מיתה לעולם והלא היתה התורה קדומה לפים שנה קודם בריאת
 העולם וכתיב בה פרשת נחלות ויבמות וסירך בזוהר דבאמת פרשת נחלות ויבמות
 כתובה בה שיהיה מיתה בעולם אבל לא כמיתה שהיא עכשו לא שהאדם היה נעלם
 מן העו"ה שיעלה למעלה בגוף ונפש כחניך וליהו זה הנקרא מיתה אבל בחטא
 אד"ה הביא מיתה לעולם מביט ומחון אז נגזר עליו מיתה כמו עכשו להפרד
 הנשמה מן הגוף ולשלוט מלאך המות על הגוף הגשמי וכתיב הרב שפתי כהן ז"ל
 ולפי זה יחבאר הפסוק אני אמרתי לביס אחס דהיינו כחניך וליהו קודם חטא
 אד"ה דהיינו לעלות למעלה בנפש וגוף אכן מחמת חטא אד"ה כד"ה כד"ה תמותון
 להפרד הנשמה מן הגוף והוא גרם בדבר ולפ"ז יחבאר הפסוק זה הדבר אשר
 תעשה להם לקדש אותם יחבאר המדרש אמרו ישראל רכש"ע אם אחת מבקש שנהיה
 קדושים לריך שנהיה כחניך וליהו שעלו למעלה בגוף ונפש רוחני באומרך לקדש

לעד וז"ש וזה הדבר וכו' לקדש אתם כמ"ס במ"ר אמרו ישראל אחת מבקש שיהיה קדושים שיסתלק ממנו חומר האנושי הס' ממנו המים ויסלק ממנו חומר האנושי בלבד שנאמר הלא אחת מקדש להי קדושי ולא נמות מיתא כומן הזה :

ואתה הקרב לך את אהבן אחיך ואת בניו אחו מידך בני ישראל לכבו לי יובן איתא במדרש בשעה שאמר לו הקב"ה למשה ואתה הקרב לך וכו' אירע

לו אל הקב"ה למושה למה אירע לך תורה הייתה לי ונתתיה לך שלמלא היא אהבתי עולמי שנאמר לולי תורהך שעשיתי אז אהבתי בניו יובן למה אירע למשה כשא"ל ואתה הקרב וכו' אל יובן כמ"ס בשם' שנת אמר ריב"ל בשעה שקבל משה התורה וירד מלפני הקב"ה בא שטן ואמר רבש"ע תורה היכן היא אל נתתיה לארץ ה'ך ללל הארץ אל תורה היכן היא אל האים הבין דרבה וכו' ה'ך אל! הים אל! אין עמדי ה'ך ללל תהום אל! אין בי שנאמר תהום אמר לא בי היא וים אמר אין עמדי אבדון ומוט אמרו באזינו שמענו שמעה חור ואמר לפני הקב"ה רבש"ע

חפשתי בכל הארץ ולא מצאתיה אל! לך אל! בן עמרם ה'ך אל! משה ואל תורה שנתן לך הקב"ה היכן היא אל וכו' מה אני שנתן לי הקב"ה תורה אל! הקב"ה למשה משה בדלי אחת אמר לפני רבש"ע תורה גניזה לך שאתה משתעשע בה בכל יום אני אחזיק טובה לעלמי אל! הקב"ה האיל ומעט עליון תקרא על שמך

שנאמר וזכרו תורת משה עבדי וז"ש במשנת אבות משה קבל תורה מוסיס מסיני שהיה עניו ואמר מה אני שיתן לי הקב"ה התורה וקסי המפרשים ז"ל שטן היכן היה ולא ידע בנתינת התורה ואמר רבש"ע תורה היכן היא וכו' אל כתב רבינו הארי"ל דלכולי עלמא התורה נתנה בשבת והחילונים מתעוררים בשבת בטוקבה דהבומא רבה ולכן לא ידע ועוד שהיה השטן אל! אויב מתעסק וזה לבן המדרש בשעה

שא"ל הקב"ה למשה ואתה הקרב לך וכו' אירע לו מפני שרצה את הכהונה לעליון אל! הקב"ה למשה תורה הייתה לי ונתתיה לך כלימור למה לך דווקא ולא לאחד אל מפני שאתה עניו ומעט את עליון ואל"כ למה אחת רולה ג"כ הכהונה :

א"ל שלמלא היא אהבתי את עולמי כמ"ס חס לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וכו' **א"ל** ואתה הקרב לך וכו' איתא במדרש אירע למשה ואל! למה אירע לך תורה הייתה לי ונתתיה לך וכו' בזה נתקרה דעתו של משה שא"ל תורה

וכו' אל יובן כמ"ס במשנת אבות גדולה תורה יותר מן הכהונה ומן המלכות וכו' הכהונה נקנת בכ"ד מעלות והתורה כמ"ס מעלות וכו' ואתה הקרב לך אירע למשה אל! תורה הייתה לי שהכהונה נקנת בכ"ד מעלות והתורה כמ"ס מעלות שהתורה גדולה מן הכהונה ולמה וכו' :

א"ל ואתה הקרב לך וכו' אירע למשה ואל! וכו' ונתקרה דעתו של משה כמ"ס במשנת אבות כל המוכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו משה זכה וזכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו שנאמר לרקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל פי' רש"י שכל מלות שעשו ישראל כלי עשין הוא עמהם למא זכות הרבים תלוי בו

לקוטי תציה אמרי ל

ח"ש ואהה הקרב לך וכו' אירע למשה על הכהונה ונתקרה דעתו נופני שמשנה ליה
לכה על הכהונה וכלו קיים מלות כהונה זכות הרבים תלוי בו :

א"נ ואהה הקרב לך וכו' אירע למשה וכו' ונתקרה דעתו שא"ל תורה היטה
לי ונתתיה לך לא כמ"ש רז"ל במשה בה מאסור דודת אביו כמ"ש ויקח
עמרם את יוכבד דודתו לו לאשה וכו' וא"ל הק"ב תורה יהיה לי ונתתיה לך עכשיו
בעהה נלכו על רסור דודתו ולא קודם וכו' ונתקרה דעתו של משה ח"ש במ"ש
שבת אמר רי"ב כל בעהה בעלה מכה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הק"ב
רב"שע מה ללוד אשה בנינו ר"ל שבא מאסר דודת אביו א"ל הק"ב לבל הסורה
בה שעתה נתתן הסורה ועתה תתאסר ולא קידם :

א"נ ואהה הקרב לך וכו' אירע למשה יובן כחז בילקוט ראובני למה נלעטר
משה מפני בני אהרן יהיו כוהנים ולא בניו יקראו על שם הכהונה ואמר
לו הק"ב שם בני אהרן בניו ח"ש ואהה הקרב לך את אהרן אחיך ואת בניו אתו
על סיוס האמורה ואת בניו אירע לו על שאהרן זכה בבניו ימלאו מקומו והוא לא
זכה בבניו ימלאו מקומו וא"ל הק"ב הורה היטה לי ונתתיה לך כמ"ש רז"ל במ"ש
סינהדרין כל המלמד את חבריו תורה כלו ילדו שנאמר ואת הנפש אשר עשו בחרן
וגם בני אהרן יקראו בניך וכמ"ש לא בני אהרן ומשה ואע"פ שאינם בניו כמ"ש
ויבואו בני הכהנים כמ"ש בשם נדרים מעשה ברבי שהיה לומד ההלכה ב"ג אופנים
ולמד לרבי חייא בשבעה אופנים מהכ לסיף חלה רבי ולמד רבי חייא לפני רבי
שבעה ההלכות שלמד רבי עמו והזכיר אותם לרבי ושם הלכות שלא למד רבי לרבי
חייא הלכו ונשכחו היה שם כובס אחד שהיה שומע בעת שהיה רבי לומד לו ההלכות
הלך רבי חייא ולמד אותם לפני זה הכובס ובא רבי חייא וחזר ולמד אותם לפני
רבי וכברא רבי לזה הכובס א"ל רבי אהה עשית אותי ואת רבי חייא וכו' נמלא
כי כל המלמד לבן חבריו תורה בלו ילדו לו"א ואת הנפש אשר עשו בחן משה וכו' :

ואתה תלוי את בני ישראל ויקחו לך וכו' יובן ומקשים המפרשים למה בזה
הפרשה אמר ואהה תלוי ויובן הענין כמ"ש רז"ל ע"פ כי מפני הרעה
נאחק הדיק נוטל לדיק אחד ומכפר על הדור ועין הפעם בפי דברים ח"ש מרוב
עונינו אנדנוס נאכסו מנו בהטאנו וכוה יבא על נכון ואהה תלוי את בני ישראל
שיחזרו בהשבה ויקחו לך ר"ל שיקחו קל וחומר מוך מפני מה לא זכרה בזה
הפרשה מפני עון העגל שטשו ישראל ואהה לקית בבבילס א"כ לריך אהה שתוביחם
על דרך יבנה שילכו בה כדי שלא יערכך ללקות בעונותיהם לדיק אחד ומכפר וכו' :
א"נ ואהה תלוי את בני וכו' כתיב למאור להעלות וכו' יובן אמרו רז"ל בית
ראשון נבנה בזכות אברהם וילא ממנו ישמעאל ונחרב בית שני נבנה בזכות
יעקב וילא ממנו עשו ונחרב בית שלישי שיבנה בזכות יעקב ויעקב ממתו שלימה
ובניו לדיקים אינו חרב לעולם ואמרו רז"ל במ"ש הענית יעקב אבינו לא מה מפני
זה אינו חרב וב"ש שיבנה על יד הקב"ה שהוא חי וקיים ח"ש ואהה תלוי את בני ישראל

ויקחו ליד שמן זית זך שדליוקו בו המזורה במקדש כתיב אוחיות ח"כ ח"י מקדש ראשון עמד ח"י שנים והדליוקו המזורה ובית שני עמד ח"כ שנים והדליוקו המזורה ולסוף חרב וכבו הנרות למאור אוחיות לא מאור ולעמוד בעת הגאולה שיבנה בית המקדש ואינו חרב להעלות נר תמיד וז"ש לה פקדי העולם עם חמש אוחיות גימ' ח"כ כנגד בית שני משכן גימטריא ח"י ולמה עמדו ח"כ ח"י אם תחשוב עשו ישמעאל עם שני חביות ועם הסולל גימטריא ח"כ ח"י מפני זה חרב ובית שלישי כנגד יעקב מטעם שלמה אינו חרב העדות עדות היא שלא יחדב לעולם אחי"ר ועיין בפ' בשלח : **ויא** הנגידים רמזו בגדי הכהנים חלוקה דרבנן אשר יעשו חושן ואפוד ומעיל בגדי חמדות שלא ילך לעו"ה ערום ועריה ובגדיו קרויים או חסידים דבר כמעשה יוסף הגנן וכו' ועיין בפ' פקודי ח"ש ועשו את האזן רמזו לחלוקה דרבנן זהב חלמט וארנמן חלמט שני וכאצור ואני ראיתי בחלום לחכמים שזובשים בגדי שיהם ארנמן זה חלוקה דרבנן :

פרשת כי תשא

סמיכות הפרשה וכפר אהרן על קרטויו אחת בשנה מדם תשאה הכפורים אחת בשנה יכפר עליו לדורותיכם וכו' וס"ל כי תשא את ראש בני

ישראל לסקודיהם ונחמו איש כפר נפשו ויבן כתב הרוקח מזה שנותנים לזקה בעבור המוסים ביום הכפורים מועיל למת שהיו יתן לזקה בעבורם ואמרו רז"ל אם האדם בחייו עשה לזקה גם אחר מותו אם יעשו בעבורו לזקה תועיל לו וז"ש וכפר אהרן על קרטויו אחת בשנה מודם חטאת הכפורים יכפר עליו לדורותיכם שמועיל לזקה למת שמכפר על נפשו ועל ידי ונחמו איש כופר נפשו ולכן כפורים לשון רבים שמכפרת על כל עינותיו כמ"ש וחטאך בלזקה פרוק :

א"ל הוא לה' כי תשא את ראש כמ"ש רז"ל ע"פ כי יד על כס ים מלחמה לה'

בעמלק אין השם שלם ואין הכסף שלם עד שימחה שמו של עמלק על כן אכחנו עתה בגלות בירידה התחתונה וכשיחבר הוא שהוא ה"ו ל"ה ויהיה שם הוי"ה שלם וא' בכס ותהיה כסף שלם בהוא העת ימחה שמו של עמלק ותהיה הגאולה שלימה וכתב האר"י לזה אכחנו אומרים בקדים יגדל ויתקדש שמה רבא פי' שם ים יהיה רבא שיתחבר עם ו"ה ולזה אכחנו משיבין לו ואומרים אמן יהי שמה רבא שם ים ירבא ויתחבר ל"ה ויהיה השם מברך וירבה השם חז"ש קדש קדשים הוא כשתחבר תיבת הוא לה' שהוא העת כי תשא את ראש בני ישראל כתשאה ראשם וזוה ולא יהיה בהם נגף בגלות עוד :

א"ל קדש קדשים הוא לה' כי תשא את ראש ויבן כתבו המקובלים על ידי המילה

יהיה על האדס בליור גופו שם הוי"ה כי שתי ידיים שתי הסין כל יד ה' אכבעות והגוף עם הראש זה ואו והמילה היא היוד ועיין בפ' תרומה חז"ש לה' כי

החל אה
יבנה לא
שין וכשפ
ים בו ש
ענת של
במשרב
ועד יר
שכשכיל
ממנו
אשר ל
שמים
א"ל
יהודים
מכשרם
די המי
א"ל
הודר וע
העדה
אחד ומ
לי בתמו
א"ל
ר"י ש
ונעוטה
ואש הא
הוד ל
ההלות
וה' כי
ההלות
תאפטר
נבד ה'
א"ל

תשא את ראש זה ראש הגוייה ר"ל המילה צעת שימול ישאלם שם הוי"ה בגוף האדם וזוה לא יהיה בהם נגף האדם רמזו בו שם שרי ראשו ושתי ידיו כשמגביהם תהיה שן וכשפושט זרועו הוא דמות דלת והעמדה של הכרית היא יוד וקודם הילד שנמול יש בו שד וכשנמול יהיה בו שדי ואין יכול לשלוט בו המזיק כח"ש על משה רע"ה צעת שלא מל את בני ויבקש המיתו פי' רש"י למשה לפי שלא מל את ג' יעזר בני ועל כנחש של נענש מיתה כמ"ש בשם' נדרים והיה המלאך נעשה כמין נחש וזולעו מראשו ועד ירכיו וחוזר וזולעו מרגליו ועד אחרו. מקום ר"ל מקום המילה הבונה לפירה שבשבל המילה הוא ותקח לפירה לור ותזכרות את ערלת בנה ותגע לרגליו אז וירף ממנו המלאך וכחז בש"ע י"ד ואם לא מל חייב כרת וילוף לה מדכתיב וערל זכר אשר לא ימול וגזרתה הגפש וכחז בגליון עובר על חסור כרת ולדעת הראב"ד שמיזם בגדל ולא מל הוא חייב למוט בקיצור שנים ב"מ צפ' שמות :

א"נ כי תשא את ראש ולא יהיה בהם נגף יובן כחז בילקוט מעשה בשני בני המלך שבקשו לימול כדת משה וישראל ולכל ימאן אביהם מלימול ויאמר וכי יהודים יהיו שלחו את אמם לאמר למלך כי מאימת לרעת רועים להעביר הערלה מבשרם ועיין צפ' תודיע וז"ש כי תשא את ראש ר"ל ראש הגוייה זה המילה ועל ידי המילה ולא יהיה בהם נגף ה'רעת :

א"נ כי תשא את ראש בני ישראל וכו' ולא יהיה בהם נגף יובן כמ"ש רז"ל ע"פ הלדויק אבד וכו' כי מפני הרעה נאסף הלדויק נוטל לדיק אחד ומכפר על הדור ועיין הטעם צפ' נשא וז"ש כי תשא את ראש בני ישראל זה הלדויק שהוא ראש העדה שישא אותו מן העולם ר"ל שימות וזוה ולא יהיה בהם נגף שנוטל לדיק אחד ומכפר על הדור וז"ש ולקחת את כסף זה הלדויק כמ"ש צפ"ס סינהדרין ואכריה לי בחמשה עשר כסף כפורים נוטל לדיק אחד ומכפר על הדור :

א"נ כי תשא את ראש וכו' ולא יהיה בהם נגף יובן צפ"ד כמ"ש צפ"ס דרך משה קודם משה אד"ר היתה הלף כתובה ביושר כזה **א** בני יודין וכו' גימ' כ"ו שם הוי"ה ובחצא אד"ר נעקמה הלף כזה **א** וז"ש ודרך רשעים ישוית נעשותה הלף ולעיתיד החזור הואו ביושר וז"ש כי תשא את ראש ר"ל תשא את ראש האותיות ר"ל הלף ויהיה ישר וזוה לא יהיה בהם נגף בגלות עוד וז"ש ועושה חסד לג'פס וז"ש נלר חסד לג'פס ר"ל לג'ף ויעשה אותו ישר וז"ש צפ"ס הק אצרי תהילות אצרי האיש אצרי אותיות אלף ישר על ידי אשר לא הלך בעלת רשעים וכו' כי אם בתורת ה' חפלו וכו' וז"ש אצרי אותיות ג'ף ישר על ידי תמוני דרך ההולכים בתורת ה' שיהיו לדיקים ותחזור הלף ותהיה ישר וזוה תהיה הגאולה וז"ש באפטרות ואתחנן כל גא' ינשא וכו' והיה העקוב זה הלף יהיה למישור וזוה וגלה כבוד ה' וכו' צב"א :

א"נ כי תשא וכו' כחז הנחומה אמר משה לפני הקב"ה צוה תרום קרנם של ישראל א"ל בני תשא את ראש יובן כמ"ש ע"פ ואלם לו שם העיר לראשונה

אמרו רז"ל בשם' טוטה היא לזו שזובעים בה תכלת היא לזו שעלה סנחריב
 ולא בלבלה נבוכדנצר ולא החריבה היא לזו שלא שלט בה מלאך המות מעולם
 הזקנים שבה מה עושין להם כיון שהם זקנים הרבה מולאין אותן חוץ לעיר והם
 מתים ואמרו רז"ל יש עלם שמו לזו שהוא סמוך לעורף וזה העלם אינו נהנה כי
 אם מכעוטה רבועית של שבת וממנו יחיה האדם כמ"ש בשם' סינהדרין מעשה ברב
 טביומי שאמר שאם היו נוהגים לו כל חללא דעלמא לא היה משנה בדבורו לומר
 שקר פעם אחת נודמן שאל למקום אחד שנקרא קושטא והיו שם אנשים שלא היו
 משנים בדיבורם ולא מת אדם קודם זמנו ולקח משם אשה והיו לו ממנה שני בנים
 יום אחד הייתה אשתו יושבת ורוחלת את ראשה באה אשה משכנתה והיתה דושקת
 בפחה ושאלה אם אשתו שם והיה סבור לפי שהיא רוחלת ראשה אין דרך ארץ
 שחכנום לבית א"ל אינה בבית ההוא העת מהו לו שני בנים באלו אנשי עירו ושאלו
 אותו א"ל כך וכך הייתה המעשה א"ל מבקשים אנתו ממך שתלא מן המקום הזה
 ולא תהגרה מלאך פלוני לבוא לעירו באמירת שקרים ולכן העיר הזאת נקראה
 קושטא ר"ל אמת מפני שהיו מדברים אמת תמיד וזה פירש מאחר בשריו ח"ר
 משה עזרא ז"ל כי השא ר"ח חיון שבה אמת על ידי במכפרים אמת ולא יהיה בהם
 נגף ר"ל מיטה לא מארובין ימים : **א"ל** כי השא וכו' ונתנו כמ"ש בש"ע י"ד
 כל המרחם על העניים ונותן להם לדקה הקב"ה ירחם עליו ו"ש ונתנו איש
 כפר נפשו לה' שנותנים לדקה הקב"ה ג"כ ירחם עליהם ולא יהיה בהם נגף של
 עניות : **א"ל** ונתנו כחב צע"הט ונתנו למפריע ונתנו יובן כמ"ש בס' מט"ה
 מעשה באחד עשיר גדול ולא היה טוהן לדקה ויהיה לילה אחד שהיה שוכב
 על מטתו וראה חלוס וכו' ועיין בפ' בא ו"ש ונתנו טל ידי שנותן לדקה לעניים
 ונתנו לפניו לעו"הב כמ"ש והלך לפניך לרקוד ו"ש ולדקה שהיה לנו לפני ה' אהינו
 לעו"הב : **א"ל** ונתנו למפריע ונתנו יובן בס"ד כמ"ש בשם' בהרא א"ר יוחנן
 מ"ד מלוה ה' חיון דל וכו' ומעשה באחד שהיה לו שני בנים אחד עושה לדקה
 ואחד לא היה עושה לדקה וכו' ועיין בפ' בא ועוד כמ"ש בשם' שבת הביאו המעשר
 לבית האולר ובחטוני נא בזהו וכו' אם לא אפתח לכם את ארצות השמים והריקותי
 לכם ברכה עד בלי די אמר רב עד שיבאו בפחותיכם מלומר די גמלא הנותן לדקה
 יהיה עשיר ו"ש ולדקה ההיה לנו צעו"הז שנהיה עשירים ו"ש ונתנו הנותן לדקה
 ונתנו לו צעו"הז ו"ש העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט א תקרי לא באלף אלא לו
 בואו לו ירבה צעו"הז והדל לו ימעיט צעו"הז ו"ש נתון נתון לו וכאמור ו"ש ונתנו
 למפריע ונתנו : **א"ל** ונתנו איש כופר נפשו לה' וכו' יובן כתב בס' ל"מ שאם
 האדם נותן כסף ללדקה פודה עלמו כמ"ש דניא וחטאך בלדקה פרוק ורמוז
 כסף במלוי קף סתך פה גימ' כפרה רמוז שאם נתן במלוי ידו יכדה נפשו עכ"ל
 ו"ש ונתנו איש כפר שנותן לדקה היינו כסף וכסף גימ' כפרה וזהו כופר נפשו
 שפודה נפשו מדין גיהנם ו"ש ולקחת את כסף כפרים וכאמור :

א"ג ונתנו יובן כתב בס' לקוטי עלות הדקה היא רפואה לכל המכות ו"ש ונתנו
 א"ש כפר נפשו לה' זה הדקה ובוה' ולא יהיה בהם נגף שהיא רפואה לכל
 המכות : **א"ג** ונתנו א"ש כפר נפשו לה' וכו' יובן כמ"ש בש"ס תרומות מעשה
 באשה אחת שהיתה אורבת לעשות מצות הרבה לפזר דקה לעניים פעם אחת בא
 אלה עמי אחד ונתנה לפניו לאכול ובעלה היה לו עין מאד והוא לא היה בבית
 ואחר שאכל זה הרגישה שבעלה יבא לבית ויראה ויכעוס עליה מרוע נתנה לעמי
 זה לאכול מה עשתה החביאה לזה העמי בעלה שלא ירגיש בעלה שיש בכאן א"ש
 עמי וכשבא בעלה לביתו ונתנה לו לאכול ואכל והשאיר קלת מן המאכל וישן בסוף
 אכילתו ונרדם ובה נחש ואכל מן המאכל שהיה נשאר לפניו וההעמי לפי שהיה
 יושב בעליה ראה את כל זאת אח"כ הקיץ הוא משנתו ורצה לאכול את שאר המאכל
 שהשאיר ועומד לפניו החמיל זה ללצוק ולגשור בו שלא יאכל מן המאכל הזה עוד
 לפי שנחש אכל ממנו ו"ש ונתנו א"ש כפר נפשו לה' שנתן דקה ובוה' ולא יהיה
 בהם נגף שיגלל מן המות כמו זה האיש שניגל שלא אכל מן המאכל שאכל ממנו הנחש :
א"ג ונתנו א"ש כפר נפשו לה' וכו' ולא יהיה בהם נגף יובן מעשה באדם אחד
 שהיה הולך בדרך בסעורה ראה אדם אחד א"ל רעוך אבוא עמך א"ל בא
 עמי כשהיו הולכים פגעו באדם אחד שהיה סיגא בשתי עיניו מיד אחד מהם הוליא
 קלע ונתן לסומא ואמר לחבירו תן לו גם אזה א"ל אני נותן לו כלום שאני מכירו
 הניחוחו לסומא והלכו לדרך כשהיו הולכים פגעו במלאך המות א"ל להיכן אתה א"ל
 לסעורה והס לא ידעו פלוגי הוא כשגלה עליהם וא"ל אני פלוגי והס נפלו על
 פניהם ואמר להם שנתן דקה את נפשותם ממות וקרא עליו המקרא הוא והלך לפניך
 לדקך כבוד ה' יאספך א"ל הואיל והקדמת לעשות דקה מאן ואילך תחיה חמשים
 שנה ואמר לחבירו הגיע עת זמן מיתתך מיד ענה ואמר לו אני וחברי באנו יחד
 הוא חוזר לביתו ואני אמות בכאן וא"ל זה קדם ועשה דקה משלו וע"ש ו"ש ונתנו
 א"ש כפר נפשו לה' שנתן דקה ובוה' ולא יהיה בהם נגף שלא ימותו ו"ש לא יועילו
 אולרות רשע ודקה ה"ל ממות ו"ש בהפטרת ראה בדקה חכונני על ידי שנתן
 דקה וממתה של פלוגי לא תקרב לך שיגלל ממות :

א"ג ונתנו א"ש כפר נפשו לה' וכו' יובן כתב בס' ילקוט ספורים מעשה בן סבר
 שהיה נותן דקה כל ימיו פעם אחת נודע לו שיש ימים בעיר אחת קרובה
 לו ורצה לישא אשה ולא היה בידו כמה להכניסה לחופה נטל בן סבר כל מה שמלא
 בביתו והלך ונתן לאותו יתום ובחירתו פגע בנהר אחד שהיה ארכו ארבעה פרסאות
 והיה שם תנין אחד שמויק לכל עובר ושם כשהגיע בן סבר לאותו תנין עשה עלמו
 הסנין כעין גשר ועבר עליו בן סבר ולא הזיקו כשעבר בנהר פגע באדם אחד
 שהוא מבושר ביותר א"ל אתה בן סבר א"ל הן א"ל מאין באהה והסית לו כל
 המאורע א"ל האיש הוא פקסך עמי שגוע זמך לפסור מן העולם באותה שעה
 נשטנו פניו לירקון וכשא עיניו לשמים ואמר רב"ש מי שהתעסק בתורה ובג"מ

ימות בשנים מועטות זו חורה וזה שכרה ואמות חוץ מדירתי כבהמה ולא יתעסקו
 בי אנשי ציית באותה ענה ילצה בת קול וא"ל הרי לך זמן עד שהלך על מטפך
 וכו' ולבסוף הוסיפו לו על שניתיו שבעים שנה וע"ש כמלא מו שנותן לזקה יגלל
 ממות ווסיפו לו על שניתיו וז"ש ונתנו איש כפר נפשו לה' שנותן לזקה ולא יהיה
 בהם נגף שיגלל מן המות ווסיפו לו שניתיו וז"ש ולזקה חיל ממות וז"ש בלזקה
 תיכונני על ידי שנותן לזקה וממחאה של פלוני לא תקרב לך שלא ימות בקלרות
 שנים לא יאריכו ימיו א"ל בלזקה תיכוננו וכו' ועיין בפ' שופטים :

א"ל ונתנו כמ"ש בע"ה ונתנו אם תהפך המילה ונתנו יובן כמ"ש במדרש מעשה
 ברבי טיעור ורבי יהושע טילאו לגבות לזקה והלכו לעיר אחת והיה שם אדם
 אחד ושמו אבא יודן והיה למוד ליתן לזקה כההוא הפת אבא יודן היה עני וראה את
 ר"א ור"י שבאו לעיר ההוא הלך אבא יודן והטמין עלמיו מפניהם בביתו שני ימים
 ולא הלך לשוק א"ל אשתו מפני מה לא ירדתה לשוק א"ל הרי שני ימים א"ל
 רבותיו באו לגבות לזקה לעמילי חורה ואין ספק בידי ליתן להם ואני מנשבים לירד
 לשוק א"ל אשתו שהיתה ג"כ אוהבת לזקות הרי נשפיר לנו שדה אחד מבור חליה
 וכן להם הלך ועשה כן ומכר חצי הכדה ונתן להם א"ל התפללו עלי והתפללו עליו
 וא"ל המקום ימלא הסרוק והלכו להם לגבות לזקה ממקום אחר ואבא יודן היה
 חורש את השדה הנשאר ומלא שם מטמון גדול ונעשה עשיר גדול יותר ממה שהיה
 מקודם עד שחזרו החכמים ועברו על מקום אבא יודן אמרו לאחד מעבדיו הראטי
 את אבא יודן א"ל מי יוכל לעמוד עמו עם המלך הוכלו לעמוד ועמו לא הוכלו לעמוד
 א"ל שאם ידע שעברנו על ביתו ולא שלט בשלמו היה רוגז עלינו ידע אבא יודן
 ובה אלאס א"ל תפילתם עשהה פירות ונתן להם עוד טף זהובים וז"ש ונתנו על ידי
 שנותנים לזקה ונתנו יתנו לו מן השמים עושר וכבוד כמו שכתבנו בזה הפרשה הביאו
 המעשר לבית האורז וכו' וז"ש העשיר לו ירבה בואו אם נתן לזקה הקב"ה יתן לו
 עושר והדל לו ימעט בואו אם לא נתן לזקה לא יהנו לו ויהיה עני וז"ש בלזקה
 תיכונני אם נתן לזקה יתכונן שיהיה עשיר רחמי מעושק לא יתן לעני וממחאה של
 עניות לא תיראי לא יהיה עני לא עשיר יהיה וז"ש מלח ממון חסר אחריות סחר
 יהיה עשיר : **א"ל** כי תשא את ראש בני ישראל ונתנו יובן איתא בהנחומה אמר
 משה לפני הקב"ה במה תרום קרנם של ישראל א"ל בני תשא את ראש בני
 ונתנו כמ"ש בכ"ס מגילה א"ל גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שעתיד
 המן לשקול שקלים על ישראל לפיכך הקדים שקליהן לשקליו ויהיו דתן באחד באדר
 משמעין על השקלים וכו' וז"ש במה תרום קרנם של ישראל לגבי העולם מפני שלפה
 משה רע"ה ברוח הקודש שעתיד המן לשקול על ישראל לכן אמר במה תרום קרנם
 וכו' ויגללו מיד המן לזה א"ל בני תשא את ראש ונתנו איש כפר נפשו לה' ועי"ז ולא
 יהיה ב"הם כ"ף אחריות המן סומכות ר"ל בזמן המן ולא יהיה בהם נגף שיגללו
 מגזרותיו ולכך נסמכת שקלים ואהה ק"ח לך כבמים ראש מור דרור ומתרגמן מירא

דכ"ח רמו למרדכי שיצלו ישראל בזכותו על ידי שם וההפלא :

א"נ כי תשא וכו' צמה תרום קרנם של ישראל וכו' יובן כחצ צם' לקוטי ששנים
 השעבוד מה שבא עלינו הוא מחמת מניעת הלדקה ואין מחזיקים ביד לומדי התורה
 ועניי ואביוני העיר לפרנסת כמ"ש במדרש ע"פ עשר תעשר ודרשו רז"ל עשר בשביל
 שיהעשר ואם לאו כשלא התנו אז היולא השדה זה עשו כמ"ש איש יודיע ליד איש
 שדה יהגבר עליך וז"ש צמה תרום קרנם של ישראל לגבי העכו"ם ויגלו מעשו ומהמן
 ח"ל כפי תשאל את ראש וכו' ונתנו איש כפר נפשו לה' שעל ידי הלדקה היתה הגאולה
 מן העכו"ם : **א"נ** ונתנו פי' בע"הט ונתנו למפריע ג"כ ונתנו רמו כמ"ש בש"ע
 י"ד כל אדם חייב ליתן לדקה אפילו עני המהפרכס מן הלדקה חייב ליתן ממה שנתנו
 לו וז"ש נתון שמונים לו אפי' הכי נתון לו נתנו ממה שנתנו לך לדקה וז"ש ונתנו אע"פ
 שמונים לו לדקה ונתנו חייב ג"כ ליתן לעני לדקה וז"ש לך לך חרוף וכאמור :

א"נ ונתנו כמ"ש רז"ל אע"פי שנתון לדקה מאה פעמים חייב ליתן עוד וז"ש נתון
 אע"פי שנתן לדקה נתון לו נתון חס"ת גימ' מאה וז"ש לך ס"ת
 גימטריא מאה לך חרוף חייב ג"כ ליתן לדקה וז"ש ונתנו אע"פי שנתן ונתנו
 חייב ליתן עוד לדקה וז"ש נתון למפריע נתון וכאמור וז"ש עשר תעשר וכאמור :

א"נ כי תשא את ראש כמ"ש צמה תרום קרנם של ישראל כפי תשאל את
 בקי"ור תשא ר"ת תורה צבת אהבה על ידי הנו' תשא את ראש בני ישראל
 ולא יהיה צבה נגף בגלות ושהיה הגאולה התורה עיין צפ' פקודי צבת אהבה צפ' וארא :

א"נ ונתנו למפריע ונתנו יובן צם"ד כמ"ש צם' לקוטי מפרסם מפעשה שהיה
 בעשיר אחד שהיה נדיב בנתינת הלדקה פעם אחת הלך למדינת הים ונשברה בו
 הספינה ועלה ליצבה ערים וערים ושניה לשם והצרך מל המאורע שהיה לו לימים
 ראה ספינה עוזרת והוליתהו לעירו ובהגיעו לעירו במע שאומרים בית פלוגי נשרף
 וגם אמר גם זו לטובה וצא לביתו וראה אוהם רעבים גם למאים נפשם צהם
 תהטטף ויאל לשדה לחנוצ ענים כדי לפרנס עלמו ואכשי ביתו וצא ג'יו לאיו ז"ל
 וא"ל שזון אותו ונלעטר הרבה על שלא היה בידו כלום ליתן לו וא"ל א תירא אני
 לאיו שא מה נתן לך וא"ל לא נתן לי מאומה אלא הודיעני כשהאדם נפטר מן
 העולם מה עושים לו וספר לו כל העניין וא"ל אם חודיע לבני האדם לו מיד אתה
 מה נתן לו ממון הרבה והיה עשיר וז"ש מהן אדם על ידי שנתון לדקה ירחיב לו
 הקב"ה ויהיה עשיר וז"ש נתון נתן לו וכאמור וז"ש ונתנו אם נתון לדקה ונתנו
 שנותנים לו מן השמים ויהיה עשיר וז"ש עבר תעשר אותיות שער שיגדל ג"כ הוא :

ויתן

אדבר בו הקב"ה היה מדבר מהוך פיו של משה וז"ש לדבר אתו כמ"ש
 מהנות כהונה משמע שניהם היו מדברים מדלא אמר לדבר ליו וז"ש ואנכי אהיה
 עם פיך והוריתיך אשר תדבר וכאמור וז"ש ויתן א משה ככלתו לדבר אתו ולא אמר
 ליו שהיה מדבר מהוך גרונו של משה וז"ש ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויזום את

כל אשר דבר אהו בהר סיני ולא אמר ג'יו וכאמור :

נצטר חסד לגפס נשא עון וכו' יובן רמז כמ"ש בס' לקימים מפרדם משם שערי
שמים שעון של שכבת זרע חמור יותר מכל העבירות כמ"ש בזוהר שפיגס
בל שדי והרב זכרון מנחם רמז ג' שדי במלוי גף למד שין דלת יוד גימ' תחק"לט
וכתבו המקובלים כי כל עבירה לריך העניות כמוספרה השוטה יין נכך יין גימ'ט'
ע' כעס גימ' ק"ן נידה גימ' ס"ט טעניות וכו' והטעם שהיא חמורה מן כל העבירות
לפי שמספר שכבת זרע גימ' תחקל"ט מסעדה יותר מכל העבירות ואם תמלא
עבירה יותר מגף השליך הטלף וכשאר הנוטר ו"ש אם יש מליך עליו אחד מזי גף
ר"ל אפילו תחקל"ט מחייבים ונשאר אחד מזי גף מליך לאל ויאמר פדעו מרת
שח מלאחי כופר ו"ש ו' שדי יתן לכם רחמים אפילו שטח בל שדי במלוי גימ'
תחק"לט יהיה מליך אחד מזי גף שנשאר יתן לכם רחמים לפני האיש לפני הקב"ה
שנקרא איש מלפניה ו"ש טלר חסד לגפס אפילו אחד מזי גף מליך השם יחברך
עושה חסד עמו נושא עון ופסע וקטאה נושא לשון וינשא שטל כל העניות
ומשליכם לתהומה רבא : **א"נ** טלר חסד לגפס וכו' יובן כמ"ש בס' שבת טנו
רבנן מי שחלה ונטה למוט : **א"ל** התורה שכן דרך כל המומחין מחודין אדם
יולא לטוק יהי דומה בעיניו כמי שנמסר לסרדיוס חז בראשו יהי דומה בעיניו כמי
שנחתהו בקולג עלא למטה ונפל יהי דומה בעיניו כמי שהעלוהו לגדרוס לידון שכל
העולם לגדרוס לדון אם יש לו פרקליטין גדול ר"ל זכות נאל ואם לאו אינו נאל ולא
הן פרקליטין של אדם תורה ותשובה ומעשים טובים ואפילו השע מאות ותשעה ותשעים
מלמדוין עליו חובה ואחד מלמד עליו זכות נאל שנאמר אם יש עליו מלאך מליך אחד
מזי גף להגיד לאדם ישרו ויחוננו ויאמר פדעו מרת שח מלאחי כופר רבי ג'יעור
בנו של רבי יוסי אומר אפילו השע מאות ותשעה ותשעים באותו מלאך לחובה ואחד לזכות
נאל שנאמר מלאך מליך אחד מזי גף וכו' ו"ש טלר חסד לגפס ר"ל אפילו מלאך
אחד מזי גף מליך טוב הקב"ה עושה עמו חסד ומלילו נושא עון ופסע וקטאה נושא
לשון וינעלם וינשא שטל כל העניות ומשליכה לתהומה רבה ו"ש ועושה לגפס :
בבואם ג' אהל מועד ירחו מים וכו' או בגשחם ג' המזבח יובן רמז כמ"ש
רז"ל בס' ברכות ע"פ המזבח עך שלוש מאות גבוה וכו' ואח"כ אמר
וידבר ג'י זה השלחן אשר וכו' פתח במזבח וסיים בשלחן ג'א מה מזבח מכפר אף
שלחן מכפר מי שנותן לעני כמ"ש ונשאר בלוקה פרוק כתב בס' ע"א ח"ח כשיבא
לאכול פת שמברכין עליו המזוזה יעול דיו אפילו אינו יודע להס שום קומאה ויברך
על נטילת ידים ו"ש בבואם ג' אהל מועד ירחו מים או בגשחם ג' המזבח רמז
לשלחן כשיאכל פת לריך נטילת ידים ואח"כ אמר ורחו ידיהם ורגליהם :
א"נ ורחו ידיהם ורגליהם ולא ימותו רמז כמ"ש בס' סוטה א"ר ג'עור כל המזולל
בנטילת ידים נעקר מן העולם פי' רש"י העובר על דברי חכמים חייב מיתה
ו"ש ורחו ידיהם ורגליהם ולא ימותו מפני שאינו מזולל בנטילת ידים :

א"נ
מספר
המרו
ח"ס ורת
נקרא
מיוסח
המקוב
היינו
אחות
היינו
מס' אכ
האין
המתן
לש
האיות
מפני
ו"ש
שנה
בחק
זכרו
שטים
יובן
ברך
ו"ש
א"נ
עס

א ורחמו ידיהם ורגליהם ולא ימותו רמו כמ"ש חז"ל צב"ש שבת כל המולול
 בנפילת ידים בא לידי עניות דכתיב נחון נחון לו וכו' יברכך ה' אלהיך בכל
 מעשיך על ידי ובכל משלח ידך ר"ל זה נטלה ידים על נפילת ידים ר"ת עני ועוד
 אמרו חז"ל צב"ש גדלים ארבעה אפילו בחייהם קרורים מתים ואחד מהם העני
 ח"ש ורחמו ידיהם ורגליהם ולא ימותו על ידי יעשה נפילת ידים שלא יהיה עני ועני
 בקרא מה ר"ל כמ"ש רב חסדא אנא משאי מלא חפנאי מיא ויהבי לי מלא חפנאי
 טיבותא : **ויאמר** פני ילכו והגיחותי לך יופן כמ"ש הרב בית פרך מבס
 המקובלים ע"פ פני ה' בעושי רע מ"ש פני ה' ולא אף ה' בעושי רע
 היינו כי ידוע דבס' ה' ברוך הוא רחמים גדולים ומפי עליון לא תלא הרעות רק
 אותיות הקודמים לשם הוי"ה והם אותיות טד"הד הם דינים קשים ח"ש פני ה'
 היינו אותיות שהם קודמים לפני שם הוי"ה הוא בעושה רע להכרית מארץ זכרם
 מש"אכ שם הוי"ה הוא רחמים ח"ש צב"ש ברכות א"ר יוחנן משום רבי יוסי מניין
 שאין מרזין לאדם צעמא ככסו דכתיב פני ילכו והגיחותי לך א"ל הקב"ה למשה
 המתן לי עד שיצבור פנים של זעם מהו פנים של זעם לא זה אותיות הקודמים
 לשם הוי"ה והם אותיות טדהד ח"ש פני ילכו הם אותיות הקודמים לפני שם הוי"ה והם
 אותיות טדהד והגיחותי לך ויהיה לך רחמים ח"ש צפ"א בא עד מתי מאלפת לענות
 מפני שלח עמי ויעבדוני וכאמור ח"ש לפני ה' כי בא לבטוע את הארץ וכאמור
 ח"ש הרים נמסו פי' רד"ק לו מלכי הרשעים מלפני ה' וכאמור ח"ש ויהי היום זה
 יום ר"ה ויבואו בני הגאונים להתייב על ה' ויבא גם הכטן בחוכם להתייב על ה'
 על לשון ועליו מטה מנשה ר"ל אללו ר"ל אותיות הקודמות לפני שם הוי"ה הוא
 טדהד שהוא דין שבאו לעשות דין ביום ראש השנה :

ושמרו בני ישראל את השבת וס"ל ויהן ג' משה כללנו לדבר אמו בהר סיני
 אמרו חז"ל לא נתנו שבתות וימים טובים לא לעסוק בהם בחורה
 מפני שבחול ישראל עסקים במלכתה ובשבתות הם בטלים ממלכתה ויעסקו בחורה
 ח"ש ושמרו בני ישראל את השבת ובעלים ממלאכה וזוה ויתן ג' משה שיעסקו בחורה
 שנתנה למשה ח"ש את שבתותי חשמורו ותהיו בטלים ממלאכה וזוה ס"ל אם
 בחקותי תלכו פי' רש"י שיהיו עמלים בחורה רמו שיעסקו בחורה בשבת ח"ש
 זכרו תורת משה עבדי זיון גדולה רמו לשבת שהוא יום שביעי תורת משה עבדי
 שיעסקו בחורה בשבת : **א** ושמרו בני ישראל את השבת וס"ל ויהן ג' משה
 יופן צב"ש כמ"ש חז"ל לכולי עלמא החורה נתנה בשבת ח"ש בהגדה
 ברוך המקום ברוך הוא ברוך שנתן תורה ר"ת שבת רמו שנתנה החורה בשבת
 ח"ש ושמרו בני ישראל את השבת ויהן ג' משה רמו שנתנה החורה בשבת :

א ושמרו בני ישראל את השבת וכו' כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת
 הארץ יופן אמרו חז"ל צב"ש ויהי ערב ויהי יום אחד דהתנא הקב"ה
 עם מופעה בראשית אם ישראל מקבלים את התורה מוטב ואם לאו הריני מחזיר

אחכס לתוהו וזוהו כמ"ש אם לא בריתי יומם ולילה חקום שמים וארץ לא שמי
וה"ש כי שבת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ ובמה חקקיים שמים וארץ על
ידי ויחן א משה זה התורה שיעסקי בצורה שנתנה למשה רע"ה :

א"נ כי שבת ימים עשה ה' את השמים וכו' וס"ל ויחן א משה וכו' יובן כמ"ס
בשם' בילה א"ר שמעון בן לקיש נשמה יתרה נוחן הקב"ה בלדס בערב
שבת ובמולאי שבת נוטלין אותה ממנו שנא' שבת ויכפש כיון ששבת ואי אבדה נפש מפני
זה מצרכים במולאי שבת על השמים מפני שגלוין אותה בצשמים ובתב ר"ח תלמידי
חכמים שהם עוסקים בתורה כל ימי השבוע וזכים בנשמה יתרה בכל ימי השבוע
כמ"ס בחוק לישראל יום ראשון יסיון להשאר בו הארה חיספת השמש יום ב'
להשאר בו חספת הרוח משבת בעברה וכו' יום ד' לקטת הארת נפש יתרה
משבת הבאה יום ה' וכו' ולזה סוך כי שבת יום א וכו' ויחן א משה וכו' שעל ידי
התורה יזכו גם לנשמה יתרה גם בימי השבוע כמו ביום השבת :

א"נ ושמרו בני ישראל את השבת יובן אמרו רז"ל יש בני אדם שמלצים לביאת
השבת בשביל שינוחי ועדני גופם והלדוקים מלצים לביאת השבת מפני לקיים
מלות שבת ושמירתו וז"ש ושמרו לשון ואביו שמר את הדבר ולא מפני לשמח את
גופם לא לעשות את השבת לקיים מלות השבת כאשר לזה ה' את משה וז"ס בפ'
בא ושמרתם את המלות א תקרי המלות לא המלות מזה הבאה לידך א החמילנה
שיאמר על כל מזה ומזה אימתי מזה פלוגי תבא ואקימנה :

א"נ ושמרו בני ישראל את השבת יובן כמ"ס כמ"ס בזהר עונתן של תלמידי חכמים
מליל שבת ליל שבת כמש"ה כה אמר ה' לסריסים אשר ישמרו את שבתותי
שמסרסים גרמניהו כל שיחא יומין ולעאן באורייתא ושמרו לשון ואביו שמר את הדבר
ובליל שבתא מזרזי גרמניהו בזווגא כמ"ס שס' כחובות יהודה ברבי חייל חתניה דרבי
יבאי הוה אזיל ויסיב צבי רב וכו' ואמר שלמלא יהודה קיים לא ביטל עונותו וכו'
ועיין בפ' תלוה וז"ס ושמרו בני ישראל את השבת ר"ח בילה רמו עונת ח"ח משבת

לשבת : **א"נ** ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת יובן לכאורה קשה
ל"ל כפל את השבת לעשות את השבת וקדים כמ"ס בשם' שבת למלא
שמרו ישראל שבת ראשונה ולא חלל אותה המקיש מיד היו נגלין וסזרו ואמרו רז"ל
למלא שומרים ישראל שתי שבת כהלכתן מיד היו נגלין ופרשו משום שאמרו בבס'
שבת הניח רבי יוסי בר יהודה אומר שני מלאכי השרת מלווין לו ללדס בערב שבת
מזינת הכנסת לביתו אחד טוב ואחד רע וכשבא לביתו ומלא נר דלוק ושלחן ערוך
ומטה מולעת מלאך טוב אומר יהי רצון לשבת אחרת שתהיה כן ומלאך רע עונה
אמן בעל כרחו יע"ס נמלא אם היו ישראל שומרים שבת ראשון כהלכתו אז היה
מלאך טוב מצדך אותם יה"ר שתזכה לשבת אחרת כך ואז ממילא היה מקיים גם
שבת שניה כהלכתו מפני זה שאמרו רז"ל פצס אחת שבת אחת ופצס אחרת אמרו
שתי שבתות לדבר אחד נתכוונו שלמלא שמרו שבת ראשונה כהלכתו אז ממילא היו

שומרים ג"כ שבת שנייה וז"ש ושמו צו ישרא את השבת היינו שבת ראשון לריון
שהיה לכם שמירה יתירה אז על יד ברכות המלאך מזכו לעשות השבת שנית
כפלקחו ג"כ כי מלה גוררת מלה ובאמור :

ואתה קח לך בשמים ראש יובן כמ"ש רז"ל בשם' יומא חמורא ורחמי פקחין
ברית טוב נפתח המוח ויהיה פקוח ואם הריח ריח רע נסתם המוח
וז"ש ואתה קח לך בשמים ס"ת חסם וז"ש בשיר השירים לריח שמויך טובים ס"ת
חסם על ידי ריח בשמים יחכם ובאמור ובשבת חייב לברך על הבשמים כדי להשלים :

א"ל ואתה קח לך בשמים ראש יובן כמ"ש רז"ל בשם' שבת כשעלה משה למרום
לקבל התורה אמרו המלאכים לפני הקב"ה מה אנוש כי תזכרנו וכו' וגלת

למלאכים ונעשו כל המלאכים אהובים לו וגם פלוגי מסר לו דבר שנאמר ויחן את
הקטורת ויכפר על העם ואי לאו דא"ל מי הוה ידע משה שא"ל לאהרן קח את
המחטה וכן עליה אש ושים קטורת וכו' וז"ש גם אויביו ישלים אהו וז"ש ואתה ק"ח
לך ר"ת ע"ה גימטריא סג"ל בשמים א"ל וז"ש ויאמר ה' ה' משה קח לך שמים
ר"ת גימטריא סג"ל ק' של קח באייק בכר א' וז"ש בשיר השירים על כן עלמות
אהבוך כמ"ש בשם' ע"ז עלמות קרי ביה על מות פי' רש"י הממונה על מות אהבוך :
ויעבור ה' על פניו ויקרא וכו' ארך אפים ורב חסד ואמת יובן בס"ד כמ"ש

במדרש מעשה בחדש אחד שהיה הולך בדרך ופגע בו ליסעים אחד
ושא הליסעים ליהודי וא"ל החומוא לכמה ימים הקב"ה נפרע מן האדם א"ל עד
שנים רבות שהוא ארך אפים נקרא הלך ממנו כשיעור פרסה וחזר עליו ושלל אותו
ולקח ממונו והניח אותו ערום ועריו אמר בלבו הליסטים עד כמה שנים מי יודע
מה יסיה עד שהוא העת הלך לו לדרכו ובא הנחש והכיסו ברגלו בא היהודי וראה
אותו טוח ובוכה א"ל היהודי לשולל מה לך שאתה בוכה א"ל השולל הכיסו הנחש
בשביל ששלל אויבך וכי"ד אמרת לי עד שנים רבות א"ל לא על השלילה הכישר
הנחש ה' בשביל עונות היבנות אבל החדשות עדיין קיימות א"ל הרכב אותי על
הגמל והרכיבו והלך ממנו שיעור פרסה וכל מן הגמל ובשברם רגלו ובא היהודי
וראה אותו טוח ובוכה אמר השולל ליהודי בא וקח ממויך שלקחתי ממך וזה העון
גרם לי שנשכתי הנחש ובשברם רגלי אמר היהודי לשולל לא על זה העון גרם לך
הא יס. לך עונות ראשונים אבל על השלילה עדיין קיימות וז"ש בפטרות פרשת עקב
מהרסיך ומחריביך מנחך יאלו ובאמור וז"ש ה' ארך אפים כמ"ש בשם' סינהדרין
הניח בשעה שעלה משה למרום מלאו להקב"ה שהיה כותב ארך אפים אמר לפניו
רב"שע ארך אפים לזרקים א"ל אף לרשעים א"ל רשעים יאבדו א"ל השתא חויה
דמבטי לך וז"ש ה' ארך אפים ורב חסד ואמת אומר הקב"ה אולי יחזור בתשובה

ואם לא חזר בתשובה יביא עליו פרעניות : **א"ל** ארך אפים ורב חסד
ואמת יובן כהב בס' ראה מעשה בחסם אחד שלא היו לו בנים כי אם בת
אחם פ"א ראה בחלום שא"ל בתו החזווג באת רולח וכו' ועיין בפ' שלח לך :

כי השא את ראש בני ישראל יובן כמ"ש צבם' צחרא תניא רבי יהודה אומר גדולה לדיקה שמקרבנה הגאולה שנאמר שמרו משפט וטשו לדיקה כי קרובה ישועתי לבא וכו' ועוד אמרו רז"ל אין ירושלים נפדת לא בלדיקה שנאמר ליון במשפט חפדה ושזיה בלדיקה ועין הטעם צפ' פקודי ולמה על ידי הלדיקה חיה הגאולה כמ"ש גלחא יהודה למה מפני מעני מפני שלא נתנו לעני וע"י שנותנים לדיקה חיה הגאולה וז"ש במדרש אמר משה לפני הקב"ה רבש"ע צמה הרום קרנס של ישראל ר"ל קרן המשיח על כס וירם קרן משיחו א"ל כתיב השא את ראש בני ישראל ונתנו על ידי שנותנים לדיקה לדיקה ר"ח למח דוד קרוב הביא צבי"א :

ויאמר ה' א משה לך רד כי שחת עמך וכו' סרו מהר מן הדרך אשר לייטים וכו' ולמה א"ל בלשון רד לא מפני שהחליפו רי"ש צלח ודלת בריש אחד עשו אותו אחר ואחר עשו אותו אחד וכו' ועוד מהוא כי שחת עמך כמ"ש צבם' הוריום וכי חשגו ולא הטעו את כל המעות הגאס כל המודה בע"ז כלאו כפר בכל ההורה כולה כמ"ש הראשונים העובר על ההורה לדיך שיבא פסח ויאכל חמץ שיבא כיפור ויאכל וכו' ולא ולדיך זמן הרבה אבל העובד ע"ז צרגע אחד הוא עובר על כל ההורה כולה וז"ש כי שחת עמך ע"מ גימ' קי' ד' כמנפך ח"ק עכ שלוש אותיות גימ' חרי"ג ועברו על חרי"ג מפני עשו להם עגל ומסכה וז"ש נעומו לרות יש לנו חרי"ג מעות א"ל רוח עמך עמי וקהיך גאי וכאמור :

פרשת ויקהל

סמיכות הפרשה ויראו בני ישראל כי קרן עוד פני משה ויראו מגפת ליו וס"ל ויקהל משה וכו' שנת ימים תיעשה מלאכה וציוס השביעי יהיה לכם קודש יובן כמ"ש הרב קרבן שבת מה עניין סמיכות זה לזה וגרסה עניין מהן הורה הוא סוד ישראלין כמ"ש תורה ליה לנו משה מורשה גא תקרי מורשה לא מאורסה והתורה היא הכהונה ומשה הוא הכופר ושכר פשיטי דספרה היה קירון עור פניו וידוע שהקידושין היה שמירת שבת ולכך כתיב שבת ויקדש אותו לשון קידושין ולפיכך כאשר ראו ישראל כי קרן עור פני משה שכבר נכתבה הכהונה וגשלים שכר כופר ולכך ליום אח"כ על שמירת שבת שיקבלו מיד הקידושין :

א"נ סמיכות ויקהל משה וכו' וס"ל קחו מאתכם תרומה לה' וכו' יובן כמ"ש רז"ל במדרש חויה איש מהיר במלכתו לפני מלכים יתולב חויה איש מהיר במלכתו ויהי שם עס זה משה לפני מלכים יתולב לפני מלכי המלכים הקב"ה שנאמר ויהי שם עס ה' ארבעים יום וארבעים לילה הנה מכות שהיה מהיר במלכתו במלאכה המשכן וזה לדבר ה' אחו וכן כתיב אלל שלמה המלך כשצנה בית המקדש ויצגוהו בצע שנים ואח ציתו שלוש עשרה שנה וכתוב ויהי כבלות שלמה לבנות את בית ה' ואח בית המלך וירא ה' א שלמה וכו' וז"ש לדבר אהו הולך להקהיל את ישראל שיטנו נדבה למשכן

ו"ש הסמיכות ויקס משה את המשכן שהיה מסיר במלאכת המשכן וזה ויקרא לו
 משה וידבר ה' ליו וכו' : **א"נ** ויקהל משה וכו' ויאמר ליהם וכו' שש ימים
 היעשה מלאכה וביום וכו' יובן אמרו רז"ל מעשה ידי אדם עדיף או מעשה
 שמים עדיף נמנו ונמרו מעשה ידי אדם עדיף וראיה מן המאכל ה"ל להוליח לחם
 ולמה קולרים וזורעים וזורנין וכו' ה"ל מבאן מוכח מעשה ידי אדם עדיף ועוד מן
 המילה ה"ל להוליד סילד מהול ה"ל מעשה ידי אדם עדיף ועוד מן השבת מוכח
 מעשה ידי אדם עדיף למה לזה לנו לשמור שבת שהוא יסבך ידו בכל משלם וז"ל
 משום דניחה ליה במעשה התחתונים ו"ש ויקהל משה את כל עדת וכו' שש ימים
 וכו' וביום השביעי יהיה לכם קדש לכם דווקא אפילו שבת שבתין לה' ה"ל לכם
 מעשה ידי אדם עדיף : **א"נ** ויקהל משה את כל עדת וכו' אמרו רז"ל מתחילת
 התורה ועד סופה אין בה פרשה שנאמר בה ויקהל ה"ל זאת בלבד שבה ענין
 השבת כמ"ש שם' מגילה הנו רבנן משה זקן להם לישראל שיהיו ש"אין ודורשין
 בענינו של יום הלכות שבת בשבתו הלכות פסח בשמח הלכות עצרת בלילת הלכות
 חג בחג ביום השבת מפני שהם בטלים ממלאכה כמ"ש בפי' וילך הקהל את העם
 האנשים והנשים והטף וכאמור : **א"נ** ויקהל משה וכו' ה"ל הדברים אשר ליה
 ה' לעשות אותם יובן כתב במדרש שאמר הקב"ה למשה שיעשה בשבת קהילות
 לדרוש להם בדרבים ועיקר השומעים הדרשה לריך לעשות ולעבוד את ה' ולא ככמה
 בני אדם שבאים לשמוע הדרשה ונהגים מדברי תורה ואינם עושים אותם וו"ש
 ויקהל משה שיעשה קהילות ולדרוש להם בתורה והעיקר אשר ליה ה' לעשות אותם
 לעשות המלות כמ"ש בפי' וילך הקהל את העם האנשים וכו' :

א"נ ויקהל משה וכו' אשר ליה ה' לעשות אותם יובן איתא במדרש על ידי האדם
 לומד ועושה מע"ט מקונו לו שלוש מקומות שיהיה לו דירות מרוחים לאחר
 פטירתו מן העו"ה ה"ל אחד מקום דירה לנפש שהיא למעלה נגד מקום הקבורה פי'
 שיש מקום קבורה למעלה כמו שיש קבורה בארץ כך יש כגדה למעלה ומפני זה יש
 לזוהר שלא ישמו חבר מאבריו של מת יולאים מן המטה בשעה המיתה שאינו זוכה
 לקבורה עליונה ודירה שניה לרותו בגן עדן של מטה ודירה שלישית היא לגשמה בגן
 עדן של מעלה ועוד אמרו רז"ל לא נתנו שבתות ה"ל לעסוק בהם בתורה וו"ש
 בשיר השירים שמורה אני וכאזה שמורה אני כל ימי השבוע שאינו עוסק בתורה
 וכאזה אני בשבת שאני עוסק בתורה בו וו"ש ויקהל משה וכו' שאני מקהיל קהילות
 בשבת ולעסוק בתורה ה"ל הדברים אשר ליה ה' לעשות אותם לעשת בלא ואז ר"ת
 שלוש ערים תבדיל לך כמז"ל : **א"נ** ויקהל משה את כל עדת וכו' וס"ל קחו
 מאתכם תרומה וכו' יובן כמ"ש רז"ל שקשו המפרשים ז"ל מהיבן זוכים
 ליתן לזקה ותרומה למשכן וה"ל הקב"ה שואל גזל בעולה כמ"ש רש"י ויתרוללו
 הכנים בקרבה שהיו מתרוללים בענין חילוק העולמות כמ"ש רז"ל יעקב ועשו
 חלקו בעולמות יעקב לקח עו"הב ועשו עו"הז ועיין בפי' תרומה וו"ש בדרבות הטובה

לקושי ויקהל אמרי א

ק

זה התורה כמ"ש כי לקח טוב נתתי וכו' רבו אוכליה ומה כשרון לבטליה זה עשו
 כי אם ראות עיניו שהוא אוכל משכריו שהם שבטים אומות ואנחנו אחד משבטים
 ו"ש הקול קול יעקב בתורה אין הידים ידי עשו לומר אחס נותנים לזקה
 ומונים מגזל ו"ש ויקרא א משה וכו' מאוהל מועד דהיינו אוהלה של תורה לאמר
 דהיינו קורים ולומדים בתורה וזהו אדם כי יקריב מכם ולא משל עשו מן הבהמה
 ומן הבקר ומן הלאן תקריבו קרבנכם דייקא ולא משל עשו ו"ש ויקהל משה א"ל
 הקב"ה למשה עשה להם קהילות לעסוק בתורה וזהו קחו מאתכם תרומה ולא יכול
 עשו לומר מגזל אחס נותנים לזקה לא הוא אוכל משכריו שהם שבטים ואנחנו
 אחד משבטים : **א"ל** ויקהל משה וכו' אה הדברים וכו' ועיין צפ' פקודי ט"ל
 מלאכות אסורות לעשות בשבת : **א"ל** ויקהל משה וכו' אשר לזה ה' לעשות
 אותם יובן צ"ד כמ"ש בשם' תגיגה אינו דומה לשונה פקדו מאה לשונה
 פקדו ק"א ו"ש ושבתם וראיתם בין לדיק לרשע בן ע"ז בד' הים לאשר ר"ת ק"א
 לא עבדו ר"ת ק' ופרוך הש"ס בשביל חד ומנא אינו נקרא עובד הים ואל"ל אין
 לא ולמוד משוק של חמרים שמהגם לשכור על עשר פרסאות בעשרה זוזי על אחד
 עשר פרסאות בעשרים זוזי כפל ולא לפי הדרך בן הדבר הזה אם שונה ק"א שאינו
 שוכח והטעם למה אינו שוכח אם החזיר על למודו ק"א כתב בש"ע של האר"י
 ז"ל כי שר של שכה נקרא שטה כמנין ק' ולכך עד ק' יש לנו יכולת לשכח ומשם
 ואילך שקורא ק"א שהיא למעלה שמספר פוטם אין לו כח יוחר ובה לדי זכירה
 ועוד כתבו המקובלים מלאך של שכה נקרא שכח ומלאך של זכירה נקרא זכר ואם
 האדם שנה פקדו ק"א פעמים או מלאך שכח יוסר ממנו ק"א כוחות וישאר זכר
 ועוד שר של זכירה מוכא גימ' קא ושר של שכה הוא מ"ס גימ' ק' ו"ש ויקהל
 משה וכו' שהיה מקהיל קהילות ללמד תורה אשר לזה ה' ר"ת גימ' ק"א ואז
 לעשות שזכר אותם ולא ישכח מלעשות א"ל זה גימ' קא וכאמור :

א"ל סמיכות הפרשה לדבר אהו ויקהל משה את כל וכו' יובן כתב צ"ד ארוחת
 תמיד רמו כמ"ש רז"ל לך רד כי שחת עמך כלום נתתי לך גדולה לא צ"ביל
 ישראל הנה כשעשו ישראל העגל גרמו למשה רע"ה לירד מגדולתו וכיון שהם ירדו את
 עונם בעטית המשכן כמ"ש יבא זהב שבמשכן ויכפר על מעשה העגל יחזור לגדולתו
 שידבר ה' עמו פנים בפנים ו"ש לדבר אהו ויקהל משה וכו' קחו מאתכם תרומה
 ולכן הקדים השבת למלאכת המשכן לומר להם דעשיית המשכן יועיל להם כמו שמינת
 שבת דכמו השומר שבת אפילו עע"ז כדור אנוש מוחלים לו על כל עונותיו כמ"ש
 צ"ס' שומר שבת מחללו לא מחוללו לא מחול לו כך בעשיית המשכן ימחול להם על
 מעשה העגל כמ"ש יבא זהב שבמשכן וכו' :

ועוד אפשר לומר שזה להם על השבת קודם שנתנו נדבה למשכן ללמד להם
 שאם ח"ו יגרום החטא שיחרב בית המקדש דעל שם זה נקרא משכן כמ"ש
 אה פקודי המשכן משכן לעמיד להתמשכן על ידיהם ר"ל שיחרב במה יהיו נגלן

בשמירת השבת כמ"ס רז' למלא שומרים ישרא' שתי שבתות כהלכתן מיד גאון :
ששת ימים תעשה מלאכה וציוס השביעי יהיה לכם קודש מהו יהיה לכם
 קודש הל"ל יהיה קודש מהו לכם לא יובן בס"ד כמ"ס בשם' סיגהדרין
 אמר ריש לקיש עכ"ס ששבת חייב מיתה שאמר ויום ולילה לא ישבותו פי' רש"י
 לא ישבותו ממלאכה יום שלם והטעם עכ"ס ששבת וכו' לפי שהעכ"ס נקראים
 עבדים והיו משהגוש בשרביטו של מלך חייב מיתה וישרא' נקראים בניו וכן משתמש
 בשרביטו של מלך וז"ל שש שש ימים וכו' וציוס השביעי יהיה לכם קודש ולא לעכ"ס
 קודש שש"ס ששבת וכו' :

א"ל שש ימים תעשה מלאכה וציוס השביעי יהיה לכם קודש יובן מהו יהיה לכם
 קודש ועוד סוף לה' לא תבערו אש בכל מושבותיכם וכו' יובן כמ"ס רז"ל
 דבששת ימי השבוע מלאכי השרת נושאים כסף הכבוד ויולא מהם זיעה ואוחז הזיעה
 מבצר אש של גיהנם אבל ציוס השבת לדיקים נושאים אותו ואין להם זיעה
 כמלאכים משום הכי אש של גיהנם אינו בוער ציוס השבת וז"ל בפ' בראשית הלא
 אש הטיב מעשך בחורה ובמלות ותצמור השבת כהלכתו בעו"ה אז תזכה שאת
 לעו"הב שחש ככא הכבוד ציוס השבת שאת עם הכולל שבת וז"ל ששת ימים
 תעשה מלאכה על יד אחרים זה המלאכה של כסף הכבוד על יד המלאכים אבל
 ציוס השביעי יהיה לכם קודש שאחס תשאו את המרכבה ועל ידי מה תזכו לו"א
 שבת שבתון לה' ששומרים השבת בעו"ה אז לעו"הב תזכו תשאו את המרכבה
 ועי"ז לא תבערו אש של גיהנם ציוס השבת :

א"ל שש ימים תעשה מלאכה וכו' מלאכה יומת יובן רמז כמ"ס בשם' סיגהדרין מעשה
 שש טורטורופוס אה רבי עקיבא למה אהה תחשב את יום השבת ויחר
 משאר ימים א"ל ר"ע ומה לאיש כמון להיות שר וגדול מכל שאר אנשים א"ל כי
 אדוני הקיסר חפץ לגדלני ולהמשיגני א"ל ר"ע שבת גם כן הקב"ה חפץ והזכיר על
 כבודו א"ל אני כן אמרתי לך מי יאמר שהיום הוא שבת פי' מהרש"א ר"ל בשלושה
 דברים הגו שש לו אחד מי יאמר דזה היום הוא שבת בראשית שבו שבת א מכל
 מלאכתו שני מי יאמר דזה היום בזה בו אהכס לשבות שלישי מי יאמר דזה היום
 הוא שבת לעמוד ומוחה לחיי העו"הב א"ל ר"ע נהר סמבטיון יוכיח שכל ימי
 השבוע זורק אבנים שיש בו והולך וסוף וציוס השבת הוא נח וכן יוכיח לך שבעל
 אבן שאינו יכול להעלות המת בשבת וכן קברו של אביו יוכיח שכל ימות השבוע
 היה מעלה עשן שהיה ידון ונשרף ובשבת פושעי גיהנם שובתין א"ל טורטורופוס
 צותו בייבתו וקיללתו ועוד כתב בס' שלשלת הקבלה שמעתי מאדד כשרב ציה"מ
 עלו כל ישרא' לצבל ועמדו הכשרים על בני משה וא"ל שורו לנו משיר ציון עמדו
 בני משה וכו' לפני הקב"ה וכתתו אלבעותם שהיו מנגנים בהם במקדש ולא ראו
 לנגן ובא ענן ונשאם עם אהויהם ובהמתם והולכים למקום רחוק ובאותה הלילה
 היה רעש גדול והשיב ה' סביבם נהר גדול שגולל אבנים במקום שלא היה נהר שם

מעולם ועדיין הוא גולל אבנים ברעש גדול שלו היה שם אפילו הר של ברזל היה
מכפלו זה היה בימי החול ובשבת הוא נח ולזה נקרא נהר סמבטיון והמקום בחותו
נהר ששים אמה רחב ולכן אינם באים ל'ינו ולא אהנו יכולים לילך אללם ולומדים
תורה שבעל פה ובמדרש כתב מפני שלא עבדו לעגל וז"ש שבת ימים תעשה וביום
השביעי יהיה לכם קודש ואם תאמר מי יאמר שהוא שבת בראשית ולא יום אחר
יומא תביא לו מן המה שבעל אוב אינו יכול להעלות המה בשבת :

לא תבטרו את כל מושבותיכם ביום השבת ויבן כמ"ס רז"ל בשם' שבת ושבת
אני את המתים וכו' מנהגו של עולם מ"ך בשר ודם גזר גזרה ספק
מקיימין אותה ספק אין מקיימין אותה ואם תמלא לומר מקיימין אותה בחייו
במותו אין מקיימין אותה ולו משה רע"ה גזר כמה גזרות וסקן כמה סקנות וקיימות
הם לעולם ולעולמי עולמים ולא יפה אמר שלמה בקובלת ושבת אני את המתים וכו'
מן החיים אשר חיים עדנה כמ"ס במדרש קובלת מעשה בארדיאנוס בשל' לרבי
יהושע בן חנניה ח"ל אגא טב מן משה רבך ח"ל למה ח"ל דאגא חי והוא נות
כתיב כי לכלב חי הוא טוב מן הארריה המה ח"ל לית אתי יכול לגזור דלא ידליק בר
נש גור שלושה ימים ח"ל אין לעידן רמשא דומא קמו ס'קו תרוויכון על איגרי
פלטיין של מלך חמו הנגא סליק מן רחק ח"ל מה כן ח"ל אפרכא ביש וטל אס'יא
ובקר יתיה וח"ל עד דשתי תמימי מהסי ח"ל סיפח רוחיה עד שאת בחיים בטלה
גזרתיך ומה משה רע"ה בשעה שגזר לא תבטרו את כל מושבותיכם וכו' לא הדליק
יהודאי גור בשבת ועדיין לא נתבטלה גזירתו מכמה שנים עד השתא ואת אמרת
טב אנת מיניה כי לכלב חי ח"ס לא תבטרו את כל מושבותיכם וכו' :

לא תבטרו את כל מושבותיכם ביום השבת ויבן כמ"ס רז"ל בשם' שבת במקום
שיש חילול שבת שם דליקה מלייה וז"ה ומושבותי העלימו עיניהם ודרשו
רז"ל לא תרבה ירושלים עד שחללו את השבת ולכן והלתי את בשעריה ואכלה
ארמנות ישראל ולא תכבה מאי ולא תכבה ח"ר נחמן בשעה שאין בני אדם מלויים
לכבותה ופי' רש"י זה בשבת וז"ש בפ' אמור את שבתותי שמזוהר ואם לא שמר את
השבת את שבתותי ר"ת ח"ס ר"ל שם דליקה מלייה וז"ש לא תבטרו את לא תגרמו
שיבטרו האש בכל מושבותיכם מפני ביום השבת שחללו השבת ועוד ס"ת תבטרו
את כל מושבותיכם ר"ת לכלתי שמור מלותי וחקותי וכאמור :

א"נ לא תבטרו את וכו' וס"ל ויאמר משה א כל בני ישראל וכו' קחו מאתכם
תרומה לה' וכו' רמז למ"ס רז"ל הדקה מלאת מדינה של גיהנם כמ"ס בשם'
בתרא ח"ר יוחנן כתיב לא יועיל הון ביום עברה ודקה תליל ממות וכתיב לא
יועילו אורות רשע ודקה תליל ממות שתי דקות הללו למה אחת שמלאת מדינה
של גיהנם ואחת שמלאת ממותה משונה ואי זה שמלאת מדינה של גיהנם ההוא
דכתיב ביה עברה דכתיב יום עברה היום ההוא ואי זה שמלאת ממותה משונה
ותנה ואינו יודע למי ותנה כותלה ואינו יודע ממי נטלה ותנה ואינו יודע למי

מנהג
הרע
ומה
השני
לארנקי
את הפס
מחייבת
האשר
לכשיש
עבדי
האשר
לכשיש
יע"ש
טו"ה
מאחזק
נחמון
שלה
ליקב"ה
למה
ר
ואם
לכס
האשה
א"נ
ל
לעולם
תמונה
טסה יולי
ודים וה
רעו
נחת
לגדי
נכה אור
ר

טחנה לאפוקי ממור עוקבא פי' רש"י הוה שדי לחד עניא בשביבותיה כל יומא
 ארבעה זוזי בלטרך דרשא והעני אינו יודע מי טחנה והוא יודע מי נוטלה וכו'
 ובמ"ש בשם' כתובות ורבי אבא הוה ציר בסודרי ושדי לאחורי ומליא נפשיה לפני
 והעני נוטלה ויודע ממי נוטלה והוא אינו יודע למי טחנה ולא היכי עבד טחנה
 לארנקי של דקדא כמו שבא טורטסרופוס הרשע את רבי עקיבא אס גליכס אוהב
 אס העניי'ס למה אינו מפרנס א"ל כדי להגלל אחנו מדינה של גיהנס א"ל אדרבה
 מחייבתן לגיהנס אמשול לך משל למ"הד למלך ב"ו שכנס על עבדו וחבשו בבית
 האסירים וגזר עליו שלא להאכילו ולהשקוהו והלך אדם אחד והאכילו והשקוהו
 לכשישמע המלך כועס עליו ואהס קרוי'ס עבדים דכתב כי לי בני ישראל עבדים
 עבדי הם א"ל ר"ע אמשול לך משל למ"הד למלך שכנס על בנו וחבשו בבית
 האסירים וזיה עליו שלא להאכילו ולהשקוהו והלך אדם אחד והאכילו והשקוהו
 לכשישמע המלך מבגר לו דורון ואחננו קרוי'ס בני'ס דכתב בני'ס אהס לה' גליכס
 יע"ש וז"ש בהפטרת כי חבא ועמד כולס דיקיס לשון דקדא לעולם ירשו ארך
 עו"הב ולא ילכו לגיהנס וז"ש לא הבטרו אס בכל מושבותיכס זה גיהנס על ידי קחו
 מאהכס הרומה לה' על ידי שנתן דקדא יגלל מגיהנס וז"ש במדרש יברך ה'
 בממון סימן ממו' דקדא וזוה ויבמוך מגיהנס וכאמור וז"ש כפה פרשה לפני וידיה
 שלחה לאבי'ן וזוה לא תירא לביה משלג של גיהנס ועוד תרומה לה' שיטשה
 ליקב"הו ולא לשום פנייה ועיין בפ' תרומה ויקחו לי תרומה פי' רש"י לי לשמי ועוד
 למה אמר קחו מאהכס תרומה הל"ל חנו ועיין בפ' תרומה :

כ חיש ואשה אבר גדב לבס להביא לכל המלאכה יובן כמ"ש בש"ע י"ד אין
 מקבלים מהנה ר"ל דקדא מרובה מן הנשים דחישקן שמה שלא מודעת בעליהם
 ואס נתנוס לפני בעליהם מקבלים מהס וז"ש כל איש ואשה שבאו יחדו אשה גדב
 לבס להביא אפילו לכל המלאכה כנותנוס לפני בעליהם מקבלים מהס וז"ש ויבואו
 האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חו וגזס מתנה מרובה וכאמור :

א כל איש ואשה אבר גדב לבס וכו' יובן אנשים חטאו בעגל לריך שיבאו נדבה
 למשקן הנשים למה לא האשה כבחה היא אורו של עולם שגרמה מיתה
 לעולם העסוק באור העולם כמ"ש בשם' כסרר מטשה כהורדות שהיה עבד של בית
 חשמונאי ונתן עיניו כתיקוה אהת יוס אחד שמע בת קול שאמרה כל עבד שמורד
 עתה ילליח עמד והרג לכל זרע המלוכה ועיין בפ' הוה שגררה כמו גלי היס נעים
 ונדים והעיין מהעששה כראייתן וז"ש כל איש ואשה אבר גדב לבס וכו' אנשים
 חטאו בעגל נשים למה מפני שהס כבו אורו של עולם שגרמו מיתה כמ"ש נר ה'
 נכמת אדם העסוק באור העולם כעשיית המשקן וז"ש ויבואו האנשים על הנשים
 כל נדיב לב וכאמור וז"ש בהעלוהך אס הנרות וההרן הכהן עשה לישראל העגל
 כבה אורו של עולם שגרס מיתה יעסוק באור העולם ידליק המנורה של בית המקדש :

וכ אשה הכמת לב בידיה טוו יובן כתב הרקנטי ז"ל מהו בידי טוו בעת שהיו

בדיה נטיו ועוד כשהנשים טווים את העצים היו טובלים בארבעים סאה
 וזה שרמו לב בדיה טוו ר"ת טבל חכמת לב בדיה ר"ת מ' ר"ל ארבעים סאה
 טובלים הנשים במ' סאה משום עשרה וכן בכל דבר של קדושה קודם שיטעה האדם
 תפילה או מילה לריך טובילה וכח האר"י ז"ל לריך האדם לטבול בכל ערב שבת
 וכן בערב הרגל ורמו בע"ה אזי ה' מקדשם וס"ל לה מועדי ה' וכח הרב
 דרך ישרה מי ששמש מטתו או קרה לו מקרה אשר לא טהור ח"ו והוא חולה ר"ל
 ולא יעזיר כוח לטבול כתב לשם יחוד וכוונת בארובה יע"ש וישפך על גופו טעמה
 קבין מים ויטה עומד ערום ויבא אדם אחד ויבפך עליו המים חזין ואם גם זה
 אינו יכול לעשות יעשה סדר רחילת ידים כסדר הזה יטול על יד ימין פעם אחת
 ואח"כ פעם אחת על יד שמאל ואח"כ על יד ימין פ"א וכו' עד שהיו עשרים טל
 כל יד עשרה ועוד יערה על יד ימין עשרה פעמים בזה אחד זה ואח"כ עשרה
 פעמים על יד שמאל בזה אחר זה והיו עשרים כאלו אך הכול ארבעים פעמים וכלו
 טבל במי מקוה של ארבעים סאה וסאכו בשם ברכות ע"פ ארחת בנקיון כפי דלית
 ליה למור כלו טבל א"ל הן דכתיב ארחת ולא כתיב ארחת בנקיון כפי :

ואמרא

אותו רוח גהים בחכמה ובחכמה ובדעת ובכל מלאכה יובן למה כל
 האריות הזה ג"ל כמ"ש בשם ברכות א"ר יוחנן אין הק"בה נטון
 חכמה ג"ל למי שיש בו חכמה שנאמר יהיב חכמתא לחימין א"ל אחון מהתם
 מתניתו לטו חן מהתא מתניתו ליה שנאמר ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ו"ש חן
 לחכם ויחכם עוד וז"ש בלב נבון טעם חכמה וכו' כמ"ש אינשי מי שיש לו חכמה
 ליום לו בינה וכו' כמ"ש רז"ל פעם אחת שלח מטרונא אחת לרבי יהושע כתיב
 בחורחכם יהיב חכמתא לחימין ומגדעא לידגי בינה ארבעא מי שאין לו לריך לו
 ליתן לו וכו' א"ל יש שני בני אדם אחד עשיר ואחד עני זריכין זה ג"ל זו זה ג"ל
 זו למי את נותנת א"ל לעשיר א"ל למה א"ל אם אתן לעני ולא יש לו מה אקח
 ממנו אבל העשיר בכל עם שאני רואה מעותי יש לו ויטון א"ל כך הק"בה אם נטון
 חכמה לשוטה מסתים לעשות בה רע משא"כ אם נתן לחכם עזר ומחכים וז"ש
 אחרי הודיע גהים אותך את כל זאת בחכמה שפרשת לי החלום אין נבון וחכם כמ"ד וז"ש
 ואמלא אותו רוח גהים בחכמה ובחכמה ובדעת אזי נטון הטוב ובכל מלאכה נמי
 וז"ש כל העוסק בחורה לשמה והוא יש לו חכמה זוכה לדברים הרבה ובאמור :

ששת

ימים טעשה מלאכה וביים השביעי יהי לכם קודש יובן מהו יהיה לכם
 קודש ג"ל אפילו לכם להנאחם ולטובתכם באכילה ומלבוש של שבת יהיה
 לו כוונה שהוא לכבוד השבת דווקא ולא להנאחם וז"ש יהיה לכם אפילו מה שהוא
 להנאחם יהיה קודש שבת שבחון לה' לכבוד ה' שזינו לכבוד אז השבת ולעננו :
ויאמר משה ג' כל עדת בני ישראל וכו' זה הדבר אשר אזהר ה' לאמר יובן לאמר
 שפת יתר ג"ל כמ"ש בס' עוד יוסף חי מעשה בחסיד אחד שהיה
 אסמנים מחד שאם יכנים פרו לפיו לאכלו דרכו לרחלו שבע פעמים עד שאוכלו

אם לא י
 חילי אהב
 נפשו מ
 מליך במ
 ומה עלי
 כל ועוד
 חילי הקדמ
 טענת מ
 ואל תחמ
 שמבינה
 ח"ש ויחמ
 ומליה ש
 שהולך ל
 הק"בה ל
 ואפילו ש
ששת
 מרה על
 מרה על
 נדעתם
 השבת כ
 שולטת
 במלחמה
 מפני זה
 ח"ר גברי
 לבעל המ
 לבעל מה
 נחממה
 עבר מעל
 יש לומר ו
 נדחת עת
 ויחיד לה
 טעם ועני
 משנים ולא
 ויחמין כל

ואם לאו יהיה מאוס עליו וזה החסיד היה מוהל ורוב הילדים שבשירו הוא מוהל אותם
 וא"ל אוהביו פלא גדול עליך אם חסה לא האכל פרי גאן עד שתרחק אותו שבעה
 פעמים מרוב אסטיגסית שלך ואיך חכמים בפ"ך ראש אחר הנמול שהוא בדם
 מלוכלך במזילה וא"ל מאחר שבדר הזה לנו הק"בה עליו ואני מקיים מצותו יתברך
 דומה עלי כגאן אוכל פרי רוחך שבע פעמים ומולדו צפי ואין לי שום מאיסות בו
 כלל ועוד היה טבע של החסיד למאוס כל דבר מר בהכלית פעם אחת מודמן שהיה
 חולי הקדחת והסקה הרופא כנאכונה ונתעלף מחמת המירות וא"ל אוהביו מאחר
 שבטעך מואס בדבר מר איך חסה אוכל כליל פסח חזרת זה הנדבה שהוא מר מאד
 וא"ל תאמינו לי שאין אני קץ באכילת מרור כליל פסח כגאן אוכל דבר מחוק מפני
 שחביבה עלי מצותו יתברך ובפרט מצוה זו שהיא מחיימת רק שני לילות של פסח
 ו"ש ויארר משה ג' כל ערת בני ישראל וכו' זה הדבר אשר ליה ה' על כל מצוה
 ומוצה עליה לנו הק"בה לאמר אוסיות לא מר לא ירגיע האדם במירותם כגון
 שהולך לבית הכנסת שיש מטר ושלג וקור וחום יהיה דומה עליו למצוק מפני שצוה
 הק"בה לנו ויעשה אותם לשם שמים ועוד כגון שהולך עם המה לבית הקברות
 ואפילו שיש טרחה גשם וקור וחום גדולה יעשה כאשר ליה ה' ובוה ירבה שכרו :

ששת

ימים תעשה מלאכה וציוס השביעי וכו' שבת שבתון לה' יובן למה אמר
 שבת שבתון לה' גאן כמ"ש בשם' מעילה מעשה שפעם אחת גזרה מלכות
 גזרה על ישראל שלא ישמרו את השבת ולא ימולו את בניהם ושיבעלו נדות ולמה
 גזרו על שלושה מצוה גאן ה' ההפרש שבין ישראל לעכו"ם המילה והשבת והם היה
 בדעתם לעשותם גוי מקרב גוי כמותם ועוד למה ראו לבטל מישרא המצוה הגאן
 השבת כמ"ש בשם' אמרו רז"ל גמלא ישראל שומרים השבת כהלכתו אין אומה ולשון
 שולטת בהם ועוד למה גזרו לבטל המילה כמ"ש במדרש בזכות המילה מוצת
 במלחמה ומזילו מן העישה וזה השתי המצוה עומדים לישראל כנגדם ככותל ברזל
 מפני זה ראו לבטלם כדי שיהיו ישראל כנגעים תחת ידם ח"ו ע"כ פי' משאר בשירי
 ח"ר גבריו יעקב ז"ל והיוונים ג"כ ראו לבטל מישרא המצוה הגאן ופרעה ג"כ ראה
 לבטל המצוה הגאן שבת ומילה כמ"ש במדרש הבה נתחכמה לו פן ירבה וכו' ח"א
 לבטל מהם המילה הבה נתחכמה לו ר"ת גי' מילה וח"א לבטל מהם השבת הבה
 נתחכמה לו פן ע"ה גימ' שבת וכאמור והלך רבי ראובן בן איסטרבולי ז"ל וגליח
 שער מעל מלחו והניח בלורית לאחוריו כמו הנכרים כדי שלא יכרוהו שהוא יהודי
 ויש לומר וכו' מותר לגלח כמותם והכתוב לא תעשה כמעשהם גאן כמ"ש בשם'
 ברכות עם לעשות לה' פי' רש"י פעמים שמצטלים דברי תורה כדי לעשות לה'
 ימותר להפר תורה ולעשות דבר הנראה אסור הלך וישב עמם וא"ל מי שיש לו
 שולח יעני או יעשיר א"ל יהיה עני א"ל אם קן לא יעשו מלאכה בשבת כדי שיהיו
 מעוניים ולא ירויחו בשבת ועוד מחוק שיש פנויים ממלאכתם הם אוכלים ומתענגים
 ומולאין כל מה שירויחו בחול אמרו טוב דברת א"ל לכן נבטל הגזרה כדי שילטרכו

לנו בשבת חזר ואמר להם מי שיש לו חויב יהיה כחוש או יהיה בריא ח"ל בודאי
 יהיה כחוש כי מה לנו שיהיה השוכא חזק ואמין ח"ל א"כ ימולו את צניהם לשמונה
 ימים ודם ילא מהם מקטניהם ומחיש כוחם ואין שנים לאיתנם ח"ל טוב דברת
 ובטלו לזו הגזרה חזר וח"ל מי שיש לו שוגא רולה הוא שיהיה הרבה או יהיה מועט
 ח"ל בודאי רולה להחמטע ח"ל א"כ לא יבעלו גדות כדי שלא יהיה להם צנים
 הרבה ח"ל טוב דברת ובטלו לגזרה יע"ש והאדם לא יחוש לזה הרבה יהיה עשיר
 כמ"ש בשם' בעא מיניה רבי מרבי ישמעאל ברבי יוחי עשירים וכו' בשאר אר"ת
 במה הם זוכין ח"ל בשביל שמכבדין את השבת דאמר רבי חנינה בר אבא פעם
 אחת נתארחתי אלל בעל הבית בלידיקיא והביאו לפני שולחן של זהב משאוי ששה
 עשר בני אדם וט"ו שללאות של כסף קבועות בו וקערות בו וקערות ויכוסות וקיסוניות
 וללוחיות קבועות בו ועליו כל מיני מאכל וכל מיני מוגדים ובשמים וכשמניחין אותם
 אומרים לה' הארץ ומלואה וכו' וכשם לקין אותו אומרים השמים שמים לה' והארץ
 נתן לבני אדם אמרתי לו בני במה זכית לכך ח"ל קלב הייתי וכל בהמה שהיתה
 נאה אמרתי תהא זו לשבת אמרתי לו ברוך המקום שזיך לךך וז"ש ששת ימים
 וכו' ששת שבתין ר"ת שש כל מי שמענג השבת במאכל ובמשהה שבת שבתין ס"ת
 ח"ן הקב"ה נותן לו עושר וכל זה לה' לשם שמים מזומתיו של אדם מחסרי וכו' :
א"נ שבת שבתין ר"ת ש"ש וס"ת תן כמ"ש בשם' שבת על יוכף מוקיר שבי יע"ש :
ויאמר משה ל בני ישראל ראו קרא ה' בשם כללך וכו' יוכן כמ"ש במ"ר ע"פ
 ושמו מרדכי הרשעים קודמין לשמן נבל שמו שבע בן זכרי שמו וכו'
 אבל הלדיקים שם קודם להם ושמו מנוח ושמו זענו יע"ש וז"ש ראו קרא ה' בשם
 כללך ולא אמר קרא ה' לכללך לא בשם כללך הלדיקים קודמין לשמן וז"ש ויקרא
 את שמו יחזק וכו' : **וידע** הכרבים פורשי כנפים וכו' ופניהם איש ל אחיו
 יוכן כמ"ש בשם' יומא מקדש ראשון מפני מה חרב מפני שהיו בהם שלושה
 דברים ע"ז ג"ע ש"ד וכו' אבל בית שני שהיו עוסקים בחורה ובמלות ובג"ח מפני
 מה חרב מפני שנאת חנם שהיה בהם ועיין בפ' חרומה וז"ש ופניהם איש ל אחיו
 ס"ת שלום לרמוז שאם ישראל יהיו פוגיה זה לזה וגומלי הסדים זה עם זה ובפרט
 העשירים עם העניים וכוה ל הכפירת יהיו פני הכרובים יבנה בית המקדש ויהיו
 הכרובים בבית קדשי הקודשים ותהיה הגאולה וז"ש כה אמר ה' לים הרביעי ולום החמישי
 ולום השביעי ולום העשירי יהיה לבית ישראל לשכון ולבמה ע"י אמת ושלום אהבו ותהיה
 הגאולה : **ששת** ימים חעשה מלאכה וכו' ששת שבתין לה' כל העושה בו מלאכה
 יומת יוכן למה כפל שבת שבתין לה' לא כמ"ש בשם' שבת ח"ר יוס' וכו'
 חלקי ממכנסי שבת בטבריה פי' רש"י ז"ל מפני שהיא עמוקה ומחשיכה מצעוד יום
 וסבורים שחשכה וממולאי שבת בלפורי פי' רש"י שושבת בראש הכר ובטעוד שהחמה
 נראית שם אור גדול ומאחרין ללאת כתב בש"ע ח"ת חוסף מחול על הקודש
 בשבת בין בכניסתו ובין בליאתו אבל כל העושה בו דווקא לעלם היום יומת אבל

ואת המוס
 ויהי יום
 ויהי היום
 את צנ
 יומ
 שבת
 סתים ח
 לשמון
 ירושלים
 שמון
 הבחר
 כך כי
 ירד ממ
 של זה
 מלכות
 מסורים
 גרום
 הלויק
 ולבש
 סמ
 והתכל
 וכתיר
 נחש
 חרב
 רבים
 ללא
 אבל
 למטה
 א"נ
 שמו

לא בחוכפת באש עשה מלאכה בחוכפת אינו חייב מיתה וכתב במ"ר השדים נבראו
 נס"ך יום ששי בין השמשות וברא את נפשו ולא הספיק לברא גופם בשלימות
 וקדש היום ולמדו שאם נהיה עסיקים במלאכה נפסיק כשיקדש היום ועיין בפ' בראשית:
את בגדי השדר לשרת בקודש את בגדי הקודש לאהרן הכהן וכו' ויבן כמ"ש בשם'
 יומא שאמלא בגדי כהונה לא נשתייר ח"ו מישרא שריד ופליט דתניא בכ"ה
 בטבת הר גרוזים מקום מושבם של כותיים הוא דלא למספר ביה יום שבקשו
 כותים את בית להינו מא"ס: דרום מיקדון להחריבו ונתן להם רשות באו והודיעו
 לשמעון הדריק מה עשה שמעון הדריק לבש בגדי כהונה ונתצטף בגדי כהונה ומיקרי
 ירושלים עמו ואבוקות של אור בידם והיו מהלכין כל הלילה כולו הללו מלד זה
 שמעון הדריק ואכשו והללו מלד זה הכותים לקראת לאכסדרום עד שעלה עמוד
 הבחר כיון שעלה עמוד הבחר אמר לכותים מי הם הללו א"ל לו היהודים שמרדו
 כך כיון שהגיע לאנטיפרס ורחה החזה פגעו זה בזה כיון שראה את שמעון הדריק
 ירד ממרכבתו והשתחוה לו א"ל מלך כמוסף ישחווה ליהודי הזה א"ל דמות דיוקנו
 של זה מנלמח לפני בבית מלחמתי א"ל למה באתם א"ל בית שאנחנו מתפלים על
 מלכותיך שלא תמרב יתעוך כותים הללו להחריבו ותמן להם רשות א"ל הרי הם
 מסורים בידכם מיד תלאום בזנבי סוסייהם והיו מגררים אותם עד הר גרוזים והר
 גרוזים חרשוהו וחרעוהו וכו' ואותו יום עשוהו יום טוב וז"ל במשנת אבות שמעון
 הדריק היה משיירי כנס הגדולה ר"ל על ידי שמעון הדריק שבא לפני לאכסדרום
 ולובש בגדי כהונה עשה שויר לישרא שלא נהרגו ולא נחרב בית המקדש:

פרשת פקודי

סמיכות הפרשה וכל היתדות למשכן ולחזר ס"ב נחשת לא פקודי המשכן
 וכו' אמרו רז"ל למה על הכסף והנחשת נתן חשבון ועל הזהב
 והתכלת והארגמן וכו' לא נתן חשבון לא הכסף והנחשת עסקו בו שבטו של לוי
 ונתיירא משה שלא יחדו בהם ישרא ח"ו שלקחו מן הכסף והנחשת ויאמרו לא
 נחשך משה לא מזה וז"ל והייתם נקיים מה' ומישרא ובשביל זה נתן חשבון אבל
 הזהב והתכלת וכו' עסקו בו שבטו של יהודה בללג ואהליאב וכל איש חכם שהם
 רבים ובשביל זה לא נתן חשבון וז"ל הסמיכות סביב נחשת לא פקודי המשכן ר"ל
 לאה פקודי נתן חשבון דווקא בשביל עבודת הלויים ביד איהמר וכו' שהם מועטים
 אבל הזהב והתכלת והארגמן על יד בללג וחביריו שהם רבים ובללג בן אוזי בן חור
 למטה יהודה וכל איש חכם לב יבואו וישאו וכו' לא נתן חשבון:
א"ל סמוכות וכל היתדות וכו' סביב נחשת לא פקודי המשכן וכו' ויבן כמ"ש
 בשם' בתרא תניא רבי יהודה אומר גדולה לרקה שמקרבת הגאולה שנאמר
 שמרו משפט ועשו לרקה כי קרובה ישועתי לבא ולרקתי להגלות והטעם למה על

לקוטי פקודי אמרי א קח

ידי הדקה היתה הגאולה לא כמ"ש רז"ל משל לאדם אחד שנשא אשה ואח"כ נשבים
אשתו מן הדין חייב לפדותה ופדאה ואם אח"כ אירע לה דבר אחר ונשבים פעם
שנית מן הדין אין חייב לפדותה לא בתורת לדיקה הנמשל כך אנוהו אלל הק"ב
יש לנו דין אשה ובעלה כמ"ש תורה לזה לנו משה מורשה א תקרי מורשה מאורסה
וירדנו לגלות מזרים ופדאנו כמ"ש ועברתי בארץ מזרים והכתי כל צבור אני ולא
מלאך ופדאנו מגלות מזרים חזרנו וירדנו לגלות המר הזה מן הדין אין חייב לפדותנו
לא על ידי שנעשה אנהי מות לדיקה מדה כנגד מדה ג"כ הק"ב יעשה עמנו
לדיקה ויפדנו מגלות הזה וז"ש ליון לו ישראל במשפט חפדה פ"א חייב מן הדין
לפדותנו וחזרנו וירדנו לגלות הזה ונשבים בלדיקה על ידי שאנוהו עושים לדיקה
הק"ב ג"כ יעשה עמנו לדיקה ויפדנו מן הגלות הזה ועוד טעם אחר אמרו רז"ל
אחד משלושה סיבות דגלו ישראל ונחשב ביה"מק בשביל שלא נהנו לעני כמ"ש
במגילת איכה גלה יהודה מפני מה מעוני שלא נהנו לעני וז"ש סבית נחשת ר"ת
וס"ת ח"ן מפני שלא נהנו לעני לא פקודי המשכן ונחשב ביה"מק ונחשב על ידי שנותנים
לדיקה נשאר חש ימוש הגאולה : א"י לא פקודי המשכן ויבן כמ"ש צמורש כד דמך רבי
יוסי ממלחיהא סליק רבי יוחנן וריש לקיש לגמילות חסדא וסליק עמהון רבי
ילחך פסאקא והיה המון חד סב צעי למיעל ומיפתח עליו ולא שבקניהו א"ל רבי
ילחך קדם לין אריוותא אה פתח פומך א"ל רבי יוחנן שבקיניהו יהוא גבר סב
ליועל ולישתבח באחריה על ופתח ואמר מניו שסלוקן של לדיקים קשה לפני
הקב"ה יותר ממאה סוכות חסר הים שנמשנה הורה ומחורבן בית המקדש
בסוכתה כתיב והפלא ה' את מכורך בחרבן ביה"מק כתיב ותרד פלאים אצל
בסלוקן של לדיקים כתיב הגני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא וכל כך
למה ואצרה חכמת חכמו ובינת נבוניו הסתתר וכו' יע"ש נמלא בסלוקן של
לדיקים יותר מחורבן ביה"מק ועוד אמרו רז"ל מפני הרעה נאסף הלדיק נוטל
לדיק אחד ומכפר על הדור וז"ש לא פקודי המשכן פקודי לשון ולא נפקד ממנו
איש לשון חסרון שחרב ביה"מק ונחשב ממנו מה תקנה יש לנו ומכפר משכן העדות
זה הלדיק נקרא משכן כמ"ש היכל ה' המה נוטל לדיק אחד ומכפר על הדור
ונחשב משכן בעומת ישראל ומה : א"י לא פקודי המשכן וכו' יבן כמ"ש ולדיקה
תליל ממות יבן כמ"ש בס"פ בחרא מועבה באשה אחת שבאה ועמדה לפני
בנימין הלדיק בשנת רעבון א"ל רבי פרנסני א"ל העבודה פי' שבועה אין בקופה
של לדיקה כלום והוא היה ממונה על קופה של לדיקה א"ל רבי אם אין אחת
מפרנסני הרי אשה ושבועה בניה מתיב ברעב עמד ופרנסה משלו לימים חלה
בנימין הלדיק ונטה למות אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבש"ע אחת אמרת
כל המקיים נפש אחד מישראל כאו קיים עולם מלא ובנימין הלדיק שהחיה אשה
ושבעה בניה בשנת הרעב ימות בשנים מועטות הללו מיד קרעו לו גזר דינו והוסיפו
לו על שנותיו שהם ועשרים שנים ולמה הוסיפו לו כ"ב שנים כמנין חטה ר"ל שן

אחת
לדיקה
ישנו
ונתנו
א"י
ועוד
דבר
שנאמ
עוד
כמ"ש
למך
אלל
ויוס
א המ
מפני
ישראל
בשול
על
עבדו
כמ"ש
לא ה
ועברו
בחרו
א"י
לבי
באר
ובתי
א"י
אבל
וכתב
יוסי
שאיני

לקימי פקודי אמרי א קמ

אוחה בלחם ח"ש לא פקודי לשון הסרון כמ"ש ויפקד מקום דוד ר"ל שיחסר ממנו
לזרקה המזכן הממון משכן לאדם בעו"ה דעני חשוב כמה משכן על יד הלקה
ישכון בעו"ה העדות שכולל לעשות עדות בדבר הזה שיפויס לו שנים ועשרים ח"ש
וכתנו איש כופר נפשו לה' שנתן לזקה וזוה לא יהיה בהם נגף שיאריכו ימים ושנים :

א פקודי המשכן העדות וכו' יובן כמ"ש רז"ל בשם' בתרא גם יתנו בגוים פי'
רש"י יהיו שונים ועוסקים בחורה כשיגלו באומות ערה אקבלם בקרוב אקבלם

ועוד שאלו על מה אבדה הארץ ונחרב ביה"מק וגלו ישראל כמ"ש רז"ל בשם' מליעאל
דבר זה אמרו לחכמים ולא פראוהו אמרו לנביאים ולא פראוהו עד שפרשו הק"בה

שנאמר על מה אבדה הארץ ויאמר ה' על עוזם את תורתו ולמה אמר הק"בה על
עוזם את תורתו ולא אמר על עון ע"ז ג"ע ש"ד שהיה בהם שהם עומת גדולים לא

כמ"ש מה"ר"ם ג"ע ש"ד ש"ד שהיה בהם שהם עומת גדולים לא
למלך הרבה והיה אותו אדם המונגן שופך דמים ועושה כמה תועבות וקובלים עליו

אלא המלך והמלך אין עושה לו כום עונש מפני שהיה המלך משתעשע בגיגון שלו
ויום אחד קרה המונגן לאחד בידו על הלחי וקם המוכה וחרך יד המונגן בחרב וקבלו

ג המלך שקללו יד המונגן ויזו עליו המלך להרוג המונגן על אוחס התועבות שעשה
מפני שעשה אין למלך יש לו הנאה ממנו עוד הנמשל כך אלל ישראל כל זמן שהיו

ישראל עוסקים בחורה והיה עבוק התורה חביב לפני הק"בה כמ"ש אין לו להק"בה
בעולמו לא ארבע אמות של הלכה כמ"ש ויקשב ה' וישמע ולא עושה להם פורענות

על עבירות שבהם ע"ז ג"ע ש"ד אך אחר שבטלו מעסק התורה זכר להם כל
עבירות שעשו הראשונים והאחרונים והגלם והחריב ביה"מק ח"ש לא פקודי הסרון

כמ"ש ויפקד מקום דוד המשכן משכן שתי פעמים בשביל העדות זה הסורה כמ"ש
לא העדות וכו' ועוד אשר פוקד אשר נלכו על פי משה ליה להם על מלות התורה

ועברו בשביל זה נחרב ביה"מק ח"ש בהפטרות מסעי שימו שמים על זאת שלא עסקו
בחורה הנקראת זאת וכו' ועיין צפ' במדבר טעמים :

א לא פקודי המשכן וכו' יובן כמ"ש רז"ל והייחתי להם למקדש מעט בגוים אשר
באו הם לא בתי כנסיות ובתי מדרשות וכל ההולך לבית הכנסת וכו' כלא הלך

לבי"המק וכתבו רז"ל בשם' מגילה עתידים בתי כנסיות ובתי מדרשות שיקבעו
בארץ ישראל ח"ש לא פקודי המשכן שנחסר וחרב יש לנו משכן העדות לא בתי כנסיות

ובתי מדרשות כמ"ש לא העדות וכו' ונחפלו בבי"הכ כלא התפללו בבי"המק :
א לא פקודי המשכן וכו' יובן כמ"ש בשם' ברכות רבי יוחנן אקלע לבבל אל

איכא סבי בבבל תמה ואמר למען ירבו ימיכם וימי ביניכם על האדמה חביב
אל בחולה לארץ לא כיון דאל מקדמי ומחשבי לבי כנשתחא אמר האי דאהני להו

וכתב צם' זכרון לנפש מעשה באשה אחת שהזקנה הרבה והלכה אלל רבי
יוסי הגלילי אלל רבי זקנתי הרבה ועכשיו הם חיים של גיוול הוא לי ואעבוד ניבי

שאיני טועמת לא מאכל ולא משהה ואני רוצה להפטר מן העולם כשאר סבי אלל

לקושי פקודי אמרי קי

במה הארכת ימים אל ככול יום אני למודה כי אפילו יש לי דבר חביב ואפילו יש גשם ומטר ומרזיבין וקור וחום אפילו הכי אני הולכת לבית הכנסת כמ"ש בית גאים נהלך ברגש ר"ם בדר רוח גשם שלג אל מגשי עלמך שלושה ימים שלא חלכי לבית הכנסת ואעכב אשכזבי הלכה ועשתה כן וציום השלישי מיהם וזכתה לחיי עו"הב ו"ש ושפתי בבית ה' לאורך ימים ו"ש גה פקודי המשכן שנחשר ביה"מק ונחרב וגליטו מארצו יש לו משכן העדות לו בתי כנסיות ובתי מדרשות שמאריכים ימים :

א"ל גה פקודי המשכן וכו' יובן כמ"ש בשם' גיטין א"ר יוחנן מאי דכתיב אשרי אדם מפחד תמיד פי רש"י לראות הטולד שלא חארע דבר תקלה בך אס אעשה זאת אקמלא ובר קמלא חריב ירושלים הוא גברא דרתמי קמלא ובעל דבבי בר קמלא עבר סעודה אל לשמיעה זיל אייתי ליה בר קמלא אחא אשכחי דהוה יתיב אל מודי הוא גברא דבעל דבכא דהוה גברא הוא מאי בעית הכא קיס אל הואיל ואחאי שבקן ויהיבנא לך דמי מה דאכילנא ושתינא אל לא יהבנא לך דמי פלגא דסעודתך אל לא יהיבנא לך דמי כילא סעודתך אל לא נקטיה בדיה ואוקמיס ואפקיה אמר הואיל והו יתבי רבנן ולא מחו ביה ש"מ קז ניחא לכו אזיל אכול בהו קורנא ר"ל מלשיטות בי מלכא אזיל אל לקיסר מדרו בך יהודאי אל מי יימר אל שר לכו קרבנא חוית אי מקרביה ליה אזיל שר בידי ענלא תלתא בהדי דקאתי שרא ביה מומא וכו' בדוקין שבטין דוכסא דלירון הו מומא ולירדוהו לאו מומא הוא סבור רבנן לקרוביה משום שלום מלכות אל רבי זכריה בן אבקיילס יאמרו בשלי מומין קרבין לגבי מוזביה סבור למקטליה דלא ליזיל ולימא אל רבי זכריה בן אבקיילס יאמרו מטיל מוס בקדשים יהרג א"ר יוחנן עונותנו של רבי זכריה התרובה את ביטו ושרפה את היכלו והגליתי מארצו שר עלוויהו כרון קיסר וכו' יע"ש גה ר"ם אבק לשון הרע פקודי המשכן נחשר המשכן ונחרב ו"ש מי חכם וישמור גה ר"ם אבק לשון הרע ו"ש שומר פיו ולשונו שומר מלרות נפשו למלא לא הוליא מביטו את בר קמלא לא נחרב הבית מפני שנאת חנם כמ"ש הי"דא חנם נמכרתם בשביל שנאת חנם נמכרתם בגלות ו"ש קודלת טובים השנים שיהיו אהובים מן האחד מכל האחד ואחד שיהיו מפורדים ולא יש אהבה ביניהם :

א"ל גה פקודי המשכן וכו' יובן כמ"ש בשם' סוכה אמר אבבי לא פחית עלמא מתלמין ושחא דריקי דמקבלי פני שכינה כל יומא שנאמר אשרי כל חובי לו לו בגימ' תלמין ושחא הו אמר רש"י בי ראיתי בני עלייה והם מועטים את גף הם אני ובני מהכ ואם מאה הם אני ובני מהם ואם שנים אני ובני הם כמ"ש בזהר מעשה ברש"י יומא חד נפק וחזא עלמא דחשיך ואפיל ואסזתס נהריה אל לרבי געור חא ונחזי מה בעא קו"בה אזלו ואשכחו חד מלאכה דמי לטורא רבבא ואפיק תלמין שלהובין דטורא ממומיה אל רש"י מה את בעי למעבר אל בעי לחרבא לעלמא בגין דלא שכיחי דתלמין זכאין בדרא וכו' אל ר"ש במטו מיק זיל קמיה קוב"ה ואימא ליה בר יוחאי שכיח בעלמא אזיל הוא מלאכא קמיה קוב"ה

לקוטי פקודי אמרי א קיא

וא"ל מרי דעלמא גלי קמך מה שאמר לי דר יוחאי א"ל קוב"ה זיל ואחרזי לעלמא
 דלא חשכת ביה דבר יוחאי כד אהא חזיה ר"ש למלאכה א"ל אי לא חזיל גזרנא
 דעלך לא סיעול לשמיא וסהוי באהר דעזא וצוא וכד תיעול קמיה קוב"ה אימא ליה
 ואי לית חלמין זכאין בעלמא להוון עשרים דהכי כתיב באברהם לא אעשה בעבור
 העשרים ואי לית עשרים להו עשרה דהא אה"כ כתיב לא אשחית בעבור העשרה
 ואי לית עשרה להוון סרין דאינון אגא וברי דהכי כתיב על פי שנים עדים יקום
 דבר ואין דבר אה עולם דכתיב בדבר ה' שמים נעשו ואי לית סרין הא לית חד
 ואגא הוא דכתיב ולדיק יסוד עולם בכהיא שעתא נפק קלא ואמר זכאה חולקין
 ר"ש דקוב"ה גזר למעלה ואח מצטל לתהא בודאי עלך כתיב ותגזור אומר ויקם
 לך וכו' רטון יראוי יעשה וכו' ו"ש אה גימ' ל"ו על לו זכאין עלמא קאים ואי לית
 ל"ו זכאין פקודי המשכן הדיקים פקודים על הדור והלדיק נקרא משכן כמ"ש
 היכל ה' המה וכעמים אפילו על חד עולם עומד על פי משה כמ"ש רש"בי ולדיק
 יסוד עולם : **א"נ** אה פקודי המשכן וכו' יובן כמ"ש רז"ל במשנת ש"ס שבת
 ט"ל מלאכות אסורות בשבת מכה בפטיש וכו' ולמדו אותה מן מלאכה
 המשכן וזכור מוזכר מזה פקודא ו"ש אה עס שלשה אופיות גימ' ט"ל מלאכות
 פקודי המשכן למדו אותה מן המשכן שהיא מזה לא העשה ו"ש ויקח משה וכו'
 הניח ר"א דברים הדברים אה הדברים לו ט"ל מלאכות שנאמרו למשה בסיני פי'
 רש"י דברים משמע סרין ה' הדברים מרבו אחד הא הלה אה גימ' לו ט"ל וכו' :
א"נ אה פקודי המשכן וכו' יובן כמ"ש למעלה המשכן משכן אה ארז"ל ויהי
 כחדש הראשון בשנה השנים הוקם המשכן מהו הוקם המשכן כשהוקם המשכן
 למטה הוקם דוגמתו למעלה ו"ש וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אותה
 למטה כאשר לוח ה' את משה כן עשו למעלה דוגמתו ו"ש אה פקודי המשכן
 למטה משכן העדות עשו דוגמתו למעלה כנגדו ו"ש שנה בניתי למה כפל א"א בנה
 למטה בניתי למעלה בית זבול וכאמור ו"ש והכל עבודת משכן וכו' ויעשו בני ישראל
 וכו' כן עשו למה כפל א"א וכאמור : **א"נ** אה פקודי המשכן משכן העדות וכו'
 למה כפל המשכן משכן אה כמ"ש רז"ל כשנכנס משה אלל בללך וראה משה
 את המשכן והוהיר אמר לפני הקב"ה רב"ש עשינו את המשכן והוהיר מה נעשה
 בעוהר א"ל לך ועשה משכן לדברות וכן עשו ו"ש ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם
 בעוהר לא נאמר א"א בתוכם לרמוז בסופם להיות שנים ו"ש וירא משה את כל
 המלאכה והנה עשו אותה זה המשכן כאשר לוח ה' את משה כן עשו עוד עשו
 משכן לדברות ולזה בנך אותה משה יוסף ה' עליכם ככס מדה כנגד מדה אתם
 עשיתם חוספה על העיקר משכן לדברות כן נמי יוסף ה' עליכם ככס א"א פעמים
 ו"ש אה פקודי המשכן שפקדו אותו והוהיר א"ל עשו משכן העדות לדברות :
א"נ אה פקודי המשכן וכו' יובן כמ"ש במ"ר לא גלו ישראל עד שעברו
 על לו ברימות בעבורה כמניין איכה מפני זה יבנה בדר בגלות ו"ש אה

לקושי פקודי אמרי י קב

כמדין לו פקודי המשכן שנחסר וחרב ביה"מק וז"ש לה מסעי בני ישראל וכאמור :
א"נ לה פקודי המשכן ובז' יובן אמרו רז"ל משכן רמו להפילה ואע"פי
 שחרב ביה"מק ואין אהנו מקריבין קרבנות וגשלמה פדים שפתינו זו התפילה
 פטום הקטורת זה תיקון מטה והזמרות תיקון השולחן יולר תיקון הכסף תפילה י"ח
 תיקון המטרה מפני זה אמרה השוגמית בהפטרות וירא נעשה כל עלים קיר קטנה
 וגשים לו שם מטה ושולחן וכסף ומטרה והיה בצואו לינו יסיר שמה להתפלל ותיקון
 ארבעה תקינה השכינה הכל וז"ש לה פקודי המשכן שנחסר ממנו ביה"מק ונחסר
 ואין אהנו יכולים להקריב קרבנות יש לנו התפילה שהיא במקום קרבן כמ"ש
 וגשלמה פדים שפתינו משכן ר"ת מטה שלחן כסף כר זהו המטרה זה התפילה
 במקום קרבן כמ"ש בזוהר ללוחא יקירא מגל פורקטין ומכל פילחין ובז' :

יירא משה את כל המלאכה ובז' ויברך איהם משה אמרו רז"ל מה ברכה בנד
 אוחס כתב בפסיקתא זעירתה אל' יהי רצון שלא תשלוט בכם עין הרע
 יובן למה בנד אוחס שלא ובז' כמ"ש בשם' מליעזר ע"פ הסדר ה' מוך כל חולי
 א"ר זה עיין הרע רב על לבית הקברות עבר מאי דעבד אחר השעה והשעים בעין
 הרע ואחד בדרך ארץ כמ"ש מעשה ועיין בפ' בשלח וז"ש ויברך אוחס משה
 מה ברכס יהי רצון שלא תשלוט עין הרע בכם ויחרב ביה"מק .

ייעשן את אבני השוהם מוסבות משבטות זהב מפרחות פחותי חוהם ובז' יובן
 כמ"ש בשם' סוטה תירא אבנים הללו שבאפיד ובחושן און כותבים עליהם
 בדיו משום שנאמר במלואתם לא כותבים עליהם בריו וגזיאו שמיר ומראה להם
 מהחוד והם מתבקעים מליהם כתאנה שמתבקעת בימות החמה ואינה חסרה כלים
 וז"ש בהפטרות חרומה והבית בהבנתו אכן שלמה מסע נבנה אל' שלמה לרבנן היכי
 אעביר אל' איכא שמירא דתייתי משה לאבני האפיד אל' היכי אשתבח אל' הכא
 שדה ושדתיין ולחך אוחס ביסירין ומודיעין לך הביאו את השדים ואל' אין אהנו
 יודעים איך הוא רק אפשר אשמדאי ידע היכן הוא אל' ואיה אמלא את אשמדאי
 אל' בהר כרה צור ומלאו מים ומכוסה באבן וחותמו בחותמו ובכל יום עולה לרקיע
 ולומד שם במתיבתא דרקיעא ויורד אח"ך לארץ והילך לזה הצור ובדק את החותם
 שלו אם לא נגע אדם בו ואז שותה המים שבצור שלא שלמה את בניו בן יהוידע
 ונתן לו שלשאות של ברזל שהיה חקוק בו שם המפירם ועבעת ג"כ חקוק בו שם
 המפורסם וגזות של ארז וטדות של יין הלך לשם וחסר לו צור למטה מצורו של
 אשמדאי והריק מים שהיה צביר העליון לחוך צור התחטון ובז' וכחם את הנקב
 בגזיות של ארז וחזר וחסר צור למעלה מצורו של אשמדאי ושפך יין שם ועלה בניו
 וישב על האילן וכשיבא אשמדאי בדק לחותמו ומלאו שלם ופחתו והיה למא מאר ולא
 יכול להתאפק ושתה כל היין שהיה בחוכו ונשתכר ונרדם וירד בניו בן יהוידע מן
 האילן ובא אליו והשליך על יאריו השלשלת וכשהקיץ מן שנתו ראה שלשלת על
 יאריו וראה לנתק השלשלת שעליו אל' בניו שחא דמוך עלך וכשהיה בניו מוליכו

לקושי פקודי אמרי א קיג

על כל מקום ועל כל בית היה מחריו וכו' עד שהביאו אלל שלמה אלל אשמדאי
 לשלמה לא די לך שנכנסה לכל העולם ולא שבטת עד שאתה כובש אותי אלל
 שלמה אין אני כולה מאחד שום דבר רק אני רוצה לבנות ביהמקד ולרדף לי השמיר
 לאבנים אלל איה הוא בנמצא אלל זה השמיר לא נמסר רק לשר של ים ושר של
 הים אינו מאמין למוסרו לשום אחד רק מוסרו להרגול הנקרא דוכיפת בשבועתו
 שיחזיר לו השמיר אלל ומה הוא עושה עמו אלל הוא מביא אותו לברים שאין בהם
 שום זרעים להחפרנסם שם ומניח השמיר על ראש הבר וגחבקט ההר מעט כמו חריץ
 ומשליך שם זרע של חילנות וגדלים שם ומחפרנס מהם וחפשו מקום קן של דוכיפת
 ומלאו בקן שיש לו בניו וכיסו הקן שלו למעלה בזוכיות לבנה כדי שיראה את בניו
 בקן ולא יוכל ליכנס לקן שלו א בניו ולא היה יכול ליכנס הלך והביא את השמיר
 והניח על אותו כיסוי הזוכיות והיו שם שלוחים של שלמה ולעקו עליו בקול והשליך
 את השמיר ולקחו אותו השלוחים והביאוהו א שלמה והדוכיפת ראה שלא קיים
 שבועתו הלך והקנ את עלמו וז"ש ויעשו את אבני השוהם וכו' מופתחות פתוחי
 חותם בשמיר היו נכתבים וז"ש צפ' יתרו ואם מוזכר אבנים תעשה לי לא תבנה
 אתהן גזית וכאמור : **א"ל** ויעשו את אבני וכו' מפתחות פתוחי חותם אמרו
 רז"ל רנוז הנותן פת לעני יחיה נפשו של העני ואם לא נתן לו ימות
 ברעב כמ"ש צסס' הענית מעשה נחום איש גס זו שהיה כומא נשתי עניו וגדס
 משתי ידיו וקייטע משתי רגליו וכל גופו מלא שהין ועיין צפ' בא וז"ש ויעשו וכו'
 פתחי חוהם פתחי אריות פת חי אם היה נותן לעני במהרה לא היה מת העני
 לא היה חי א"ל כמ"ש ולדקה הליל ממות וז"ש פתחי פת חי ע"י שנותן לדקה ואלל
 ממיחה : **א"ל** ויעשו וכו' מפתחות פתוחי חותם יוכן כמ"ש רז"ל צס' המעשיות
 שתי מעשיות עיין צפ' תשא ועוד כתבו צסס' שבת מעשה בשמואל שישיב עם גוי
 אחד ושמו אבלט זה הגוי היה חוזה בכוכבים והלכו לפניהם אנשים לשדה לקצור שם
 שחת אמר אבלט לשמואל זה האיש שהולך לפנינו הולך ולא ישוב לביתו כי נחש יהרוג
 אותו אלל שמואל אם האיש הזה יהודי אזי יחזור לביתו לשלום כי אין מול לישראל
 ובשחרו מן השדה הלך אבלט ולקח ממנו השחת שמואל על שכמו ומלא נחש שהיה
 נחשך לשנים עם השחת והיהודי לא ידע מזה אמר שמואל לזה האיש מה מעשה
 טוב עשית אלל כל יום איש אחד היה גובה מכל החבורה שהיו עמנו ונטל לסל
 ואוכלים כולם ביחד וזה היום היה בימינו אחד שלא היה לו לחם - ליתן לסל ויהיה
 בושח לו לאכול עמנו והיום עשיתי עלמי גובה מהחבורה והלכתי ולקחתי מכולם
 הפת ובשכחתי לזה האיש עשיתי עלמי כגובה ממנו חלקו ונתתי חלקו משלי והם
 סברו שבאמת לקחתי ממנו חלקו ועל ידי זה לא היה לו בושח לאכול עמנו יחד אלל
 שמואל מזה עשית ועל ידי זה נללח ממות דכתיב ולדקה הליל ממות ועוד מעשה
 ברבי עקיבא שהיה לו בת אלל החוים בכוכבים ביום שהכניסה לחופה יגשך לה
 נחש אחד ותמות והיה דואג עליה ויום שנכנסה לחופה לקחה מין חכשיט שהיה בו

מחט שהנשים תופרים בו את בגדיהם ובעת חופתה חתנה ובעל ז' החכמים
 בכותל וזדמן לה שבעת שבעה דקרה רעין הנחש והיא לא ראתה אותו למחר
 בצוקר היחה לוקחת החכמים מן הכות' וראת כרוך אחריו נחש מות שמע אביה
 וא"ל בתי מה עשית מעשה טוב שזרית ליכלל ולהרוג לנחש א"ל אחמול לעת ערב
 בא עמי אחר וקרא על הפתח והיו כג' האנשים ערודים בהכנת הסעודה ולא העו
 אזויסה ג'יו מה שהוא מבקש עמדתו אני ובתי חלק הסעודה שנתת לי ובתי לו א"ל
 ר"ע אביה אם כן עשית מלוא כזו לכן נלאתה מן המיתה דכתיב ודקה הליל ממות
 מזה המעשיות וכול ללמוד דרכי השם יתברך כמה גדולה מלאת דקה מפני שריחמו
 על העמים ג"כ הקב"ה ריחם עליהם מדה כנגד מדה והלילים ממות וז"ש ובתי איש
 כפר נפשו לה' שנתנו דקה ובזה לא יהיה בהם נקף שגלילים ממיחה וכחבו רז"ל
 בשם' הנותן פת מאכל לפני מעלתו יותר מזה שנותן לו כסף שקרבה התייחה ז"ש
 ויעשו את אבני וכו' פתוחי חותם פתוחי אותיות פת הי' ובזכותה חייך יאריך
 ובזה חכנע לילית גימ' פת וז"ש אלל אברהם ואלקחה פת ובחמור :

ויביאו את המשכן ב' משה יובן כתב במ"ר ויביאו את וכו' הה"ד עיו והדר
 לבושה ותשחק ליום אחרון למה הביא הפסיקים זה לזה לא כמ"ש
 מעשה ברבי אברהו כשהיה מסתלק מן העולם הראוהו שלוש עשרה נהרי אפרסמוגא
 דביא אמר כל ג'ין דאברהו ושמת ואמר ואני לריק יגעתי וכו' יובן מזה אומר ואני
 אמרתי לריק יגעתי לא ריק גימטריא שי כמ"ש בשם' שוקלין אמר ריב"ל כל לריק
 ולריק לעתיד ינחילו שי עולמות שנאמר להגחיל אהבה יש אכן משפטי אה' ופעולתי
 את גהי זה ה"ג אפרסמוגא דביא יתר על חלקי מאת ה' מנחה וז"ש ויביאו את
 המשכן וכו' שעשו דקה למשכן הה"ד ותשחק ליום אחרון שנותנים ללדיק יותר משי
 עולמות כנ"ל וז"ש כל ישראל יש להם חלק לעו"הב וכחמור :

א"נ ויביאו את המשכן וכו' הה"ד עיו והדר לבושה וכו' יובן כמ"ש בשם' מעשה
 בתלמוד אחד מתלמידי רש"י ש"ל אלא לחולה לחך ובא עשיר התלמידים היו
 מתקיימים בו והיו מבקשים גם הם ללאת לח"ל וידע רש"י כי בר"הק והוליאן לבקעה
 אחת על פני מרון והתפלל ואמר בקעה בקעה התמלאי דיגרי זהב התחילה מושכת
 דיגרי זהב לפניוה א"ל אם זהב אחס מבקשים הרי זהב עני לכס לא הוו יודעין
 כל מי שהוא עובד עבשו חלקו של עוה"ב הוא עטל שאין מקן שגר לא לעו"הב
 מפני הן בקדשו לא יאמין וז"ש ויביאו את המשכן ב' משה שעשו דקה ומלאת הה"ד
 עיו והדר לבושה ותשחק ליום אחרון לעוה"ב ולא בעו"הו עטל שגרו :

א"נ ויביאו את המשכן וכו' הה"ד עיו והדר לבושה וכו' יובן למה הביא זה לזה
 לא כמ"ש בס' שבע מיסר ובזוהר כשהאדם עוסק בצורה ובמלית בעו"הו
 עושה מלבוש לנפשו אחר לאתו מן עו"הו ולבושו וזה קורים לו חלוקה דרבנן כתיב
 בפתחת ג'יה ז"ל דאתקריאו גופא לגבי לבושין מכסיין עליהן ואם עושה עומת
 עושה לנפשו מלבוש חסך כמ"ש בזוהר ויהושע היה לבוש בגדים יואים אינון לבושין

לקוטי פקודי אמרי י קיה

דאלבשא בהו רוחא בבהוא עלמא כמ"ש בס' מורה באצבע הן האדם יבוס ללאה
 לדרך ובגדיו קרועים או מעוקף ואך לא יבוס בבהוא העולם במלבושי נפשו
 קרועים ומלוכלכים לפני המלאכים ויהיה ללעג ולקלס ומבזים אותו מפני עוונותיו
 כמ"ש בס' בניהו מעשה ברבי ג'עזר ורבי י'הנשע שהיו הולכים בחר הבית וראו
 מלאך ובידו חלוק רוחאני אשר אורו זורח יותר מאור השמש ולא היה שפה לפיו
 לזה החלוק והוא לאחד באשקלון ושמו רבי יוסי הגגן וזה המראה היה בערב יום
 הכפורים ואחר הרגל הלכו לאשקלון וראו כל העיר לקראתם ולא קבלו להסתארות
 כי אם רק אלל רבי יוסי הגגן והלכו אליו וראו אותו שהיה מלקט ירקות מן הגן
 שלו ולא היה לו כי אם שני ככרות לחם והביאו לפניו ואכלו ושמו מים וברכו
 ברכת המזון ואח"כ אמרו לו הגד נא לנו מה מעשך אל"ל ראו עניי כי אין לי רק
 עבודה הגן הזה אל"ל אע"פ כגד לנו איך היית מנעורך אל"ל אביו היה עשיר ומגדולי
 העיר הזאת וכשנפטר אביו את כל הממון שלו וישנאוני אנשי העיר ויגרשוני
 ואלא ואבנה כאן בית ועשיתי הגן הזאת ואורע בו ירקות וכל שמוציא הגן אתי
 מוכר ומתן חליה ללדקה וחליה פרנסה לי ולאנשי ביתי אל"ל כך וכך ראיתו וכו' ואלא
 להודיע לך אולי תוכל לעשות זכויות ותשלם השפה של החלוק שלך והלכו לדרכס אל"ל
 אשתו השמע לעלתי ומכור אותי ותן ללדקה לעניים ואולי תשלם החלוק שלך אל"ל
 שמה הקונה ישכב עיך ויכפיד החלוק כולו אל"ל ה' תירא אתי אשבע לך שלא תבא
 תקלה זו לעולם וזה האיש לפי חומו קבל ועשה דבריה והלך ומכרה והיא היחה
 יפת תואר ונתן המעות ללדקה וזה הקונה כל מה שרעה לאונסה ולא קבלה ומסרה
 לרועה וזכה שילק לה והנה אחר ימים רעה בעלה לנכוחה והתחפס ולבש בגדים
 אחרים והלך אללה למקום המרעה האין ופחה אותה ולא קבלה ואל"ל שיפדה אותה
 ולא קבלה ואל"ל שיפדה אותה ויקח אותה לאשה ולא קבנה בשום אופן ואז ידע
 כי נשאה באמונתה ולא נגעו בה ואז גלה עלמו עליה ויבכו שניהם והקב"ה שמע
 בכייתם וישלח את ג'יהו ז"ל אל"ל במקום פלוני שם תמצא מטמון גדול שטמן אביך
 וחלוק אשתך הוא טוב מחלוקך וילך ויקח המטמון ויפדה את אשתו ויעשן מלות
 הרבה ויש אדם שהוא לריק גמור ועיניה גופו לרלון קומו וזכה ללבוס הזה גש צעו"הו
 בחיי חיותו ועל זה אמר הכתוב ומרדכי יאל מלכני המלך בלבוס מלכות וכו' וכן
 אסתר ותלבש אסתר מלכות גם בחיים וז"ש פינחס בן ג'עזר וכו' בדין הוא שיטול
 שכרו גם צעו"הו בחיו שילבש המלכות שעה מהתורה והמלות שקורין אותו חלוקה
 דרבנן כתנות אור וז"ש צפ' וישב ועשה לו כתנות פסים לעלמו וכאמור וז"ש
 ויביאו את המשכן ה' משה שעשו לרקע ומלות הה"ד עוז והדר לבושה זה חלוקה
 דרבנן ותשחק ליום אחרון לעו"הב שובש אותו וז"ש ויעשו את האפור חלוקה דרבנן
 זהב תכלת וארגמן שיהיה מפואר מתורה והמלות וז"ש צפ' תלוי וה' הבגדים אשר
 יעשו מהתורה והמלות חושן ואפור ומעיל חלוקה דרבנן כנ"ל :

ותכר

כל עבודת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר ירה ה' בן עשו

יוכן בם"ד למה אמר ויעשו בני וכו' כן עשו לא כמ"ס מדרש שמואל
 על משנת אבות מלוה גוררת מלוה רמז כשיעשה האדם מלוה אחת מסייעת אחרת
 לעשות מלוה אחרת וז"ש וחכל וכו' ויעשו בני ישראל המלוה כן עשו מסייעת אחרת
 לעשות מלוה אחרת וז"ש בפ' במדבר ויעשו בני וכו' כן עשו למה כפל וכאמור :
א"נ וחכל וכו' ויעשו כן עשו למה כפל לא כמ"ס הרב הג"ו מלוה גוררת מלוה
 מהו מלוה וכו' לא כמ"ס ר"א בן יעקב העושה מלוה אחת קונה לו פרקליט
 אחד והפרקליט מלאך רחמים שנברא מן המלוה ומשלים שבר מלוה לעושה וכו' וז"ס
 וחכל וכו' ויעשו בני המלוה כן עשו בוראים מן המלוה מלאך רחמים עשו לשון
 בריאה כמ"ס ואת הנפש אשר עשו בחרן ומשלים שבר המלוה לעושה :

א"נ וחכל וכו' ויעשו וכו' כן עשו יובן למה כפל לא כמ"ס רבנו עובדיה שבר
 מלוה מלוה רמז שכל אדם כעושה מלוה בשמחה כלו עשה מלוה אחרת
 ונטול שבר על העושה ועל השמחה וז"ס והכל וכו' ויעשו בני ישראל המלוה בשמחה
 ונחשב להם כן עשו מלוה אחרת ונטולים על בניהם שבר :

בריות לא הלה מועד ובקרבתם ה המזבח ירחלו מים ולא ימותו יובן רמז
 כמ"ס בשם ברכות ע"פ המזבח הטף שלוש מאות גבול וכו' ואח"כ
 אמר וידבר לי זה השלחן עיין בפ' תלוה על שלושה דרכים :

א"ה פקודי המשכן משכן וכו' יובן כמ"ס רז"ל האם ישראל לא חטאו בעגל לא
 היו נופלים בארבע מלכיות ובגלות מזרים היו מהקנים כל ד' מלכיות ועל
 ידי שעשו העגל ואמרו לא להיך ישראל וכו' חזרה הכול וז"ס לא בשביל לא להיך
 ישראל מסייע בני ישראל בארבע מלכיות וז"ס לא בשביל לא להיך ישראל פקודי המשכן
 נחרצ המשכן וגאול ישראל בד' מלכיות וז"ס על לא אני בזכיה בגלות וכאמור :

א"נ לא פקודי המשכן וכו' יובן כל הגאולות היתה על ידי בשר ודם וכו' יגידן בפ'
 בשלח וז"ס לא פקודי המשכן וכו' שנחמשן שהי פעמים ר"ל שחרב מפני
 ביד משה ואהרן ע"י צ"ו ואס ע"י הק"בה אינו חרב וז"ס ישראל נושע בה' ששועת
 עולמים וכו' שהסם יתברך הוא נלחי חי וקיים ומעשיו נלחיים וז"ס מי יתן מזיון
 ישועת ישראל בשב"ה' על יד הק"בה וכו' יעקב ישמח אוחיות משיח לישראל צבי"א :

א"נ לא פקודי המשכן משכן העדות יובן כהן בם' שיר חדש דבית ראשון לא
 נשרף ולא נחרב ולא שלטה בו יד האויב לא נגנז במקומו ועדיין הוא קיים
 וליהו ז"ל מקריב בו בכל יום המדין רק שנעלם מן העינין ועוד אמרו רז"ל בית
 המקדש של מטה מכיון כנגד בית המקדש של מעלה וכתבו בזוהר בית ראשון ובית
 שני לעתיד יחיה לון קו"בה כהדא מלעילא בית ראשון באחכסיה ובית שני באחגליא
 וז"ס לא פקודי המשכן פקודי לשון חסרון כמ"ס ויפקד מוקס דוד שנחסר ממנו ולא
 האמר נחרב לא משכן העדות שהוא מכון כנגד ביה"מק של מעלה אינו חרב כך
 בית המקדש של מטה אינו חרב ובזה תהיה הגאולה ויבא הגוף ונקומה ועלה בית
 ה' בצנין בית שלישי שנחנכה עליו הגביה **יחזקאי** :

fragment/insert found with book

قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب

fragment/insert found with book

قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب

